

બનામે બુદ્ધા.

..... 382  
દીવાને ચમન.

— — — — —  
મુસતફ

બાક પાચે શાએરાન શીરી મુખન

બોળ મહમદ હાશમ.

“ચમન.”

— — — — —  
ક. સ. ૧૯૨૦ જુલાઈ.

## ગુજરાત વિદ્યાર્પઠ ગ્રંથાલય

[ ગુજરાતી કૌપીરાભિય વિભાગ ]

અનુક્રમાંક ૮૮૩૬ વર્ગિક

પુસ્તકાનું નામ ઇલાને યમન

વિષય ૨૪૬૮ : ૪ ૩૪૮

બનામે ખુદા.

# દીવાને ચમન.

મુસતફ

માફ યાઝ્મે શાઝેરાત શીરી મુખત

ખોજ મહમદ હાશમ.

“ચમન.”

ક. સ. ૧૯૨૦ જુલાઈ.

પ્રકાશક:

ખોજ મહમદ હાશમ. ૭૯, ટનટનપુરા રોડ,

મુંબઈ.

કીંમત રૂ. ૨.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય  
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

રૂપતમ ન. વાચ્છાગાંધીસ્મિ -- સોંજ વર્તમાન પ્રેસમાં છાપ્યું.  
તાં ૨૨-૨૪-૨૬. મીન્ટ રોડ, કોટ, મુંબઈ.

# અર્પણ પત્રીકા

આ મારો પ્રથમ પ્રયાસ

શ્રેષ્ઠ અરશેદજી અમનજી ફરામરોજ

ઉદ્દેશ

૨૦ બીરબલ

જેમના

સાહિત્ય પ્રત્યેની અથાગ સેવા

ઉત્સાહ અને પ્રેમથી

મારા

અંતરમાં ઉપજેલા અત્યંત માન

તથા

એમના મારા પ્રત્યેના

અપ્રતિમ પ્રેમના

સ્મરણરૂપે

તેમના અમર આત્માને

સપ્રેમ અર્પું છું.



બાળ મહામહા હાશમ “ચમન.”

## શરૂઆતના બે બાલ.

ઉર્દૂ ભાષામાં જેમણે હાલી, ગાલેબ જેવા મહાન કવિઓની ગઝલો તથા દીવાન વાંચ્યાં હોય તેમને આ “દીવાને ચમન”માંથી કશું નવું જાણવાનું નહિ મળે એ ખરી વાત છે, પરંતુ તેમના દીવાનની કસોટી પર આ દીવાન કરી જતાં એમાં કેટલા ટચનું સોનું છે, તેનો તો નિર્ણય કરી શકાશે.

“દીવાને ચમન” માંની ગઝલો લખનાર કવિએ કેવા સંજોગોમાં પોતાના કાવ્ય રચ્યાં છે, તે એક જુદીજ કહાણી છે. સોમાલી લોકના મુલકમાં બેઠાં બેઠાં ઉર્દૂ શાએરોની માત્ર કવિતા વાંચી તે દબ ઉપર ગઝલો રચવી એજ એક ખાસ ધ્યાન ખેંચે એવી વાત છે, અને તેમાં ત્યારે એ ગઝલોના વાચકને એમ લાગે કે “ચમન” કવિએ એકલી તે દબ પર કવિતા રચી નથી, પરંતુ એ નામીયા શાએરોના જેવી અદ્ભૂત કાવ્યશક્તિનું પણ ઘણું ભાગે તેમાં દર્શન કરાવ્યું છે, ત્યારે ખરેખર તેને હૈરત ઉપજ્યા વગર રહેશે નહિ. કાવ્યશક્તિ, એકલા વાંચન અથવા અભ્યાસ કે કેળવણીથી આવતી નથી. એ શક્તિ તો કુદરતીજ હોય છે. મહાન કવિઓનાં કાવ્યોના અભ્યાસ તો તે શક્તિને ખીલવે છે. આ તો સાચે માગે દોરે છે. શાએર “ચમન” ની બાબતમાં પણ એમજ થયું લાગે છે. છૂપી રહેલી પરંતુ કુદરતી કાવ્યશક્તિને હાલી અને ગાલેબ જેવા કવિઓની કૃતિના અભ્યાસે ખાલવી પ્રસિદ્ધિમાં આણી.

“દીવાને ચમન” ની ભાષા છે ઉર્દૂ અને તે પણ ઉંચા પ્રકારની ઉર્દૂ, અને લીધી છે ગુજરાતી. મતલબ એવી છે કે ઉર્દૂ લીધી ન જાણનાર પણ ઉર્દૂ ભાષા જાણનાર તેમાંની ગઝલો સમજી શકે. ગુજરાતી બોલનાર મુસલમાન કોમમાં એવી જાતના ભાષા જ્ઞાનવાળા મળી આવશે, પરંતુ તેમની સંખ્યા ઘણી ઓછી હશે અને તેમનેજ આ પુસ્તક ઉપયોગી થઈ પડશે, અને તેઓજ તેની કદર કરી શકશે. કેવળ ગુજરાતી જાણનાર તેની અંદર રહેલી ખૂબીઓ સમજી શકશે નહિ, એ દિલગીરીની વાત છે, કારણ જે સમજી શકે તો તેને તેમાંથી ઘણું શીખવાનું તથા સમજવાનું મળે એમ છે. ગુજરાતીમાં પ્રસિદ્ધ થતાં દીવાન અથવા તો ગઝલોના સમુદાયમાં મળી આવતી ગઝલો માત્ર નામનીજ ગઝલો ગણાય. ગઝલોમાં દર્શાવાતા ભાવ, તેને બંધખેરતા શબ્દો અથવા ભાષા, અને એક જાતની અલૌકિક, ન પકડી શકાય તેવી અસલ કુદરતી યા ઉર્દૂ ગઝલની લજઝત, ગુજરાતીમાં આવી શકતાં નથી, તેનાં બે કારણ છે: એક તો આપણી ભાષાનું વળણુજ તેને અનૂકૂળ નથી: ભાષાની

genius જ તેવી નથી. ખીલું કારસી, ઉર્ફ અને અરબી સાહિત્યના અભ્યાસનો અભાવ. માત્ર ભાદૂતી વિચારોથી અથવા તરણુમાં કે ભાષાંતરો વાંચવાથી મૂળમાં મળી આવતી જેની ગઝલ લખાતી નથી. સર એડવીન આર્નોલ્ડ જેવા કોષકર્ષ વિરલાઓ એવાં પરાક્રમ કરી શકે છે, અને મૂળ ભાષાનો ભાવ ખીલુ ભાષામાં આપેલુપ ઉતારી શકે છે. આ ગઝલો તો ઉર્ફમાં લખાઈ છે એટલે તેને અંગે આવા અવાઃ દોષ કાઢવાનું રહેતું નથી. ગુજરાતીમાં ગઝલો લખનાર જો ઉર્ફ ભાષા સમજી શકતા હોય તો તેમને મારી બલામણ છે કે આ ગઝલોનું દીવાન તેમણે ધ્યાનપૂર્વક વાંચવું.

ગઝલ ૧૪૯—

“હસ્તીએ ફાનીકો જળ દેખા તો આખર ખાક હય,  
ગુલશનો મેહલો મકાનો ઔર ઘર દર ખાક હય;  
જળ નઝર કી કસ પર તો લખ પર મેરે આ ગયા,  
શહનશાહે હિંદ જો થા સોહી અકબર ખાક હય.”

આ આખી ગઝલ વાંચતાં એમ થાય છે કે જાણે હુમાન યા ખીજા કોષ મુખ્યમાં લખવાતા ઉર્ફ નાટકમાંનું એ ગાયન હોય. પણ ખરી રીતે એ ઉર્ફ નાટકનાં ગાયનોમાં ઉંચી જાતની કાવ્યશક્તિ જોવામાં આવે છે. એ ગાયનો લખનાર મુનશી ઘણા કાબેલ, કેળવા-એલાં તથા શાએરીના મેદાનમાં કોષક કરી બતાવેલું એવા ગુલુવાળા પુરૂષો હોય છે, અને તેથી તે માત્ર નાટકનાં ગાયન છે અને તેથી તેમાં કાવ્ય શક્તિ હોય નહિ એમ ગણી તે કાઠી નાંખવાં ન જોઈએ. આ ગઝલ કવિની ઉમદા કાવ્યશક્તિનો નમૂનો છે એટલુંજ નહિ પણ ધર્મ સંબંધે પણ તેમના ઘણા ઉત્તમ વિચાર તેમાં જોવામાં આવે છે.

આ સિવાય ખીલુ ઘણી ગઝલોમાંથી ઉતારા આપી વાંચકનું ધ્યાન ખેંચવાનું મન થાય છે, પરંતુ કેવળ ગુજરાતીજ જાણનારને એવા ઉતારામાંથી ભાગ્યેજ કોષ મઝા મળી શકે એમ લાગવાથી તેમ ક્યું નથી.

ગુજરાતી ભાષાના સાહિત્યમાં આ “દીવાન”થી એક કીમતી વધારો થયો છે, એમ કહેવાની જરૂર નથી.

ભરૂચ,  
તા. ૪ થી માર્ચ સને ૧૯૨૦ } કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી.



## ઉપોદ્ધાત.

મારે મારા પુસ્તક વિષે કાંઈ પણ પક્ષપાતી લખવું તે એક પ્રકારની આત્મશ્લોકા ઝેમ સમજી પ્રથમ મેં ઉપોદ્ધાત કે પ્રસ્તાવના વિનાજ ચલાવી લેવાનું ધારેલ હતું પરંતુ પુસ્તકનો અધીકારી, વિષય, સંબંધ અને પ્રયોજન આ દિવાનનાં વાંચકોને સમજ્યા વીના વાંચક-ત્રંદની સેવામાં જે વસ્તુ અરપણ કરવા ધારેલ છે. તે હેતુ કદાચીત સફળ નહી થાય એ બનવા જોગ હોતાં-કારણ જે એમાં લખેલી મારી અદના કદપનાની છાપ ગઝલો મૂખ્યત્વે કરી ઉદ્ધુ ભાષામાં હોતાં ગુર્જર ભાષા જાણનારને વસ્તુની મહત્વતા ઓછી સમજ્યાથી મારે તેઓને જે કાંઈ અર્પવાનું છે તે અધુરું રહી જાય એવો ભય ઉત્પન્ન થતાં મારા કેટલાક સ્નેહીઓનો આગ્રહ થતાં બે શબ્દ સ્પષ્ટીકરણાર્થે લખું તો આ સ્થાને અયોગ્ય નહી થાય.

ઉપોદ્ધાત-લખતાંજ મારા હૃદયને સહજ આંચકો લાગે છે કે કાર્યનું પ્રકાશ કરતાં મારા પોતાના વખાણ કરવા જેવું કદાચ થઈ પડે એમ અંતર પ્રેરણા થાય છે જે પ્રત્યે મને સ્વભાવીક અભાવ છે. તેમજ મારી ગઝલોનાં અંતભાગે મારા આ નાશવંત નામ રૂપને પણ છોડી તખ્તખલસથી કામ લઈ હું જેવો છું તેવો નિરઅભિમાની રહેવાનું બનતો પ્રયાશ મેં કર્યો છે. અને અભિમાન રૂપી મહા વિપત્તિ કોઈને પણ સ્પર્શ નહી થાયો એવી અંતરની ભાવના છે. અસ્તુ. એવા એવા કારણે હું મારી પોતાની કૃતિ ઉપર મારા તરફથી કાંઈ પણ નહી ઉચ્ચારતાં મારા એક પ્રિયમંદુ સમાન વિદ્વાન સ્નેહી જોગ શેરઅલીભાઈ મુલજ જે એક અપ્રસિદ્ધ વ્યક્તિ છે તેમના તરફથી મને મેજેલા પત્રોમાંનું એક પત્ર હું અત્રે પ્રસિદ્ધ કરવાની રજા લઉં છું જેમાં મારી ગઝલોમાંથી ઉત્પન્ન થતાં ભાવો પ્રકાશમાં આવતી વસ્તુઓનો વિવર્ણ તે ભાઈએ પોતાની અંતર પ્રેરણાથી નિષપક્ષપાતપણે દર્શાવી છે. જે કૃપત્ર વાંચકત્રંદને ઉપોદ્ધાત રૂપે આ સ્થળે અરપણ કરી વસ્તુનું દિગ્દર્શન કરાવવાની રજા લઉં છું.

પ્રિય સ્નેહી રા. રા. ચમન

જોગ

મગડાશા ( છટાલીયન સોમાલી લે'ડ

ઇસ્ટ આફ્રીકા.

આપ કુશળ હશે. ઘણા સમયથી આપનાં પત્રની ઉત્કંઠાપૂર્વક રાહ જોઇ આપની કુશળતા ઉપરાંત વિશેષ ભાવના આપની ગઝલોમાંની કોઇક નવી કૃતીનું અમૃતપાન કરવાની હતી.

છેલ્લે આપે મને મુકેલી આપની ગઝલોની દિવાનમાંનાં કેટલાક નમુનાને મનનપૂર્વક વાંચ્યા અને વિમાર્ષા. હજી પણ ઉલટથી અવકાશે ફરી ફરીને વાંચું છું. તે પર જે શબ્દ અત્રે ટીકા રૂપે લખું તેો આપ ભાઇએ કાંઇ પણ વિપરીત નહીં વિચારશે કે આપની ખુશામદ અર્થે આપને રૂકું મનાવવા કાંઇ પણ મેં લખ્યું હોય. પરંતુ મને જે અંતઃકરણથી આપની ગઝલોમાંથી ઉદ્ભાવતા ભાવો સહૃદયતા તથા અધ્યાત્મીક જ્ઞાનનાં અમૃતમય ઉદ્ગારોનું અવલોકન સહેજ ટાંચણ સાથે કરી પત્ર લખાવું છું તે દરચુજર કરશે. આપનાં કાવ્યોમાં મેં મારી દ્રષ્ટીએ કેવળ પવિત્ર આત્મીક ઉચ્ચ શ્રેણીનાં ખ્યાલો જોઈ છું-- સ્વયં શરીરનાં દ્રષ્ટાંતો લઇ સુક્ષ્મ શરીર; હૃદયના ભાવોથી પર જઇ કેવળ દિવ્ય પરમાનંદરૂપી જ્યોતિમાં આ જીવાત્માને કેવળ પોતાનાં સ્વ સ્વરૂપનો ભાન કરાવી શાંતિમય અનંત આત્માનંદનાં મહાસાગરમાં તાદાત્મ્ય તદાકાર વૃત્તિમાં લીન કરાવી શાંત શાંત અદિત્ય આનંદનાં અસીમ મહાસાગરમાં રમણ કરાવનારા આવા ખ્યાલનો સમૂહ છે. તેમાંજ જાણે નહીં તથા ઓતપ્રેત દિવ્યશાંતિમય એજ વિચારોમાં હું ગુમ થઇ જાઉં છું એવો મને ઘણી વખતે અનુભવ થાય છે.

ઘણી વેળા હું તમારી ગઝલોનું રહસ્ય મારા વેદાંતનાં અદ્ય અભ્યાસ સાથે સરખાવવા લલચાઉં છું. મહાન યોગ વાસિષ્ઠની અમૃત સમાન શુદ્ધ વાણીનું પાન કરતાં સઆનંદ એકામતા થાય તેમ તમારા ગઝલોનું પણ મનન ચાલે છે તેમાં આનંદ લઉં છું-- જો કે આપે મારફતની રાહમાં લયલા મજનું જેવા પવિત્ર આત્માઓની અભેદતાનાં દિવ્ય અદુભુત અલૌકીક અનિરવચનીય દ્રષ્ટાંતો જેવાંજ

દ્રષ્ટાંતો લઈ તેને સંગીતનાં ક્રમ કે જે સંગીત એક એજ સ્વરૂપનો  
ધ્વનિ છે તેજ ધ્વનિનાં તારોનું એકીકરણ આપે કરાવી મને  
આપનાં માટે પ્રેમ અને માન ઉપજાવ્યું છે—મહાત્માઓનાં સંદેશ  
કહેવડાવનારા આપનાં જેવા અનેક કુદરતી કવિઓ ભારત વર્ષમાં  
શાઓ—એવી મારી સહૃદય ભાવના છે.

હાલ એજ

લી૦ શેરઅલી મુલજીભાઈ મહમદનાં

ધણા ધણા દુવા સલામ વાંચશોજી.

ઉપરોક્ત પત્ર છાપવાની ઇચ્છા ન હતી. ઉપર જણાવ્યું તેમ  
અધીકારી વિષય સંબંધ અને પ્રયોજન અર્થે છાપવાની ફરજ પડી  
છે. જાણસુ વાંચકે એ પરથી પોતાની ઇચ્છાનુસાર સારાંશ લેવા અને  
જે શુદ્ધ વૃત્તિએ મારી ભાવનાઓ મેં રાખેલી છે તેને મારા વાંચકો  
તેવે સ્વરૂપે ગ્રહણ કરે અને તેમને એમાંથી યોગ્ય લાભ મલે તો હું  
મને કૃત કૃતાર્થ માનીશ. ઉપરાંત મારી ગજલો શ્રીમાન સાક્ષર રા.  
રા. કૃષ્ણલાલભાઈ મોહનલાલ ઝવેરી એમ. એ. એલ. એલ. બી.  
(મુખ્યદ સ્મોલ કોઝ કોર્ટના ચીફ જજ) જેમનાં પ્રત્યે મને બહુ  
મોટું માન છે તેમનાં હાથમાં આ દીવાનનાં પ્રુદે હાથ આવતાં તેમણે  
આ પ્રસ્તુતની પ્રસ્તાવના લખી સેવક ઉપર જે ઉપકાર કર્યો છે તે—  
યથાયોગ્ય શબ્દોમાં દર્શાવવા અશક્ત છું. ઉપરાંત “ગુજરાતી” નાં  
વર્ષોથી ચાનક આપનાર પોતાનાં ભરકટોરા રંગમાં મરહુમ પારસી  
સાક્ષર રા. રા. ખીરબલે મારી ધણી ગજલોનું પ્રસંશાપૂર્વક સ્વીકાર  
કરી મારી કૃતિને પ્રકાશમાં લાવવા માટે તથા એજ નામાંકીત સાક્ષરે  
પ્રખ્યાત “સાંજ વર્તમાન”માં “ધકનજી બીન મક-  
નજી”નાં તખ્ખમલુસ હેઠળ પોતાના “સમી સાંજના વરઘોડા”માં  
મારી ગજલોને અનેકવાર અગ્રસ્થાન આપવાનું ચાલુ રાખેલ તે  
માટે હું તેમનાં વિશેષગી આત્માનો અત્યંત રૂણી છું.

મેં ગુજરાતીનો તો માત્ર એજ ચોપડીનો અભ્યાસ કરેલ. ઉર્દુ  
ફારસીનો વાંચન મહાવરા શીવાય કાંઈ અભ્યાસ નહોતાં. વળી મારા  
વસવાટ ઇસ્ટ આફ્રીકા જેવી અજ્ઞાન જુમીમાં હોતાં મારી ગજલોમાં

કાંઈ બાપાભેદ વ્યાકરણની ખામી કાંઈ પણ ખીજી ખામીઓ જણાય તો તે માટે વાંચકોએ તેમાં દોષ નહીં ગણી મારા પ્રત્યે ઉદાર ત્રિતિ રાખશે એવી આશા છે.

હું દુર દેશાવર વસ્તો હોતાં આ મારું પુસ્તક છપાવવા તથા પ્રુફ્સ તપાસવા વગેરેનું કામ મારા મરહુમ મિત્ર શેઠ ખરશીદજી બમનજી ફરામરોઝ ઉફે રા. રા. ખીરખલે ઉલટ અને ઉત્સાહ સહીત માથે લઈ સાંજ વર્તમાન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ સાથે બંદોબસ્ત કરેલ પરંતુ તેમની વૃધાવસ્થા અને અંતે અશક્તિને લીધે અચાનક તેમનું અંતકાળ થતાં ટાઇપનાં પ્રુફ્સ સુધારવાનું તેમનાંથી નહીં બની શકતાં અધુરું રહી જતાં છેવટે શુદ્ધી પત્રથી બુલો સુધારવાનો મેં બનતો પ્રયાશ કર્યો છે છતાં જો નજર ચુકથી ક્યાં પણ અપૂર્ણતા રહી ગયેલી જણાય તો વાંચકોને દરગુજર કરશે એવી આશા છે.

લી૦ ખોળ મહમદ હાશમ ચમન.

મુંબઈ તા૦ ૧-૭-૨૦

# દીવાને ચમન.

:૦:

ગઝલ (૧).

હમ્દે ખારી તઆલા.

શબરમે તુ હય ગુલોમિ તુ હય ચમનમે તુહીં સમાં રહા હે,  
હરમમે તુ હય સનમમે તુ હય કમરમે જલવા દીખા રહા હે.  
તેરીહી ઉદ્દતકા જામ પીકર કલીસા કાઅયેમે બયઠે હંય સખ,  
કોઇ હય ખેબુદ કોઇ હે ખેકલ કીસીકો મજનું બના રહા હે.  
અમીકે નીચે ફલકકે ઉપર તેરીહી કુદરતકો દેખતે હંય,  
કહીં હંય સેહરા કહીં હંય ગુલશન કહીં તો દરયા બહા રહા હે.  
લખેપિ ખુલખુલકે નામ તેરા જહાંમિ જો હય તમામ તેરા,  
સુરાહી સાકીઓ જામ તેરા તુ હમકો બર બર પીલા રહા હે.  
ચમકતે તારે હય આસમાં પર ધમકતે જવહર હય માઅદનોમે,  
ચમનમે ખુલખુલ ચહકચહક કર તેરાહી નગમા સુના રહે હય.  
ફલકપે ખુરશીદકા ઉજલા અમીપે લાખો હય નહરે આરી,  
જીવરકો આંખે શીરાકે દેખા તુહીં તો કુદરત દીખા રહા હય.  
કીસીકો હુસને કમર દીયા હય કીસીકો રૂખુબદ અતા કીયા હય,  
કોઇ હય કાલા કોઇ હય ગોરા તુ કયા કયા શકલે બના રહા હય.  
કીસીકો ઓળે શરફ દીયા હય કીસીકો રૂખા ધટા દીયા હય,  
કીસીકો નકશે કદમકી સુરત તુ એક દમમે મીટા રહા હય.  
તેરીહી કુદરતકી ખુખીયાં હય જો એક સોયા તો એક જાગા,  
કોઇ અદમસે જો આ રહા હય કોઇ અમાનેસે જા રહા હય.  
કોઇ હય નાલાં કોઇ હય હયરાં કીસીકે ધરમે હે બાદશાહી,  
કોઇ હય મુફલીસ કોઇ તવંગર કીસીકો દરદર શીરા રહા હય.  
તુહીં હય આઉર તુહીં હય ખાતીન તુ અયાં હય તુહીં નેહાં હય,  
સમરમે તુ હય હજરમે તુ હય તુ હરસુ જલવા દીખા રહા હય.  
“ચમન”કા ઉસ્તાદ તુહીં તુ હય સબોસે આઝાદ તુહીં તુ હય,  
તેરીહી કુદરતસે અય ખુદાયા “ચમન” યે ગઝલ બના રહા હય.

## ગઝલ (૨).

તુમહારે હીજમેં હાલત મેરી અવસી મેરી જાં હય,  
 જીગરમેં દર્દ આહિ સર્દ ચશમે ઝાર ગીરયાં હય.  
 મેરી મૈયતકો ઝેરે ખાક કર એહબાખ યું બોલે,  
 કે ઇસમે દફન વો હય જીસકે દીલમેં ગંજે અરમાં હય.  
 તુમહી વો હોકે હરદીલમેં જગે કર એક રેહતે હો,  
 તુમહારે આહનેવાલે સબી કાશીર મુસલમાં હય.  
 નહીં જીતખાનેસે મતલબ ન કાઅમેસે ગર્જ હમકો,  
 હમારા સર વહીં ઝુકતા હય જીસ જા તેરા અયવાં હય.  
 સખા ગુઝરે અગર તુ કુચયે જાનાસે યું કેહના,  
 તુમહારે આશકે નાશાદકા હાલે પરેશાં હય.  
 “અમન” દુન્યાપે જખ હમને નઝર કીયે હુવા માઅલુમ,  
 કે ઇસકા રેહનેવાલા ચાર દીનકા ઇસકા મેહમાં હય.

## ગઝલ (૩).

વોહ હમસે ખફા હોકે જાતે રહે હંય,  
 હમીં દાગે ધુરકત ઉડાતે રહે હંય.  
 વોહ ઔરોંકો જલવા દીખાતે રહે હંય,  
 મગર હમસે મુંહકો છુપાતે રહે હંય.  
 શહીદોંકે ખુંકો છુપાનેકે ખાતીર,  
 વોહ હાથોમેં મેંહદી લગાતે રહે હંય.  
 નહીં રહેનેકા હમારે ઉન્હે ગમ,  
 રફીઓંકો જાકર મનાતે રહે હંય.  
 વોહ મકતલમેં ખંજર નીકાલે ખડે હંય,  
 જો આશક હય ગરદન કટાતે રહે હંય.  
 અદમસે મુસાશીર યહાં જીતને આએ,  
 વોહ આખીરકો હસ્તીસે જાતે રહે હંય.



આહ યે દેખકે ક્યા રશકે મુજે આતા હય,  
 બઝમે ઇશરતમે રકીઓ બીઠાયા તુને.  
 દેખે બીરબલકે કટોરેકા અગર રંગ કોઇ,  
 યે અબાસિ કહે ક્યા રંગ જમાયા તુને.  
 ક્યા તડપતા હય શયો રોઝ બુદાઇમે તેરે,  
 રૂપે પુરપુર “અમન”કા ન દીખાયા તુને.

### ગઝલ (૫).

તેરે હુસ્નકી જબસે શોહરત હુઇ,  
 કઇ દર્દમંદોકો વહશત હુઇ.  
 અગર જામે જમ હો લગાએ ન મુંહ,  
 હમે મયકે પ્યાસે નફરત હુઇ.  
 પસે મર્ગ બરશાશ હું કબ્રમે,  
 સીતમગરકે કુએમે તુરબત હુઇ.  
 જો તાલીબ હંય અરકે ઉન્હોસે કહો,  
 ન બેગી કહાંતકે જો દૌલત હુઇ.  
 અમાના તુ હરદમ બદલતા રહો,  
 કીસીકી નહીં એક હાલત હુઇ.  
 યેહ નેકીકા બદલા અરા દેખ લો,  
 હમારે લીયે કબ્ર જન્મત હુઇ.  
 સનમને સરેખામ જબ કી નઝર,  
 કમરસે કમરકો અદાવત હુઇ.  
 અજબ હમકો દાગે બુદાઇ મીલા,  
 સનમ સુબહદમ જબકે રૂપસત હુઇ.  
 તેરી ચાલને સોતે શીતને જગાએ,  
 બપા હરકદમ પર ક્યામત હુઇ.  
 મર્ઝ ઇશકકો કોઇ ચારા નહીં,  
 મસીહા બી આએ ન સેહત હુઇ.



યુનેહગાર લાગે ક્યામતમે જળ્ય,  
 પકડનેકા પીછેસે રેહમત હુધ.  
 અળસ કરતેહો શીઠે કલે “અમન,”  
 સુના કયા નહીં ઉસકી રેહલલત હુધ.

### ગઝલ (૬).

અગર વાહ શોખ બનકર સરે બાઝારસે નીકલે,  
 સદા સલ્લેઅલાકી હરદરે દીવારસે નીકલે.  
 વફાદારીકી બુ આએ હમારે ખુને નાહકસે,  
 સદાએ મરહુમા કાતીલ તેરી તલવારસે નીકલે.  
 અરે સૈયાદ તુને કીયુ જલાયા આશયાનેકા,  
 તડપતે લોટતે રોતે હુવે શુલઝારસે નીકલે.  
 ઝમાનેકી ચેહ ગરદીશને હમે ચક્કરમે ગલા હે,  
 કબી ધરમે કબી હમવાદીએ પુર ખારસે નીકલે.  
 શીરાકે ચારને હમકો રૂલાયા હય જલાયા હય,  
 કોઇ સુરત નહીં જો ગમ દીલે ખીમારસે નીકલે.  
 પીલા વાહ બાદએ શુલશુ તેરે મેહમાંકો અય સાકી,  
 નસીમે ચુર હો તોબા લખે મયખવારસે નીકલે.  
 પસે મુરદન મુજે જળ્ય લે ચલો ગોરે ગરીબાં તક,  
 હરના જળ્ય જનાઝા કુચએ દીલદારસે નીકલે.  
 ફરીશતો પુછતે હો કયા હીસાખે માલો ઝર હમકો,  
 કફન દો ગઝકે માલીક બનકે હંચ ધરખારસે નીકલે.  
 કસોટીકી “અમન” હમને જો ધન અહબાખ ચારોંકી,  
 છન્ડે હમ પુલ સમજથે વાહીતો ખારસે નીકલે.

## ગઝલ (૭).

યુતોંકે ચાહનેવાલે પરેશાં હોતે જાતે હંય,  
 લગાતે હંય જો દીલ ગયરોસે હયરાં હોતે જાતે હંય.  
 કબી ખીસમીલ કબી અખમી બનાતી હય તેરી આંખે,  
 જગરકે પાર તેરે તીર મીઝગાં હોતે જાતે હંય.  
 ખીઝાંકે હાથસે વયરાં ગુલીસ્તાં હોતે જાતે હંય,  
 બસાએ ધર હુએ દો દીનમે વયરાં હોતે જાતે હંય.  
 કબી ઝુલફે કબી મેંહદી કબી સુરમા કબી શાના,  
 મીટાનેકા હમારે કયસે સામાં હોતે જાતે હંય.  
 અમક ખીજલીકી દેખી યાદ આઇ સુરતે બના,  
 હમારે દીદએતર અગ્રે બારાં હોતે જાતે હંય.  
 કરારે સખો તસકી હોગએ રખસત મુસીબતમે,  
 રમો રંજો અલમ ખીસમીલકે મેહમાં હોતે જાતે હંય.  
 સરે મકતલ લીએ ખંજર ખડે હંય કેસી શાખીસે,  
 હઝારે આશકે નાશાદ કુરખાં હોતે જાતે હંય.  
 ખુદાયા ધન યુતોંકે દીલ હંય કયા ફેલાદકે દુકડે,  
 મેં ગીરિયાં હોતા જાતા હું વોહ ખંદા હોતે જાતે હંય.  
 “અમન” મુશકિલ પડે તો કોન આકર ટાલ દેતા હંય,  
 પુકારા યા અલી તો કાર આસાં હોતે જાતે હંય.

## ગઝલ (૮).

અદુ પર સદા મેહરબાની હુઇ,  
 ચહાં હીજમે નૌહાખવાની હુઇ.  
 સતાકર રલાકર જલાકર યુતો,  
 અજબ તુમકો હય શાદમાની હુઇ.

દરખતે ચમન સીંચે હય અશકસે,  
 અજબ ઇશકમે બાગબાની હુધ.  
 નઝાકતસે કી જબકે સયરે ચમન,  
 કલી ઝુલકી પાની પાની હુધ.  
 યહાં સુખહ રોતેહીકી હય બસર,  
 યહાં હાથમે સુરમા દાની હુધ.  
 દવાઓસે કુચ્છબી નહી ફાયદા,  
 કછ દીનસે હંચ નાતવાની હુધ.  
 દરે યાર તક અબ રસાઇ નહી,  
 સગોકી વહાં પાસબાની હુધ.  
 ન પત્થર બી ફેંકે “અમન” કી તરફ,  
 અદુપર સદા ગુલશીશાની હુધ.

### ગઝલ (૯).

વસ્લે જાના હો અગર દીલકી દવા હો જાયગી,  
 મેરે સરસે હીજકી આફત જુદા હો જાયગી.  
 ચાંદનીમે બામપે ઝુલકે દુતા મત ઓલીઓ,  
 અય સનમ યે ચાંદપર કાલી ઘટા હો જાયગી.  
 વકતે આખીર હંચ મેરી બાલીપે બયઠા હય સનમ,  
 આતે આતે કયા મેરી નાઝાં કઝા હો જાયગી.  
 મત ચલો હુકરાકે યે પા ઝેબકે જંકારસે,  
 પન ફાખો શીરસુરકી હરસુ સદા હો જાયગી.  
 કુચ્છે જાનાકા કોઇ રાસ્તા દેખા નહી,  
 હાં હમારી રાહબર બાદે સખા હો જાયગી.  
 માઝે જુ પર કોઇબી નુસખા નહી ગાલીબ હુવા,  
 ઝેરે મરકદ અય “અમન” હમકો શફા હો જાયગી.

યાર મુજસે આ મીલે આર અયશકા સામાન હો,  
કળ મેરી મકબુલ યા રખ યે દુઆ હો જાયગી.

### ગઝલ (૧૦).

દેખકર જલવેકો તરે દીલ દીવાના હો ગયા,  
પર પતા પાયા નહીં હય એક ઝમાના હો ગયા.  
વાઅદએ દીદાર તુમસે હો નહીં સકતા વફા,  
રાતકો મેહદી લગાનેકા બહાના હો ગયા.  
અય મસીહા કયું ખડે હો હીજમેં કયસી શકા,  
કુએ ઇઝતી કેહ ચુકે મુરદા જીલાના હો ગયા.  
દાસ્તાં મેરી સુની કેહને લગે યું દોસ્તો,  
લયલીઓ મજનુસે અફઝું ચેહ શીશાના હો ગયા.  
આશકેકો કુએ નહીં રેહતી હય પરવા જનકી,  
મકતલે માઅશુકમેં જો સર કટાના હો ગયા.  
ખખત હો બેદાર તો હંય સેંકડો ગમખવાર યાર,  
વકત બદ આયા તો શીર અપના બેગાના હો ગયા.  
અય “અમન” અખ કુચ કરના ચાહીએ ઇસ દહરસે,  
તુરખતોમેં મેરે યારોકા ઠીકાના હો ગયા.

### ગઝલ (૧૧).

હમકો સતા રહે હંય દીલકો જીલાનેવાલે,  
દેખો ચલે ગએ હંય મુંહકો શીરાનેવાલે.  
બેતાબ હીજમેં હું રહલતકી યે બડી હય,  
અખ આ મેરે મસીહા મુરદા જીલાનેવાલે.  
શમે વસ્લમેં યે એકરા ઝેરે નીકાબ કીયું હય,  
કયું બેલતે નહીં હો મુંહકો જીપાનેવાલે.

વહાં અયશ ઓર ખુશી હય યહાં રંજ ઓર અલમ હય,  
 હયરાં હો રહે હય દીલકો લગાનેવાલે.  
 આલે નખીકે ગમમે દીલ જનકે જલ રહે હંય,  
 શીરદોસકે ચમનકો વોહી હય પાનેવાલે.  
 મુસાને તુરપર જા તેરી તજલ્લી દેખી,  
 હમકોલી કુચ્છ દીખા દે જલવા દીખાનેવાલે.  
 આએ અબી હો ખયહો ઇતનેમે કયા હય જલદી,  
 હયરો કીધર ચલે હો દામન છુડાનેવાલે.  
 કોઇ આરાગર નહીં હય ઇસ યે બસીમેં અપના,  
 સખ જુલમ કર રહે હય દીલકો દુખાનેવાલે.  
 હમતો ચમન અકેલે મરકદમેં સો રહે હંય,  
 હર રોઝ આ રહે હંય હસ્તીસે આનેવાલે.

### ગઝલ (૧૨).

ગુસ્સા એહેરે પે હય યે શીકલ બનાઇ કયસી,  
 નાજો અંદાઝસે યે આંખ શીરાઇ કયસી.  
 મુનતેઝર થે તેરે જલવેકે હઝારો આશિક,  
 લનતરાની કીયે આવાઝ સુનાઇ કયસી.  
 વાર કરતેહી જુદા ગરદને જુકજુકકે લુછ,  
 બલ કમરપે ન પડા દેખો સફાઇ કયસી.  
 કયું તખીયો મુજે હરરોઝ પીલાતે હો દવા,  
 દીલ લગાનેકી લલા હોવે દવાઇ કયસી.  
 બાઅદ મરનેકે નીશાં બી નહીં રેહને દેતે,  
 ઠોકરે મારકે તુરબત હે મીટાઇ કયસી.  
 કીસ પે હોતા હય સીતમ કોન યે ચીલ્લાતા હય,  
 કુચ્છ યારસે આવાઝ યે આઇ કયસી.  
 જુલમ્જરતે હંય હિન્દે કુચ્છ નહીં મીલતી હય સઝા,  
 મુપકે કયું ખયહો હય ખાલીક યે ખુદાઇ કયસી.

મયકશેા આઝો ઝરા બાદકશી હોજાએ,  
બાગમેં કાલી ઘટા દેખ લો છાઇ કયસી.

કુચ્છ નહીં શેઅરો સુખનકા હમેં દાઅવા હય “અમન,”  
કુચ્છ નહીં જનતે શીર એર બડાઇ કયસી.

### ગઝલ (૧૩).

કબી સુરત દીખાતે હંય તો દીલ અપના લુભાતે હંય.  
કબી આંખિમેં આતે હંય કબી દીલમેં સમાતે હંય.

હમારી હે યહી કીસમતકે વોહ હમસે નહીં મીલતે,  
સુનાહે ધર રકીયોકે હમેંશાં આતે જતે હંય.

કબી તો ખવાબમેં આ કર દીખા દો ચહરએ જેબા,  
હઝારોં મહેનતોસે દીલકો પુરકતમેં સુલાતે હંય.

થુતોંકો કુચ્છ નહીં હય આશકોકી જન જો જાએ,  
નધ ખેદાદ હરદમ આશકોકે સરપે લાતે હંય.

સરે મકતલ પડે હંય કુસ્તગાને નાઝકે લાશે,  
નહીં ગુસલો કફન દેતે હંય ના તુરખત બનાતે હંય.

હુવા કયા હઝરતે ફરહાદકો શીરીકી ઉલહતમેં,  
સરે કોહ ફેાડકે પત્થર જો યે રસ્તા બનાતે હંય.

લરઝતાહે બદન ગુસ્સેસે કથું ચીતવન ચડાઇ હય,  
ઝરા અલતાફસે દેખો કે રોરો હમ મનાતે હંય.

“અમન” કુચ્છ મશગલા અપના નહીં હે શેઅરગોષકા,  
કબી દીલમેં જો આતા હય તો કયા ગઝલે બનાતે હંય.

## ગઝલ (૧૪).

આજ ઘર મેરે વોહ મેહમાં હો ગએ,  
દીલકે સારે પુરે અરમાં હો ગએ.

ઉનકો લીપટાયા ગલેસે પ્યાર કર,  
હઝરતે દીલ કયસે શાદાં હો ગએ.

ઠેઠનેસે ઝુલકેં ઉનકી ખુલ ગઇ,  
માર કાલે કયા પરેશાં હો ગએ.

ખોસા ઉનકે લખકા ચોરીસે લીયા,  
મુસકુરાકર ઔર નાઝાં હો ગએ.

જખ નઝર ઉંચી કી દેખા નાઝસે,  
પાર દીલસે તીરે મીઝગાં હો ગએ.

ખન સંવરકે સયરકો જખ વોહ ચલે,  
નાઝરી હયરતસે હયરાં હો ગએ.

અય અજલ કયું કર સતાતી હય હમેં,  
અખતો હમ જીનેસે હંયરાં હો ગએ.

કયસા આયા હે ઝમાના દોસ્તો,  
દીલસે રખસત દીનો ઇમાં હો ગએ.

કયસે કયસે આશકાને ખાવશ,  
કુચએ કાતીલમેં કુરખાં હો ગએ.

હમ ખુલાતે હંય નહી આતી હે તુ,  
અય કઝા ઓરોપે એહસાં હો ગએ.

અય “અમન” હમની ખુદાકે ફઝલસે,  
લાયકે મેહશીલે ખુખાં હો ગએ.

## ગઝલ (૧૫).

બેઠકાયા કીસને આજ જો મુંઢ ફેર ચલ ગએ,  
 ઉલટત હમારી જુલ ગએ યુ' બદલ ગએ.  
 હીજ્રે સનમસે જોઅફે નકાહત હય ઇસ કદર,  
 જેહ ગીર પડે કબી તો કબી હમ સંભલ ગએ.  
 અયસા જલાયા હીજ્રે સનમને શયે શીરાક,  
 ખીસ્તરકે તાર સોજે જીગરસે હંચ જલ ગએ.  
 જખસે મીલા હય દાગે શીરાકે પરીશ્યાં,  
 અયશો સુર દીલસે હમારે નીકલ ગએ.  
 મકતલમે જખ તલખ હુધ ઇસ ખસ્તા હાલકી,  
 કયા કયા ખુશીસે શાદ હો હમસરકે બલ ગએ.  
 પુરકતને કીસકી મેરે જીગરકો જલાયા હય,  
 સીનેમે દાગ દાગ મેં ગુલઝાર ફલ ગએ.  
 કયા કયા કર મેં વસફે જમાલે પરીશ્યાં,  
 ગાયા કે દુસ્નો તુરકે સાચિમે દલ ગએ.  
 હાંહાં "અમન" લીખો ન બોહોત દારતાને ઇશક,  
 ઇસ રાહમે લાખો કફે અફસોસ મલ ગએ.

## ગઝલ (૧૬).

હસીનાને જહાં કયા દુસ્નપર મગરર હોતે હંચ,  
 સતા કર આશિકે નાશાદકો મસરર હોતે હંચ.  
 જન્હે સૌવદા હય ગુલફાંકા કબી રાહત નહીં પાતે,  
 કબી બેખુદ કબી ખીસમીલ કબી રજુર હોતે હંચ.  
 પીલા દે બાદએ ગુલગુકે પયમાનો પે પયમાને,  
 કંહી હમ એક દો સાગીર કયા મખસુર હોતે હંચ.



હુવા હય જખસે મસકન ધર હમારા ઉસ પરીરકા,  
હમેશાં શામકા રેશન ચીરાજે તુર હોતે હંય.  
ફરીશ્તો હીજ્રે જનામે હમે કખ હોશ આતા હય,  
હમારે નામએ આઅમાલ કયું મસતુર હોતે હંય.  
તેરી કીસમત નહીં અચ્છી તો શીર હમસે શીકાયત કયા,  
દીલે નાદાં તેરે અરમાં હમેશા ચુર હોતે હંય.  
અગડતે હો જો નાહક હમસે ઉસમે ફાયદા કયા હય,  
તુમહારી તદખ બાતોસે હમે નાસુર હોતે હંય.  
“ચમન” દેખા જો હમને ગૌરસે સારે અમાનેકા,  
અનોસે કયસે કયસે પેહલવાં મજબુર હોતે હંય.  
“ચમન” હમકા ગઝલ લીખનેમે યે રત્ના હુવા હાંસીલ,  
સપુકે શાએરાને વકતમે મશહુર હોતે હંય.  
ચમન દેખા જો હમને ગૌરસે સારે અમાનેમે,  
અનોસે કયસે કયસે પેહલવાં મજબુર હોતે હંય.

### ગઝલ (૧૭).

તહે ચરખે કાહન રહેને ન પાએ શાદમાં હો કર,  
કીસીને હાલે દીલ પુછા નહીં હય મેહરબાં હો કર.  
જલાતે હો સરે મેહશીલ મુઝે પરવાનેકી સુરત,  
કબી બોસા નહીં દેતે હો લખકા મેહરબાં હો કર.  
બહારે હુસ્ને દોરોઆ પે કયું મગરૂર હોતે હો,  
કાષ દીનમે યે મીટ જાએગી પામાલે ખીઝાં હો કર.  
નીકલવાતે હો કયું દરસે અરા મેરા કહા માનો,  
પડા રેહને દો મુજકા દરપે સંગે આસતાં હો કર.  
મુસબર ખેચલા તસવીર ઉનકે રૂએ જેબાકી,  
ખુદાકે ફઝલસે રાઅના હુવે હંય વોહ જવાં હો કર.

ખતાઓ કીસલીએ દયરો હરમ દોનો ખનાએ હંય,  
 કે વોહ રેહતા હય હર દીલમે મકીને લામકાં હો કર.  
 જીગરમે આગ લગતી હય કીસીકે સોઝે પુરકતસે,  
 હમારા શોઅલઓ અવીશ નીકલતા હય ધુવાં હો કર.  
 તેરાહી નામ લેતે હંય સનમખાનેમે કાઅખેમે,  
 કબી નાકુસસે નીકલા કબી શોરે અઝાં હો કર.  
 તુમહારે અખરઓ મઝગાને યે નકશા ખનાયા હય,  
 જીગરકો છેદ ડાલા આહ કયા તીરો કમાં હો કર.  
 સુનાતે ગાલીયાં કયું હો નહી યે તુમકો શાંયાં હય,  
 કહન કયું ખાત યે કરતે હો કયું નાઝુક દેહાં હો કર.  
 “અમન” વોહ શોખ ખનકન કર તુમહારે ધરમે  
 જળ આએ,  
 મના લેના ખીડ લેના ઝરા શીરી ઝખાં હો કર.

### ગઝલ (૧૮).

સનમકે હીજ્રમે મરતા હું ઉલકત હો તો અયસી હો,  
 પડા હું દુર દીલખરસે જો પુરકત હો તો અયસી હો.  
 ચડા કર ફૂલ જળ રોને લગે વોહ કંપ્રે આશીક પર,  
 સદા કંપ્રેસે યેહ આછ મોહોખત હો તો અયસી હો.  
 તુમહારે હુસ્નકે આગે ગુલોંકી કયા હકીકત હય,  
 જો સુરત હો તો અયસી હો જો રંગત હો તો અયસી હો.  
 ગુલીસ્તાંમે ગએ જળ સેઅરકો સરવે રવાં ઓલા,  
 હમારી કયા હકીકત હય જો કામત હો તો અયસી હો.  
 શખે વાઅદાકો વોહ આકર હમારે ખરમે આ ખયઠે,  
 લગે યુ નાઝસે કેહને જો ખીલવત હો તો અયસી હો.  
 રશીકેને મુજે તુરખતમે રખ કર રાહ લી ધરકી,  
 ન છોડા દાગે પુરકતને રીફાકત હો તો અયસી હો.

પસારે પાંઉ સોતે હંય લહદમેં બેખબર હો કર,  
 નહીં કુચ રંજ દુન્યાકા જો રાહત હો તો અયસી હો.  
 ઉખાડા બાપે ખયખરકો અલીને એક ઉંગલીસે,  
 જો કુબ્વત હો તો અયસી હો જો તાકત હો તો અયસી હો.  
 ઝરા જો હાથ છુટે હંય તો વોહ મુરખએ જાતે હંય,  
 તખીયત હો તો અયસી હો નઝાકત હો તો અયસી હો.  
 તેરે દીલમેં કદુરત હય શીર, ઓરોંકો નસીહત કયા,  
 સફાઈ દીલકી કરનેસે તહારત હો તો અયસી હો.  
 ખુલી હય હસરતે દીદારમેં ઝેરે કશ્ન આંખે,  
 જો હસરત હો તો અયસી હો જો આહત હો તો અયસી હો.  
 બનાકર ઇશકકો મેહમાં કબાપે દીલ ખીલાએ હંય,  
 જો દાયત હો તો અયસી હો ઝીયાફત હો તો અયસી હો.  
 “અમન” મેરી ગઝલ સુન કર: મેરે એહબાબ કેહતેં હંય,  
 ફસાહત હો તો અયસી હો બલાગત હો તો અયસી હો.

### ગઝલ (૧૯).

કુચએ જાનામેં તુરખત હો ગઇ,  
 દોસ્તો કયા મેરી કીસમત હો ગઇ.  
 કોનસા દીલ હય કે જીસમેં તુ નહી,  
 હર જગે તેરી સકુનત હો ગઇ.  
 હીજે જાનાને સતાયા હય મુઝે,  
 અય જુનું યે મુજકો વેહશત હો ગઇ.  
 ઇશકમેં કામીલ હુવા હું દોસ્તો,  
 આશીકોમેં મેરી શોહરત હો ગઇ.  
 શીરતે શીરતે દસ્તમેં લપલા ખતા,  
 કયા તેરે મજનુંકી હાલત હો ગઇ.

રાહ તકતે હંચ સુઝસે શામ તક,  
રાત આતેહી કયામત હો ગષ.

અપના કુચ્છ શૈવા નહીં હય અય “અમન,”  
શૈઅરજોષ પર તખીઅત હો ગષ.

## ગઝલ (૨૦).

હસ્તીએ ફાનીસે દો દીનમેં સફર હો જાએગા,  
છોડ કર મેહલો મકાં જંગલમેં ધર હો જાએગા.  
તાક કર દેખો મુઝે ઉસકી ઝરા પરવા નહીં,  
તીરે મીઝગાફે લીએ સીના સીપર હો જાએગા.  
ચાંદનીમેં બામપે સયરે કમર મત કીજીએ,  
દેખ કર જલવેકો શરમીંદા કમર હો જાએગા.  
જખ ગલીમેં ચારકી પહોંચે તો પહોંચાના પયામ,  
કયા હમારા કામપે બાદે સહર હો જાએગા.  
કયું ભવેં તનતી હંચ કયું આંખે તુમહારી લાલ હય,  
યે નીગાહેં દેખકર જખમી જીગર હો જાએગા.  
અએ “અમન” કયું શીક કરતે હો વતનમેં જાનેકી,  
જખ ખુદા ચાહેગા ઉસ દીનકો સફર હો જાએગા.

## ગઝલ (૨૧).

ગરીબોં પર તુમહારી મેહરબાની હો તો ખેહતર હો,  
કોષ દીન આનકર સુરત દીખાની હો તો ખેહતર હો.  
પસે મુદ્દેન મેરી તુખત બનાના કુએ કાતીલમેં,  
ગલીમેં ચારકી મેરી નીશાની હો તો ખેહતર હો.  
ઉઠાએ તો વહી ઉઠેં બીઠાએ તો વહીં બયઠેં,  
હમારી ધન જુતોં પર હુકમરાની હો તો ખેહતર હો.

તપે હીજ સનમસે ખીસ્તરે ગમપર ગીરાયા હય,  
 મસીહા કુચ્છ ઇલાજે નાતવાની હો તો ખેહતર હો.  
 શીરાકે મોસમે ચુલને તેરી જાકો જલાયા હય,  
 અબી મોકુફ ચુલચુલ નૌહા ખવાની હો તો ખેહતર હો.  
 હમે મતલબ નહીં હય જામે કવસરસે મેરે સાકી,  
 ઝરાસી જો શરાયે અરગવાની હો તો ખેહતર હો.  
 મેરે ધરમે જો આએ હો સુનો કુચ્છ ચુક્તચ મેરી,  
 કબી તો દાસ્તાને ગમ કહાની હો તો ખેહતર હો.  
 શીરીશ્તો કયું ડરાતે હો વતનસે છુટ આએ હય,  
 નએ મેહમાનકી કુચ્છ મેહમાની હો તો ખેહતર હો.  
 ચીરાગે દાગે દીલકી રોશની હોતી હય તુરખતમે,  
 સરે મરકદ નહીં શમઅ જલાની હો તો ખેહતર હો.  
 સરે મેહશર ન હો પરદા બુતોંકે રૂએ રોશન પર,  
 હમારી દો ધડી આંખે લગાની હો તો ખેહતર હો.  
 “અમન” દુશમન હમારે કેહરકી ખીજલીસે જલ જાએ,  
 રશીકાં પર ખુદાકી મેહરખાની હો તો ખેહતર હો.

### ગઝલ (૨૨).

ન જુયા જાતા હય અબ ઇશકકે ખીમારોસે,  
 જાન જાતી હય મેરી હીજકે આઝારોસે.  
 અબ જુનું કુરકતે જાનામે હુવા હય સવદા,  
 સરકો ટકરાતે હય શીરતે હય દરો દીવારોસે.  
 આપકા હુસ્ન હસીનોસે નીરાલા દેખા,  
 ચાંદસી રોશની હોતી હય કહીં તારોસે.  
 લડખડાતે હય કદમ જોશ નીશમે સાકી,  
 તવખા તવખાકી સદા હય લખે મયખવારોસે.  
 ખોફે સૈયાદસે હય છોડ નરોમન નીકલી,  
 ચુલચુલે શોર મચાતી હુધ ચુલઝારોસે.

તેરે કુચ્છેમે નયા ગંજે શહીદાં હય બના,  
 કયા ગલે મીલતે હંય આશક તેરી તલવારેંસે.  
 કોઇ સુરતસે નહી હોતા વીસાલે બના,  
 રાત ભર જલતા હું મેં હીજરકે અંગારેંસે.  
 ઇશકખાઝીકા મેરા હોસલા દેખો તો ઝૂરા,  
 દીલ લગાયા તો લગાયા ઇનહી અઘ્યારેંસે.  
 યુ તો કેહનેકો રશીકેને મોહખખત બાંધી,  
 ખુચ્છે ઉલ્કત નહી આતી હય મેરે યારેંસે.  
 હશ્રમે નાદીમો હયરાન ખડે રોતે હંય,  
 રહમસે કામ લે ખાલીક તું યુનેહગારેંસે.  
 અય “અમન” દુશ્મનોકે ખીચ બસર કરતે હંય,  
 રખતા ઉમીદકો કુચ્છ મેં મેરે ગમખવારેંસે.

### ગઝલ (૨૩).

મસીહા લે ખખર અબ જાન કુચ્છ બાકી હંય ખીસમીલમે,  
 ભરી હય હસરતે કયા કયા હમારે ખાનખેદીલમે.  
 મુજે મેહસુખ કરતે હો બલા કયું બેવશખોમે,  
 વફાદારી સમાધ હય હમારે આબ આર ગીલમે.  
 તુમહારે ખાલકે આગે હકીકત ચાંદકી કયા હય,  
 ફઝ હય રોશની મેહતાબસે રખસારકે તીલમે.  
 હમારી યે કહાં કીસમતરસાધ હો તેરે દર તક,  
 ખુશા કીસમત હય પરવાનેકી વોહ જલતા હય મેહશીલમે.  
 મુજે કયું પય બ પય યે હીચકીયાં આતી હય અય યારો,  
 તલબ મેરી હુષ હય આજ કયા દરખારે કાતીલમે.  
 પડા હું બેહરે ઉલ્કતમે નહી મીલતા કીનારા હય,  
 બહા જાતા હું અય યારો ઉમીદ વસ્લે સાહીલમે.  
 અકબ નાકા ચલા આતા હય સરકો પીટતા રોતા,  
 ખીદાલે કયસકો લયલા જરા તું અપની મેહશીલમે.

તજસ્સુસ મગર મીલતા નહી હય વો જહાંઆરા,  
 શીરાકે દીલરખામેં કયા પગ હું સખત મુશકીલમેં.  
 તુમહારે તીરે મીઝગાંને જીગરકો છેદ ગલા હય,  
 અબી તાકત નહીં હય અય સનમ ઝખમોકી ધાયલમેં.  
 મેરે દુશ્મન “અમન” મુંહસે મુન્ને મેહબુબ રખતે હંય,  
 છુપાએ જેહર શીરતે હંય હમારે વાસ્તે દીલમેં.

### ગઝલ (૨૪).

તુમહારે સોઝે દુરકતને જલાયા હય જલાયા હય,  
 હમારા નામ હસ્તીસે મીટાયા હય મીટાયા હય.  
 પરેશાં હાલ હું યા રખ ખુતોંકી આશનાઇસે,  
 છુકાકર ખુનકા દરયા બહાયા હય બહાયા હય.  
 શીરા દો ખજરે ખુરરાં અગર આવે તખીઅતમેં,  
 તુમહારે સામને સરકો ઝુકાયા હય ઝુકાયા હય.  
 નઝરે ભર જીસ તરફ દેખા તેરા જલવા નઝર આયા,  
 મેરે નયનોંમે બસ તુંહી સમાયા હય સમાયા હય.  
 જો આશક હંય ઉસે પરવા શહીદોકી નહી રેહતી હય,  
 ગલા કયા શવકસે કાતીલ કટાયા હય કટાયા હય.  
 પસે મુદ્દન મેરી તુખ્તકો ફુકરાયા કીયા ઉસને,  
 નીશાંને તુખ્તે આશક મીટાયા હય મીટાયા હય.  
 “અમન” શોઅરાઓકા એહસાંન ભુલેંગે કીસી ઉનવાં,  
 શરાખે માઅરેફત હમકો પીલાયા હય પીલાયા હય.

### ગઝલ (૨૫).

રાતભર ઇસ નાતવાંકો કયા રૂલાયા યારને,  
 દેખકર તીરછી નઝરસે મુહ શીરાયા યારને.  
 કયું શકે ફએલી હુઇએ આસમાં પર દોસ્તો,  
 કયા બલા દસ્તે હીનાઇકો દીખાયા યારને.

કયા શયે મેઘરાજકા રૂપા બયાં હો દોસ્તો,  
 મુસ્તુફાકો અશો આઝમ પર ખુલાયા યારને.  
 કીસ કદર થી નાતવાની ગશ પે ગશ આતે યે કયા,  
 દદ સખ જતા રહા જલવા દીખાયા યારને.  
 જખ મેરી તુખત પે શમ્ઓ ગુલ ચડાને આય વોહ,  
 હસરતોંસે ઝેરે મરકદ કયા જલાયા યારને.  
 કયું મેરી ગરદન બલા ખારે ગીરાં તન પર હુધ,  
 કયા હમારે કલકો ખેડા ઉડાયા યારને.  
 કીસ કદર થા ખારો ઉલ્કત થે નહી એકદમ જુદા,  
 ખાકમે આખર “અમન” હમકો મીલાયા યારને.

### ગઝલ (૨૬).

નહિ મતલબ હે કાઅમેસે સનમસે આશનાઇ હે,  
 ઉસીકો પૂજતેહે હમ ઉસીસે લવ લગાઇ હે.  
 કીસીને કુઅ નહિ પૂછા ગુઝરતા ઇશ્કમે કયા હે,  
 સીતમ ઇઝહાર કરનેકી કસમ હમને બી ખાઇ હે.  
 ઝીનાકા મશગલા ધરમે વઝીફે લખપે હય ખાઉર,  
 દીખાનેકી અરે ઝાહિદ તુમહારી પારસાઇ હે.  
 તસવ્વુર રહેતાહે હરદમ તુમહારે રૂએ રૌશનકા,  
 તેરી તશ્વીર અય જાના મેરે દીલમે સમાઇ હે.  
 શહીદાને મોહબ્બતકો બગ રૂપા હુવા હાંસીલ,  
 દરે જન્મતપે હુરાંને જાનાંકી પેશવાઇ હે.  
 શયે વસ્ત્રત ઝરા ખુરકેકો સરકાઓ કહા માનો,  
 હયાઓ શર્મસે કયું કર બલા ગરદન ઝુકાઇ હય.  
 બલા કયું રૌશની ફઝેલી હુઈ હય મેરી તુરખતમે,  
 સરે મરકદ કીસીને આજ કયા શમ્અ જલાઇ હય.  
 ખુલાનેકો ગયા કોઇ તો જુઝલાકર યે ફરમાયા,  
 નહિ આ સકતે હય કેહ દો અબી મેંહદી લગાઇ હય.  
 અમન જખ મર્ગને ઘેરા તો રીશતે તુટ જાતે હય,  
 અઝીઝો અકરબાકી જીતે જી તક આશનાઇ હય.



## ગઝલ (૨૭).

ફેલા ઝુલા કબ તક ગુલેસ્તાં રહેગા,  
 ખીંઝાસે ન આખીર યે સામાં રહેગા.  
 સીલાનેસે નાસેહ બાલક ફાયદા કયા,  
 હમેશાં મેરા આક દામાં રહેગા.  
 અબસ હાથ ઘોતે હો કયા ફાયદા હય,  
 સદા રંગે ખુને શહીદાં રહેગા.  
 કોઇ દીનમે અપના થહાંસે સફર હય,  
 ન અયશો તરબકા યે સામાં રહેગા.  
 નિકલ જાયેંગી હસરતે દીલ તુમહારી,  
 સનમ આકે શબકો જો મહેમાં રહેગા.  
 નહિ આકે મસકન બનાતે હો દીલમે,  
 હમારા દીલેઝાર વઝેરાં રહેગા.  
 ન હાજી રહે નમાંઝી રહેંગે,  
 નહિ સાકીને બઝમે રંદાં રહેગા.  
 ઝુકામ હય ગરદન શીરા દીજે ખંજર,  
 તુમહારા બડા હમપે અહેસાં રહેગા.  
 ખુરે કાર કરકે વઝીફે હય પડતે,  
 બલા ઉનકા કયા દીનો ઇમાં રહેગા.  
 અમન મોત વોહ હય ન છોડા કીરીકો,  
 ન કાશીર રહા ના મુસલમાં રહેગા.  
 અમન જબ તલકે ઉસ્કી હય મહેરબાની,  
 તેરા બખ્ત ખેદાર તાબાં રહેગા.

## ગઝલ (૨૮).

કીસીકી જાન જાતી હય કીસીકો શાદમાની હય,  
 કહીં હય અયશકા સામાં કહીં ગમકી કહાની હય.

જીતાને માહવરાકી આદતે હરદમ બદલતી હય,  
 કીસીસે પ્યારે ઉલટત હય કીસી પર ઝુલ્મરાની હય.  
 પીલા દે સાકીયા જીતની શરાબે અરગવાની હય,  
 કે હય બરસાતકા મોસમ હમે જોશે જવાની હય.  
 ચલો અય હઝરતે દીલ કુચએ જાનામે જાના હય,  
 તહે શમશીરે કાતીલ શવકસે ગરદન કટાની હય.  
 સનમકે હીજમે દેખો હમારા હાલ કયસા હય,  
 જગરમે દદ્દ હય આંખિંસે અશકાકી રવાની હય.  
 પહાડોમે સીતારોમે ઝમીનોમે મકાનોમે,  
 ગુલોમે બગ્ગમે સુમ્બુલમે તેરીહી નીશાની હય.  
 તસવ્વુરકે તરીકેમે “અમન” હમ મસ્ત રહેતે હય,  
 ઇસીકો પુજતે હંય હમ ઇસીસે આશકાની હય.

### ગઝલ (૨૯).

કોઇ દીન હમબી વસ્લે યાર દેખેંગે ઝમાનેમે,  
 કહસસે છુટ પહોચેંગે હમારે આશયાનેમે.  
 નીપટ જાઓ ગલેસે આહમારી આરઝુ નીકલે,  
 બલા કયા ફાયેદા નાહક હમારા દીલ જલાનેમે.  
 યુતો કયું કર સતાતે હો હમારા હાલ તો દેખો,  
 સહી તકલીફ ઇઝા કયા તુમ્હીસે દીલ લગાનેમે,  
 બટકતા હું મેં સેહરામે ગીરેબાં ચાક હય સારા,  
 બનાતે ઝુલ્ફે હો તુમ નાઝસે આઇનાખાનેમે.  
 હમીં મસરૂર રહેતે હંય હમેશા દીલ લગાનેમે,  
 તુમ્હી હોશ્યાર હો માઅશુક આશકકો સતાનેમે.  
 શીરાકે યારને યારો. મુજે દર દર શીરાયા હય,  
 ન દીલ લગતા હય ગુલશનમે ન સેહરામે ન ખાનેમે.  
 “અમન” ઇસ અખકે કયા કયા બદલતે રંગ હંય દેખે,  
 કોઇ હય કાખમે શાદાં કોઇ હય કેદખાનેમે.

## ગઝલ (૩૦).

રવાના હસ્તીએ ફાનીસે કલ થે કારવાં હોગા,  
 ન હમ હોગે ન તુમ હોગે ન શાહીકા નીશાં હોગા.  
 ચહકતી હય ચમનમેં બુલબુલે કયા ગુલ મહકતે હય,  
 ન ગુલ હોગા ન ગુલશન ઝોર ન ફાઇ બાગબાં હોગા.  
 ચમકતે હંચ જો મીસલે ગુલ વોહ કલ સોએગે તુરબતમેં,  
 નહી કુચ્છ રોશની હોગી અંધેરા પાસબાં હોગા.  
 અગર કુચ્છ લીઝઝતે દુન્યા ઉઠાની હય ઉઠા લીજે,  
 નહી માઅલુમ કલકા રોઝ હમપર કયા ગીરાં હોગા.  
 મેરા દીલ કય હય એક રાઝકી ખાતોકી ખાતીરકો,  
 જો આયા રાઝ ઇસમે વોહ ન મેહશર તક અયાં હોગા.  
 બરી હય હસરતે કયા કયા હમારે દીલમે અય યારો,  
 હમારી આહો સોઝાંસે લરઝતા આસમાં હોગા.  
 • પડી હંચ કલગાહે નાઝમે કીસ કીસકી યે લાશે,  
 કે જીસકો દેખકર હયરાં હરેક પીરો જવાં હોગા.  
 મકાનોમેં સીતારોમેં ઝમીનોમેં ઝમાનોમેં,  
 તેરાહી તુર અય દાવર સદા જલવે કુનાં હોગા.  
 સનમખાનેમેં કાઅમેમેં તુજહીકો દેખ લેતે હંચ,  
 નહી ઇસ તુરસે ખાતી કબી ફાઇ મકાં હોગા.  
 “ચમન” હમ ઝીંદગી કાદેગે અપની અયશો અસરતસે,  
 નહી કુચ્છ રંજ હોગા જબ તલક વોહ મેહરબાં હોગા.

## ગઝલ (૩૧).

પડા હય ઇશરતોમેં વોહ લલા આઝાર કયા જાને,  
 તખીબોકે સીવા કુચ્છ મઝકો ખીમાર કયા જાને.  
 હમેશા ખયશો શરઆ હો રહા હય લાખો ચીઝોકા,  
 કમી ઝો ખેશ કીમતમેં લલા ખાઝાર કયા જાને.

હજારો ખુન કરતી હંય ચમકે કર બકાંકે માનીદે,  
 મુએ મઝલુમ ઝાલીમ વોહ બલા તલવાર કયા જાને.  
 ગુલીસ્તામે ગુલોંકી સયર કરતે હંય ખુશીસે હમ,  
 શમીમે ગુલકો અય યારો બક્ષા ગુલઝાર કયા જાને.  
 સનમકી આંખકો દેતે હંય તથખીહ પુલ નરગીસસે,  
 યહી રતખા હય ઉસકા નરગીસે ખીમાર કયા જાને.  
 અખસ ગાના સુનાના હય નહી જો ઇસકા શાયક હો,  
 ગલેકો ફાડ ડાલો શવકસે દીવાર કયા જાને.  
 શહનશાહોંકી દરબારોમે લાખો આતે જાતે હંય,  
 હમારા ઇસ કદર રતખા હય વોહ દરબાર કયા જાને.  
 હસીનોસે ગલે મીલનેકી ઉમ્મીદે હંય લાખોકો,  
 મેં હું કીસકે ગલેમે વોહ ગલેકા હાર કયા જાને.  
 જીન્ડે હંય રોશની આંખોકી વોહ નીઝઝારા કરતે હંય,  
 જો હય મેહરમ આંખોસે વોહ રૂએ યાર કયા જાને.  
 તકપતે લોટતે રાતે ગલીમે યારકી આએ,  
 પડે હંય ખાકપર વોહ કુચએ દીલદાર કયા જાને.  
 “ચમન” જો કદરદાં હય ઇસ ગઝલકી દાદ દેવેગા,  
 નહીં જો કદર વાલા વોહ મેરે અશઆર કયા જાને.  
 કીયા દાઅવા અનલહકકકા ગયા વોહ જાનસે મારા,  
 ચડા મનસુર સુલી પર બક્ષા વોહ દાર કયા જાને.

### ગઝલ (૩૨).

બહારે જા'શીઝાં હય ગુલશનોમે ગુલ મહકતે હંય,  
 ચમનમે કીસ અદાઓ નાઝસે ખુલખુલ ચહકતે હંય.  
 બહારે આ રહી હંય યાર ખીન કયા કીજીએ ઉનકો,  
 હમારી ચશમે તરસે ખુનકે ખાદલ બરસતે હંય.  
 હુવા મકતલમે કુશ્તા કોન વોહ હમસે નહીં કેહતે,  
 ખતા અય તેગ કીસકે ખુનકે કતરે ટપકતે હંય.

નહી ખીલવતમે આતે હંય નહીં ચેહરા દીખાતે હંય,  
 ખુદાકા શુક્ર હમકો રૂઝને દરસે જજકતે હંય.  
 મસીહા લે ખખર અખ ઝીંદગી દુશવાર હય હમ પર,  
 તેરે દીદારકો પ્યારે મેરે અરમાં તરસતે હંય.  
 તેરી કુદરત તેરી હીમત તેરી તાકત ખયાં કયા હો,  
 તેરેહી નુરસે અફલાકપર તારે ચમકતે હંય.  
 શમે વસ્લત વોહ આ કર ખન ગમે હંય શમકે પુતલે,  
 ઝરા જો હાથ છુટે હંય તો પેહલુસે સરકતે હંય.  
 પડે હંય ઝેરે મરકદ છોડ કર હસ્તીએ ફાનીકો,  
 મગર દીલમે હમારે ખારે અરમાં કયા ખટકતે હંય.  
 તેરે કુચમે આ કર કતલગાહી દેખ લેતે હંય,  
 કંઈ ઝખમી કંઈ ખીસમીલ કંઈ ધાયલ તકપતે હંય.  
 “અમન” જલસમે જાનેઝી ભલા તાખીર કયું કી હય,  
 ચલો જલદી વહાં સખ આપહીકી રાહ તકતે હંય.

### ગઝલ (૩૩).

શમે તારમે મેરે ચારને જુહીં રૂખસે પરદા ઉઠા લીયા,  
 હુષ રોશની વોહ જહાનમે કે અંધેરા સારા મીટા દીયા.  
 મેરે પાસ આયા વોહ માહર લેગા કરને પ્યારકી ગુફતયુ,  
 કબી સોખીયોસે હંસા દીયા કબી ઝીળકિયાં દે રૂલા દીયા.  
 ગયા જખ મેં કુચમે ચારમે કયા ખુશી હુષ દીલે ઝારમે,  
 કબી મુંહસે હમકો શીરા લીયા કબી ચેહરા અપના દીખા દીયા.  
 નહીં નીંદ આતી હય હીજમે નહીં તાલ અખ મેરે સજમે,  
 કહો કીસ ખતાપર આપને મુજે દીલસે અપને ભુલા દીયા.  
 મેરા લાશા ઝેરે મઝાર હય ન કોઈ અનાસ ન ચાર હય,  
 મુજે દોસ્તોને યહાં પે લા ઇસ અંધેરે ધરમે સુલા દીયા.  
 અય કઝા તુજે હમ મારે કયું તેરા નામ મુંહપે લાએ કયું,  
 તુને કયસે કયસે હંસી જવાનો આકમે હય મીલા દીયા.

અએ “ચમન” હંમેશા ખુશી રહો તુમ્હે રંજો ગમભી કભી ન હો,  
જો અદુ તુમ્હારે હંય જનકે ઉન્હી નારે ગમસે જલા દીયા.

### ગઝલ (૩૪).

મેરે દીલમે ખારે સદા તુ મજી હય,  
સીવા તેરે કોઇ બી મેરા નહીં હય.  
ચમકતી હય ખીજલી ખરસતી હંય ખુદે,  
મેરે ખરમે કોઇ નહીં નાઝની હંય.  
શીરાકે સનમમે હુવા હય ચે સવદા,  
કહીં મેરા દામન કંહી આસતીં હય.  
મેરી આંહો સોઝાંકી તાલીર દેખો,  
ફલક કાંપતા હય લરઝતી ઝમીં હય.  
તેરે હુસ્નસે હર તરફ હય ઉમ્મિદા,  
તેરે રૂપસે મેહતાબ બી શરમગીં હય.  
નીગાહોસે રહેતા હય તુ દુર કોસો,  
તસખુરમે હરદમ હમારે કરીં હંય.  
શયે વરલ હાં અખતો મુહસે નીકલો,  
તુમ્હારે લયો પર હમેશા નહીં હંય.  
કીયા વાઅદા ઉસને હય આનેકા શખકો,  
નહીં ઉનકી ખાતોંકા હમકો ચકીં હંય.  
મસીહા ઝરા મેરી ખાલીચે આના,  
મરીઝે મોહોખ્ખતકી અખ વાપરીં હંય.  
સબી જા તેરા નુરહી દેખતા હું,  
અયાં હય નેહાં હય ચહીં હય વહીં હંય.  
લહદ પર મેરી એક ચમન ખીલ રહા હય,  
કહીં સખઝઓ ગુલ કહીં યાસમીં હય.  
જુદાઇમે તેરી હઝારો હય રાતે,  
જો હરં કલ્મ મેંહઝું તો હરદીલ હઝીં હય.

ગઝલ કયસી પડકર સુનાઇ હય હમકો,  
 “અમન” ઇસ બયાં પર તુમહે આફરીં હય.  
 ફકત ઉસકી કુદરતસે હું શેઅર કેહતા,  
 “અમન” મેરા ઉસ્તાદ કોઇ નહીં હય.

### ગઝલ (૩૫).

ઉલ્કતમેં માહવશકે લુટાતે હય અપના ધર,  
 લો દેખ લો અફકાસે બંહાતે હય અપના ધર.  
 સોઝાક આતશકકા મઝા ઉનસે પુછીએ,  
 જો રંડીયોકે ધરમેં બનાતે હય અપના ધર.  
 આશક હંમેશા રેહતે ઝલીલોં ખવાર હય,  
 દીલ ઓર જગરકે સાથ જલાતે હય અપના ધર.  
 આનેકા વાઅદા હય કીસી મેહરૂકા શામકો,  
 લાઅલો ગાહરસે આજ બસાતે હય અપના ધર.  
 મર્ગે પીદરકે બાઅદ નઝર પાસ કુચ્છ રહો,  
 લડકે જવાન અયસા ઉડાતે હય અપના ધર.  
 હમતો “અમન” ન છોડતે પર ઇખત્યાર કયા,  
 દેખો જનાએ મર્ગ છુડાતે હય અપના ધર.

### ગઝલ (૩૬).

હમારેં ધરમેં યા રખ આજ વોહ મેહમાન હો જાએ,  
 નીકલ જાએ મેરી હસરત તેરા એહસાન હો જાએ.  
 તેરે ઇસ હુસ્ને જેબાકી કરેં તાઅરીફ મેં કયા કયા,  
 તેરા જલ્વા અગર દેખે કમર હયરાન હો જાએ.  
 હમારી આરઝુ ઇતની હય અહમદ રોઝે મેહશરમેં,  
 હમારે સરપે તેરા સાયએ દામાન હો જાએ.  
 તડપતા હું શીસકતા હું નહીં કુચ્છ ચયન આતા હય,  
 નીગાહે લુત્ફ અએ આલીમ તેરી એક આન હો જાએ.

વફાદારીકી છુ આતી નહી હય ઇન હસીનોસે,  
 ખુદાયા કુચએ ખુખાં અબી વયરાન હો નઅએ.  
 ઝમાનેને સમોકો ખાકમે આખીર મીલાયા હય,  
 બલા કયા ફાયદા દો દીન કોઇ સુલતાન હો નઅએ.  
 નીકલ નઅએ જો ઉમ્મીદ દીલે નાદાનકી યા રખ,  
 રવાના તેરી દરગાહમે “અમન”કી જાન હો નઅએ.

### ગઝલ (૩૭).

ગર નહી આતે તો હમકો ખત તો બીજવાયા કરો,  
 કુચ પયામે વસ્લસે ઇસ દીલકો ઘેહલાયા કરો.  
 મત નીકાલો બઝમસે મુજકો ખુદાકે વાસ્તે,  
 કફશ રખનેકે મકાંપર મુજકો ખીકલાયા કરો.  
 કોઇ શખ તો આહી નઅએગા તુમારે દામમે,  
 ચાંદનીમે બામપે મત ઝુંદ સુલજાયા કરો.  
 અખ તો ડુરકતસે તુમ્હારી ઝીંદગી લાતી નહી,  
 હીજસે અખ અએ સનમ હમકો ન તડપાયા કરો.  
 આજ મુદતસે કીયા હય આપને વાઅદા વફા,  
 કુચ મઝા આ નઅએ જો સીનેસે લીપટાયા કરો.  
 એકહી જલવા હય કાશી ઇસ મરીજે ઇશકકો,  
 લનતરાનીકી નહી આવાઝ સુનવાયા કરો.  
 તુમને છોડા હય અકેલા ઇસ “અમન”કો દોસ્તો,  
 કોઇ દીન તો ફતેહાકો કબ પર આયા કરો.

### ગઝલ (૩૮).

દીલ મેરા આજ દોસ્તો જલજલકે રેહ ગયા,  
 નખલે ઉમ્મીદે નાતવાં ફલફલકે રેહ ગયા.



શમઅ જલ્દી પરવાના જલા દીલ મેરા જલા,  
જો આયા તેરી બઝમમેં જલજલકે રેહ ગયા.  
અય નાઝની બતાઓ કહાં જસપે નાઝ થા,  
જોબન જો થા ઉભારપે દલદલકે રેહ ગયા.  
કીસકા પતા “અમન” ન મીલા રાહે ઇશકમેં,  
મેંભી તલાશે યારમે ચલચલકે રેહ ગયા.

### ગઝલ (૩૯).

કુશ્તએ નાઝકો દીદાર દીખાઓ તો સહી,  
યું નહી આતે તો અબ ખવાબમેં આવો તો સહી.  
કલ કરતે હો તો અબ દેર-લગાઇ કયું હય,  
દસ્તે નાઝુકસે ઝરા તેગ ચક્ષાઓ તો સહી.  
ધરમે આનેકો અગર આપકો મનઝુર નહીં,  
અરમે પુર નમમેં કબી આકે સમાઓ તો સહી.  
મેરે મદદનમેં અધીરાહી નઝર આતા હય,  
શમઅ તુર્બત યે કાઇ આકે જલાઓ તો સહી.  
વકતે આખીર હય મુજે હીમકીયાં આનેકો લગી,  
દમ નીકલ જાએ ઝરા સામને આઓ તો સહી.  
ખાનએ દીલમે ઝરા આકે હમારે બયહો,  
ટુટે ટુટે દીલે વયરાંકો બસાઓ તો સહી.  
કલ કર છોડ દીયા યે કહીં દસ્તુર નહીં,  
કુશ્તએ નાઝકી અબ કલ બનાઓ તો સહી.  
અબસે આતા હય નઝર દામમે આ જાએંજે,  
ઝલકે શબઘુંકો ઝરા ચૌર બઝાઓ તો સહી.  
ઝીંદગી ભર ન હમેં હાથ લગાયા અફસોસ,  
અબ જનાઝેકો મેરે હાથ લગાઓ તો સહી.  
જીનકીયાં દેતે હો મેહશીલસે નીકલવાતે હો,  
કયા ખતા મુજસે હુઇ આપ ખતાઓ તો સહી.

ધસ્કડી રાહમે ગશ ખાકે પડા હું ઝખમી,  
 સપ્તે તસકીન ઝરા આકે ઉઠાઓ તો સહી.  
 હુરે એહલાનેકો જ મેરા ખડી હંય દેખો,  
 જલ્દ અય દોસ્તો તુખતમે લીટાઓ તો સહી.  
 રંજે ગમ આકે હુવે હંય શયે હીજરાં મેહમાં,  
 સપ્તે તસકીન મેરે પાસસે જાઓ તો સહી.  
 કુચ્છ નહીં હોએગા કમ ઇસકા “અમન” હય ઝામીન,  
 દોલતો માલ રાહે હકમે હુટાઓ તો સહી.

### ગઝલ (૪૦).

તલાશે યારમે સેહરા બયાબાં દેખ લેતે હંય,  
 કીસી સુરત તડપકર શામે હીજરાં દેખ લેતે હંય.  
 જલાએ હંય હંસીનોને મેરી તુખતપે શાખીસે,  
 વફાદારી હસીનોકી ચીરાગાં દેખ લેતે હંય.  
 અખસ હય ઝીક જલતકા હમારે સામને વાએઝ,  
 હંમેશા શવકસે હમ કુએ જાના દેખ લેતે હંય.  
 મેરી અશ્મેરવાંકે સામને તેરી રવાની કયા,  
 બરસ અખ ઝોરસે અય અપ્રે બારાં દેખ લેતે હંય.  
 કીસી સુરત નઝર આતી નહીં હય જલે તેરી સુરત,  
 તેરે જલ્દેકે ખવાહાં માહે તાબાં દેખ લેતે હંય.  
 નહીં હય ખોદ્દ હમકો તીર ઝોર તલવારસે યારો,  
 હંમેશા તેગે અખર તીરે મીઝગાં દેખ લેતે હંય.  
 દીખાઇ કુચ્છ નહીં દેતા તુમહારે હીજ્રમે જાના,  
 મગર હો સખકો કુચ્છ ખવાએ પરેશાં દેખ લેતે હંય.  
 બયાબાંમે બટકતે હંય નહીં કુચ્છ હાય આતા હય,  
 લેગે દામનમે કુચ્છ ખારે મુગીલાં દેખ લેતે હંય.  
 હુવા હય ઇનકેલાખ અયસા ઝમાનેકા અરે યારો,  
 રશીકો આશનાકો દુશ્મને જા દેખ લેતે હંય.

બુલંદ હોતી હય કુરકતમેં દીલે આતશકહેસે કયા,  
 શીરશ્તે આસમાં પર આહે સોઝાં દેખ લેતે હંય.  
 બુલંદ ઇકબાલ થા જખતક હઝારો આશના પાએ,  
 મુસીબતમેં વફાદારીએ યારાં દેખ લેતે હંય.  
 હીલાલે ઇલકા નીઝઝારા કરનેસે નહીં મતલબ,  
 રશીકા જાકે હમ અખરૂએ જાના દેખ લેતે હંય.  
 કબી વાઅદા વફાઇ કી નહીં હય આપને હમસે,  
 તુમહારે આજકે બી અહદો પયમાં દેખ લેતે હંય.  
 ફટે ઝખમેંપે શખ ભર આહો નાઅલા કર છીડકતે હંય,  
 સુખ હોતે “અમન” ખાલી નમકદાં દેખ લેતે હંય.

### ગઝલ (૪૧).

ચુનાઈએંમે જો હય સરસાર વોહ કીસ કામકા બંદા,  
 નહીં વોહ કુરકા બંદા ન વોહ ઇસલામકા બંદા.  
 મનઅ કરતા હય કયુ ઝાહેદ મુજે તુ બાદાનોશીકા,  
 હુવાહુ દીલસે મેં સાકી સુરાહી જામકા બંદા.  
 તુમહારે હુસ્નકી સરકારકા સમ્યા હું મેં ખાદીમ,  
 રકીએ ફસીયાહ તો હો ગયા હમ નામકા બંદા.  
 હરમકે તવાફકા કયું કર દીલાતા શવક હય વાએઝ,  
 કશં કાઅએકા કયા મેં હું ખુતે ગુલફામકા બંદા.  
 હઝારો હો ગએ આઝાદ સૈયાદોકે ફન્દોસે,  
 નહી છુટે તુમહારે એસુઓકે દામકા બંદા.  
 તુજે ખીદમત જો કરતી હય તો કર અશરાફ લોગોકી,  
 ઉસીસે માત બેહતર હય જો બદનામકા બંદા.  
 નહી મેહસુબ કરતાહું કીસીકા તેરે બંદોમે,  
 કોઇ હય સુખકા બંદા કોઇ હય શામકા બંદા.  
 નીકલવાતેહા કયું દરસે કહાં જાએ વોહ ફરમાઓ,  
 તેરે આખટ તેરે દરકા તુમહારે દામકા બંદા.

અમાનેયે નામર કી ગૌરસે તો ચેહ હુવા માઅલુમ,  
જસે દેખા “અમન” પાયા ઉસીકો દામકા બંદા.

### ગઝલ (૪૨).

આખોકો ઇશતિયાક હય દીદારે યારકા,  
દીલકો હય શવક વરલે જુતે ગુલઉઝારકા.  
શમ્અ જો સાથ દેતે થી વોહબી જલ મુકી,  
પુરકતમે કોઇબી નહી ઇસ દીલશીગારકા.  
જુલજુલો શોર કરતી હય કયું કર મુજે ખતા,  
અખતો કરીખ વકત હય ફરલે બહારકા.  
વાઅદેયે વાઅદે કરકે ન આઅે હય મેરે ધર,  
અરમાન રેહ ગયા હમે ખોસો કીનારકા.  
વહશી હુવાહું ઓર મુજે કુચબી કલ નહી,  
સોદા હુવા હય આપકે જુલફેકે તારકા.  
જુલફે દોતાકે જેહરસે ખચતા નહી કોઇ,  
ઇસાકે પાસબી નહી ચારા ઉતારકા.  
ગમજો અદાઓ નાઝ ઉઠાઉંગા આપકે,  
હમ્માલ હોગયાહું મેં ઉલફતકે બારકા.  
રખ્ખે કદમ ન આપને ધરમે મેરે કબી,  
આતા હય રશક જેરે કદમકે ગુબારકા.  
અયશો મજેકે દીન ગઅે આઇ મુસીખતે,  
હોતા હય ઇનકેલાખ એ લેલોનીહારકા.  
તુખ્તમે નીદંબી નહી આતી કબી મુજે,  
જુલા નહી મઝા અબી ચેહલુએ યારકા.  
કસરે જુલંદ જીતકી સકુનતકી જાએ થી,  
ઉનકો મસીખ હો ગયા ગોશા મઝારકા.  
ઝરરા જો થા “અમન” સો વોહ પુરશીદ હો ગયા,  
કરતા હય શુક રેહમતે પરવરદેગારકા.

### ગઝલ (૪૩).

નહીં શીરીં ઝખાં જખ તક સુખનવર હો નહીં સકતા,  
 મીલા જસકો ન કુદરતસે વો શાએર હો નહીં સકતા.  
 મુસલમાં સંજે અસવદકો અખસ દેતા હય તુ યોસે,  
 કભી ઇનસાનસે યેહતર યે પત્થર હો નહીં સકતા.  
 અલ્લન ખુતપરસ્તીમે તુજે કુચ્છબી નહીં હાંસીલ,  
 ખનાયા તેરે હાથોકા યે દાવર હો નહીં સકતા.  
 હઝારોં નાઝનીનો હમે ઉલફત જતાઇ હય,  
 સીવા તેરે હમારા એર દીલખર હો નહીં સકતા.  
 અખાકર પાન નીકલે હો પડા સુરમા હય આંખોમે,  
 લખે રંગીકે કાખીલ લાઅલે અહમર હો નહીં સકતા.  
 ખનાતે હય તુમ્હેં જો ગોશવા હય લીજએ સાહેબ,  
 મેરે અરકોસે યેહતર એર ગૌહર હો નહીં સકતા.  
 થકાયા હય તુમ્હેં રોરો શીકાયત ઉસકી કરતે હો,  
 તવકકક એક પલબી દીદએ તર હો નહીં સકતા.  
 ફરીશો લાઅહો કયું કર હમારે વારતે છોટા,  
 ગુનાહોકે લીએ કાશી યે દફતર હો નહીં સકતા.  
 ખુદાયા હમ ગરીબોં પર ક્યામત રોઝ આતી હય,  
 ખુતોંકે વારતે ક્યા રોઝે મેહશર હો નહીં સકતા.  
 ખડાઇ હય શુખઅતકી તો ઉસસે ક્યા બલા હાંસીલ,  
 મરે જખ તક ન મયદાંમે ખીરાદર હો નહીં સકતા.  
 “અમન” શોહરત હુઇ અપને સુખનકી દો જહાનોમે,  
 ખીલા તાઇદે યઝદાં અયસા જવહર હો નહીં સકતા.

### ગઝલ (૪૪).

અખ ખીઝાં આઇ અમનકો ક્યા કરે,  
 જુલસુલેં જોલી વતનકો ક્યા કરે.

કુચ્છ નહીં દેતે હો હમસર મણિા ઝર,  
 લેકે હમ દો ગઝ કફનકો કયા કરે.  
 વાઅદા કરકે વોહ ન આયા મેરે ધર,  
 ઉસ છુતે પયમાંશીકનકો કયા કરે.  
 સાકીયા દેદે શરાયે અરગવાં,  
 યે તેરે જામે લખાંનકો કયા કરે.  
 કુચ્છમે જાનામે જાનેદે હમે,  
 નાસેહા તેરી અદનકો કયા કરે.  
 ચાહતે હંય અયશકા સામાં મુદામ,  
 અય ખુદા રંજો મરનકો કયા કરે.  
 આખીરશ હોગા વોહ કીડોકી ગીઝા,  
 દીલરૂખા નાઝુક ખદનકો કયા કરે.  
 સુધતે હંય ઝુલફે જાનાકી જો છુ,  
 વોહ ભલા મુશકે ખુતનકો કયા કરે.  
 જખ જવાં થે ચાહ થી હરએકકો,  
 પીરીમે ખોલે “અમન” કો કયા કરે.

### ગઝલ (૪૫).

નઝરબર જીસ તરફ દેખા તેરી કુદરતકી ખુબી થી,  
 છુતોંકે હુસ્ન એખામે તેરી હીકમતકી ખુબી થી.  
 અમઅમે ઝોર મુજમે ચરત થી તા સહર નજમે,  
 નહી વોહ મુજસે ઝીતી યે તેરી પુરકતકી ખુબી થી.  
 અમે હીજરાં કરારો સખને હુમલા કીયા મુજપર,  
 પછાડા ઉનકો એક પલમે મેરી હીમતકી ખુબી થી.  
 હમેશા આક કરતા થા નહો લા કર પેહનાતે થે,  
 સદા થા હદકા દીન યે મેરી વેહશતકી ખુબી થી.  
 હુવે મુશ્કલસ જો ઝરવાલે નહીં હય પુછતા કોઇ,  
 ઝુઠાતે થે જો સર પેહલે સો દવલતકી ખુબી થી.

રખા રોઝા હય આઉદને નઝર હય ગયર ઉસમે,  
 નહીં ઇસમે ખતા કોઇ યે બદ નૈયતકી ખુખી થી.  
 ખડાયા ઇસ કદર ઇસલામ જો સારે ઝમાનેમે,  
 નઝર કર ગોરસે દેખા તો યેહ હઝરતકી ખુખી થી.  
 પકડકર હાથ મેહશીલમે રકીએને કહા નીકલો,  
 નીકલેસે ન નીકલે યે તેરી ઉલફતકી ખુખી થી.  
 પસે સુરદન હુધ વોહ રૌશની દાગોંકી તુરખતમે,  
 શહેનશાહોંકે મેહલોંસે મેરી તુરખતકી ખુખી થી.  
 કમીને જાતે હંય જીસ જા નહીં હય પુછતા કોઇ,  
 જહાંમે જીસ તરફ દેખા વહાં ઇઝઝતકી ખુખી થી.  
 કહાં શેઅરો સુખન યારો કહાં અદના “અમન” યારો,  
 ગઝલ લીખી હયે જો અયસી મેરી કીસમતકી ખુખી થી.

### ગઝલ (૪૬).

ગુઝરતી હય જો પુરકતમે દીલે ખીમારસે પુછો,  
 તુમારી ખસલતોકો જા કીસી અગયારસે પુછો.  
 નહીં વોહ જુમતી શાએ નહીં જુલજુલકી વોહ ખાતે,  
 ખીઝાને કયા ગુઝારા વોહ કીસી ગુલઝારસે પુછો.  
 શરાએ અરગવાં પી દીલ જીગર દોનો જલાએ હંય,  
 નીશેને કયા તુમ્હારી કી કીસી મયખ્વારસે પુછો.  
 ગુમાયા માલો ઝર અપના ઉકાએ દદ્દ હંય કયા કયા,  
 હુવા બદનામ કયસા રંડીયોકે યારસે પુછો.  
 તુમ્હે હય ખોદ્ વાઅદે મર્ગે હુકરાએંગે વોહ તુરખત,  
 હીફાઝત વોહ કરેગી કતલગાહે યારસે પુછો.  
 પતા દેગે અરે મજનુ તેરી લયલાહા સેહરાઇ,  
 ન પત્તોસે ન પુલોસે ન કુચ્છબી ખારસે પુછો.  
 કબી દરખાસે જા પુછા તો વોહ જુંજલા કયું ખોલા,  
 રકીખાં આતે જાતે હંય વોહ ઇસ દીવારસે પુછો.

પતા દેતે હંય હમ રેહતે હંય તારે ઝુલકે જનાંમે,  
 ન કુચ્છ તસખીહસે પુછો ન કુચ્છ ઝુનારસે પુછો.  
 “અમન” શીકરે સુખનને મુજકો દીવાના બનાયા હંય,  
 લીખે કયા મેહનતોસે વોહ મેરે અશઆરસે પુછો.

### ગઝલ (૪૭).

અય ખુતો કયું ચેહ અમન મેહરકે કાખીલ ન રહા,  
 કયું નીકલવાતેહો કયા લાયકે મેહશીલ ન રહા.  
 ખીજલીયાં કયા હય મેરી આંહે રસાકે આગે,  
 અબ રોનેમેં કબી મેરે મુકાખીલ ન રહા.  
 કતલગાહ રોતી થી શમશીરે સીતમ થી નાલાં,  
 મે વોહ કુશ્ત હું કે જીતા મેરા કાતીલ ન રહા.  
 ખાલે રૂખ દેખકે અખતરને છુપાયા મુહકો,  
 તેરે રૂખસારકે આગે મહે કામીલ ન રહા.  
 એકહી દીલ થા સો જલજલકે સીધારા અફસોસ,  
 કયું તલખ કરતે હો પેહલુમે કોઇ દીલ ન રહા.  
 ઝુદમસે કામહી લેતે હંય જહાંમે અફસોસ,  
 સય તો યે હય કે જહાંમે કોઇ આદીલ ન રહા.  
 કતલ કર દુકડે કીયે દીલકે હઝારો તુને,  
 કયુ લલા મેહરકે કાખીલ દીલે ખીસમીલ ન રહા.  
 વસ્લકે શવકમેં કયું કર તું બહા જાતા હય,  
 ઇશક વોહ મેહર હય જીસકા કહીં સાહીલ ન રહા.  
 કયા ખીઝાને હય હિંગડા યે ગુલીસ્તાનોકો,  
 ન વોહ પુલોકા મહક શોરે એનાદીલ ન રહા.  
 દીલ લગાના હય અબસ દેખો અમન આખીરકો,  
 ગુલબદન માંહે લકા કુરશ માએલ ન રહા.  
 હમતો કેહતે હંય “અમન” કુચ્છ નમઝા આએગા,  
 ખાક દેખેએ કટોરોકો જો ખીરખલ ન રહા.



## ગઝલ (૪૮).

કીસ અદાઓ નાઝસે મુહ મોડકર જાતે રહે,  
હમ અકેલે રેહ ગયે વોહ છોડ કર જાતે રહે.  
મયને ખીઠલાયા થા દીલમે ઉનકો કીસકીસ પ્યારસે,  
કુચ્છ નહી માના મેરા દીલ તોડ કર જાતે રહે.  
ક્યસે ક્યસે ગુલ બદન આગે હંચ દેખો ખાકમે,  
કસરો અયવાં ક્યસે સામાં છોડ કર જાતે રહે.  
આરઝુ નીકલી નહી દીલકી ઇસ સરામે દોસ્તો,  
હઝરતે ફરહાદ પત્થર ફોડ કર જાતે રહે.  
દસ્તખસ્તા ઇસ લીયે હંચ અબદમે આખીર સનમ,  
દે ગંવાહી લોગા હાથોં જોડ કર જાતે રહે.  
જબ પ્યામે ચાર આયા કુચ્છ નહીં કેહરે “અમન,”  
હો ગગે તૈયાર દમમે દોડતે જાતે રહે.

## ગઝલ (૪૯).

શીરાકે ચારમે આહો યુકા હય મશગલા અપના,  
હુધ ઉમરે રવાં આખીર ન નીકલા મુદદઆ અપના.  
તજસસુસ દયરો કાઅમેકી કલીસો હો ગઇ બેદમ,  
શરાબે માઅરેફતને દીલમે દીખલાયા ખુદા અપના.  
નીગાહોમે સમા કર શીર કબી સુરત ન દીખલાઇ,  
હુવા લખરેઝ આખીર અગે સનમ નામે બકા અપના.  
શબે હીજરાં દુઆએ કરકે હાથોકો થકાયા હય,  
કીસી સુરત નહી હોતા હય વોહ ખુત બેવફા અપના.  
અબસ હય ગીરયએ યા અકલકા શોઅરા ઝમાનેમે,  
ખુલંદ હોતા હય કુરકતમે સીવા શીરે યુકા અપના.  
હમે જાના હય જીસ જી ઉસ ઝમીસે હમ નહી વાકેફ,  
ન ધર અપના ન દર અપના ન કોઇ આશના અપના.

ગુઝર જખ હો ગયા શેહરે ખમુશમે મેરા યારો,  
 નઝર જખ તુરખતે આપ તો ઉસ દમ દીલ જલા અપના.  
 વીદાઅ કરનેકો આએ હંય હઝારો યાર મીલમીલ કર,  
 અદમકી સેઅરકો જતા હય દેખો કાફલા અપના.  
 તરીકે ઇશકમે ચલચલકે આખીર હો ગએ ખેખુદ,  
 હુવા અએ દોસ્તો આખીર ન તય વોહ મરહલા અપના.  
 ફસાતા હય મુઝે હરદમ વોહ અધયારોકે ફ-દોમે,  
 શીકાયત હો કીસીકી કયા યે દીલસે હય ગીલા અપના.  
 “અમન” હમકો ખુશામદસે નહી કુચ્છબી ઇલાકા હય,  
 અબી હય ચાહતે ઉસકો કે જસસે દીલ મીલા અપના.

### ગઝલ (૫૦).

તેરી ઝુલફોંકી ઝંજીરોંસે કખ આઝાદ હોતે હંય,  
 નહી વોહ કટતી લાખો અગર હદાદ હોતે હંય.  
 પસે મુરદનબી તુરખતમે નહી રાહત મીલી હમકો,  
 સખાકે હાથસે ગલીયોમે હમ ખરખાદ હોતે હંય.  
 ગુલીસ્તાંમે નઝર આપ જો તેરી કામતે ઝેખા,  
 ઝુકાયા સરવને સર ઓર ખીજલ શમશાદ હોતે હંય.  
 ખનાયા જીનકો હય તુને વોહ ખનખનકે નહી ઠેહરે,  
 કીનાઅતદાર કલ અએ યાર આદમઝાદ હોતે હંય.  
 અખસ શેહરે ખમોશા પર નઝર નફરતકી કરતે હો,  
 નીકલવાતે હો જીનકો વોહ યહાં આખાદ હોતે હંય.  
 અખસ જતા હય અએ દીલ તુ પરીશ્યોંકે કુએમે,  
 ગયેકો કાટને લાખો વહાં જલ્લાદ હોતે હંય.  
 તઅજજુલ હોતે હો કયુ કર શીસાને ઇશકકે સુન કર,  
 દીખાએ રખ અગર શીરી તો હમ ફરહાદ હોતે હંય.  
 શમીમે કુઅએ જના હમે લાકર સુધાતી હંય,  
 તેરે એહસાન હમપર હરધડી અએ ખાદ હોતે હંય.

“ચમન” તલમીઝ હંચ હમ શાએરાને હીંદકે બેશક,  
સુખનવર દુરસે અપને યહાં ઉસ્તાદ હોતે હંચ.

### ગઝલ (૫૧).

કહાં મેં હું કહાં તુમ હો નહી વોહ યોજ મીલતી હય,  
સીતમકી આશનાઇ હય તખીઅત મેરી જલતી હય.  
હુવા હય હીજ વોહ દુસ્મન નહી આરામ દેતા હય,  
પસે મુદ્દન હમારી ખાક તુરતખમે પીગલતી હય.  
તેરી તસવીર જખસે ખાનએ દીલમે મકાં દેખી,  
સદાએ મરહુમા સદાએ અલા દીલસે નીકલતી હય.  
બરેથે સર ગુફરીસે વોહ ખાલી ડોગએ કયસે,  
યહી ઇખ્બરત હય યારો રંગ દુન્યા કયા બદલતી હય.  
બુલંદીસે યહાં પસ્તી હય પસ્તીસે બુલંદી હય,  
યે ચકકી આસમાંકી રોઝ કયસી ચાલ ચલતી હય.  
કહાં કીસમત હમારી દસ્તખોસી હો તેરી હાંસીલ,  
તુમ્હારે હાથકે ખાતીર હીનાબી હાથ મલતી હય.  
પડી હય મુશકીલે કયા કયા હમે રાહે મોહબ્બતમે,  
મદદ કરનેકો તુ આએ તો યે મુશકીલબી ટલતી હય.  
તુમ્હારે હુસ્નકા જલવા કબી જો દેખ લેતા હું,  
જુદા હોતા હય ગમ દીલસે તખીઅત કુન્હ એહલતી હય.  
શખાબ આયા હય ઉસકા કુન્હ મઝા હમકોબી દીખલાઓ,  
ખુદાકા શુક હય દેખો જવાની કયસી ફલતી હય.  
“ચમન” હમ કીસ મઝેસે કબ્રમે બી શેઅર લીખતે હય,  
નહી હય કુન્હ અઘેરા શમઅ દાગે યાર જલતી હય.

### ગઝલ (૫૨).

અય સનમ કુન્હ હમસે યોલો કયું ખદા હોતે લગે,  
મેહરકે બદલે યે કીયું જુદમો જદા હોતે લગે.

ક્યું નહીં હો ખોલતે હમસે બતાવ્યો અએ સનમ,  
 કયા બલા તુંમ ગયરસે દીલસે શીદા હોને લગે.  
 કયા શયે હીજરાં અઝીયત દી હય હમને કર ખુલંદ,  
 સાકી હમસે અએ સનમ દસ્તે દુઆ હોને લગે.  
 લાખ થે વાઅદે કીયે કસમેબી ખાઇથી હઝાર,  
 અહદો પયમાં તોડ કર ક્યું ખેવફા હોને લગે.  
 હાથ મલમલકે કીએ રંગી ખુતોંકે હીજમેં,  
 વાં હીનાકે હાથ રંગી દસ્તો પા હોને લગે.  
 ક્યું કીએ પયદા પરીર જો ફંસે હમ જલમે,  
 હીજકે સદમેસે હયરાં વા ખુદા હોને લગે.  
 હમ ન ફંસતે અય પરી હરગીઝ તુમહારી જલમેં,  
 દુશમને જાં યે તેરે નાજો અદા હોને લગે.  
 અએ “અમન” દુશ્મન મેરે મરનેકી કરતે હંય દુઆ,  
 કર મદદ ખારે ખુદા દુશ્મન સીવા હોને લગે.

### ગઝલ (૫૩).

નઝર જખ ગૌરસે કી અએ સનમ આખીર નહીં કાઇ,  
 ખુદાકા શુક્ર મીલ ખયડે હંય હમ આખીર નહીં કાઈ.  
 કઝાને યે પુકારા જાકે કબરોં પર ગરીબોંકી,  
 અલાયા સાકેનલ એહલે અદમ આખીર નહીં કાઇ.  
 તેરાહી નામ બાકી હંય ઝમીનો આસમાંકે ખીચ,  
 પરસતીશ કયા કરે દયરો હરમ આખીર નહીં કાઇ.  
 નહીં છતા રહા જાહેલ નહીં બાકી રહા ગાશીલ,  
 જો દેખા ગૌરસે એહલે કલમ આખીર નહીં કાઇ.  
 અદન કીડોને ખાયા હય પડા હય ખાક પર સોતા,  
 તેરા અય શહનશાહ જાહો હશમ આખીર નહીં કાઇ.  
 અમીરો લે ગએ કયા સાથ ખાલી હાથ જાતે હો,  
 તુમહારે સાથ હય ઝુલ્મે સીતમ આખીર નહીં કાઇ.

લીપટ જાઓ ગલેસે શીક હય ખાગે સહરકી કયા,  
 બનાઓ ધર મેરા ખાગે ધરમ આખીર નહીં કાઢ.  
 ગએ હંય કાફલે આગે રસાઇ ઉનસે કરની હંય,  
 ઉઠાઓ દોસ્તો જલદી કદમ આખીર નહીં કાઢ.  
 “અમન” સૈયાદકે ફરેમે ઇઝાએ ઉઠાઇ હંય,  
 જો છુટે ઇસ કફસસે દરો ગમ આખીર નહીં કાઢ.

### ગઝલ (૫૪).

તેરી ખાતીર ગીરેખાં ચાક હું મેં,  
 ઉડાતા જંગલોમેં ખાક હું મેં.  
 અબસ ઝાઉદ મુઝે તુ હય સતાતા,  
 ખુદાકા શુક દીલસે પાક હું મેં.  
 ખુદીકો છોડ કર દેખા તો જાના,  
 યે દીલ કાઅબ્બા હય ઉસકા તાક હું મેં.  
 હુષ હય જળ તલક કહેતા હય આદમ,  
 તુહીં હય પાક ઓર નાપાક હું મેં.  
 મકીં હંય દીલમેં વોહ તુને ન જાના,  
 કહા કયું સાહેબે ઇદરાક હું મેં.  
 ખુલંદી મત સુના ઔરોંકો તેરી,  
 યે કેહતા રેહ ખસો યા શાક હું મેં.  
 “અમન” મુજકો નહીં કુચ્છબી ગરૂરી,  
 મેં કેહતા હું કે મુશ્તે ખાક હું મેં.

### ગઝલ (૫૫).

વસ્લકા શરબત પીલાતે કયું નહીં,  
 એહરએ ઝેખા દીખાતે કીયું નહીં.  
 ઉમ્ર ગુઝરી રાતે રાતે અય સનમ,  
 દો ધડી હમકો હંસાતે કયું નહીં.

હો ગઈ ઉલ્લસ હઝારેસે તુમ્હે,  
 બઝમમે હમકો ખીઠાતે કયું નહીં.  
 ગુમ હુવા હું મે તરીકે ઇશકમે,  
 અએ ખીઝર રસ્તા બતાતે કયું નહીં.  
 ખાકસારીસે મીલેગા વોહ હમે,  
 ખાકમે હમકો દખાતે કયું નહીં.  
 હય અંધિરા કુચ્છ નહીં આતા નઝર,  
 શમઅ તુરબતપે જલાતે કયું નહીં.  
 કયું તસવ્વફમે પડે હો રાત દીન,  
 અએ “અમન” કાઅમે કો જાતે કયું નહીં.

### ગઝલ (૫૬).

હમપે કુચ્છ જુદમો સીતમ કુચ્છ મેહરબાની ચાહીએ,  
 મુસકુરા કર કોઈ દીન સુરત દીખાની ચાહીએ.  
 રોઝ રોતી હંય જફાએ હમપે અએ બારે ખુદા,  
 દરદા ગમકે સાથ કુચ્છબી શાદમાની ચાહીએ.  
 તુહીં લગતા હય ખુતોસે શીર શીકાયત હય અબસ,  
 અએ દીલે નાદાન કુચ્છ ઇઝા ઉઠાની ચાહીએ.  
 આફતે રાઉ મોહબ્બત કીસબી ઝીલીંજે હમ,  
 જોકે આના હો વોહ હમકો પેશ આની ચાહીએ.  
 તદખ બાતોકી નહીં હંય તાબ સુનનેકી સનમ,  
 કુચ્છ મઝેકી ગુફતયુ હમકો સુનાની ચાહીએ.  
 શાએરીમે લુત્ફ આતા હય અમન હર ચીઝસે,  
 બાઅદ મુદ્દન કબમેંબી શેઅરખવાની ચાહીએ.  
 મેહરએ જનાકે કાખીલબી નહીં કોઈ નીકાબ,  
 ચાદરે મેહતાબ ઉસ ગુલપર ઉઠાની ચાહીએ.

## ગઝલ (૫૭).

ઉસ માહરકે ઇશકમે મજનુન હો ગયો,  
 જલવા જો દેખા યારકા મજનુન હો ગયો.  
 યે ઇશક વોહ હય જુસ્મે હઝારોને જાન દી,  
 દીલકો લગા લગાકે કંઈ ખુન હો ગયો.  
 જો મુશકુરાતે હો તો ચમક દેખ દેખ કર,  
 દંદાસે શરમગીં દુરે મકનુન હો ગયો.  
 ખીદમતકે વાસ્તે જો ખુતોને હમે રખા,  
 કીમતમે હુસ્નકી વંહી મરહુન હો ગયો.  
 દુરીમે કુચ્છ નહીં હય મીલાવટમે હય સબી,  
 દુન્યા હુષ જો જમઅ કાફો નુન હો ગયો.  
 યે ફુલ ઝડતે હંચ જો ઝખાસે મેરી ચમન,  
 મશહુર ખલકમે મેરે મઝમુન હો ગયો.

## ગઝલ (૫૮).

દીલકો કીસી પરીસે લગાના ન ચાહીએ,  
 કુચ્છમે યેવફાઓંકે જાના ન ચાહીએ.  
 દીલ દેતે હો ખુતોંકા કયું સોચો અએ આશકો,  
 કાઅમેમે ઇન ખુતોંકા ઠીકાના ન ચાહીએ.  
 દર્દો અલમ કીસીકે ન આગે કરો ખયાં,  
 ગયર અઝ ખુદા કીસીકો સુનાના ન ચાહીએ.  
 આનેમે ગર ખુશી હય તો આગ્નઓ અય સનમ,  
 કલકલકો રોઝ હમકો ખહાના ન ચાહીએ.  
 સોઝે શીરાકને હમે મજનું ખના દીયા,  
 ઇતના સનમ કીસીકો સતાના ન ચાહીએ.  
 શમઅ મેરે મઝારપે કયું કર જલાઈ હય,  
 જલતે હુવેકો ઓર જલાના ન ચાહીએ.

ઉસકો સીવા કીસીકે ન આગે ઝુકો ચમન,  
સરકો કીસીકે પાસ ઝુકાના ન ચાહીએ.

### ગઝલ (૫૯).

રાત દીન વિદેઁ જ્યાં નામે સનમ રેહતા હય,  
મેરે દીલમેં ન છુતો શવકે હરમ રેહતા હય.  
ફૂલકા નામ નહીં હીમતે મરદાં અએ દીલ,  
વાદીએ ધશ્કમેં કાંટા પે કદમ રેહતા હય.  
હમતો મુશ્તાક હંય ઉસ ધરકે ખુદાયા પોંહ્યા,  
અપની નઝરોમેં કહાં બાગે ધરમ રહેતા હય.  
જળસે પયદા હુવે ખાલી ન રહા દીલ અપના,  
ખાનએ દીલમે મેરે હીજ્જ સનમ રેહતા હય.  
દુશ્મની છોડકે અબ ખાંધી હય ઉલજત હમસે,  
જાતા જીસ જા હું વહાં યાર બહમ રેહતા હય.  
વોહ તો ધર છોડકે જાતાહી રહા હય અફસોસ,  
ખાનએ યારમેં અબ યારકા ગમ રેહતા હય.  
જો નહીં ડરતે હંય શમશીરો સીનાસે અએ “ચમન”  
ઉનકે જીગરોમેં સદા ખોદે કલમ રેહતા હય.

### ગઝલ (૬૦).

મેહબુબકા જલવા મુઝે યા રખ નઝર આએ,  
અયસા નસીબ હો મેરા વોહ મેરે ધર આએ.  
જલવા જો દેખે આપકા અએ નાઝનીન વોહ,  
લેનેકો બામ પે તુમહે છુપકે કમર આએ.  
દસ્તે દુઆ ઉઠાએ હંય રાતા હું હીજ્જમેં,  
કુચ્છબી દુઆએ વસ્લમેં યા રખ અસર આએ.  
જાગા નસીબ મેરા વોહ આએ હંય રાતકો,  
ખરસો ન વસ્લકી કબી યા રખ સરર આએ.



હો મેહરબાન તુ તો સખા કામ હો મેરા,  
 ઉનકે મીબજકી હમે કુચ્છ કુચ્છ ખખર આએ.  
 સીયા હય આંસુઓસે ગુલીસ્તાને ઇશકમે,  
 નખલે ઉમીદમે મેરે યા રખ સમર આએ.  
 નાસેહ નસીહતોંકા તેરે રખદો તાકપર,  
 ગુજરી જો હીજમે સુને મુહકા જીગર આએ.  
 હમ તો પડે હંય દુર “અમન” અરજે હીંદસે,  
 દીખલાએ શાએરી કોઈ એહલે હુનર આએ.

### ગઝલ ( ૬૧ ).

મેહશીલમે જુમતા જો જામે શરાબ આયા,  
 સુઝી વોહ મસ્તીયાંકે શબ જર ન ખવાબ આયા.  
 ઝોરોંકા દેખતે થે પરદા ઉડા ઉડા કર,  
 હમપર નજર જો આઇ મુંહ પર નીકાબ આયા.  
 તુરબતપે વોહ જો આએ કુચ્છલી ન સાથ લાએ,  
 ઠોકર લગાકે યોલે રોજે હીસાબ આયા.  
 છુપકે રકીબસે વોહ આએ તો મુંહસે નીકલા,  
 કાંટોસે છુપકે છુપકે મેરા ગુલાબ આયા.  
 શયે વસ્લકે મજે વોહ હમસે ન કોઇ પુછે,  
 સુઝી વોહ મતીસ્યા કે શબ જર ન ખવાબ આયા.  
 થે વસ્લકી ખુશીમે ગુઝરીથી શબ હંસીમે,  
 મુજે સહર જો યોલા હમપર અઝાબ આયા.  
 થી આરઝું કે ઉનસે હમલી કલી મીલેંજે,  
 કાતીલ વોહ બનકે બયઠે જબકે શખાબ આયા.  
 નાસેહને કી નસીહત ઉનકો “અમન” ન માના,  
 વાએઝ હમારે આજે લેકર કીતાબ આયા.

## ગઝલ (૬૨).

ઇસ્કસે મેરી તખીયત હટ ગઇ,  
 આશકામે મેરી કીમત ઘટ ગઇ.  
 અએ અસીરાને કફસ ગતા હું મે,  
 ઉમર મેરી નાતવાનો કટ ગઇ.  
 લગતે લગતે ઠોકરે લાખો મુદામ,  
 આખરશ તુરખત હમારી મીટ ગઇ.  
 દીલ લગાનેકા શીલા મુજકો મીલા,  
 ગમસે મેરી હાય છાતી ફટ ગઇ.  
 રેહઝનોકે હાથસે અએ કીખિયા,  
 ઇસ્કકી દૈલત હમારી છુટ ગઈ.

## ગઝલ (૬૩).

મેરી નઝરોમે વોહ નાઝુક બદન આએ તો મેં જાનું,  
 કોઇ દીન સામેને નાવકરીગન આએ તો મેં જાનું.  
 યેહ કહેતે હંય જો મીલતે હંય નહી વોહ દુર મનઝીલ હય,  
 લલા કયું કર વોહ મેં માનું વતન આએ તો મેં જાનું.  
 યેહ કેહતે હંય કે ઝુલફે યારસી ખુશખુ નહીં કોઇ,  
 ખરાખર ઝુલ્ફકે મુશ્કે ખુતન આએ તો મેં જાનું.  
 હઝારોં આશનાએનિ વફાદારી જીતાઇ હય,  
 વોહ કયું માનું લલા વકતે કહન આએ તો મેં જાનું.  
 જલાતી આંહે સોઝા હંય ફલકકો લોગ કેહતે હંય,  
 જમીં પર ટુટકે ચરખે કોહન આએ તો મેં જાનું.  
 હઝારો વાઝે કરતે હંય મગર હિસકા યકીં કયું હો,  
 મેરે પેહલુમે વોહ નાઝુક બદન આએ તો મેં જાનું.  
 ડરાતે હો મુઝે કયું કતલસે વોહ કીસ તરહ માનું,  
 હમારે દફનકે ખાતીર કફન આએ તો મેં જાનું.  
 યેહ કેહતે હો કે ખોસીંકી તુમ્હે ખયરાત ખખશોમે,  
 લખોં પર નાઝસે નાઝુક દહન આએ તો મેં જાનું.

મુસાશીર આતે જાતે હંય હમે ઉનસે નહીં મતલબ,  
 વાહ બોલે ખયરસે મેરા “અમન” આએ તો મેં જાનું.

### ગઝલ (૬૪).

ન ગુરફે પે જાકે કમર દેખતે હંય,  
 મગર યારફી હાં કમર દેખતે હંય.  
 દુઆઓને અપના અસર કુચ્છ દીખાયા  
 વાહ હમસે મીલા કર નઝર દેખતે હંય.  
 પયામે પરીફ સુનાનેકા આ જા,  
 તેરી રાહ બાદે સહર દેખતે હંય.  
 જો આતા હય લખપર નીકલતા હય મુંહસે,  
 ન અનજામ ઉસકા બસર દેખતે હંય.  
 હુવે દીલ લગાકર ઝમાનેમેં રસના,  
 મોહોખતકા અપના સમર દેખતે હંય.  
 કફસમેં રહોંગે બરોસા નહીં હંય,  
 હમારે વાહ પર નોચકર દેખતે હંય.  
 નહીં હોશ રેહતા હય કોઇ પરીફ,  
 ટહલતે હુવે બામ પર દેખતે હંય.  
 ઝમાનેમેં અપના નહીં કોઇ યાવર,  
 નઝર આએ દુશ્મન શુધર દેખતે હંય.  
 તખીયોને આ કર પીલાઇ દવાઓં,  
 નહીં ઉસકા કુચ્છલી અસર દેખતે હંય.  
 હુઇ ઉનકો ખીનાઇ જલ્વેસે તેરે,  
 જો હસ્તીકો શમસો કમર દેખતે હંય.  
 મસીહા વુ આ જા હમે આખેરી હય,  
 તેરી રાહ શામે સહર દેખતે હંય.  
 નહીં હમસે કોઇ બલાઇ હુઇ હંય,  
 હય ગાશીલ ન ઝાદે સફર દેખતે હંય.

“અમન” શુક્ર કરતે હંય ખાલીકકા હરદમ,  
સુખન અપના એહલે હુનર દેખતે હંય.

### ગઝલ (૬૫).

કબી અશક્યાર હું મેં કબી યેકરાર હું મેં,  
તેરે વસ્લકા અએ પ્યારે ઉમ્મીદવાર હું મેં.  
કીસ કીસ મએસે અએ દીલ સોતેથે સાથ મીલ મીલ,  
અબ ખાકકે ખીછાને જેરે મઝાર હું મેં.  
પુછા મીનજ ઉનસે યોલે વોહ મુસકરા કર,  
ગાહ હું ખીઝાં કોઇ દીન ફરલે બહાર હું મેં.  
આઅલાસે તુ હંય આઅલા અદનાસે મે હું અદના,  
જેરે કદમકા તેરે પ્યારે ગુમાર હું મેં.  
તેરે હુસ્નકાહી જલવા ખીજલીમેં હય સમાયા,  
પુલોમેં છુ હંય તેરી માનીદે ખાર હું મેં.  
અબ તો દીખા દે સુરત લાગીર હુધ તખીયત,  
પુરકતમેં તેરી પ્યારે બાહાલે ઝાર હું મેં.  
પુછા જો નામ મેરા કદમો પે ગીરકે યોલા,  
કહતે “અમન” હંય જીસકો વોહ દીલશીગાર હું મેં.

### ગઝલ (૬૬).

મસીહાએ ઝમાં આકર મસીહાઇ દીખા દીજે,  
મરીજે ઇશકકી કુચ્છલી દવાઇ કર જીલા દીજે.  
સુની જબ મકતલે માઅશુકકી ખુખી તો ઠેહરાયા,  
કંહી કાતીલ મિલે અયસા વહીં ગરદન કટા દીજે.  
હમારી યે નસીહત હય ઝરા તુમ આશકો સુન લો,  
જવાની જન ઝોર ઝર હુસ્નવાલોં પર છુટા દીજે.

રકીએને સુનાઈ હય મેરી જનીબસે જો બાતો,  
 તુમારે દીલસે અએ જના વોહ હંસહંસ કર મીટા દીજે.  
 મઝારોમે' મેરી તુરબત મહક જાએ તો ખેહતર હો,  
 બનાકર ચાદરે યુલ આકે તુખતપર ચઢા દીજે.  
 હુવા હું જાં બ લખ પુરકતમે' હસ્તીસે યુઝરતા હું,  
 મસીહાએ ઝમાં મુરદેકો ઠોકરસે જીલા દીજે.  
 અરે કયું દુર ખેયડે હો મેરા અરમાં નીકલ જાએ,  
 મેરે પેહલુસે પેહલુ લખસે લખ આકર મીલા દીજે.  
 ન દીનકો ચયન આતા હય ન રાતો નીંદ આતી હય,  
 દીલે નાદાં તડપતા હય ઝરા આકર સુલા દીજે.  
 કયામતમે' કહે'જે' હમ પકડકર દામને કાતીલ,  
 તુમારે એક ખોસેસે હમારા ખું બહા દીજે.  
 “અમન” વોહ વસ્તકા શખ ધર મેરે આંએ તો મેં ખોલા,  
 કયું શર્માતે હો અખ પરદા ઝરા મુંહસે ઉઠા દીજે.

### ગઝલ (૬૭).

ક્યદી બના દીયા હમે ફસલે બહારમે',  
 દમભર નહી હય ચયન દીલે ખેકરારમે'.  
 કેહનેકી દોસ્તી હય ઝમાનેમે' જાબજા,  
 યું તો રશીક એક હંય સમ્યા હઝારમે'.  
 હમ તો ગએ ન દેખને યારો હીલાલે ઇદ,  
 આંખે લગી રહી મેરી અખરૂએ યારમે'.  
 ઇસ શહરમે' કોઈ નહી આકર સનમ બસા,  
 સચ હય નહીં રહે કોઈ ઉજડે દયારમે'.  
 ખોસોકી જાએ પાકને લુટકે કરમ કીયા,  
 લખ પર જખીંકે ખાલપે જાઉં નીસારમે'.  
 કરને નખાત પાએ કે આઈ હમે અજલ,  
 અરમાન રેહ ગયા હય દીલે દાગદારમે'.

દુરીકી આગળી ન જીજી બાઅદે મર્ગ આહ,  
જલતા હય દીલ શીરાકસે અપના મઝારમે.  
હમસે નહીં મીલે તો બલા જીકે કયા કરે,  
આતા હય છુદે ઝીંદગી ખોસો કીનારમે.  
મહસુબ ગર નહીં હય ખુતોકે દીલોમે હમ,  
આતે “અમન” હય હમની કીસીકે શુમારમે.

### ગઝલ (૬૮).

તેરી પુરકતમે જલતા હું નઝર આગળ નઝર આગળ,  
જીં શમઅ મોમ ધુલતા હું નઝર આગળ નઝર આગળ.  
સીવા તેરે નહીં કોઈ કે જીસે દીલ બહેલ જાએ,  
કહે અફસોસ મલતા હું નઝર આગળ નઝર આગળ.  
હુવા લાગીર બદન અએસો નહીં તાકત રહી કુચબી,  
નહીં ગીર કર સંબલતા હું નઝર આગળ નઝર આગળ.  
કહાં હય વોહ સનમ મેરા યહીં મુંહસે નીકલતા હય,  
કીસીસે જબકે મીલતા હું નઝર આગળ નઝર આગળ.  
પડે પાઉંમે જાલે હયે બ્યાંબ્યાંમે ભટકનેસે,  
પરેશાં હાલ મલતા હું નઝર આગળ નઝર આગળ.  
ખુખારે હીજરને તેરે કબી હમકો નહીં છોડા,  
દવાએ કયા બદલતા હું નઝર આગળ નઝર આગળ.  
તેરીહી રાહ તકતા હું “અમન” કી સયર છોડી હય,  
નહીં ધરસે નીકલતા હું નઝર આગળ નઝર આગળ.

### ગઝલ (૬૯).

ખુતોકે ફદોમે આકર દીલા શીકાર હુવા,  
કીસીકા તીરે નઝર આ જીગરકે પાર હુવા.

તેરી જુદાઇમેં રોરોડે ગુઝારી રાતે,  
 શયે શીરાકમેં તારોહીંકા શુમાર હુવા.  
 હમારા કેહના ન માના હઝાર સમઝાયા,  
 મગર રકીબસે બાકર વહીં દો ચાર હુવા.  
 ફનાકે ખાઅદબી તુરબતમેં હુવા હંચ શાદા,  
 ગુઝર જો નાઝસે ઉનકા સરે મઝાર હુવા.  
 પીલાએ બામ વોહ બરબરકે મુજે સાકીને,  
 પસે ફનાબી ન તુરબતમેં હોશીઆર હુવા.  
 જબ જનાઝા મેરા મીલમીલકે ઉઝાએંગે,  
 કહેંગે ચાર મોહોબ્બતમેં યે નીસાર હુવા.  
 કહીં તનહા જો મીલા મુજકે પરીઝ અપના,  
 વહીં કદમપે ગીરા ઓર અશકબાર હુવા.  
 દેખતી હાલ મેરા હય વોહ ઉન્હે કહે દેના,  
 સખા ગલીમેં અગર ચારકી ગુઝાર હુવા.  
 અયસે જીનેસે મુજે મોત ધલાહી આએ,  
 તપશસે દર્દસે સીના મેરા શીગાર હુવા.  
 એકહી શમઅથી દેતેથી તસદ્લી રોરો,  
 શયે શીરાકમેં કાઠ ન ગમગુસાર હુવા.  
 ખવાએ ગફલતસે ઉઠો ઝાદે સફર કુચ્છ કર લો,  
 “અમન” બતાઓ કીસીકે યહાં કરાર હુવા.

### ગઝલ (૭૦).

દીયા ન ચયન તો દર્દો અલમ અલમ તો સહી,  
 નીગાહે લુત્ફકે ખાતીર સીતમ સીતમ તો સહી.  
 ફકીરી બેસમે શીરતા હું બયાબાનોમેં,  
 તુમ્હારે વારતે બાહો હશમ હશમ તો સહી.  
 અઝાએ કુલ રકીબોંકે મઝારોં પર,  
 રખે મઝાર પે મેરી કદમ કદમ તો સહી.

મીલાઈ આંખ ન મુજસે હુઈ યે ઉમર તમામ,  
હુંવે રહીખસે જા કર બહમ બહમ તો સહી.  
મેં વોહ કાશીર હું ઇલાકા નહી મઝહબસે મુજે,  
તવાફે દયરકે બદલે હરમ હરમ તો સહી.  
મુજરીમે ઇશકકો હોતી હંય સઝા એ કયા કયા,  
કરોગે હાથ હમારે કલમ કલમ તો સહી.  
વાઅદે હોતે હંય વફા સેંકડો ઔરોંકે મુદામ,  
હમારે વાસ્તે જુઠી કસમ કસમ તો સહી.  
“અમન” ઇસ દહરમે રાહત ન મીલી હય હમકો,  
રહે જો ચયનસે મુલકે અદમ અદમ તો સહી.

## ગઝલ (૭૧).

હમપર કરમ કરેગા યે દીલરખાસે પુછો,  
આએગા મેરે ધરમે જુતે ખેવફાસે પુછો.  
કીસને યે હય સીખાયા જો હમસે મુંહ શીરાયા,  
એળા હય વસ્લમેં યે શરમે હયાસે પુછો.  
અખમી બનાએ કીતને નકશે મીટાએ કીતને,  
યે આપકે અએ પ્યારે નાએ અદાસે પુછો.  
હમને કહા કરમકે બદલે સીતમ યે કીયું હય,  
વોહ શોખ હંસકે ખોલા ઝોરો જફાસે પુછો.  
કીસકીસને હાથ તુમે ઉસ ગુલ બદનકે શબકો,  
યે જાકે અય રશીકો રંગે હીનાસે પુછો.  
વસ્લે જુતાંકી ચારો શબબર હુઈ દુઆએ,  
કીતને દફાઅ ઉઠાએ દસ્તે દુઆસે પુછો.  
વસ્લે રહીખકી જો તુમકો ખબર હય સુન જા,  
કયા રંગ થા “અમન” મેં જાકર શીઝાસે પુછો.



## ગઝલ (૭૨).

ફલક હીલતા હય આહોંકી મેરી તાસીર તો દેખો,  
 અમીંકો ઝલઝલે હંય ગીરયએ શબગીર તો દેખો.  
 શમે દયજુરમે બનકન ચમે વોહ સયરકો યારો,  
 અરા આકર રૂપે મેહબુબકી તનવીર તો દેખો.  
 નહી બાવર અગર આતા કહા મેરા અય જલ્લાદો,  
 ભરી હંય હસરતેં કયા કયા વોહ સીના ચીર તો દેખો.  
 યે ગશમે હંય કે સોતે હંય કે ઝીંદા હય કે મુરદે હંય,  
 અસીરાને મોહોબ્બતકી હીલા અંજીર તો દેખો.  
 મોહોબ્બત હય મીલાવટ હય હઝારોસે સીતમગરકી,  
 નહી મીલતા હય વોહ મુજસે મેરી તકદીર તો દેખો.  
 કહા હમને કરોગે કયા તુમારા હાથ ખાલી હય,  
 ભવોંકો તાનકર ખોલે મેરી શમશીર તો દેખો.  
 ગઝલકો દેખ આહદ શાએરોંકો કયું જુરા કેહતે,  
 તંસવફકે તરીકેસે અરા તફસીર તો દેખો.  
 કુદરત જબ તલક હય વોહ નઝર આતા નહી તુમકો,  
 “અમન” આપના બનકે યારકી તસવીર તો દેખો.

## ગઝલ (૭૩).

ઘટાએ જા રહી હંય મયકશો આ જાએ ગુલશનમેં,  
 પીએ ભરભરકે મય ગરમી અરા આ જાએ તનમનમેં.  
 તજરસુસકી હમારી જબ પતા પાયા નહીં ઉસને,  
 લગાઇ આગ આખીર આકે ઝાલીમને નશેમનમેં.  
 કરે કયા ચાક વેહશતમેં બતા ઉસકો અરા આકર,  
 નહી એક તારબી લયલા તેરે મજનુકે દામનમેં.  
 લગે હય અખમ વોહ જુસકા કબી ચારા નહી હોગા,  
 નહી તાકત હય સીનેકી મસીહા તેરી સુઝનમેં.

કયામત તક ન ઉઠેએ જમાલે ચાર દેખે ખીન,  
 નીગાહે લગ રહી હંય ઉનકે દરવાજેકે રૂઝનમેં.  
 લડાતે આંખ હંય ઔરોસે હમસે સરમશારી હંય,  
 નઝર હમપર જો પડ જાતી હંય છુપ જાતે હંય માલમનમેં.  
 હુધ જળ ઉમર આખીર આજ આયા વોહ હમારે ઘર,  
 કબી તો મેહર આજાએ દીલે અઘ્યાર પુર ફનમેં.  
 ડસા હંય ઝૂલ્ફને મુજકો નહી ઉમ્મીદ જીનેકી,  
 નહી હંય જેહર અયસા અએ રશીકો કાલી નાગનમેં.  
 મેં રોતા હું મનાતા હું નહી વોહ મેરી સુનતેં હંય,  
 નહી હંય ફક્ર કુચ્છલી ઉનકે દીલમેં ઓર આહનમેં.  
 ઉજલેકે લીએ હંય દાગે દીલ બેહતર ચીરાગોસે,  
 હુધ હંય રોશની કયસી ઇલાહી મેરે મદદનમેં.  
 હસીનોપેહી મરતે હો નહી કુચ્છ કામ કરતે હો,  
 નહી માઅયુમ તુમને કયા “અમન” દેખા હંય જોબનમેં.

### ગઝલ (૭૪).

દુઆએ કર રહા હું કાસીદે નાકામ આજાએ,  
 હમારે વાસ્તે યા રબ ખુશીકી શામ આજાએ.  
 બહોત મુશકીલસે આએ હંય દરે મયખાને પે સાકી,  
 હમારા પેશવાઇકો રંગીલા જામ આજાએ.  
 અગર મનઝુર હો તુમકો તો સીના ચીર કર દે હું,  
 યે દીલ મુજકો સતાતા હંય તુમારે કામ આજાએ.  
 ન તુરબતમેં ધડકતે હો મજેસે સુપકે બયઠે હો,  
 કોઇ દીન તો જનાએ દીલ તુમ્હે આરામ આજાએ.  
 અરે વાએઝ અબસ આકર સુનાતા હંય મુજે બાતે,  
 મુકાબીલ મઝહબે રંદાં તેરા ઇસલામ આજાએ.  
 હમારી યે દુઆ હંય રોજો શબ દરગાહે બારીમેં,  
 દમે આખીર લખોપર નાઝનીકા નામ આજાએ.

મુખહસે રાહ તકતા હું અબી તક વોહ નહીં આયા,  
 ઇલાહી ખયરસે કાસીદ બ વકતે શામ આગ્નએ.  
 નઝર બર ખુબ દેખેંગે કફનકો ફાડ તુખતમે,  
 ઝીયારતકો રકીખોંકી વોહ ગુલેઅનદામ આગ્નએ.  
 શીરે જખ સયર કર ઝુઝલાકે ખોલે મેરી મેહશીલમે,  
 રકીખોંકે સીવા દરખાં ન કોઇ આમ આગ્નએ.  
 નઝર આતા નહીં મુજકો તજરસુસકો “અમન” હરસુ,  
 ઇલાહી ખવાખમે મેરે છુતે ગુલશામ આગ્નએ.

### ગઝલ (૭૫).

સીતમગર તેરે કુચમે હઝારો ખેખખર દેખે,  
 કંઈ ધાએલ તડપતેથે કંઈ જખમી છગર દેખે.  
 નીકલતી હય દીલે આતીશકદેસે હીજ્રે જનામે,  
 હમારી આંહો સોઝાંકા કોઇ આકર શરર દેખે.  
 કફસકો આનકર સૈયાદને ખોલા તો યે દેખા,  
 કોઇ ખુલખુલ ન થા બાકી ફકત કુચ ખાલો પર દેખે.  
 નહીં રોતા હું તુખતમે પસે મુરદન બટકતા હું,  
 નહીં બાવર જસે આતા વોહ તુરખત ખોલ કર દેખે.  
 વોહ રાહો ઇશક હય જસકા પતા અલ્લાહહી જાને,  
 યે વોહ રસ્તા હય જસમે રાહબર અપના ખીઝર દેખે.  
 હુવા હય વોહ મુજે સવદા જુદાઇમે સીતમગરકી,  
 પરેશાં હાલ મજનું હો મેરી વેહશત અગર દેખે.  
 અઝાં દેતે મોઅઝઝનકાબી મુંહ શીરજાએ કીખલેસે,  
 કબી જો શામકો ઉનકો ટહલતે બામ પર દેખે.  
 પસે મુદ્દન મેરી તુરખત મીટાનેકો જો તુમ આએ,  
 લગાના ઠોકરે જસ દમ ન કોઇ રેહ ગુઝર દેખે.  
 પીલાયા હય હમે વોહ મય અગર ઝાઉદ નીકલ આએ,  
 અખાં પર મયકશોકે મયકદેમે અલ હઝર દેખે.

ભરી મેહરીલમેં જળ વોહ દેખતા હય ઝોર લોગોંકો,  
 દીસે નાદાન કહેતા હય ઇધર દેખે ઇધર દેખે.  
 નહીં હંય દેખતે ખસલત ખસ ઉસપે મરહી જાતે હંય,  
 કીસીકે પાસ લડકીવાલે જો કુચ્છ માલો ઝર દેખે.  
 યે લાઝીમ હય બશરકો અએ “અમન” ચાહે લલા અપના,  
 કરે જો કામ કુચ્છ અંજમ ઉસકા પેશતર દેખે.

### ગઝલ (૭૬).

મીઠે દર્દો અલમ મેરે પયામે યાર આનખે,  
 કોઇ દીન તો મેરે અદલાહ સલામે યાર આનખે.  
 હુવા ચલચલકે મેં હયરાં પડે પાઉંમે છાલે હંય,  
 મીલે આરામ અએ યારો મકામેં યાર આનખે.  
 અગર જલવા નહીં આતા નઝર પરવા નહીં ઉસકી,  
 કહી સુનનેમેં અય યારો કલામે યાર આનખે.  
 કફન પેહને ખડે હંય મકતલે માઅથુકમે આશક,  
 યે ગર્દન રાહ તકતી હંય હુસામે યાર આનખે.  
 કોઇ પુછે પરસ્તીશ કીસકી કરતે હો ખતાઓ તુમ,  
 વહીં ફવરન ઝખાંપર મેરે નામે યાર આનખે.  
 લીયા ફેરમેં જળ સહઆદને યું ખુલખુલે ખોલી,  
 ગલેમેં તેરે અએ ઝાલીમ વોહ દામે યાર આનખે.  
 ફરીસ્તે નામ જો પુછે ફનાકે બાઅદ તુખતમેં,  
 ઝખાંપે અએ “અમન” મેરી ગુલામે યાર આનખે.

### ગઝલ (૭૭).

અરે સૈયાદ લીલાહ રહમ કર ઇન બેદયારોં પર,  
 સીતમ ઇતના નહીં ઝેખા શીકારીકો શીકારોં પર.

મએ રંગી પે દેકર ફાટેહા ઝોર જામ લર લર કર,  
 બહાદે સાકીયા મરહુમ રહેંકે મઝારોં પર.  
 અસીરાને કફસ ખોલે નહીં આઝાદ કરતા હય,  
 પડેગી ખાક અએં ઝાલીમ ઝમાનેકી બહારોં પર.  
 મેરે પાઉંમેં મુખતે હય શીકાયત મેરી કરતે હંય,  
 ગીરાદે કહરકી ખીજલી બયાંબાનોકે ખારોં પર.  
 હુધ હય નીંદબી દુશમન શીરાકે યારમેં મેરી,  
 નઝર રહેતી હય શખ લર હીજમેં અપની સીતારોં પર.  
 મકાં મેરા નહીં કોઇ ઝમીનો આસમાંકે ખીચ,  
 કબી સેહરામે શીરતા હું કબી હું કોહસારોં પર.  
 વહાંસે લોગ જો આતે હંય મુજકો દેખ કેહતે હંય,  
 મનાઅ લીખદી સનમને તેરે આનેકી દીવારોં પર.  
 ખડે હંય ખામકે નીચે નહીં સુરત દીખાતે હો,  
 સીતમ કયા હો રહા હય અએ સનમ યે જાનીસારોં પર.  
 “અમન” યે ગરદીશે અફઝાકને ઇસકો સતાયા હય,  
 લરોસા કયા કરે આખીર ઝમાનેકે વોહ યારોં પર.

### ગઝલ (૭૮).

બહારેં કયા દીખાતા હય યે જોખન,  
 હઝારોં સર કટાતા હય યે જોખન.  
 પતા ઉનકા નહીં મીલતા હય યારોં,  
 હમે દરદર શીરાતા હય યે જોખન.  
 કહા મનસુરને જલવા દીખાકર,  
 મુઝે સુલી ચડાતા હય યે જોખન.  
 ઝલક દીખલાકે પરદેમેં છુપા હય,  
 હમારા દીલ જલાતા હય યે જોખન.  
 મીલે જખ રાહમે હમને સુનાયા,  
 શખે હીજરાં સતાતા હય યે જોખન.  
 લગા ઠોકર મેરી તુખતકો ખોલે,  
 નીશાં તેરા મીટાતા હંય યે જોખન.

જવાની જોશપર આઈ હય ઉનકી,  
 દીલેકિ કયા લુભાતા હય યે જોખન.  
 સંવર કર આજ નીકલે હંય “અમન” વાહ,  
 નયા કયા રંગ લાતા હય યે જોખન.

### ગઝલ (૭૯).

વાહ શહીદનાઝકું અએ ખુતો જુસે દેખ રોતા સહાબ હય,  
 મેરે ગમકી દેતા હય શાહેદી યહાં પુટતા જો હુખાબ હય.  
 દો એક જામસે કયું બલા હમ મયકશોકો ચદે નીશા,  
 તું પીલાદે હમકો અએ સાકીયા જો મયકદેમે શરાબ હય.  
 શએ વસ્લમેં યહી ચાહીએ નહી પાસ શર્મે હયા રહે,  
 ગલે આકે હમસે મીલો સનમ ઇસ વકત ખેળ હીજળ હય.  
 તેરે હીજમેં અએ નાઝની નરગીસ હય ખીમારો હઝી,  
 હયરાં પરેશાં યાસમી હુખા લહુમેં ગુલાબ હય.  
 પુછેગા મેહશરમેં ખુદા કીસને કીયા સર તન જુદા,  
 કેહ દેગે અરશે ઝોલા હીલા કાતીલ હમારા શખાબ હય.  
 જળ કાટતા થા વાહ ગલા આતીથી શેહ રગસે સદા,  
 બદલા મીલેગા યહાં તુને ઝાલીમ વહાંબી હીસાબ હય.  
 લોગોને પુછા નામ જો યે કયસને રોકર કહા,  
 મુઝે કયસ કેહતે હંય દોસ્તો મજનું હમારા ખીતાબ હય.  
 જલવા જો ઉનકા નઝર પડા મેહતાબ બાદલમેં છુપા,  
 વાહ હંસકે ખોલે નાઝસે કીયું મુંહપે તેરે નીકાબ હય.  
 ચેહ હમસે ફરમાવો સનમ કયું કર યે હોતા હય સીતમ,  
 આરોંપે લુત્ફે કરમ રહા હમ પર તુમારા એતાબ હય.  
 દીલે બાવફ કીયે અરઝ હય જુદાઈ તેરીકા દર્દ હય,  
 દીલકી હમારે કરો દવા અય સનમ યે કારે સવાબ હય.  
 અએ “અમન” હો ગફલતમેં પડે જાતે અદમકો હંય કાફિલે,  
 કુચ કુચકા સામાં કરો હસ્તીયે માનીંદે ખવાબ હય.

## ગઝલ (૮૦).

કીસી સુરત વહાં જાકર જમાલે યાર દેખેંગે,  
 જો હય મરકુમ કીસમતમેં વીસાલે યાર દેખેંગે.  
 શીકાયત જખ કરેંગે હમ કયામતમેં ખુદાસે જા,  
 કહેગા વોહ ઝરા પદાં ઉઠાલે યાર દેખેંગે.  
 મુસવ્વર લાએગા તસવીર તેરી ખેંચ કર છસ દમ,  
 તેરી સુરતકી અએ જાના ખલાલે યાર દેખેંગે.  
 ઝીયારતકો દરે જાનાપે જાતે હંચ મગર યારો,  
 હમારે વાસ્તે કયસે ખ્યાલે યાર દેખેંગે.  
 પસે મુદ્દન વોહ આએગા તો લીપટાનેકો છાતીસે,  
 કફનસે હાથ દો ખાહિર નીકાલે યાર દેખેંગે.  
 તુમ્હે જો દોસ્તી કરની હય કરલો ખાવકાઓસે,  
 સુરે રંજમેં હરદમ વોહ હાલે યાર દેખેંગે.  
 અરે શહે મોહોખત સખતીયોંકે વાસ્તે હમ હય,  
 ગમે રંજે અલમ અપના દીખાલે યાર દેખેંગે.  
 અખસ કરતે હોયેહ કુચ્છ એપો ઝીનતકી નહી હાજત,  
 લગા જો દીલ તો શીર કખ ગારે કાલે યાર દેખેંગે.  
 ગયા જખ મેં રકાઓસે વોહ ખાએક હો કયું ખાલે,  
 કદમ અપના મેરે દરસે હટાલે યાર દેખેંગે.  
 જાન્હે માઅલુમ હય જલવા 'અમન' રૂખસારકે તીલકા,  
 ન વોહ મેહતાખ દેખેંગે વોહ ખાલે યાર દેખેંગે.

## ગઝલ (૮૧).

આશકો પર મેહરબાની ચાહીએ,  
 કોઇ દીન સુરત દીખાની ચાહીએ.

અએ મસીહા અબ મરીએ ઇશકડી,  
 દુર હોની નાતવાની ચાહીએ.  
 ઝાલીમોકે વાસ્તે અએ કીખરીયા,  
 કુચ અઝાએ આસમાની ચાહીએ.  
 મોત આતેહી લગી કેહને મુજે,  
 હસરતે દીલકી મીટાની ચાહીએ.  
 આએ દુન્યાસે નહીં કરતે વઝૂ,  
 ઝાહેદો કવસરકા પાની ચાહીએ.  
 કેહતીથી સેહરાઇયેસે યુ હવા,  
 કમ્ર મજતુકી ખનાની ચાહીએ.  
 જો તુમહે દરકાર હય જહો હશમ,  
 દવલતે ઇમાં છુટાની ચાહીએ.  
 કયા વહાં હોતાહય અએ બાદેસખા,  
 કુચ ખખર હમકો સુનાની ચાહીએ.  
 ઝુદ્દે આરઝકે રેયાઝોંકે લીએ,  
 સુમ્મુલો ગુલ બાગખાની ચાહીએ.  
 જો સુખનવર હંય ઉન્હીકે વાસ્તે,  
 અએ ચમન શીરીં ઝખાની ચાહીએ.  
 ફશીં મખમલકે ખીજાઓ જખખ,  
 અએ “ચમન” મેહશીલ ખનાની ચાહીએ.

### ગઝલ ( ૮૨ ).

ખીઝાં કયસી યે આઇ હય ન ગુલશનમે કોઇ ગુલ હય,  
 વતન અપના ઉજળા હય સદાએ શોરે ખુલખુલ હય.  
 કખાંખાં કેહતે હંય મરમર સદા શીશોકી કુલકુલ હય,  
 લખેં પર મયકદમેં મયકશોંકે સાગીરે સુલ હય.  
 તુમહારે ઝુદ્દે કામનકે મુકાખીલ કોઇ કયા ઠેહરે,  
 ખીજલ શમશાદ હોતા હય પરેશાં હાલ સુમ્મુલ હય.



બનાતા હય અબસ જાલે તેરે ફંદેમે લાનેકો,  
 યે મુજે દીલ ફસાનેકો કીકાયત તેરી કાકુલ હય.  
 ભરી હય મકતલે કુશ્તોસે કયા ઘેરેહમ કાતીલ હય,  
 સીતમગરકી જફાઓંકા ફલક તક શોર ઓર ગુલ હય.  
 ફનાકે બાદ વોહ આકર સુનાતા હય મુજે ગાલી,  
 યે મેરે ફાતેહાકો સુરએ અલ્હમદ ઓર કુલ હય.  
 શકાઅત વોહ કરેગા અએ “અમન” અપની કયામતમે,  
 ખુદાકા શેર હય સાકીએ કવસર શાહે દુલદુલ હય.

### ગઝલ (૮૩).

મેરી તસવીર જો દેખે તો મજનુની કઝા આએ,  
 સુને જો હાલ એ ફરહાદ રોતા પીટતા આએ.  
 ખુદા પુછે જો મેહશરમે સુના તેરી હકીકત કુચ્છ,  
 લખોં પર પેહલે જો આએ સીતમગરકા ગીલા આએ.  
 કફન પેહનાકે જખ લાશા મેરા લે જતેથે અહબાબ,  
 સખા યુ રાહમે ખોલી કહાં દામન સીલા આએ.  
 બદલ કર તુ મુજે ધનસાનસે મેહદી બનાદીજો,  
 મેરે મીલનેકો અએ દાવર છુતોંકે દસ્તો પા આએ.  
 ન આએ તુ તો બસ ઇતની હમારી આરઝુ નીકલે,  
 હમારે સરપે અએ જાલીમ તેરી તેજે જફા આએ.  
 તસલી દેતે હો મુજકો કે આએગા વોહ વાઅદે પર,  
 યકીં હમકો નહી હંચ દોસ્તો વોહ યેવફા આએ.  
 કીસીને યે કહા કયા યાદ કરતે હો શહીદોંકો,  
 લગે કેહને વોહ શાખીસે હાં શમ્ઓ ગુલ ચગ આએ.  
 ઉમીદે વસ્લ લે જતીથી હમકો ઉસકે કુએમે,  
 હુવા કુચ્છબી નહીં હસીલ ફકત આંસુ બહા આએ.  
 યે રોજે ઇદ હય સાકી પીલાદે બાદએ ગુલયુ,  
 નીશમે ઝુમતા નીકલે “અમન” તો કયા મઝા આએ.

## ગઝલ (૮૪).

ખસ્તા દીલ જાતે હંય આશક તેરી આબાદીસે,  
 કામ ઉનકો હય પડા હીજમેં ખરખાદીસે.  
 જાલ શીરતા હય અબસ દાલ ગલેમેં હરસું,  
 હાથ કયા આઝેંગા સૈયાદ યે સૈયાદીસે.  
 હમતો કેહતે હંય કે ઇસમતકે પરસ્તાર હંય હમ,  
 હમકો મતલબ નહીં સુરતસે ના શાહઝાદીસે.  
 હમ તો કેહતેં હંય અરે વોહ તેરે દીવાને હંય,  
 ગમસે રેહતે નહીં મહઝું ન ખુશી શાદીસે.  
 કીસકી ફરયાદ યે લાયા હય તુમારે આઝે,  
 કુચ્છ ખુદાકે લીઝે પુછો ઝરા ફરયાદીસે.  
 ફરતો ખું સારે ઝમાનેમેં હુવા હય કયસા,  
 કામ ખીગડા હય “અમન” આજકલ આઝાદીસે.

## ગઝલ (૮૫).

આશકોં પર અઝે સનમ કયસા સીતમ હોને લગા,  
 હીજકા સદમાં તુમહારા દમખદમ હોને લગા.  
 કયા સનમકે જામકી ખુખી કહું સાકી તુજે,  
 શર્મગીં ઉસ જામસે વોહ જામેજમ હોને લગા.  
 અઝે અઝીઝો જીતેજી મુજકો દબાઝોં ખાકમેં,  
 યાર મેરા ગયરસે જાકર બહમ હોને લગા.  
 આતશી મઝમુન હય કાસીદકે જલનેકા હય ડર,  
 ખુને દીલસે દોસ્તો નામાં રકમ હોને લગા.  
 કયું બલા મઝલુમ મરતેં હંય જહાંમે ખેસબખ,  
 આલીખોપે અઝે ખુદા કયું કર કરમ હોને લગા.

કબ્બ રહ્યા વયરાં હમારા ખાનએ દીલ દોસ્તો,  
ખાનએ દીલમેં મકીં દીલખરકા ગમ હોને લગા.  
ઉસકે ધર જાનેકી ખાઇ હય કસમ પર કયા કરેં,  
ખુદ રવાના અએ “અમન” મેરા કદમ હોને લગા.

### ગઝલ (૮૬).

કયું જુતેસે આશનાઇ હો ગઇ,  
દીલ લગાતેહી જુદાઇ હો ગઇ.  
રૂએ ઝેબાસે દીયા પદાં હટા,  
કયા જહાંમેં રોશનાઇ હો ગઇ.  
જોકે શીરતેથે હંમેશા સર ઝુકા,  
માલ મીલતેહી બઝાઇ હો ગઇ.  
કુચ્છ નહી હાજત વઝુકી આંહો,  
દીલકે ઘોનેસે સદાઇ હો ગઇ.  
અએ કીનાકારો વહાંબી હય અઝાબ,  
ઇસ જહાંમેં રૂસીહાઇ હો ગઇ.  
આશકાં આતે હંય વોહ પેહને કદન,  
તેરે કુચ્છેપર ચઝાઇ હો ગઇ.  
આફતોમેં જો પુકારા યા અલી,  
અએ “અમન” મુશકીલકુશાઇ હો ગઇ.

### ગઝલ (૮૭).

ફલે ફુલે જુતેકે હુસ્નકે ગુલઝાર રેહતે હંય,  
હમારે દીલમેં દાગે હીજ લાલા ઝાર રેહતે હંય.  
પીલા આકર દવા અએસી મરીઝેકે શફા હોવે,  
મસીહાએ ઝમાં આશક તેરે ખીમાર રેહતે હંય.

ખુતોંકે તીરે મીઝગાં આકે લગતે હંય ખુદા કયસે,  
 યે દીલ હય યા હદદ હય સેંકડો સુફાર રેહતે હંય.  
 ભટકતે હંય બયાંબાંમે પતા મીલતા નહીં સાકી,  
 તલાશે મયકદેમે ઉઝ ભર મયખવાર રેહતે હંય.  
 નહીં મતલબ હય રાહે કારવાંસે યે કહા માનો,  
 બતાઓ અએ ખીઝર ઇતના કહાં દીલદાર રેહતે હંય.  
 ઝમાના ખેવફા તુ હય નહીં તકસીર ઔરોંકી,  
 અઝીઝો આશનાબી દરપએ આઝાર રેહતે હંય.  
 અરે શાના મુઝે યે સુનકો કયસા રશક આતા હય,  
 તેરે મુંહમે હંમેશા ગેસુએ ખમદાર રેહતે હંય.  
 ગુલોંકો કયા કરે એક રોઝમે બદલાએ જાતે હંય,  
 હંમેશા એકહી હાલતપે કયસે ખાર રેહતે હંય.  
 હસીનો આરઝુ અપની નીકલ જાએ તો ખેલતર હો,  
 ઉમીદે વસ્લમે હઝરત “અમન” હરખાર રેહતે હંય.

### ગઝલ ( ૮૮ ).

લગા રેહના હય ખારેંસે જો દામન હો તો અયસા હો,  
 ખીણે હયદાગે દીલ કયા કયા જો ગુલશન હો તો અયસા હો.  
 નીઝારા જબ કીયા ગુલફોંકા ચશમોને રવાં જાંકી,  
 ઘટાએ હો તો અયસી હો જો સાવન હો તો અયસા હો.  
 તેરે રૂખસારકે આગે નઝાકત કયા બલા ઉતકી,  
 ચંખેલી હો તો અયસી હો જો સોસન હો તો અયસા હો.  
 નકામે પર ચકી ઉસકા ન ખુતખાનેસે વોહ આગાહ,  
 મુસલમાં હો તો અયસા હો ખરહમન હો તો અયસા હો.  
 મસીહા જ રહે જો આસમાં પર કયા બલા ઉસમે,  
 ખુતોંકે દીલમે રેહતા હું નશેમન હો તો અયસા હો.  
 ફનાકે બાઅદ બઝમે યારકી ખુખી હય તુખતમે,  
 જો તુખત હો તો અયસી હો જો મદફન હો તો અયસા હો.

સંવર કર ધરસે નીકલે જળ વાહ માહે માહરદા હોકર,  
લગે યુ' નાઝસે કેહને જો જોળન હો તો અયસા હો.  
યે હય દસ્તુર દુશ્મન દુર રેહતા હય મગર યેહ દીલ,  
હંમેશા પાસ રેહતા હય જો દુશ્મન હો તો અયસા હો.  
દીયા જવલાં જો મયદાને સુખનમેં કયા ઉછલતા હય,  
“અમન”કી શીકકા ચાલાક નવસન હો તો અયસા હો.

## ગઝલ (૮૯).

તુમ્હારી યુક્તમેં અય પરીઃ યેહ યુટતે હંય કખાળ કયા કયા,  
બદલતે હંય રંગ આસમાં પર બદલ બદલ કર સહાળ કયા કયા.  
કબી હય નવદા કબી હય શયવન કબી હય નાલોસે કામ અપના,  
મુતોંકી યુરકતમેં અય ખુદાયા ઉડાતે હંય હમ અઝાળ કયા કયા.  
દુરે મુનઝરકી બાલીયોંને બી શરમગી હો કે સર ઝુકાયા,  
સનમકે દંદા ચમકે ચમકે કર દીખાતે હય આપોતાળ કયા કયા.  
કહીં હંય ગુલગું કહીં હંય પુરખું કહીં અંગુરી કહીં અનારી,  
ધરા હંય સાકીને સામને લાકે મયકશોંકે શરાળ કયા કયા.  
ઝમીંપે જલજલકે મેંને પરવાનેકો જલના સીખા દીયા હય,  
ફલકપે જલતા હય હીજ તેરમેં અય પરી આફતાળ કયા કયા.  
હાં મેં જો ઉલફત બડા રહા હું વોહ મેરા રૂખા બડા રહેં હય,  
કબી કમીને કબી દીવાને વોહ બખ્શતે હંય ખીતાળ કયા કયા.  
કહાં હમારા હય બખ્ત અએસા અતા કરેં આપ એક ખોસા,  
લખોંપે આકર હય નાઝ કરતા સનમ યે જતમે શરાળ કયા કયા.  
બહોત છુપાતે હંય જલ્દવએ ર મગર અય યારો નહી હય છુપતા,  
હાં ધરસે બાહેર નીકલ નીકલ કર બદલતે હંય વોહ નીકાળ કયા કયા.  
હાં ઇન્તેઝારીમેં જળ હમારી આંખ લગતી હય અય રશીકો,  
યે નીંદમેંબી હંય દેખ લેતે વીસાલે જાનાકે ખવાળ કયા કયા.  
નીંદા હુષ યે કહાં વોહ આશક જો રાહે ઉલ્ફતમે સર કટાએ,  
સબોંસે પેહલે “અમન”હી જા કર ખડે હુવથે શીતાળ કયા કયા.

## ગઝલ (૯૦).

જીસકો દેખા મયકદેમે' વોહ નશેમેં ચુર થા,  
 ઝાહેદે સદ સાલા બી વાં પીકે મય મખમુર થા.  
 ભાગતે હો કલગાહસે આશકો જેખા નહીં,  
 સર કટાતે હમ અગર હિસ શોખકો મનઝુર થા.  
 જળ ઉઠાધથી નઝર દેખી ન કાઇ ઓર શએ,  
 આંસમાં પર ઓર ઝમીં પર આપહીકા નુર થા.  
 આશકોંસે કયું હય નફરત ખેસખખ અએ ઝાહેદો,  
 સચ તો યે હય આપકો સીજદેમેં ઇસકે હુર થા.  
 ચશમે બાતીન ખોલકે દેખા તો આયા વોહ નઝર,  
 ઘર હમારા જલવએ જનાસે કાહે તુર થા.  
 શમઅ રાતીથી દીયે જલતેથે મેં થા ખેહવાસ,  
 ખઝમે જનામેં રહીએ રસીયા મસરર થા.  
 કયા રહીએનિ સુનાયા જો ખફા મુજસે હુએ,  
 મુશકુરાના દીલ લગાના આપકો દસ્તુર થા.  
 ઝખમ કયસા થા જો પુછેગા ખુદા મેહશરકે દીન,  
 દીલ યે દેવેગા ગવાહી ઇસ જમે નામુર થા.  
 અએ હસીનો કયું ગુફરી આ ગઇ હય હુસ્ન પર,  
 દેખ લો વોહ કાસએ સર હુસ્ન પર મગરર થા.  
 કરતે હંય દાઅવા અનલહકકા અખસ વોહ કયું ભલા,  
 દાર પર જો હય ચડા વોહ એકહી મન્સુર થા.  
 ખાલી કરતા હું “અમન”મેં રાતદીન કીસ શોકસે,  
 ઝરફ મઝમુનોકા જો દીલમેં મેરે ભરપુર થા.

## ગઝલ (૯૧).

ખુતોકે હીજ્રમેં આશક દીવાને હોતે જાતે હંય,  
 શએ વાઅદા મગર જુઠે બહાને હોતે જાતે હંય.

જવાનીકી બહારેં ખાકમેં મીલતી હુધ દેખા,  
 જવાં કયસે હંસી સુરત ઠીકાને હોતે જાતે હંય.  
 હુવે પયદા જનાએ દીલ હદક બનનેકે ખાતીરકો,  
 ખુતોંકે તીરે મીજગાંકે નીશાને હોતે જાતે હંય.  
 કહુરત દીલમેં રખતે હો નમાઝેં કામ કયું આએ,  
 રીયાકે ઝાહેદો કયસે દોગાને હોતે જાતે હંય.  
 નહીં રેહના કીસીકા જાવેદાં અએ ગાંહીલો સોચો,  
 યહાં દો દીનકે ખાતીર આશીયાને હોતે જાતે હંય.  
 કહસસે કર રેહા ધાંન ખુલખુલોકો રહમ કુચ્છ ખાકર.  
 અરે સૈમાદ વૈરાં આશયાને હોતે જાતે હંય.  
 કરે હાસદ હસદ જો કુચ્છ નહીં પરવા ઝરા ઉનકી,  
 કરમકે તેરે મુજપર શામયાને હોતે જાતે હંય.  
 હુવા એહસાન વકતે આખિરી આએ અયાદતકો,  
 કઝાસે પેહલે વાહ મેરે સીરહાને હોતે જાતે હંય.  
 કહું કયા મેં હકીકત મેહશીલે જનાકી અય યારો,  
 ખુદાકે ફઝલસે જલસે સુહાને હોતે જાતે હંય.  
 ગમે સરવરમેં રોનેસે હઝારો બાર રૂએમેં,  
 સીવા ગોહરસે યે અશકોંકે દાને હોતે જાતે હંય.  
 નીકલતા હય જો એક મઝમું વહી પેયદા હઝારો હંય.  
 “અમન” કે દીલમેં મઝમુંકે ખઝાને હોતે જાતે હંય.

## ગઝલ (૯૨).

મય નહી સાકી નહીં હય ખોસ્તાંકો કયા કરે,  
 જો નહી અબરે બહારી બાગબાંકો કયા કરે.  
 શમઅ ઉલ્લત દીલમે લયલાને જલા કર યું કહા.  
 કેયસ તેરે હુટે કુટે શમઅદાંકો કયા કરે.  
 એવફાઇ હય સમાઇ બહારો બરમે દોસ્તો,  
 રંગ હરદમ હય બદલતા આંસમાંકો કયા કરે.

રેશની બખશી હય આંખોકી નઝારા કર લીયા,  
 જો ન હો બીનાહ તો રૂએ છુતાંકો કયા કરે.  
 હસરતે દીલમે રહી ઓર જા બસે હંચ જોરમે,  
 કેયસ ઓર ફરહાદકે નામો નીશાંકો કયા કરે.  
 તેજ પલકોકો ચલાઓ ઓર લાવેલી તાનલો,  
 જો નહીં છેદે જીગર તીરો કમાંકો કયા કરે.  
 કેહતે હંચ સૈયાદસે તુ કર રેહા બહરે ખુદા,  
 વોહ નહીં સુનતા હય શોરે જીલજીલાંકો કયા કરે.  
 બાંગ દે કર ચારકો હમસે જુદા હય કર દીયા,  
 અય મોઅઝઝન યે તેરે શોરે અઝાંકો કયા કરે.  
 લીજકી મેરી હકીકત વસલકી શખ જો કહી,  
 હંસકે ખોલા વોહ સનમ ઇસ દાસ્તાંકો કયા કરે.  
 અબરે બારાં કયું હય શરમીંદા લલા મય કયા કરે,  
 યે નહીં થમતી હય ચરમે ખુશીશાંકો કયા કરે.  
 બાદ મુદનબી કહેજે ખુદામે યું શોર કર,  
 ચાર બીન અએ કીબરીયા બાગે જીનાંકો કયા કરે.  
 ખોસા દેના મનઅ હય ઓર સર પટકના મનઅ હય,  
 અએ છુતાં કેહ દો યેહ સંગે આંસતાંકો કયા કરે.  
 જો કહા માનો તો દીલકો મુદ્દઆ કેહદે અબી,  
 જો ન નીકલે આરઝુ દીલકે બયાંકો કયા કરે.  
 દહેં કુરકતકો નહીં હોગા કીસી સુરત ઇલાજ,  
 ચારાગર સાની મસીહાસે ઝમાંકો કયા કરે.  
 કેહતેથે યાઅકુબ યુસફકી જુદાઇમે યહી,  
 કુચ નહીં આતા નઝર કોનો મકાંકો કયા કરે.  
 કેહતે હંચ અહબાબ આહોસે ન ગરકું કુંક દો,  
 જો ન જલ જાએ ફલક આહો કુગાંકો કયા કરે.  
 વસ્લકી શખ આકે બયઠા હય ઝુકા કર સર સનમ,  
 કુચ નહીં હય ખોલતા જીત ખેઝખાંકો કયા કરે.  
 દીલ લગાનેસે યે પેહલે શીક હોતી હય હમે,  
 ખાકમે મીલના હય હુસ્ને ગુલશખાંકો કયા કરે.



હો ઘટાએ ઓર બહારે રાતદીન હંય ચેહ દુઆ,  
મયકશાં ફેહતે હંય ઇસ ફરસે ખીઝાંકો કયા કરે.  
છોડ કર સૈયાદને મુઝ નાતવાકો ચે કહા,  
કુચ્છ નહી બાકી હય મુશ્તે ઇસ્તખ્વાંકો કયા કરે.  
હમ નહી હંય ચાહતે એહસાં ઉઠાના ગયરકા,  
તુહી હય જળ્ય મેહરબાં શીર મેહરબાંકો કયા કરે.  
જનકો હંય કદરે સખુન વોહ સરપે રખતે હય હમે,  
ફેહતે હંય હાસદ “અમન” શીરી ઝખાંકો કયા કરે.

### ગઝલ (૯૩).

દીલકી સોઝશ ન બુજી કયા કરે ખરસાતોંકો,  
અયન મીલતા નહીં દીનકો ન કહીં રતોંકો.  
વાએઝો કયું હો બુલાતે હમે મસજીદકી તરફ,  
કયા કરોંગે ભલા તુમ એહલે ખરાબાતોંકો.  
દીલકે દુકડે હય ધરે ઇશકકો ખાનેકે લીએ,  
દેખલો આશકે શેયદાકી મુદારાતોંકો.  
દીલ લગાનેસે હય માનેઅ મુઝે ઝાઉદ કયું કર,  
હમ નહી માનેંગે હરગીઝ કબી ઇનબાતોંકો.  
ફેહતેપે ગયરકે કયુ રૂઠ ગએ હો સાહેબ,  
તક કરતે હો અબસ આપ મુલકાતોંકો.  
હીજકી રાતકો મેહમાન બનાએ કયસે,  
દદાંકો યાસકો અરમાનકો આદાતોંકો.  
ઉનકી દરબારમે તોહફે હંય હઝારે લાએ,  
લાએ ખાતીરમે વોહ યા રબ મેરી સવગાતોંકો.  
ઇસ કઝાને નહી છોડા હય કીસીકો અએ “અમન,”  
શેખકો મીરકો મીરઝાકો ના સાદાતોંકો.

## ગઝલ ( ૯૪ ).

અય ચમન કયું હો તડપતે દીલરૂબાકે વાસ્તે,  
 કુચ તહમ્મુલ ચાહીએ અબ તો ખુદાકે વાસ્તે.  
 કાશ હોતા મેં હવા કાઇ ન મુજકો રોકતા,  
 જુલ્ફે આરઝ હય સબી બાદે સબાકે વાસ્તે.  
 હીજ્રતી સખ્તી ઉઠાતે જીસ્મે લાગીર હો ગયા,  
 રાહ તકતે હય ખુદાયા અબ કઝાકે વાસ્તે.  
 આબસે મખલુન કયું કરતે હો મેંહદી અય સનમ,  
 અશક બહેતેં હંય મેરે રંજે હીનાકે વાસ્તે.  
 ફેરદે કાતીલ ખુદારા દયર મતકર ઇસ ધડી,  
 દીલ તડપતા હય મેરા તેજે જફાકે વાસ્તે.  
 શુક કરતા હું તેરા મેહબુબ મેરે બારબાર,  
 ખુને દીલ પયદા કીયા મેરે ગીઝાકે વાસ્તે.  
 રાત મુજકો કહે ઝરા કયું કર રહાતી હે મુજે,  
 કયા હુઇ પયદા મેરે આહો બુકાકે વાસ્તે.  
 અય તખીબો કયું ખડે હો દદ્દ હે યે લાદવા,  
 કુચ નહિ હે આરઝ હમકો શફાકે વાસ્તે.  
 દાલ દે પરદા ઝરા મુંહ પર હઝારોં દેખ લે,  
 જ્વન દેતે હેં તેરે નાજો અદાકે વાસ્તે.  
 ઝાહેદો કરતે દુઆ હય હુરો ગીલમાંકે લીયે,  
 મેં દુઆ કરતા હું જુત ગુલશુ કબાકે વાસ્તે.  
 વકતે આખીર યેહ મેરી શાહ રગસે આતીથી સદા,  
 જ્વન દેતા હું સનમ તેરી લકાકે વાસ્તે.  
 એવફાઇ કર રહે હો અય જુતો સોચો ઝરા,  
 કયા નહિં પયદા હુવે મહેરો વફાકે વાસ્તે.  
 હમ હુવે પયદા વફાદારીમે મરનેકે લીયે,  
 કયા ખુદા પયદા હુવે હેં જુત દગાકે વાસ્તે.

કુશતએ નાઝો અદા કેહ દેગે તુમસે હશ્રમે,  
એક ઘોસા દો હમારે ખું બહાકે વાસ્તે.  
રોઝે મહેશર થામકર અશીં ઓલા દેગે નીદા,  
બખ્શ દે હમકો શહીદે કરબલાકે વાસ્તે.  
વકતે પુરશીશ અય “અમન” હમ કહેંગે મહેશરમે ખું,  
કયા નહિં પયદા હુવેથે હમ ખતાકે વાસ્તે.

### ગઝલ (૯૫).

લીખી ન જાએ મેરી હકીકત ઝમીં જે સારી કીતાબ હોવે,  
સીયાહી કાશી ન હોવે હરગીઝ સમન્દરોકા જે આબ હોવે.  
અમન હો ગુલ હો કમર હો રોશન તરાનએ જુલજુલાં હો હરદમ,  
બગલમેં જુત હો મેરી ખુદાયા લખોપે જામે શરાબ હોવે.  
હુવે હય જાપસે જહાંમે પયદા સીતમગરોંકે સીતમહી દેખે,  
કબી કરમ હો કબી સિતમ હો કબી જુતોકા એતાબ હોવે.  
જો તુજકો દેખા તો ખુશ હુવે હંય જે હમકો દેખા ભવે ચડાઇ,  
બીમાડા હે હમસે ઉનકો અયસા રકીબ તુજપર અઝાબ હોવે.  
નઝાકતે દીલરૂબાને કયસે કરશમે હમકો દીખા દીયે હેં,  
વો ખાર પે આકે હાથ રખે તો એકદમ મેં ગુલાબ હોવે.  
રૂપે મુનવ્વરકી કયા ઝીયા હે તજ્જલી કયા કયા દીખા રહા હે,  
અમક જે આરઝકી દેખ લેવે તો ચાંદ ઝેરે નિકાબ હોવે.  
અબસ યે પહેલુમે હે સતાતા ઇલાહી ઉનકોહી કામ આયે,  
ઝીયાદતે દીલરૂબાકે ખાતીર હમારે દીલકા કબાબ હોવે.  
અસર દોઆઓંકા જાબહી માતું કે ખેજુલાએ વોહ ધરમે આયે,  
બીસાલકા જે સવાલ પુછું તો :હાંકી ઉસ્કા જવાબ હોવે.  
વો હમસે ઉલ્લટ જતાએ આકર રકીબસે ઉનકી દુશ્મની હો,  
તખીયતે ખેરહેમમે અયસા કહી ખુદા ઇનકેલાબ હોવે.  
ગલીમે જાતે હય ઉસ પરીકી જનાખે દીલ યે હમારી સુન લો,  
નઝર પડે ઝુલ્ફે યાર જીસ દમ તુમેં નવા પેચોતાબ હોવે.

નિશાં જવાની મીઠા રહી છે જહાંસે ક્યસે ઉદા રહી છે,  
ખચે હઝારોંકી જન યા રખ નહિ જો પયદા શખાખ હોને.  
હમારા રોના વો જખ્ખડી માને કે એક બારી વોહ દેખ જખ્ખે,  
ઇધરકો અરકે “અમન” હો જરી ઉધર બરસતા સહાખ હોવે.

## ગઝલ (૯૬).

કુચ્છ તવકુકુ દીદએ તર એક બારી ચાહીએ,  
હીજમેં કુચ્છ સખ ઝોર કુચ્છ ખેકરારી ચાહીએ.  
હંસ્તે હંસ્તે અય ચીરાગાં ઉત્ર હોતી હય તમામ,  
કુચ્છ તો કચ્છે નાતવાંપર આહો ઝારી ચાહીએ.  
દેખનીં લયલા જસે હો દેખ લે વોહ આપકો,  
નકશ મજનુકે લીયે સુરત હમારી ચાહીએ.  
હમ હુનર હય કયુ લલા કરતા હરીફાઇ હય તુ,  
તેરી મેરી દોસ્તી અપ્રે બહારી ચાહીએ.  
કયું ખડે જાતે હો હોરો અય શહીદો માન લો,  
કતલગાહે ચારમે અખ મેરી બારી ચાહીએ.  
દીલકે દુકકે સામને લાકર રખેહોં ચારકે,  
નાઝવાલોંકી યુંહી મહેમાનદારી ચાહીએ.  
કાશમેં રખતે મુજે હય ઝોર વહાં મેંહદી લગી,  
કુચ્છ તો માતમમે હમારી સોગવારી ચાહીએ.  
પીકે મેં કયું ગુમતે જાતે હો કુએ ચારમેં,  
બાદએ ઉદ્દતકી આંખોમે ખુમારી ચાહીએ.  
સાથ દેતા હું મે જલનેમે તુમહારા ખેખતર,  
અય ચીરાગાં દેખ લો હાં અયસી ચારી ચાહીએ.  
કયું હરા હોતા નહી અશકોસે યે શજરે હીના,  
આશકો કુચ્છ ઝોરહી હાં અશકબારી ચાહીએ.  
વો નહિ આથેંજે અખ આરામ લેને દે હમે,  
અય દીલા ઇતની ન તુજકો ઇન્તેજારી ચાહીએ.

કતલ કરકે વાહ નહિ કરતેહોં કુચ્છ રસ્મે અઝા,  
હમપે કુચ્છ રેના તુઝે અમ્મિ બહારી ચાહીએ.  
હાર ઝૂલોંકા દીયા ઉન્કા વાહ કેહતે લગે,  
કયા હમારે વાસ્તે ચે તોક ભારી ચાહીએ.  
જુઠી કરમોસેહી રખતે કામ હો કયુંકર મુદામ,  
અય જુતો કુચ્છ તો તુમે ઇમાનદારી ચાહીએ.  
ખાકમે મીલના હો તો શીર કયા ગુર્ફરસે ગરઝ,  
અય “અમન” હમકો હમેશાં ખાકસારી ચાહીએ.

### ગઝલ (૯૭).

ગએ હંય રૂંકે યા રખ મેરે અરમાન આ જાએ,  
ગમો રંજો અલમ પ્યારે મેરે મેહમાન આ જાએ.  
તેરે વહશી ન છોડેંગે કીએ ખીન ચાક વેહશતમે,  
જમીનો આસમાં બનકર અગર દામાન આ જાએ.  
હયાસે તેગ લેકર પાસ જો આતા નહી કાતીલ,  
ધરી હય સામને છાતી તેરે પયકાન આ જાએ.  
કદુરત જો નહી રખતે ઉનહોં પરવા નહી કુચ્છબી,  
બહકતે વો નહી લાખો અગર શયતાન આ જાએ.  
કઠી હય ઉત્ર રેનેમે ખુશી દેખી નહી કોઇ,  
સુરેશ અયશકે યા રખ મેરે સામાન આ જાએ.  
હંકીકત પુછતે મેહશીલમે કોન આયા થા,  
નઝર જો મેહશીલે જાનાંકે શમઅદાન આ જાએ.  
ચમક જો દેખ લેવે શમસે વાહ આખ હો જાએ,  
મુકાબીલ મોતીયોંકે જો તેરે દંદાન આ જાએ.  
ચેહ મુજસે કેહતે હંય અરમાં રહે કયા ખાક તેરે ઘર,  
નઝરમે જળ તેરે હુજરે હમે સુનસાન આ જાએ.  
ગમો રંજો અલમ તશરીફ લાએ શુક હય તેરા,  
હમારે ઘરમેંબી યારો કબી મેહમાન આ જાએ.

કહા કરતેથે મજનું દસ્તમેં આરોસેં હંસ હંસ કર,  
 નહીં ડરતે હંય તુમસે આર બી મયદાન આ જાએ.  
 “અમન” હમ સયરબી હોતે નહીં આરોંકી ગઝલોસે,  
 હમારે સામને લાખો અગર દીવાન આ જાએ.

### ગઝલ (૯૮).

ન પોંહચી કાન તકે ઉનકે તુજે ફરયાદ કયા કીજે,  
 નહીં જાતી હય તુ દીલસે તુજે અય યાદ કયા કીજે.  
 ન આનેસે પરીરકે તુ રોતા હય મયક્કતા હય,  
 નહીં કુચ્છ ઝોર હય ઉનસે દીલે નાશાદ કયા કીજે.  
 અબ્બસ શીકવા હય કરતે હમ નહીં તકસીર તેરી કુચ્છ,  
 અસીરી થી લીખી કીસમતમે અય સૈયાદ કયા કીજે.  
 શખે પુરકત મેરે અરમાં લગે આપસમેં યું કેહને,  
 ચલો નીકલે યહાંસે ખાનઝે ખરખાદ કયા કીજે.  
 ગીલા કરતી અબ્બસ હય અઝે મેરી ગદ્દન કરેં મય કયા,  
 થકા હય કાટ સર લાંખો મેરા જલ્લાદ કયા કીજે.  
 ગલીમે ચારકી જાતેહી તેરે હોશ ઉડતે હંય,  
 નહીં લાતી ખખર કુચ્છબી તુજે અય ખાદ કયા કીજે.  
 મીલા મજનુસે જખ કોઇ તો યું દીલસે લગા કેહને,  
 હમે મતલબ હય વહશીસે યે આદમઝાદ કયા કીજે.  
 કસમ ખાઇ હય જખસે શોખને આનેકી મેરે ધર,  
 ગમે પુરકતમેં જલતે હંય “અમન” દીલ શાદ કયા કીજે.  
 કહા યે બાગબાંસે સર્વને આતે ન દે ખનકો,  
 યેહ કહેતે હંય તેરે કદકો લલા શમશાદ કયા કીજે.

### ગઝલ (૯૯).

અબ્બસ અઝે દીલ તુજે હરદમ ખ્યાલે ચાર આતા હય,  
 નહીં કાસીદ વોહ આતા હય ન હાલે ચાર આતા હય.

ફલકસે દુટ પડતે હંય ઝમીં પર શર્મસારીસે,  
 સીતારોડી જો નજરોમે વોહ ખાલે યાર આતા હય.  
 ગમે પુકતને મુજસે યે કહા આકર શમે હીજરાં,  
 દરે દીલકા ઝરા પરદા ઉઠા લે યાર આતા હય.  
 પએ તસલીમ ઝુકતી હય મેરી ગદન ખુશીસે કયા,  
 કબી શમશીરે ઘુરહાં જો સંભાલે યાર આતાં હય.  
 અબી હય નામાખર આયા પયામે વસ્લ હય લાયા,  
 ઠહરળ અય કઝો રોઝે વીસાલે યાર આતા હય.  
 કલી મુદલાહ અખસ ઇસરાર હય ચેહ રખમે અરગકા,  
 નઝર આઇ નએ દીલમે જમાલે યાર આતા હય.  
 પકઝ હીમત મેરી તુખત અબી હય ડોકરે ખાના,  
 રકીએકે મઝારોડી બલાલે યાર આતા હય.  
 “અમન” મુદતસે કરતાયા દુઆ વોહ હો ગઇ મકબુલ,  
 ભરે દીલમે જો હય શીકવે સુના લે યાર આતા હય.

### ગઝલ (૧૦૦).

પસે મુદનબી તુખતમે ખ્યાલે યાર આતા હય,  
 લખોં પર નામ ઉસ ખુતકા મેરે હર ખાર આતા હય.  
 કબી રૂઝન જો આતા હય નઝર તુખતમે અએ યારો,  
 ચકીં ચેહ દીલમે હોતા હય કોઇ સુફાર આતા હય.  
 શમે હીજરાં નહીં કોઇ જો ઉસકી દે ખખર હમકો,  
 ઝરા કેહદે યે તું હમસે હમારા યાર આતા હય.  
 ડરાનેસે તેરે વોહ આ નહીં સકતા હમારે ધર,  
 ખુદાકા ખવફ કયા તુજકો ન લયલે તાર આતા હય.  
 ઇસે હય દદ્દ પુરકતકા ચેહ કેહકર ટાલ દેતા હય,  
 મસીહાકી જો નઝરોમે તેરા ખીમાર આતા હય.  
 પએ મેહમાં નવાઝી દસ્તમે કોઇ નહીં લયકીન,  
 કહા મજતુને ઇસ્તીકબાલકો હરખાર આતા હય.  
 રકીએ રસીયાહ આયા નઝરમે તો કહા હમસે,  
 હમારા યાર આતા હય હમારા યાર આતા હય.

શીકાયત જાકે કરતા હય ખુદાસે મહરકી રો કર,  
 ઝીયારતકો તેરી જો સાયએ દીવાર આતા હય.  
 કરું કયા ચાક વેહશનમેં છુતું મુજસે ઝરા કેહદો,  
 નઝર કોઇ ન દામનમે હમારે તાર આતા હય.  
 તસદ્દી ન્દીવકો કુચ્છ આએ ખબર જુઠીલી તુ કેહદે,  
 સખા કેહદે યે હમસે વોહ તેરા દીવદાર આતા હય.  
 નહી સાકી ન પયમાના કરું કયા ખુલખુલો ખોલો,  
 ખ્યાખ્યાંસા નઝર હમકો “અમન” ગુલઝાર આતા હય.

### ગઝલ (૧૦૧).

નહી કાસીદ વોહ આતા હય સખા કુચ્છ હાલ તુ કેહદે,  
 નસીમે સુખ્ક ઉનસે જા મેરા એહવાલ તુ કેહદે.  
 મેરા રોના નહી વોહ માનતે દે દે ગવાહી તુ,  
 નહી થમતે કબી આંસુ અરે રમાલ તુ કેહદે.  
 ફસાતી હય ગરીબીકો અખસ તુ દામમે તેરે,  
 હુઇ તકસીર હમસે કયા બલા વોહ જલ તુ કેહદે.  
 કબી નાલાં કબી શયવન નહી આરામ પાતે હંય,  
 સતાતી હય હમે કયું કર ફલકકી ચાલ તુ કેહદે.  
 સીવા લીઝઝત હય પામાલીમેં અય શમશીરે કાતીલ સુન,  
 ખુદાકે વારતે હમકો કહે પામાલ તું કેહદે.  
 અસીરી હય મીલી તુજકો ગુનાહ કીયું કર કીયા અયસા,  
 ખખીત્રોકે ગયા કયું હાથ છતના માલ તું કેહદે.  
 અખસ સનેસે ડરતા હય જવાંમરદી કહાં તેરી,  
 અરે આશિક સનમકો ઔર જેસુ પાલ તુ કેહદે.  
 સવા નેઝપે કયું કર મહર હય આતા નઝર હમકો,  
 કયામત હો ગઇ ખરપા જખીકે ખાલ તુ કેહદે.  
 લીખેગે કબ તત્તક ગઝલે “અમન” હય પુછતે તુજસે,  
 અરે તકદીર હંસ હંસ કર ઝરા સદ સાલ તુ કેહદે.



## ગઝલ (૧૦૨).

ન સાકી ન જામો સખુ ચાહતે હંય,  
 હમ અપનાહી પીના લહુ ચાહતે હંય.  
 તઅલુક નહી લીઝતોસે હમે કુચ્છ,  
 ન શોરે કોલુ વ શરબુ ચાહતે હંય.  
 ન કર દેર ઇતની ખુદારા તુ કાતીલ,  
 તહે તેગ અપના ગુલુ ચાહતે હંય.  
 ફકત અપના મતલબ હય બુએ વફાસે,  
 ગુલોંકા ન કુચ્છ રંગો બુ ચાહતે હંય.  
 નીકલ જા તુ દીલસે હમારે ખુદારા,  
 નહી હમ તુજે આરઝુ ચાહતે હંય.  
 સુનાઇ હય રિદાને ખાતે વોહ હમકો,  
 ન ઝાહેદકી કુચ્છ ગુફતયુ ચાહતે હંય.  
 કરે આબકો કયા ગરીબુલ વતન હંય,  
 હમ અપને લહુસે વઝુ ચાહતે હંય.  
 બહાના હય ઝખમે ઇગરસે જહાંકો,  
 તખીમો નહી હમ રૂ, ચાહતે હંય.  
 નહી દેખ સકતે હંય શાદાબ મુજકો,  
 ખીઝાં હો “અમન” મે અદુ ચાહતે હંય.

## ગઝલ (૧૦૩).

કરે કયા ઇશક તુજે મોસમે શખાબ નહી,  
 અમન હરા વોહ નહી હય કોઇ ગુલાબ નહી.  
 ખુને દીલ ઉનકો પીલાવું જો બખાએ સહલા,  
 કહે વોહ જુમકે અયસા કોઇ શરાબ નહી.  
 ખાદીમે ઇશકકો કયું કર હય સુનાતા કેહદે,  
 હમારે વારતે વાએઝ કોઇ કીતાબ નહી.

અશ્મે મન જેસુએ તો દેખકે ભાગે કયસે,  
 ઘટાએ કોઇ નહીં હય કોઇ સહાળ નહી.  
 લખો દન્દાને સનમકી હો સીકત કયું મુજસે,  
 જોહરમેં લાઅલમેં યારો વોહ આપોતાળ નહી.  
 દીલકી આરઝુ મેહશરમેં નીકલેંગે ઝરર,  
 રૂપે સનમકે લીએ હઝમેં નીકાળ નહી.  
 નામે લીખ લીખકે મેરી ઉત્તર હુઝ હય આખીર,  
 મગર હુઝુરકા અળ તક કોઇ જવાળ નહી.  
 ડરાતે કયું હો મુજે હીજકી શખ આ આકર,  
 યુનેહગાર તુમહારા જનામે ખવાળ નહી.  
 આપકે પાસહી રેહનેકો જહનમ હય કબુલ,  
 અદનમે ખાક રહું વાં અગર જનાળ નહી.  
 “અમને” આરકો મેહશીલમેં ખીકાતે હંય મુદામ,  
 ખુદાકા શુક હય ઉનકા અબી એતાળ નહીં.

### ગઝલ (૧૦૪).

ચીલાકે સુખહદમ જો સનમ હમને રો દીયા,  
 યે હાલ મેરા દેખકે શખનમને રો દીયા.  
 કયા એકસી થી મુજપે શખે હીજ દોસ્તો,  
 દરદો અલમ ઉદાસ થે ઝોર ગમને રો દીયા.  
 મેરા જનાઝા જળકે નીકલતા થા રાહસે,  
 હશરતસે દેખ દેખકે આલમને રો દીયા.  
 મઝલુમ વોહ હું મે કે સહે ઝુલ્મ ધસ કદર,  
 આખીર સતા સતા મેરે ઝાલીમને રો દીયા.  
 સીનાઝની હુઝ વોહ પરીરકે હીજમેં,  
 સર પીટ પીટકે મેરે માતમને રો દીયા.  
 જળ કરબલામે કતલ હુએ બાદશાહે દી,  
 હુરો પરી મલાયકો આદમને રો દીયા.

કુરકત મેરી સૂઝીઝ કીસીકો નહી સનમ,  
લખસે નીકલકે નાચલએ પય હમને રો દીયા.  
સદમા હુવા કમાલ તડપતા થા કીસ કદર,  
જળ આકે કલ્હ પર મેરી હમદમને રો દીયા.  
તુજસા મકી મીલેગા ભલા કયુ “અમન” મુજે,  
યેહ કેહને કેહને આખરી મેરે દમને રો દીયા.

### ગઝલ (૧૦૫).

ઇલાહી વોહ હમસે ખદા કયુ હુએ હંય,  
ખુતોંકે યે જુદમો જદા કયુ હુએ હંય.  
સતાતે હંય ઔરોંકો હરદમ ખુદાયા,  
વોહ પયદા જહાંમે ખતા કયુ હુએ હંય.  
તુમહારી ઝખાંસે ભલા આજ વાએઝ,  
ખુતોંકે યેહ વરફો સના કયુ હુએ હંય.  
હો મુહમે તો મુસા મગર દીલમે શયતાં,  
અય ઝાહેદ યે શગલે રીયા કયુ હુએ હંય.  
કઝા કયા નહી રહમ આતા હય ઉનપર,  
તહે ખાક નાજુક અદા કયુ હુએ હંય.  
શફકકો ઉડાના હય કયા આજ કેહદે,  
યે રંગી તેરે દસ્તોપા કયુ હુએ હંય.  
ઉડાતી હય કયુ ખાક મેરી ગલીસે,  
યે જુદમો સીતમ અએ સખા કયુ હુએ હંય.  
જલાતી હય મુજકો નીકલનેસે પેહલે,  
નએ જુદમો આહે રસા કયુ હુએ હંય.  
વદાએ જતાઇ “અમન” મરતે દમ તક,  
વોહ ખોલે “અમન” ખેવદા કયુ હુએ હંય.

## ગઝલ (૧૦૬).

બદલા હુવા હય રંગ લલા કયું સહાબકા,  
 કયા ખોદ આ ગયા ઉસે તેરે એતાબકા.  
 ખીજલી બની ફલકપે જે પોંદચી હમારી આહ,  
 તોડા જીગર ધુગાંને હમઃરી હુબાબકા.  
 આરઝ અમનમેં દેખે જે ઉસ નાઝ જનકે,  
 ફક્ત રંગ હો ગયા વહીં યારે ગુલાબકા.  
 સાગર બને જે બાઅદે ફના મેરી ખાકકા,  
 ખોસા ખુશીસે હું લખે આલી જનાબકા.  
 પાની છીડકને આયાં હય કીયું કબ્રે રંદપર,  
 ઉલટા દે સાકીયા કોઇ શીશા શરાબકા.  
 સો જાએ એકબાર જે આકર હમારે પાસ,  
 ભુલે મઝા કબી ન વોહ તુખતકે ખવાબકા.  
 દીદારકે લીએ હય હઝારો ખડે હુએ,  
 લીલ્લાહ હટા દે નાઝની જોશા નીકાબકા.  
 ચકતાઇ જખ હુઇ તો શીર છુપનેસે કયા ગરઝ,  
 કેહ દો ખુદાકે વારતે બાએસ હીજાબકા.  
 કવસરસે હય ગરઝ ન હય હુરોકી ઇશ્તેહા,  
 છલકા દે સાકીયા કોઇ સાગર શરાબકા.  
 ઝાઉદ પીયે જે જામ તુ અલ્લાહકી કસમ,  
 લાયે ઝબાપે ઝીક ન કવસરકે આબકા.  
 તુજપર કરે ન નાઝ વોહ ઇસકે લીએ સનમ,  
 દખ્ખેસે અય બહાર હય મુહ માહતાબકા.  
 ચેહ ઝીક છોડ કર કોઇ મઝમુન ઔર લાએ,  
 ઉલટો “અમન” વરક કોઇ દીલકી કીતાબકા.  
 ખીદમતમેં રેહના હમકો કીસીકી નહી પસંદ,  
 ખાદીમ બના હું દીલસે “અમન” ખુ તુરાબકા.

## ગઝલ (૧૦૭).

જાન મારે હંય સભી ઔર બયાબાંહી નહી,  
 ખાર લાખો હંય ખડે પર મેરા દામાંહી નહી.  
 કયા દુઆ ખાક કરેં ઝાંહેદો કહે દો યેહ મુન્ને,  
 નઝર આતા મેરે દીલમે કોઇ અરમાંહી નહી.  
 પુછા અદલાહને કયું તીર લગાયા ઇસકો,  
 ઉસને ઝુંજલાકે કહા યે મેરા પયકાંહી નહી.  
 મનઅ કરતા હય મુઝે ઉસકા ચખાઉંગા મઝા,  
 યાતો મય આજ નહી યા તેરા દરબાંહી નહી.  
 અયશો ઇશરતમેં બસર કરતે હંય લાખોં દેખે,  
 કયા ખુદા મેરે લીયે અયશકા સામાંહી નહી.  
 થોડેહી તાર બચે હંય વોહ કહીં દુટ ન જાએ,  
 • કયું પકડતી હય કઝા ઔર ગીરેબાંહી નહી.  
 ફશીં મખમલકે છુટે કાખ છુટે યેહ ન છુટી,  
 કક્ષ જયસા કોઇ અએ દોસ્તો અયવાંહી નહી.  
 મત સમઝ યેહ કે નહી કોઇ ગવાહ અય કાતીલ,  
 કયા ગવાહીકે લીએ ખંજરે છુરાંહી નહી.  
 કુચ તહમ્મુલસે ઝરા કામ લે અએ કયસે હઝીં,  
 વાદીએ ઇશકમે ચલના કોઇ આસાંહી નહી.  
 જોતાઝન હોતા હું દરયાએ મોહબ્બતમેં મુદામ,  
 હાથ આતા અએ સનમ ગોહરે ગુલતાંહી નહી.  
 અઝ શબ નમને દીયા સાથે મેરે રોનેમેં,  
 કોન વોહ હય જો મેરે હાલપે ગીરયાંહી નહી.  
 પડકે હોશ ઉડતે હંય કયસા યે લીખા હય તુને,  
 શોઅબ્દા હય યેહ “અમન” યેહ કોઇ દીવાંહી નહી.

## ગઝલ (૧૦૮).

અએ જાણેદ ન છેડો ધુરા હું તો મેં હું,  
 ધુરા હું તો મય હું ભલા હું તો મય હું.  
 દમે આખરી આ સીરહાને વાહ ષાલી,  
 નહી એર કાઇ કઝા હું તો મેં હું.  
 તેરા નામ રૈશન રહેગા હમેશાં,  
 બકા હય તુ જીકા ફના હું તો મેં હું.  
 મોહોખ્ખત ભુલાઇ હય કયું દીલસે મેરી,  
 પુરાના તેરા આશના હું તો મેં હું.  
 ન આ મેરે ફ-દેમે કુચ્છ સોચ ગાશીલ,  
 યેહ કેહતી હય દુન્યા દગા હું તો મેં હું.  
 હય કાલી બલા કયા મુકાબીલ હમારે,  
 કહા જુદ્દને જો બલા હું તો મેં હું.  
 મસીહા પડે જખકે શીકરે દવામેં,  
 કહા વસ્લને યે દવા હું તો મેં હું.  
 અબસ શોર કરતે હો જાણેદ યેહ કયું કર,  
 જો બેહરે ચુનાહ મેં બહા હું તો મેં હું.  
 મેરે ખુને નાહકને ઉનકો સુનાયા,  
 ન મેહદી મલો જો હીના હું તો મેં હું.  
 “અમન” બયકે હય વાં ખુશીસે હઝારો,  
 જો બઝમે સનમસે બુદા હું તો મેં હું.

## ગઝલ (૧૦૯).

મેરી ગરદનપે વાહ શમશીર આએ,  
 ઝખ્ખ કરને ખુતે બેપીર આએ.  
 ન મરનેસે ન જલનેસે હય ડરતે,  
 ચુનાહોકો નઇ તાઅઝીર આએ.

તુજે જો હાથ કરના હય કઝા સુન,  
 પકડને ઝુલ્ફકી અંજર આએ.  
 મદીનેકા ગએ થે કયા ખુશીસે,  
 વતનમે બા દીલે દીલગીર આએ.  
 ન દેખું તૂરકા જલવા કમી હમે,  
 નઝર જો આપકી તનવીર આએ.  
 જો પુછે કોન હંચ મઝલુમ સબસે,  
 અબાં પર અએ ચમન શખ્શીર આએ.  
 અઝહકે વક્ત રખલે યાદ કાતીલ,  
 અબાંપર નાઅલએ તકબીર આએ.  
 લીખા હય જો સુના દેના વહાં તુ,  
 જો ઉનકે સામને તેહરીર આએ.  
 મે વોહ મુસહફ હું જીસકી શેખ તુમકો,  
 કયામત તક નહીં તકસીર આએ.  
 યુર્રીસે રહા કર દુર હરદમ,  
 જો દો દીનકે લીએ તવકીર આએ.  
 કઝા આએ તો ઉસ્સે પેહલે યા રખ,  
 ખદલ કર વોહ મેરી તકદીર આએ.  
 કર કયા વોહી મરતા હય કે જીસકી,  
 અબાં પર વસ્લકી તકરીર આએ.  
 હિસીસે માત ખેહતર હય ખુદાયા,  
 જીગરમે જો અબાંકા તીર આએ.  
 મનઅ કરતા થા અરમાનોકા લયકીન,  
 અખરદસ્તી વોહ સીના ચીર આએ.

### ગઝલ (૧૧૦).

ન ગુલશન ન સેહરા ન ધરમે મકાં હય,  
 જીગર તેરી પુરકતમે મેરા તપાં હય.

ભટકતે ભટકતે થકા કયસ જીસ દમ,  
 ગીઝલોસે પુજા ચેહ લયલા કહાં હય.  
 વોહ અકબર સીકંદર જહાંગીર દારા,  
 હુએ ખાક અયસે ન નામો નીશાં હય.  
 કહા ખુને નાહકને ચે દેખ કાતીલ,  
 મેરે કતરે કતરેસે આતી યુગાં હય.  
 અબસ શોર હય બુલબુલો ચે તુમહારા,  
 બહારોંકે પીછેહી આતી ખીઝાં હય.  
 યુકી સુર હય કયા ઝરા જાકે દેખો,  
 ન નાકુસ હય ઝોર ન શોરે અઝાં હય.  
 ઠહરજા કઝા અબ્બ ઝરા દમ તો લેલે,  
 મુસાફર થકે હંચ રવાં કારવાં હય.  
 ઝમીંપર ફલકપર નહીં દેખતે હંચ,  
 બતા શોક હમકો કહાં વોહ નેહાં હય.  
 વોહ દરબાંસે બોલે નહીં કામ તેરા,  
 નીકલ મેરે દરકી કઝા પાસબાં હય.  
 ન હાજત બુતોંકો હય તીરો કમાંકી,  
 પલક તીર હય ઝોર અબર કમાં હય.  
 કસમ ખાઇ જબ્બ મોહતસબને સુનાયા,  
 પીયા હય ચે તેરેહી મુંહસે અયાં હય.  
 યહાં રાતે અહબાબ હંચ લાશ ઉપર,  
 ખુશી મેરે મરનેકી હોતી વહાં હય.  
 દબાનેકો મેરે બની કયા ઝમીં હય,  
 જહાંકે લીએ કયા ખડા આસમાં હય.  
 જો પુજા સનમસે તો હય હંસકે બોલા,  
 મીચે ગયરસે થે ગલત ચે ગુમાં હય.  
 ગઝલ સુનકે વેહશીબી હંચ રકસ કરતે,  
 “અમન” સોહર હય યા કોઇ ચે બયાં હંમ.



## ગઝલ (૧૧૧).

કઝા દરપર નીગેહખાં હય હમે દરખાંસિ કયા મતલબ,  
 નહી રેહતે હયં ધૂરકતમેં શયે હીજરસિ કયા મતલબ.  
 નઝર જો એવકા આઝે નીકાલા ખાનઝે દીલસે,  
 નહી પુરે જો હોતે હય તો શીર અરમાંસિ કયા મતલબ.  
 અબસ અસખાબ જમઝે કરતે હો અઝે ગાશીલો સોઝો,  
 નહી વોહ સાથ આઝેગા તો શીર સામાંસિ કયા મતલબ.  
 નહી હો પેટ ભર ખાતે અબસ દાઅવત યે દેતે હો,  
 બખીલો આપ યેહ કેહદો તુમ્હે મેહમાંસિ કયા મતલબ.  
 ફીરીશો નારે ધૂરકતસે જલુંગા તુમ ઝરા દેહરો,  
 યુંદી જલ જાઝે ઉસકો આતેશે સોઝાંસિ કયા મતલબ.  
 રહેગા યેહ ગવાહ એહેતર હય ઇસકો ફાઝકર ફેંકો,  
 નહી જો પાક રેહતા હય તો શીર દામાંસિ કયા મતલબ.  
 ગના અયસા હું મેં સાઝેલ કબી હુંગા ન ઔરોંસિ,  
 મીલી હય ઇશકકી દવલત તો શીર સુલતાંસિ કયા મતલબ.  
 નહી કરતે દુઆ હમ અઝે બારાંકી કબી યારો,  
 હુઇ બારસ હય અશકોકી તો શીર બારાંસિ કયા મતલબ.  
 નહી હમ જોસે લેતે હયં ન આંખોસે લગાતે હયં,  
 જો જોસે લેતે હયં મુંહકે ઉનહે કુરઆંસિ કયા મતલબ.  
 નહી તાઅમીર કરતે હયં મકાં ઇસ દારે ફાનીમે,  
 અઘેરી કઝ હય આખીર તો શીર અયવાંસિ કયા મતલબ.  
 સીવા હય કયદખાનેસે મુઝે ઘર તેરા ધૂરકતમેં,  
 મોહબબતકે અસીરોંકો લલા ઝીંદાંસિ કયા મતલબ.  
 પીઝેગા યેહ “અમન” હરગીઝ ન અબ જાઝો તખીલો તુમ,  
 નહી ખવાહીશ હય જીનેકી તો શીર દરમાંસિ કયા મતલબ.

## ગઝલ (૧૧૨).

દરદો ગમકે જુઝ હમારા આશના કોઈ નહી,  
 તુહી હામી હય મેરા યાવર ખુદા કોઈ નહી.  
 દુકડે દુકડે કર દીયે હય અબ ભલા કાટંગે કયા,  
 સર નહી ગરદન નહી, હય દસ્તોપા કોઈ નહી.  
 સરવને જખ કદકો દેખા સર જુકા કેહને બગા,  
 અએ ખુદા ધસ કદપે નાઝીલ કયું બલા કોઈ નહી.  
 બારે સુવમ હું મે આયા ખોલ દર ખેહરે ખુદા,  
 મોહતસખ સોતા પડા હય સાકીયા કોઈ નહી.  
 દેખતીથી શમઅ સો વોહબી જુબાં દેખ લો,  
 અબ તો લીપટો બાધસે શરમો હયા કોઈ નહી.  
 આના જનના તરે કુએમે યે હય મેરી સહ,  
 ઝોર મેરે વાસ્તે શરમો હયા કોઈ નહી.  
 મદફનોકો અબ ઝરા પરદા ઉઠા કર દેખ લો,  
 સો રહે એહલે અદમ હય જગતા કોઈ નહી.  
 કયા ઝમાનેકી હવા ખીગડી હુઇ હય આજકલ,  
 જસકો દેખા ખેવફા હય ખાવફા કોઈ નહી.  
 ખુન મેરા ઇત્રકી જા રખ લીયા રમાલમે,  
 કાલ કરકે શીર લહુકો સુધતા કોઈ નહી.  
 કયા તેરા રંગે સુખન હય કયા તેરા તરજે બયાં,  
 અયસા મઝમુ અએ “અમન” હાં ખાંધતા કોઈ નહી.

## ગઝલ (૧૧૩).

નાતવાં યેહ દીલ મેરા કબ મેરે પેહલુમે રહા,  
 જેહ નીગાહોમે રહા જેહ ઉનકે એસુમે રહા.  
 વોહ નીકલ આએ હરમસે પાસ રેહનેકે લીએ,  
 સંગ અસવદ ખાલમે ઝોર તાક અબરમે રહા.

અકસે ચશમે ચારકો બસ્તીમે રેહનેસે હય નંગ,  
 છુપતા છુપતા ભાગતા વોહ ચશમે આહુમેં રહા.  
 દી સઝાએ કયા ધસે સુનતા નહીં મેરા કહા,  
 જળ કીસી મેહરકો દેખા દીલ ન કાણુમે રહા.  
 બાઅદ મુદ્દન આશકાં હોતે હંય ગુલશ્તેમેં મકી,  
 તાર જો દુટા નફસકા ઉસકે ગેસુમે રહા.  
 હમ મરાતીબ સાથહી રેહતે હંય યે હય કાએદા,  
 ગુલ જો નીકલા બાગસે વોહ ચશમે ગુલશ્તેમે રહા.  
 ઉમ્ર કરદી સર્ફ તુને ગુલશ્તેમેંકા યાદમેં,  
 કોઇ દીન ગાશીલ “ચમન” તુ ઝીકરે યાહુમેં રહા.

### ગઝલ (૧૧૪).

- કીસીકે હુસ્નપે હરદમ નીસાર હોતે હંય,  
 તડપ તડપકે કબી, બેકરાર હોતે હંય.  
 કબી જો મોરે ગરીબાંસે વોહ ગુઝરતે હંય,  
 તો કયા ગુશ્તેસે ઉંચે મઝાર હોતે હંય.  
 રાહ તકનેકે લીએ સુખહસે તા શામ તલક,  
 હમારે વાસ્તે વાઅદે હઝાર હોતે હંય.  
 નહી હય શર્મ તુમ્હે જુઠમે દેખો નાદીમ,  
 મગર હુઝુરકે કાલોકરાર હોતે હંય.  
 જીનકો હય કામ ગુશ્તીસે વોહી આખીરકો,  
 જહાંકે ખીચ અલીસો ખવાર હોતે હંય.  
 કયસે કયસે મે કહું હાય જહાંકે સૈયાદ,  
 અજલકે હાયસે લાખો શીકાર હોતે હંય.  
 શીશે ટકરાએ મએ જમસે સાકી કયસે,  
 કબી જો જમઅ યહાં બાદ ખવાર હોતે હંય.  
 નહી હય તાબ કહે દર્દ, અપના તુમસે છુતો,  
 અખાને જલતી હય સીતે શીગાર હોતે હંય.

પસે ફનાબી રહે મસ્ત ખુબીયોમે “અમન”,  
લહદસે શવકસે પોસો કીનાર હોતે હય.

### ગઝલ (૧૧૫).

ચલખુલાપન છોડકે આવો ઝરા,  
યુ' દીલે નાદાંકો સમજાઓ ઝરા.  
હઝરતે દીલ તુમ ન તડપો ઇસ કદર,  
લો મેરે સીનેસે લગ જાઓ ઝરા.  
મેલી આતા હું ભલા જલદી હય કયા,  
કાફેલેવાલો હહર જાઓ ઝરા.  
સુબહદમકી ખાંગ હોતી હય અબી,  
અખ દીલે ખીમાર સો જાઓ ઝરા.  
પાસે આએ હંય કીનારે હવઝકે,  
હઝરતે સાકી ન તરસાઓ ઝરા.  
હો ન બદહઝમી તુમ્હે અય આશકો,  
ઇસ લીએ કેહતે હંય ગમ ખાઓ ઝરા.  
દેખકે ખમ ઝુલ્ફમે દીલમે હય ખલ,  
મેહરે ખાલીક ઝુલ્ફ સુલજાઓ ઝરા.  
દે ખખર અખખારમે કાતીલ યહી,  
રકસે ખીસમીલ દેખને આએ ઝરા.  
દીલકો કુચ્છ કેહના હય વકતે આખરી,  
તાલીએ ખીલવત હય વોહ જાઓ ઝરા.  
રાઝ દીલકે મેરી ગરદનસે કહે,  
તેગકો સીનેસે લીપટાઓ ઝરા.  
રેહનુમા બનકર મેરે અરમાં મુઝે,  
કુચ્છ જાનાંમે પહોંચાઓ ઝરા.  
ગર હરંમમે દીલ નહીં લગતા “અમન,”  
દીલ ખુતોમે જાકે બેહલાઓ ઝરા.

## ગઝલ (૧૧૬).

દુઆએ ચમનમે જો કુચ્છભી અસર થા,  
 તો હરગીઝ ન ઉસકો ખીઝાંકા ખતર થા.  
 કફસમેં જો દીલ થા છુડ લાએ ઉસકો,  
 યે અપનાદી શીરીં ઝખાંકા હુનર થા.  
 નસોને દીયા મુજકો ગડબડને ઇનકી,  
 યે દીલ થા જો નાઅલા તો રોતા જીગર થા.  
 ચમન જખકે રોયા ખીઝાંતે સુનાયા,  
 જલાનેકે કાખીલ યહાં હર શજર થા.  
 જો પુછા કીસીસે તો ખોલા દીવાને,  
 કયા નખલે મોહખતમેં આતા સમર થા.  
 નીકાલી હય જખસે ન શીરકર વોહ આઇ,  
 કબી હસરતોકા બી દીલમે ગુઝર થા.  
 વોહ વાઅદેપે આએ ન ધરમે હય જીનત,  
 ન સામાં કીયા કુચ્છભી કયા ખેખખર થા.  
 જલાયા હય જીસને ઝમીં આસમાકો,  
 મેરી આહે સોઝાંકા એકહી શરર થા.  
 ગઝલ મેરી પડકર કહેંજે ખુશીસે,  
 ફીરીસ્તા “ચમન” થા યા કોઇ બશર થા.

## ગઝલ (૧૧૭).

મીલા હય વોહ મુઝે જીસકા કોઇ નઝીર નહી,  
 કોઇભી આરઝુ દીલમે જવાનો પીર નહી.  
 ખુદ્દકી ચાહતી હો ઓર હો ઇસકી બી તલબ,  
 અખસ બનાયા કહીં ઝાહેદો સધર નહી.  
 કહે અફસોસકો મલમલકે મીટાઇ અયસી,  
 હમારે હાથમે દેખો કોઇ લકીર નહી.

ફર્શ મખમલપે જો સોતેથે ઉનહીકી ખાતીર,  
 બાઅદ મુદતકે જો દેખા કોઇ હસીર નહી.  
 અયસે શીકરે હંય સુનાએકે જીગરકો છેદા,  
 તેરી ઝબાંકે મુકાબીલ કોઇલી તીર નહી.  
 રોઝ અઘડોમેં બસર હોતી હય ઇસસે યારો,  
 મેંહી હારા કબી હારી મેરી તકદીર નહી.  
 આપકે પાસ લલા શેખજી કુરઆંકે સીવા,  
 ઝુલ્ફકી ખતકી કોઇ ખાલકી તફસીર નહી.  
 હાં અબસ હોતા હય હરરોઝ રકીઓંકા ગીલા,  
 લીખી કીસમતમે મેરે હુસ્નકી જાગીર નહી.  
 કીસકે મેં હાથ રવાના કરેં ઇસ દુશ્મનકો,  
 દીલકો લે જાએ સખા ઓરહી તદખીર નહી.  
 ઝુલ્ફકે તારસે બાંધી ન છુટેગા વોહ કબી,  
 દીલે નાદાનકો પેહનાઇએ અંજીર નહી.  
 રોઝ અઘડોંહીકી ખાત હો સુનાતે કયું કર,  
 લુલ્ફકી પ્યારકી એહસાનકી તકરીર નહી.  
 હાથ કાફેંકા ખુઝાના બી અગર આ જાંએ,  
 નહી જો દીલમે કીનાઅત તો શીર અસર નહી.  
 મેહશીલેં હોતી હંય શાએર બી નીરાલે દેખે,  
 કયા મઝા આએ સલામત અલી દખીર નહી.  
 કીસીસે તાલીએ ઇમદાદ નહી હોંગે “અમન,”  
 સીવાએ હય દરે કરાર દસ્તગીર નહી.

### ગઝલ (૧૧૮).

દરે જાનાપે અપના સર ઝુકા કર,  
 સદા કર તુ સદા કર તુ સદા કર.  
 અબસ તુ ગાલીયાં દેતા હય મુજકો,  
 હયા કર તુ હયા કર તુ હયા કર.

અરે ઉલ્કત અગર વોહ બેવકા હય,  
 વફા કર તુ વફા કર તુ વફા કર.  
 અસીરાને કફસકો અખતો લીલ્લાહ,  
 રેહા કર તુ રેહા કર તુ રેહા કર.  
 ન નીકલેગા કબી ઉફ બી ઝખાસે,  
 જફા કર તુ જફા કર તુ જફા કર.  
 સવાલે વસ્લ ઉનસે મરતે દમ તક,  
 કીયા કર તુ કીયા કર તુ કીયા કર.  
 પહનપાઝેખ ચલ કર શોરે મેહશર,  
 બપા કર તુ બ પા કર તુ બપા કર.  
 સીતમગર કુચ્છ તો અખ હકકે મોહખત,  
 અદા કર તુ અદા કર તુ અદા કર.  
 કહા સરને ચેહ કાતીલસે શીતાખી,  
 જુદા કર તુ જુદા કર તુ જુદા કર.  
 તરીકે ખશકમે નાં અપની આશક,  
 પ્રીદા કર તુ પ્રીદા કર તુ પ્રીદા કર.  
 વોહ બોલે મેરી કુરકતમે હમેશા,  
 જલા કર તુ જલા કર તુ જલા કર.  
 ન પેહલુસે શમે વસ્લ અખ તો લીલ્લાહ,  
 હટા કર તુ હટા કર તુ હટા કર.  
 મે રોતા હું યહાં ઝોર ગુલ અમનમે,  
 હંસા કર તુ હંસા કર તુ હંસા કર.  
 નીકલ જાએ હઝારો જાન ખાકી,  
 અદા કર તુ અદા કર તુ અદા કર.  
 વોહ હય મફદાર પ્રીર કયા ખોફ તુજકો,  
 ખતા કર તુ ખતા કર તુ ખતા કર.  
 અરે વાએઝ જુતોકે હુસ્નકી તુ,  
 સના કર તુ સના કર તુ સના કર.  
 “અમન” હો ખતમ તેરા દીવાં,  
 દુઆ કર તુ દુઆ કર તુ દુઆ કર.

## ગઝલ (૧૧૯).

ન શીરી ન ફરહાદકી દાસ્તાં હય,  
 યેહ મેરેહી રૂદાદકી દાસ્તાં હય.  
 શહીદે મોહબ્બતકા ચરચા હય ધરધર,  
 છુરીકી ન જલ્લાદકી દાસ્તાં હય.  
 યે બુલબુલને એહલે વતનકો સુનાયા,  
 અબ્બ મેરે સૈયાદકી દાસ્તાં હય.  
 સુના રોઝે મેહશર સમોંકે લખોં પર,  
 સીતમગરકે બેદાદકી દાસ્તાં હય.  
 નીકાલા હય દરસે વોહ કેહતી હય રખસે,  
 અબ્બ મેરી ફર્યાદકી દાસ્તાં હય.  
 અખાંસે હય ફર્યાદ હરદમ નીકલતી,  
 લખોં પર નહી દાદકી દાસ્તાં હય.  
 હુએ રાઝ આઉર અમાનેકે સારે,  
 સુની આજ કુચ્છ ખાદકી દાસ્તાં હય.  
 સુનાએંગે કયા આજ હમકો “અમન” તુમ,  
 લલા આજ કયા યાદકી દાસ્તાં હય.

## ગઝલ (૧૨૦).

ન ગદીશ ન અફલાકકો દેખતે હંય,  
 મગર ઉસ છુતે પાકકો દેખતે હંય.  
 નહીં હય યેહ કુરઆં ઝરા દેખ આઉદ,  
 મુકદ્દરકે અવરાકકો દેખતે હંય.  
 ઉડા લાખ હય જો સખા આજ મેરી,  
 વોહ કીસ નાઝસે ખાકકો દેખતે હંય.  
 તહે તેમ ખીસ્મીલ તડપ કર તડપ કર,  
 કીસ હસરતસે સદૂદાકકો દેખતે હંય.



જો હય મસ્ત ઉલટમેં તેરી કબી વાહ,  
 ન સવદા ન ઇદરાકકો દેખતે હંય.  
 મરીઝે મોહખતકો દેખા ન આ કર,  
 યે હય રસ્મ નાપાકકો દેખતે હંય.  
 જુલ્હેં કામ રેહતા હય રેનેસે હરદમ,  
 વોહી ચક્ષમે નમનાકકો દેખતે હંય.  
 કોઇ આઇના દીલકી ખવાહીશ હય હમકો,  
 ન તાહેર ન નાપાકકો દેખતે હંય.  
 તડપતે હંય કયા કયા ઝનાકાર હરદમ,  
 બદનમે જો સોઝાકકો દેખતે હંય.  
 “અમન” હમ નહીં દેખતે હંય યહાં કુચ્છ,  
 સીવા રંજે આદાકકો દેખતે હંય.

### ગઝલ (૧૨૧).

કઝાકા નહી કીસ જગેપર ગુઝર હય,  
 મેં જાતા જહાં હું વોહ આતી ઉધર હય.  
 ગુનાહોકી હસ્તીકો હમને મીટાયા,  
 લલા શેખ તુજકો ન ઇતની ખબર હય.  
 નહી નીંદ આતી હય ઈસ નાતવાંકો,  
 સતાતી જો શખ હય રૂલાતી સહર હય.  
 કઝા કેહતી હય હમ સરીરો બડો તુમ,  
 કોઇ દમમે અપનાબી આખીર સફર હય.  
 કીસીકો ન દેખેગે કેહતેથે હરદમ,  
 તો કયું આજ આઇના પેશે નઝર હય.  
 સુશુક દોશ હો કર ચલે હંય જહાંસે,  
 ન નેકી બદી ઓર નફ્ઓ ઝરર હય.  
 ન મસજીદ ન મંદીર ન કાઅબે દેખા,  
 ખતા શેખ હમકો કહાં ઉસકા ઘર હય.  
 ખુતોંકી પરસતીશ કર્ કયું નવાએઝ,  
 યે જાના હજરમેંબી ઉસકા શરર હય.

કોઇ દમકા મેહમાં હું આના મસીહા,  
 મેરી જીન્દગી જુ' ચીરાજે સહર હય.  
 ઝુકાએજે સર સામને ઉન જુતોંકે,  
 વોહ જાહેદ જો ટોકે તો ઉસકા ન ડર હય.  
 રખા જખકે શાના તો હંસ હંસકે બોલે,  
 યે જુદે બનાના “અમન” એક હુનર હય.

### ગઝલ (૧૨૨).

મેરી ક્યાદિયે કયું ધ્યાન નહી,  
 યા બલા કેહ દે તેરે કાન નહી.  
 આપસે આપ બને બયકે હંય,  
 યે તો સચ હય કોઈ શયતાન નહી.  
 તેરે રખસાર પે અયસી હય નઝર,  
 યું કોઇ દેખતા કુરઆન નહીં.  
 જસકે સીનેમે નહી દાગ રહા,  
 હમતો કેહતે હંય વોહ ઇનસાન નહી.  
 આ કઝાને હય નીકાલે કયસે,  
 મેરે દીલમે કોઇ પયકાન નહી.  
 બેખુદીમેંહી જલા કરતે હંય,  
 દુઝ્છ જલનકાલી હમે ધ્યાન નહી.  
 દર્દ હય ઝોર વોહ હસરત બયડી,  
 મેરી તુખત કબી સુનસાન નહી.  
 ડરતે હંય અયસે અમીરોંસે તમામ,  
 યું ખુદાસે કોઇ લરઝાન નહી.  
 કોઇ દીન આના મેરે પાસ સનમ,  
 અબ રકીબોંકા કહા માન નહી.  
 તેગને આજ કીયા હમપે કરમ,  
 યે તો સચ હય તેરા એહસાન નહી.

તુ નીકલ જાએ અગર સીનેસે,  
 શીર તો અચ દીલ કેાઈ અરમાન નહી.  
 દીલ જો કેહતા હય વોહ કરતા હય રકમ,  
 યે “અમન” કેાઈ સુખનદાન નહી.

### ગઝલ (૧૨૩).

જો પરદા ઉઠાએ હયામે હો રૂઝન,  
 જો કુચ રહમ ખાએ જફામે હો રૂઝન.  
 મે રેહતા હું ખારામે ડર હય યે ઉસકો,  
 મેરે ધરમે આએ તો પામે હો રૂઝન.  
 અખાંકા ખના તીર લખકી કમાં કર,  
 જો જોદુ તો અરશે ખુદામે હો રૂઝન.  
 અખરદસ્તી હમકો પીલાએગે ડર હય,  
 ખુદાયાં યેહ શીશએ દવામે હો રૂઝન.  
 ખમે જન લાખોં અગર યાર સુરખી,  
 નીકલનેકો ખગે હીનામે હો રૂઝન.  
 યહાં દેહજયાં હય ઉઠાઈ કખાકી,  
 બદલ દે જો તેરી કખામે હો રૂઝન.  
 ગીરે એક કતરા મેરે આંસુઓકા,  
 તો કાઅખેમે મરવા સફામે હો રૂઝન.  
 પત્રકકે ચલે તીર હય કયસે કયસે,  
 કઝા હો જો હાઝીર કઝામે હો રૂઝન.  
 ખતાઓ યે અપની હય માયુસ કયું કર,  
 ચલા તીરે તવખા ખતામે હો રૂઝન.  
 ખુતોકી દુઆ કર રહા હય હંમેશા,  
 “અમન” તેરે દસ્તે દુઆમે હો રૂઝન.

### ગઝલ (૧૨૪).

તુ નહી હીજ યહાંસે મેરા કાતીલ ઔર હય,  
 સર જોર રખ દે તેરે ખંજર પર વોહ બીસમીલ ઔર હય.

શમએ અનજુમનપે જલજલકે તુ પરવાના મરે,  
 શમએ અપના ઓર હય ઓર અપની મેહશીલ ઓર હય.  
 મેહશીલે વાએઝ મુખારક હો તુમહે અએ શેખજી,  
 અપના ઇમાં ઓર હય ઓર અપની મેહશીલ ઓર હય.  
 હાથસે કયું ફેંકતા હય મુજકો અલ્લાહકી કસમ,  
 કલ જો ફેરા થા નહીં યહ દેખ યેહ દીલ ઓર હય.  
 જા કીનારે પર જલું ખેહતર હય હુલું બહરમેં,  
 છોડ દે અય નાખુદા આશકકા સાહીલ ઓર હય.  
 જળ થકા પુછા ખીઝરસે કયું ભલા નઝદીક હું,  
 હંસકે ખોલે અખ તો થોડી દુર મનઝીલ ઓર હય.  
 કેહતા થા ખીલવતમે રેહતા હય પસંદ હમકો મુદામ,  
 કયું ભલા મેહશીલમે તેરી આજ શામીલ ઓર હય.  
 દુર તેરા ખાલ હય યા કયદખાના હય સીયાહ,  
 અખતરેસે જો કર મનસુખ વોહ તીલ ઓર હય.  
 કુચ્ચ નહીં દાઅવા મુઝે શેઅરો સુખુતકા દોસ્તો,  
 મે હું નાકીસ અએ “અમન” ઇસ ફતમે કામીલ ઓર હય.

### ગઝલ ( ૧૨૫ ).

અપના કહેના ઓર હય જનાકા કહેના ઓર હય,  
 દીલકા કહેના ઓર હય અરમાંકા કહેના ઓર હય.  
 દોઝખો જન્નતમે મેરે વાસ્તે ઝગડા હુવા,  
 કેહતા માલીક ઓર હય રીઝવાંકા કેહના ઓર હય.  
 યેહ હય કેહતા ખોલે પીલે વોહ હય કેહતા ભુખમર,  
 કેહતા શઅખાં ઓર હય રમઝાંકા કેહના ઓર હય.  
 અકલ કેહતી હય કે મત જા દીલ યેહ કેહતા હય ચલો,  
 કેહતા દાના ઓર હય નાદાંકા કેહના ઓર હય.  
 જુદી જુદી કયું ગવાહી દેતે હો અઝવે બદન,  
 તુમ તો કેહતે ઓર હો ઇસીઆંકા કેહના ઓર હય.

ઇસને કહા આરઝમે' હું' ઉસને કહા પોશાકમે',  
 ગુલ તો કેહતા ઔર હય રયહાંકા કેહના ઔર હય.  
 ઔરકા ઇસસે નહી કાટા કસમ ખાતે હો તુમ,  
 દેખલો યે ખંજરે. યુરરાકા કેહના ઔર હય.  
 યે હય કેહતા તેગ હું' ઔર વોહ હય કેહતા તીર હું',  
 અબરકા કેહના ઔર હય મીઝગાંકા કેહના ઔર હય.  
 યે હય કેહતા લાઅલ હું' ઉસને કહા મોતી હું' મે,  
 લખકા કેહના ઔર હય દંદાકા કેહના ઔર હય.  
 દામમે લાનેકોહી ખાતે ખનાઇ વાઅઝમે,  
 શેખ કેહતા ઔર હય કુરઆંકા કેહના ઔર હય.  
 રાઝે મેહશર જખ જનાખે ઇશક આએ દાદકો,  
 વોહ તો કેહતે ઔર હય ખુખાંકા કેહના ઔર હય.  
 કુઅએ જનાખે આ કર કયસી કયસી હય સુની,  
 સગ તો કેહતા ઔર હય દરખાંકા કેહના ઔર હય.  
 યે હય કેહતા ફાડ દે સર વોહ હય કેહતે સખ કર,  
 કેહતા સવદા ઔર હય યારોકા કેહના ઔર હય.  
 મેરા કેહના કુઅ નહી ઉનકે મુકાખીલ અએ “અમન,”  
 દાગ, આતશ, નાસ, ખો, તાખાંકા કેહના ઔર હય.

### ગઝલ (૧૨૬).

ન નવહા ન શયવન નઝારીસે મતલખ,  
 તુમહે અય ખુતો ગુલ જગારીસે મતલખ.  
 પડે હંય કફસમે' ખીચારે ઉન્હુ'કો,  
 ખીઝાંસે ન ફસલે બહારીસે મતલખ.  
 દીખતા હય કયું મુંહ અરે ચાંદ છુપ જ,  
 શખે હીજ્ર અખતર શુમારીસે મતલખ.  
 ખરસતી નહી ચશમ જનકી વહાં જ,  
 અએ બાદલ ઉન્હે આખશારીસે મતલખ.

કમરકો સીતારોકો બા કર ભુબા તુ,  
હવા કયું હય શમએ મઝારીસે મતલબ.  
મેરી કબ્જ પે કોઇ કુરઆન પડના,  
યે હસરત હય પડતી ન કારીસે મતલબ.  
નહી ટાલ અબ તુ દીખા દે તજ્જલી,  
કયામત તલક ધનતેઝારીસે મતલબ.  
જો હંચ નેક ખસલત ઉન્હે ચાહતે હંચ,  
ન હલકેસે મતલબ ન ભારીસે મતલબ.  
અરે આતીશે હીજ્ર જલનેકો મેરે,  
ફકત એક તેરી ચીંગારીસે મતલબ.  
નહી ઓર કુચ્છબી હય હસરત અમનકો,  
કદમ પર તેરે જાનીસારીસે મતલબ.

### ગઝલ ( ૧૨૭ ).

સખસે બદતર મેંહી હું ઓર સખસે બેદતર મેંહી હું,  
જંગલોમે મેં કબી હું ઓર ધર ધર મેંહી હું.  
કાંસએ સરકો લગી ઠોકર તો વાહ કેહને લગા,  
જુસ્કે સરમે થી ગુફરી વો સીકંદર મેંહી હું.  
ખશક તુજસે કયા ડરે તુ હે શીગાલે નાતવાં;  
દરતે ઉલ્લેતકા જુસે કહેતે ગઝનશર મેંહી હું.  
શિકલ મજનુકી બના કર સુરતે સાયલ કબી,  
ગર તેરે કુએમે હું જેહ તેરે દર પર મેંહી હું.  
સાકીયો મયકી તલબને જબ મુજે તડપ દીયા,  
કહેતા થા કૌસર દીવાને તેરા સાગર મેંહી હું.  
જબ રખે લખરેઝ કરકે સામને સાકીને લા,  
જામ હર એકને સુનાયા હવજે કવસર મેંહી હું.  
મે તો રેતા હું મગર યેહ અરક હરતે હે મેરે,  
કતરે કતરેને કહા નાયાબ ગોહર મેંહી હું.

હો શીશુકતા મીસલે ગુલ મુજસે ખુદાકે વાસ્તે,  
 જન દેતા હય જો તુજપર વોહ ગુલેતર મેંહી હું.  
 સુરે ઇસરાશીલસે ખોલા હકીકત કયા તેરી,  
 કેહતા થા યા જેબ હિનકા શોરે મેહશર મેંહી હું.  
 બાદ મુરદન ખાક મેરી સખત હોવે કીબરીયા,  
 આસ્તાને દીલરખાકા કાશ પત્થર મેંહી હું.  
 જબ વોહ બુત બનહનકે નિકાલા દેતી થી મસ્જીદ સદા,  
 આ સનમ આ બચ્ચેઃ ઇસ્મે તેરા મંદીર મેંહી હું.  
 નામ કયુ હો પૂછતે ઇસ નાતવાકા મહેરબાં,  
 જુસ્કો કેહતે હે “અમન” વોહ બંદા પરવર મેંહી હું.

### ગઝલ ( ૧૨૮ ).

ખુરશેદકે વિસાલસે ઝરરા ચમક ગયા,  
 ગુલકે છુએસે ખારી મુગીલા મહક ગયા.  
 કાતીલને દસ્તમે જો મેરા ખુ બહા દીયા,  
 જંગલ તમામ બુએ વફાસે મહક ગયા.  
 શીર જન કતલ કરકે ખુદાકે લીયે ઠહર,  
 કાતીલ એ દેખ લે દમે ખીસ્મીલ અટક ગયા.  
 યાદ આ ગઇ બહારકી વોહ ન ગમસે જ્યા,  
 બુલબુલ સરે મઝાર જો મેરે ચહક ગયા.  
 સાકીકે યાદને મુજે સયરાખ કર દીયા,  
 સાગર હમારી ચક્મે રવાંકા છલક ગયા.  
 બાદલ બને હજાર બરસનેકે વાસ્તે,  
 જો દુદે આહે આશકાં સુએ ફલક ગયા.  
 પલકોંકા ખીચકર જો ગુલોં પર નિગાહ કી,  
 નરગીસકી આંખમેં વહાં કાંટા ખટક ગયા.  
 નારે સકર વોહ દેખ લો અફસુરદા હો ગઇ,  
 કતરા જો ચશમે નમકા હમારી ટપક ગયા.

કરતે હય રકસ હુરો મલાયક જો અય “અમન,”  
કીસ્કી ગઝલકા શોર થે ગરદુ તલક ગયા.

### ગઝલ (૧૨૯).

તુમારે હીજમે જના સદા મરમુન રેહતે હંય,  
કબી નાલે લખોં પર હે કબી મગમુમ રેહતે હંય.  
બદનમે ખુનમે રગરગમે જીનકે જોશ ઉલકત હય,  
તહે ખંજર સિતમગરકે વોહી હલકુમ રેહતે હંય.  
કોઈ કાસીદ નહિ મીલતા કે ખત પોંહયાય જનાકો,  
તહે તકીયા કઈ નામે સદા મરકુમ રહેતે હંય.  
તજહલીએ રૂએ અનવરસે તેરે આંદ હે રોશન,  
અમનમે ફુલ નિગહતસે તેરા મશમુમ રેહતે હંય.  
નિજરા આપના કરતા હે રૂએ ચારકા હરદમ,  
મગર હમ ચારકે દીદારસે મહરમ રેહતે હંય.  
ઝમાનેને મુકદર કયા રકીઓંકે ખનાએ હય,  
ફક્ત હમારી યહાં પુટે હુવે મકસુમ રેહતે હંય.  
અદમસે જાળ નીદા આપ ચલો જલદી અરા હજરત,  
નહિ આરો કોઈ રહેતા નહિ માસુમ રેહતે હંય.  
ખુદાકા શુક કરતે હય “અમન” હમ સર જુકા અપના,  
નહી ઝાલીમ કહાતે હય સદા મઝલુમ રહેતે હંય.

### ગઝલ (૧૩૦).

મેરે રોને પર નહી હંમના તુજે ગુલ ચાહીએ,  
હાં સુનાના કુચ્છ મગર લફ્જે તહમુલ ચાહીએ.  
વોહ ખુલી જુલફે પરીર દેખલે ઓ બેહમા,  
દોંપ લેના મુંહ તુજે શીલ હાલ સુમ્બુલ ચાહીએ.



યુ' સખા કેહને લગી સોતા હય વોહ નાઝુક બદન,  
 આશકો ઇતના નહી અખ શોર ઔર ગુલ ચાહીએ.  
 ખારે ઇસયાંસે હમારા યોજ લારી હય સેરાત,  
 તુટ તુ બનએ નહી તાકત તુએ પુલ ચાહીએ.  
 યુ' કહુંગા મેં ખુદાસે સોંપદે યે જીત મુઝે,  
 હુરકી ખ્વાહીશ ન પરીયોકા તવસ્સુલ ચાહીએ.  
 કયસ કેહતા થા મેરી લયલા ખુદાઇમે તેરી,  
 ને ચમન ને બાગખાં ને ગુલ ન જીલજીલ ચાહીએ.  
 સુનકે યે શોરે અઝાંકો દદ' સરમે હો ગયા,  
 અએ મોઅઝઝન મયકશાંકો શોરે કુલકુલ ચાહીએ.  
 ક્યુ' પડે હો શીકે આદે રાહમે અએ આશકો,  
 રાહે ઉલફતમે ફકત આદે તબકકુલ ચાહીએ.  
 જખ દીયા સાકીને જલકા કર મુઝે કૌસરકા નામ,  
 ફેંક કર કેહને લગા મેં સાગીરે મુલ ચાહીએ.  
 જખ પડા મે શીકે ઇસલાહમે તો હાતફને કહા,  
 અએ "ચમન" ગઝલોંકે ઇસ લાસે તજજમુલ ચાહીએ.

### ગઝલ (૧૩૧).

ગુઝરતી હય જો પુરકતમે દીલે યાઅકુબસે પુછો,  
 મરઝકી શીદદતોંકો હઝરતે અયુબસે પુછો.  
 શખે વસ્લ અએ ચીરાગાં ખીચમે આકર બના દો કુચ્છ,  
 હયા ક્યુ' કર કુચ્છ માનેઅ રખે મહબુબસે પુછો.  
 નીકાલા લફઝ એક અયસા કે જીસે અએ જપર પહોંચા,  
 અનલહકકો મઝા મનસુરસે મસલુબસે પુછો.  
 હવાઓ ધુપ ઔર સાયા ઝરા એહસાનસે બદર,  
 જલાતા ક્યુ' હય પુરકતમે મેરે મહબુબસે પુછો.  
 જો દેખા આઇના તસવીરકા તેરે તો મીલનેકા,  
 હુઇ રગબત હમે કયા કયા દીલ મરગુબસે પુછો.  
 ન પુછો જાકે ઉનસે જીનકો ઉલફતસે કીનારા હય,  
 મઝા હય વસ્લમે વોહ તાલીઓ મતલુબસે પુછો.

તુમ્હેજો પુછના હો અય “અમન” વાહ પુછ લો લયકીન,  
ન પુછાં અહલે રાહતસે કીસી મકરખસે પુછો.

### ગઝલ (૧૩૨).

સનમકે હીજમેં લખસે ન ખીસમીલાહ નીકલતી હય,  
હઝારો નાલઓ શયવનસે ઠીંડી આહ નીકલતી હય.  
ઝમીંકો ઝલઝલે હોતે હંય ધર ટકરાએ જાતે હંય,  
કબી ઝાલીમકે કુએસે જો મેરી આહ નીકલતી હય.  
ઝુકા સર આજ કદમોં પર તો કલ દેહલીઝ પર ઉનકો,  
નહ અપને લીએ હરરોઝ સીજદેગાહ નીકલતી હય.  
સરે યુરફા વોહ સોતા હય તુજે દીદાર હય હાસીલ,  
ખડી કીસમત હય તેરી આરઝુ અએ આહ નીકલતી હય.  
જો લુલા રાહ તો મજતુને જા પુછા ખીઝરસે યુ,  
મેરી લયલાકે મસકનકી કહાંસે રાહ નીકલતી હય.  
કબી જો હમકલામ હોને લગા ઉસ શોખસે યારો,  
ઝખાંસે ખાત પેહલે રહમ કર લીલાહ નીકલતી હય.  
અદમસે તુખમે હસરત ખેકે આએ હંય યહાં દીલમે,  
નહીં કુઅજ આરઝુ દીલકી મેરે અસ્લાહ નીકલતી હય.  
ગઝલ પડતે હંય જખ મેરી તો ધુરતે શવકમે આકર,  
ઝખાંસે શાયકીકે અએ “અમન” વાહ વાહ નીકલતી હય.

### ગઝલ (૧૩૩).

કીસી સુરત ઇલાજે દાએ હીજરાં હો નહી સકતા,  
મસીહા વોહ મરઝ હય યે કે દરમાં હો નહી સકતા.  
મનઅ કરતી હય કયું જલ્લાદકા ધર ધુક દેનેકી,  
બલા કયું કર પેહ તુજસે આહેસોઝાં હો નહી સકતા.

ચમકતી કલગાહ હય આજ કયસી ખુને આશકસે,  
 મુકાબીલ ખુનકે લાઅલે બદખશાં હો નહીં સકતા.  
 મુસલમાં વોહ હય જે ચલતા હય રાહે રાસ્ત પર હરદમ,  
 ફકત કલમેકે પડનેસે મુસલમાં હો નહીં સકતા.  
 ઝખહ કર છોડદી હય લાશ મેરી બેકફન કયું કર,  
 બલા કાતીલ હમારા તુજસે સામાં હો નહીં સકતા.  
 મુજે તસકીન દેતા હય જે ધભરાતા હું વહશતમે,  
 નીકાલું કયું તુજે દીલસે યે અરમાં હો નહીં સકતા.  
 કહા મજનુને અય ખ્યાત કયું આયા હય સીનેકો,  
 દુસ્ત યે સુઝને કુદરતસે દામાં હો નહીં સકતા.  
 પડે પાઉમે છાલે હય નહીં પાધરસે નીકલતા હું,  
 મેરે ધરમે તેરા આના બયબાં હો નહીં સકતા.  
 ધધર હસરત ધધર અરમાં ઉધર બયડે ફિરીસ્તે હય,  
 મેરા મદફન અજલકે હાથ વયરાં હો નહીં સકતા,  
 ગુનેહગારાને ઉલફતકો પેહના કર ઝુલ્ફકી બેડી,  
 મુકી ચયદ કર ઝકનમે અયસા ઝીંદા હો નહીં સકતા.  
 ફરીશ્તોંકો સુનાએ શેઅર તો હંસ હંસકે વોહ બોલે,  
 “અમન” જયસો કોઇ ચારો સુખનદાં હો નહીં સકતા.

### ગઝલ (૧૩૪).

સબેસિ પેહલે કુએ ચારમે જાતે તો હમ જાતે,  
 અગર તાકત થી ઉસ દરબારમે જાતે તો હમ જાતે.  
 ખરીદારીકો મેરી વોહ અગર યુસુફ લકા હોતા,  
 તો બીકને મીસરકે બાઝારમે જાતે તો હમ જાતે.  
 અગર પાઉમે તાકત થી તો લેને દાદ કાતીલકી,  
 સંબલ કર હુસ્નકી સરકારમે જાતે તો હમ જાતે.  
 મતઅ કી બાગબાને જખ તો યે દીલને કહા અએ કાશ,  
 બજાએ આબ ધન અશખરમે જાતે તો હમ જાતે.

સનમકે હીજમે રાતે ખીસારત હો ગઇ આઝેલ,  
 તજસ્સુસકો વલે કોહસારમે જાતે તો હમ જાતે.  
 મેરી જાનખ અગર વોહ દેખતે દીલને કહા અઝે કાશ,  
 પલકકે તીરકે સુકારમે જાતે તો હમ જાતે.  
 ખનાયા જાતા જો કખખા હમારા તેજે હય દરકા,  
 તો દસ્તે હયદરે કરારમે જાતે તો હમ જાતે.  
 ફકત મરનેકી દેરી હય વલે આહિદે તેરે આગે,  
 કસમ હય જન્નતો અનહારમે જાતે તો હમ જાતે.  
 ખનાઝે આદમી શાના જો ખનતા દસ્તે કુદરતસે,  
 તો માઅશુ' કાંકે ઝુલકે તારમે જાતે તો હમ જાતે.  
 ખના થા તાર જો મેરી રજોકા કયસી ખુખી થી,  
 હસીનાને જહાંકે હારમે જાતે તો હમ જાતે.  
 ઘટાઝે દેખલે તો શેખજી હમ તેરી મસજીદસે,  
 નીકલ કર મેહશીલે મયખવારમે જાતે તો હમ જાતે.  
 તસવ્વુર જો ખને થે હમ તો કયા કીસમત હમારી થી,  
 કઇ ખારી દીલે દીલદારમે જાતે તો હમ જાતે.  
 પતા મીલતા અગર ઉસકા કે વોહ રેહતા હય ખારેમિ,  
 યુલોંકો છોડ કર ઉન ખારમે જાતે તો હમ જાતે.  
 રેહા કરતા અગર સૈયાદ તો ફરલે બહારીમે,  
 ચહકનેકો “અમન” યુલઝારમે જાતે તો હમ જાતે.

### ગઝલ (૧૩૫).

મયકશોમે ખયઠતા હય વોહ શરાખી કયુ' ન હો,  
 યુલઝેખોંસે જો કે મીલતા હય યુલાખી કયુ' ન હો.  
 હો અખસ ખયઠે મેરે પેહલુમે દીલ અપના છુપા,  
 દીલ જો મીલતા હય સનમ શીર ઘેહીઝખી કયુ' ન હો.  
 જખ ખખર પાછ કે વોહ કરતા હય મેરા ઇનતેઝાર,  
 યારસી મીલનેકી શીર હમકો શીતાખી કયુ' ન હો.  
 ઇશક અપની રેહબરીકે વાસ્તે કાશીર હય શેખ,  
 છોડ દેતા હય જો રેહબર ઘેઠીતાખી કયુ' ન હો.

ફેજ રેહતી હય જીલવમે આશકોડી ખેહીસાળ,  
 હુસ્નકે અસવારકા બંદા રેકાખી કયું ન હો.  
 હાંકા કેહના શીકમે હય ઝલતા અય દોસ્તો,  
 જે નહી કેહતા હય વોહ હાઝર જવાખી કયું ન હો.  
 રશક કયું કરતે હો જળ ચલતા હય ઉસકે કુકમ પર,  
 શીર બલા કેહ દો “અમન” પર ખેએતાખી કયું ન હો.

### ગઝલ ( ૧૩૬ ).

કોઈ દીલખર જે મીલ જતા તો કયા હમકો ખુશી હોતી,  
 નહી કીસમત હય અયસી જે કીસીસે દીલલગી હોતી.  
 બહોતસે આખને દેખે નહી ઉસમે તુજે દેખા,  
 લગા લેતે વહીં સીનેસે જે સુરત તેરી હોતી.  
 ડરાતા કયું હય વાએઝ મયકશોકો રૈઝે મેહશરસે,  
 કયામત કલ જે હોની હો તો વોહ ખેહતર અબી હોતી.  
 સીયાહખાનેમે મેરે વોહ અગર રશકે કમર આતા,  
 હમારે ધરમે ચારો ચાર દીનકો ચાંદની હોતી.  
 કફસમે રહ જળ નીકલી તો જીલજીલને કહા રોકર,  
 યે ખેહતર થા જે યુલશનમે મેરી તુખત બની હોતી.  
 ન સુનતે વરફ જે તેરા તો શવકે વરફ કયું હોતા,  
 મકીં ઇસ કલખે મેહઝમે નહી હસરત કબી હોતી.  
 બનાએ દીલ જે છોડી કલ હોતી મેરે પેહલુમે,  
 કહીં અરમાન થા મદદુ કહીં હસરત દખી હોતી.  
 શખે પ્રકતમે મુજકો છોડ કર સખ ચત્ર ગએ અફસોસ,  
 અગર જે પાસ થી તસકીં તો અયસી ખે બસી હોતી.  
 જે દેખે શીકલ ઉસકી હુરબી મેહજુબ હો જાએ,  
 ખીજલ ઉસ તક શોખકે આગે પરસ્તાંકી પરી હોતી.  
 દમે આખીર યેહ શૌકે શાએરીમે લખસે નીકલા થા,  
 બહોત લીખતે જે બાકી અએ “અમન” યેહ ઝીંદગી હોતી.

## ગઝલ (૧૩૭).

હસ સનમકી ઇનતેઝારી કયું ન હો,  
 હીજમે યેહ બેકરારી કયું ન હો.  
 મનઅ કયું કરતે હો મુજકો દોસ્તો,  
 રાત દીન યેહ આહોઝારી કયું ન હો.  
 ગુલકી બારસ હો કફસ પર દો ઘડી,  
 બુલબુલો પર ગુલ નીસારી કયું ન હો.  
 દેખલો કાલી ઘટાએસે મેરી,  
 આસમાં પર સોગવારી કયું ન હો.  
 કોન થા શયતાન ઝોર વોહ કયા હુવા,  
 અબ યેહ બોલો નુરનારી કયું ન હો.  
 આશકોંકી ઠંડી ઠંડી સાંસસે,  
 સદે યેહ બાદે બહારી કયું ન હો.  
 ઉસને હાથેસે જલાયા હય તુઝે,  
 નાઝ યેહ થા મએ મઝારી કયું ન હો.  
 નખલે ઉલફતમે લગાના હય સમર,  
 ચરમે તરકી આબશારી કયું ન હો.  
 સબ હુવે કુરબાન મકતલમે તેરી,  
 અબ અએ કાતીલ મેરી બારી કયું ન હો.  
 ઇદકે દીન આએઝે કેહતે હંચ વોહ,  
 અબ હંમેશા દીન શુમારી કયું ન હો.  
 યું તો આખીર યેહ બી આદમઝાદ હય,  
 ઇસ ચમનકા બોજ ભારી કયું ન હો.

## ગઝલ (૧૩૮).

નઝરકા તીર કીસ જનીબ તુમહારા આજ ચલતા હય,  
 ખુદા કેહ કર તેરે કુએસે યે આશક નીકલતા હય.

બુલંદોડો હુઈ પસ્તી ઓર પસ્તોંકો બુલંદી દી,  
 ઝમાના રંગ કયસા રોઝં યેહ તેરા બદલતા હય.  
 કોઈ બારી તો મેરે ખવાબમે આબ મસીહા તુ,  
 જુ' શમએ મોમ યેહ આશક તેરે ગમમે પીગલતા હય.  
 ઓ યુ' નજાસને તોડા જોખાલોંકો વોહ સમ્યા હય,  
 નઝર લગનેસે મેરી દેખલો જોખન વોહ ઢલતા હય.  
 ગેઝાલોને કહા આપસમે કયસા ઇશક હય વહલાહ,  
 લગી ઠોકર તો લયલા કેહકે મજનુ' વોહ સંબલતા હય.  
 લીખા હય જો મુકદ્દરમે હંમેશા પેશ આતા હય,  
 જો આયા વક્ત સરપર વોહ નહી હીકમતસે ટલતા હય.  
 કહા માના તેરા શીર બી ખફા કયું મુજસે રેહતા હય,  
 દીલે નાદાન કયું મુજસે તુ હરદમ યું મયલતા હય.  
 જઝા કહલાહ હરદમ દાગ જો સીનેમે આતે હો,  
 નયા ગુલઝાર સીનેમે મેરે હરરોઝ ફલતા હય.  
 શકુક્ત નાઝસે ઓર ખ્યારસે હઝરત “અમન” મેરે,  
 જુસે કેહતે અલમ હય વોહ મેરી ગોદીમે પલતા હય.

### ગઝલ (૧૩૯).

વોહ ખાયા દાગ હય પયદા ન હમ હોતે તો એહતર થા,  
 ઇસ એહલે દહરસે એહલે અદમ હોતે તો એહતર થા.  
 મીટાએ કયું હવા મજનુ'ને યોલા યોસે લેનેકો,  
 કહી લયલાકે નાકેકે કદમ હોતે તો એહતર થા.  
 કબી પરીયોસે મીલતે ઓર કબી હુરોસે યારી થી,  
 ઝમીનો આસમાં મીલ કર બહમ હોતે તો એહતર થા.  
 ગએ વોહ આપકે આનેસે અબ કયું કર ખીગડતે હો,  
 સીફારીશકો મેરે દરદો અલમ હોતે તો એહતર થા.  
 તુમ્હારે જમકે આગે હકીકત કયા બલા ઉસકી,  
 અગર હમ તોડનેકો જમેજમ હોતે તો એહતર થા.

હરએક પર દાખવા કરતે હમકે ધનકે હમ સતાએ હંય,  
અદાલતમે તેરી લાખો સનમ હોતે તો એહતર થા.  
નઝર બર જીસ તરફ દેખા સીતમગરહી નઝર આએ,  
ઝમાનેમે કહીં એહલે કરમ હોતે તો એહતર થા.  
કઝાકો દેખ કર કયું બાગતે હો એવફા હોકર,  
મેરી બાલીપે બયઠે મરતે દમ હોતે તો એહતર થા.  
યેહ સય હય મીસ્લે આશક રંગમે હંય પુલ નરગીસકે,  
કબી યેહ હય કે વોહ બારિશમે નમ હોતે તો એહતર થા.  
ગઝલ લીખનેકો મેરી રોઝ હાઝીર મેરી ખીદમતમે,  
હઝારો અએ “અમન” એહલે કલમ હોતે તો એહતર થા.

### ગઝલ (૧૪૦).

કોઇ હસરત દીલે શયદાકી નીકાલી ન ગઇ,  
કોઇ તદખીરસે કીસમત મેરી કાલી ન ગઇ.  
કાન બરતેથે તેરે જો વોહ દુઆસે મેરી,  
સખ ગએ પર યેહ તેરે કાનકી બાલી ન ગઇ.  
આઇબી રોતી હુઇ ઔર ગઇબી રોતી,  
હસતી જુલજુલ તો ચમનસે કોઇ ચાલી ન ગઇ.  
પોતે મલતે ન કબી હાથસે કાતીલકે મેરે,  
હશ્રવાલો યેહ મેરે ખુનકી લાલી ન ગઇ.  
કબી દીવારસે હુકરાઇ કબી ચુરફેસે,  
યું તો આશકકી નઝર ફોરતો બાલી ન ગઇ.  
ગુલકે બદલે મેરી તુખતપે તેરે હાથેસે,  
એક મુઠ્ઠીબી કબી ખાકકી ઢાલી ન ગઇ.  
જખ ખીઝાં આઇ તો ગુલશનસે ગુલોને કી વફા,  
જુલજુલાં રોતી ચલી પુલકી ડાલી ન ગઇ.  
ખુદ બ ખુદ જુજ ગએ હાલત ન મેરી દેખ શકે,  
વોહ મુસીબત થી ચીરાગોસેબી બાલી ન ગઇ.



જખસે દેખા તેરા અખર શયે દયજીર મે બી,  
 મેરે દીલસે વોહ કબી શીકલે હીલાલી ન ગઇ.  
 સાથી સખ છોડ ગયે પર નહી છોડા ઇસને,  
 એક તુખતહી મેરી ચાહનેવાલી ન ગઇ.  
 બઝમે શાઅરામે “અમન” બયઠે ચુપકે ચુપકે,  
 શેઅર કેહનેપે ઝખાં મેરી સંભાલી ન ગઇ.

### ગઝલ (૧૪૧).

જો તેરે આશક હંય વોહ ખુલદે બરીકા કયા કરે,  
 મુંહ જો તેરા દેખ લે મેહરે મોખીકા કયા કરે.  
 યા જલાએ યા બહાએ યા દખાએ ખાકમે,  
 તુ નહી મીલતા તો શીર જાને હંઝીકા કયા કરે.  
 હાથબી છુટે નહી હંય જો નહી તેરી હંય ખુ,  
 સોસનો નરગીસ ગુલામો યાસમીકા કયા કરે.  
 મયકદેવાલે નહી મસઝદમે આએગે કબી,  
 જોકે પોંહમે આસમાં પર વોહ ઝમીકા કયા કરે.  
 કેહતે હંય કે ચાંદ હંય જલવા દીખાનેકે લીએ,  
 હા જો પરદેમે છુપે ઉસ મેહજબીકા કયા કરે.  
 જખ જવાખ ઉસને દીયા તો મેરે કાનોને કહા,  
 હાં નહી લખસે નીકલતી ઇસ નહીકા કયા કરે.  
 પાસ રહેતા હંય વોહ શાહરગ કે મગર દેખા નહી,  
 દુરસે દેખા તો અઝગ થા કરીકા કયા કરે.  
 મેરે છુતેસે હંય કેહતા દદ્દ હાથોમે હુવા,  
 યે નઝાકત ઝસમે હો ઉસ નાઝનીકા કયા કરે.  
 ઝસકી સુરત દેખકે આકીલબી દીવાના બને,  
 સય થેહ કેહ દો દોરતો અયસે હસીકા કયા કરે.  
 તુ નહી આયા જો ઘર મેરે તો તેરી હીજકા,  
 ગમ હુવા દીલમે મકી અયસે મકીકા કયા કરે.

જો સમજતે હંય વોહ કેહતે હંય બળ લયકીન “અમન”,  
જો ખુશામદસે કહે ઉસ આફરીકો કયા કરે.

### ગઝલ (૧૪૨).

ગુલો ગુનઆ શીગુફતા હો રહે હંય સેહને ગુલશનમે,  
બહારે કયા ‘અમન’ હમ દેખતે હંય માહે સાવનમે.  
મીલા હય આજ વોહ હમકો નહી પરીચોંકી ખવાહીશ હય,  
લગા દે આગ અય અલ્લાહ અબી હુરોકે જોબનમે.  
હુઈ કયસી હય તેઝી સુઝનો ખયાત દાગેકી,  
રઝુ પર કયા રઝુ હોતે રહે હંય મેરે દામનમે.  
ગુલીસ્તાં હો મુખારક બાદ અબ નગમાં સુના કીજો,  
રેહા હોકર કદસસે જુલજુલે આઈ નશેમનમે.  
અગર તદખીર ચેહ હોવે દેમાગે ચાર તક પોંહચુ,  
બરંગે જુ રહું જો બાઅદ મુદ્દન કુલ સોસનમે.  
ફરીશતે કરતે હંય કુચ્છ કેહ નહીં ઉનકી મે સુનતા હું,  
લગા રેહતા હય કયા ઝગઝા હમેંશા મેરે મદફનમે.  
અદમમે જાકે પોંહચું તો અલમસે છુટ જાઉં મે,  
મુસાફર જો કે હય આરામ પાતા હય વોહ મસકનમે.  
અરે હદદાદ ઉનકે ઝુલ્ફકી ઝંજીર પેહના દે,  
જકડતા કયું હય અએ ઝાલીમ મુઝે ઝંજીરે આહનમે.  
દમે પુરસીશ કયામતમે હમારે હાથ યુ ખાલે,  
“અમન” ને હાલી ખેલીથી પરીચોંસે ફાગનમે.

### ગઝલ (૧૪૩).

જામે મયનાબ પીલાદે તુ ખુદારા સાકી,  
ખવાહીશ મયસે જો મરતે હંય જીલાદે સાકી.

નીશા અયસા હય ચડા કુચ્છ ન લખોંકી હય ખખર,  
 રહમ કર લખસે તુ સાગીર યે પીલાદે સાકી.  
 મયસે ખેહોશ હંય યા મર ગયે મયખ્વાર બલા,  
 ઇસ ખખરકે લીએ શાનોકો હીલાદે સાકી.  
 પુલ મુરઝાએ હંય ગુલશનમે ખીઝાં આનેસે,  
 કુચ્છ છીડક કર તુ ખીચારોંકો જલાદે સાકી.  
 પીકે ખેહોશ હો કપડેબી ઉન્હુને ફાડે,  
 કોઈ દરઝીકો મંગા કર તુ સીલાદે સાકી.  
 ખાલી મય પીનેસે લીઝઝત ન હમે આતી હય,  
 કુચ્છ કખાઓંકો ખના કર તુ ખીલાદે સાકી.  
 આએ થે પીનેકો લયકીન ગએ પ્યાસે વલ્લાહ,  
 મયકદા જામકો શીશીકો જલાદે સાકી.  
 વોહ જહન્નમમે ગએ પી ઔર પીલાદે ભર કર,  
 ઝાહેદોંકો તુ અબી છોડ ગીલાદે સાકી.  
 વોહ હય એહસાન કીયા જો ન “અમન” સે હો અદા,  
 જસકો કેહતે હંય ખુદા તુજકો સીલાદે સાકી.

### ગઝલ ( ૧૪૪ ).

હમારે વારતે હરદમ નહ તાઅઝીર હોતી હય,  
 કબી ઓસોંકી સયલી ઝુલ્ફકી અંજર હોતી હય.  
 બડહુ કયું કર મે આગે અબ્બ ગલીમેં ચારકી આ કર,  
 ઝમીને પયર પકડે ખાક દામનગીર હોતી હય.  
 વોહ દેખા ખવાબ હય ઇમશબ ગયા જો પુછને ઉનસે,  
 કહા યુસુફને યેહ મુજસે નહી તાઅખીર હોતી હય.  
 સદા, સદલેઅલાકી લખસે આતી હય શહીદોંકે,  
 અલમ મકતલમેં જબ સરપર મેરે શમશીર હોતી હય.  
 ઝમાનેમે જુધર દેખા ઉધર પયસેકી ઇઝઝત યહ,  
 અગર અશારફ એઝર હો નહી તવકીર હોતી હય.

શરહ કુરઆનકી હો જાએગી લયકીન જનાએ શેખ,  
 કીતાએ ઇશકકી હરગીઝ નહી તફસીર હોતી હય.  
 મકાં કયું દુઢને જાઉં મેં મજલીસકા અરે લોગો,  
 મેરે દીલમે હમેશા મજલીસે શબ્દીર હોતી હય.  
 ન ખંજર હય ન લાલા હય મગર ઉનકે ઇશારેસે,  
 હમારે કતલકી કુચ્છ ઔરહી તદખીર હોતી હય.  
 યહી ગમ હય મુજે જાતા હું મેં જખ ઉનકી મેહરીલમે,  
 રકીઓકે તરાહ મેરી નહી તવકીર હોતી હય.  
 ખખર મરનેકી મેરીકો ન હાજત તારો ખતકી હય,  
 ખખર અપની હવાકે હાથસે તશહીર હોતી હય.  
 ગુઝર ગઇ ઉત્ર સારી પર ન તેરે હાથસે કેહ દે,  
 મુસવર કયું નહી તૈયાર વોહ તસવીર હોતી હય.  
 “અમન” યે શાએરીકે શવકને મજનુ બનાયા હય,  
 સીવાએ શએરકે કાઇ નહી તકરીર હોતી હય.

### ગઝલ ( ૧૪૫ ).

હઝારો વાઅદે કરકે શીર મુકર જાના નહી અચ્છા,  
 મેરે ઘર આને આને ઘરકો શીર જાના નહી અચ્છા.  
 મેરી ગીલકા બના સાગર ગયા જે હાથમેં ઉનકે,  
 લગા કર મુંહસે વોહ બોલે યેહ પયમાના નહી અચ્છા.  
 ગીઝા કુચ્છ ઔરહી મીલતી નહી મંય કયા કરં યારો,  
 યેહ કેહતે હંય મસીહા રોઝ ગમ ખાના નહી અચ્છા.  
 વોહ ગોરીસ્તાંસે જખ નીકલે તો કબરોને સુનાયા યેહ,  
 બીલા ઠોકર લગાનેકે ગુઝર જાના નહી અચ્છા.  
 પરીશ્યોંકે ઝુલ્ફોંકી અકેલા સયર કરતા હય,  
 મુજે હમરાહ નહી લેતા હય યેહ શાના નહી અચ્છા.  
 સખા રસ્તા તેરા લે કયું ખડી હય સામને આ કર,  
 કીસીકી આહ સુનેકો ઠહર જાના નહી અચ્છા.

છુતોંકી સયર કરનેસે ખુદાકી યાદ આતી હય,  
 અખસ યેહ શેખ કેહતા હય કે છુતખાના નહી અચ્છા.  
 જો દેખે ઔરકે તોહકે તો હંસતે થે મગર અફસોસ,  
 મેરા દીલ દેખકે ખોલે થે નઝરાના નહી અચ્છા.  
 હમે વોહ મયકદા ભાતા હય જીસમે યાર સાકી હય,  
 અગર સાકી નહી હય વોહ તો મયખાના નહી અચ્છા.  
 ખીઝરસે ખોલા મજનુ' આપ કયુ' જંગલમે રેહતે હો,  
 તુમહારે વાસ્તે હઝરત યેહ વયરના નહી અચ્છા.  
 અરે યેહ છુલખુલો સોચો વફાદારી નહી હય યેહ,  
 ખીઝમે છોડ કર ગુલશનકો ઉડ જના નહી અચ્છા.  
 ગુલોંકો ખેવન કરકે કીસી મેહરૂકી ગરદનમે,  
 રકીમાં યેહ તુમહારા દાર પેહનાના નહી અચ્છા.  
 “અમન” હસરત નીકલ જાએ તો મરના હો તો ખેહતર હો,  
 ન નીકલી આરઝુ દીલકી તો મર જના નહી અચ્છા.

### ગઝલ (૧૪૬).

ન ચશમેકો ન કાનોકો કબી એકાર રખતે હંય,  
 સદા સુનનેકી ચાહત હસરતે દીદાર રખતે હંય.  
 રકાબોંકે મઝારો પર ચડાએ ફુલ નાજોંસે,  
 એવઝ ફુલોંકે તુખત પર મેરી વોહ ખાર રખતે હંય.  
 નહી કુચ્છ ખોજ બી કયા ધુલ ગયા દુરકતમે કેહતે હંય,  
 જનાઝા જખ મેરા કાંધે પે અપને યાર રખતે હંય.  
 કીલઅ કયુ' કર ન હોગા ફતહ હમસે શેહરે ઉલફતકા,  
 મુસલ્લહ ફોજ અરમાનોકી હમ તૈયાર રખતે હંય.  
 તુરામે કુચ્છે જનાકો હમ ખાકે શકા સમજે,  
 મીટાને દરદે સરકો સરપે વોહ હરખાર રખતે હંય.  
 ગલીમે ઇસકી રેહને દો ઉઠાતે કયુ' હો અય યારો,  
 જુદા દાઝસશકસે કખ ભલા ખીમાર રખતે હંય.

સીવા અલ્લાહકે અપના “અમન” કોઈ નહી વલ્લાહ,  
નહી ઇસ દહરે ફાતીમે કરાખતદાર રખતે હંય.

### ગઝલ (૧૪૭).

વોહ દેખા આજ અલખેલા કે જીસપર જનન કુરખાં હય,  
હકીકત જનકી કયા હય મેરા ઇમાન કુરખાં હય.  
જનાખે ગમ ઝીયાફત ખુબ કી હય ઇસ મુસાફરકી,  
ઝહે મેહમાં નવાઝી તુમપે ચેહ મેહમાન કુરખાં હય.  
નહી કુચ્છ શીક હય ઇસકી મુખે જાઓ મુખે જાઓ,  
અરે યારે તુમહારે પર મેરા દામાન કુરખાં હય.  
હમારા વોહ સનમ હય જીસકે આગે હુર શરમાઓ,  
વોહ રખતા હુરન હય જીસપર ખુદાકી શાન કુરખાં હય.  
ચેહ દેખા આખરશ દોનો મોહોખતસે નહી ખાલી,  
ચેહ દીલ તુજપે શીદા હય દીલપે ચેહ પયકાન કુરખાં હય.  
દીયા હય ઐજ કયા તુને મેરે ઘરમે કદમ રખ કર,  
હમારી જોંપડી પર ખુદ્દકા અયવાન કુરખાં હય.  
સવારી ઉસ પરીરકી જો આતે ખુદ્દમે દેખી,  
વહીં ખીસમલ ખજાં હુરે હુવા રીઝવાન કુરખાં હય.  
જુલયખાં થી શીદા યુસુફપે લયલા પર તસદ્દુક કયસ,  
તેરી સુરત હય જીસપર સુરતુર હમાન કુરખાં હય.  
ઝખાં સદકે ઝફર પર હાથ શીદયે બી હે મુનસકે,  
“અમન” ચેહ દાગકે ઉપર મેરા દીવાન કુરખાં હય.

### ગઝલ (૧૪૮).

યારકો મેરે આજકલ જોરો જફાસે કામ હય,  
વોહ જો અગર હય ખેવફા હમકો વફાસે કામ હય.

મુંઢસે નીકાળ ખોલો દો અળ તો ખુદાકે વાસ્તે,  
 વસ્ત્રકી શબકો અએ સનમ નાજો અદાસે કામ હય.  
 આજ તો અપની દોસ્તો શર્મ રખી હય તાકપર,  
 રોજે શુમારકો મગર શરમો હયાસે કામ હય.  
 ઝરકે નહી હય મોરહમ રાતકો છુપકે આએ હંય,  
 હમકો ફકત અએ નાઝની દુઝદે હીનાસે કામ હય.  
 હુરોસે કુચ્છ ગરઝ નહી પરચોંકી ઇશતેહા નહી,  
 હમકો ફકત અએ મેહઝબીં તેરી લકાસે કામ હય.  
 કેહતા હય ઝુલ્ફકો ન છેડ તુ ન કહીં તમામ હો,  
 ચારકી કયા સુતુ મુજે કાલી બલાસે કામ હય.  
 હીજમે અળ ખરાબ હું જુના નહી મુજે પસંદ,  
 ઝીંદગી તુ યહાસે જા મુજકો કઝાસે કામ હય.  
 તેરી રસાઇ જલ્દ હો અયસા નહી યકાં મુજે,  
 કાસીદા કયા કરું તુજે મુઝકો હવાસે કામ હય.  
 પુછો ઝરા યેહ દોસ્તો! કયું વાહ સીરહાને હય ખઝ,  
 હમકો તખીબસે ગરઝ ન ઉસકી દવાસે કામ હય.  
 પરવા નહી કીસીકી હય ઉસકી નીગાહે લુલ્ક હો,  
 ઔરોસે કયા ગરઝ “અમન” હમકો ખુદાસે કામ હય.

### ગઝલ ( ૧૪૯ ).

હસ્તીએ ફાનીકો જળ દેખા તો આખર ખાક હય,  
 યુલ્લશનો મેહલો મકાનો ઔર ઘર દર ખાક હય.  
 જળ નઝર કી કષ્ટ પર તો લખ પર મેરે આ ગયા,  
 શહનશાહે હીંદ જો થા સોહી અકબર ખાક હય.  
 કાસએ સરકો જો દેખા ઉસસે મે કેહને લગા,  
 કયું પડી હય તેરે મુંહમે અય સીકંદર ખાક હય.  
 મયકશો સોચો ઝરા તુમ ખાકમે મીલ જ્વઓંગે,  
 મયકદા મય શીશઓ સાકીયો સાગર ખાક હય.

ગુલસે નીસખત જીસકો રૂખકો દેતે હો અઝે દોસ્તો,  
 ગૌરસે દેખા તો આખીર વોહ ગુલેતર ખાક હય.  
 રેહબરી કયું કર કીસીકી માનલું અઝે દોસ્તો,  
 યેહ ખબર હય જખકે આખીરકો યેહ રહમત ખાક હય.  
 કતલ કરનેકો મેરે હથયાર કયું બાધિ હય તુ,  
 યેહ સીપર ઔર તીર લાલા ઔર ખંજર ખાક હય.  
 કયા લીબાસે ફાખિરાહ કયા જેબરે નુકરા તીલા,  
 જવહરો લાઅલો ગોહર મરજનો પથ્થર ખાક હય.  
 પાકે દરગાહેં જીસે કેહતે હંચ વોહ આખીર ફના,  
 દયર ઔર કાઅબા કલીસા ઔર મંદીર ખાક હય.  
 શાહ કયા નવ્વાબ કયા ઝરદાર કયા સરદાર કયા,  
 ખેહતરો બદતર તવંગર ઔર કમતર ખાક હય.  
 અય શીરીશતો કયું રકમ કરતે હો અઅમાયે “અમન.”  
 જનતે હો યેહ કે આખીરકો યેહ દફતર ખાક હય.

### ગઝલ (૧૫૦).

ન રોનેસે ન ખોનેસે ન ઝારીસે સમજતે હંચ,  
 મનાનેકી ન કુચ્છ બાતે હમારીસે સમજતે હંચ.  
 ચમકે જખ બકફી દેખી તો બોલે હઝરતે મજનું,  
 નીકલ અઝે કહીં લયલા અમારીસે સમજતે હંચ.  
 ઝરા ખામોશ હોખ સંગદીલ હય વોહ ન માનેંગે,  
 દીલે નાદાં કહીં વોહ બેકરાસે સમજતે હંચ.  
 અરે સૈયાદ કયું કર જીક કેહતા હય ગરીબોસે,  
 શીયુક્તા ગુલ હુઝે બાદે બહારીસે સમજતે હંચ.  
 હુષ બારીશ વોહ અસકેંકી કે જીસસે વોહ ખાખલ હો કર,  
 જનાબે અય આકર આબશારીસે સમજતે હંચ.  
 “અમન” ઈસ જીઝબઝે દીલસે મુજેહોતા હય યેહ માઅલુમ,  
 મીલેગા આજ વોહ યેહ ઈનતેઝારીસે સમજતે હંચ.



## ગઝલ (૧૫૧).

ખારે નાણેસે મેરે ચરખે કાલન દુટ ગયા,  
 દેખ સદમેકા મેરે કદખે મહન દુટ ગયા.  
 હુરે આઘ તો વહીં હાથ બડે પુખતમેં,  
 ઉનસે મીલનેકે લીએ બદે કદન દુટ ગયા.  
 ચેહ ચહા જખ ન સુની દીલમે જલન ઉસકે હુધ,  
 ખુલખુલો હીજમે તુમહારેમે વતન દુટ ગયા.  
 વોહ કીએ નાઅલેકે હુરેમિં કયામત થી બયા,  
 છસકે સુનનેસે હરએક કસરે અદન દુટ ગયા.  
 ખુએ ગેસુએ પરીરને ગઝખ ઉસપે કીયા,  
 સામને આકે દીલે મુશકે ખુતન દુટ ગયા.  
 બોસે લેનેકા કદમકે તેરે અય હુર લકા,  
 ઝુકતે ઝુકતેહી હરએક શજે “અમન” દુટ ગયા.  
 મુદદતોસે થી દુઆએ સો હુધ વોહ મકખુલ,  
 શુક સદ શુક દરે માહે ઝકન દુટ ગયા.  
 રખતા એ અઝઝ વોહ હું જે કરે બદગોષ મેરી,  
 છસને જે કુચ્છબી કહા ઉસકા દહન દુટ ગયા.  
 અયસા ખીસ્તરપે તડપતા રહા રાતોકો મુદામ,  
 લોટતે લોટતે ખીસ્તરપે બદન દુટ ગયા.  
 અએ મઝામીન કહો કયું નહી હોતે હો તમામ,  
 લીખતે લીખતેહી તુમ્હે દસ્તે “અમન” દુટ ગયા.

## ગઝલ (૧૫૨).

દીલખર તેરે વીસાલકી દીલમે ઉમંગ હય,  
 આબ ખુદાકે વાસ્તે કીયું કર દીરંગ હય.  
 અપની લગાઈ ચૌર કીસીસે નહી મગર,  
 મુર્ગે સહરસે ચૌર મોઅઝઝનસે જંગ હય.

કર દે રેહા તો સુએ વતન ઉડ ચલું શીતાબ,  
 સૈયાદ અબ કફસમે મેરા હાલ તંગ હય.  
 બહમન તુજે જો ગુરલ હય કરના તો કર લે આ,  
 મયકા નહી ગીલાસ યેહ દરયાએ ગંગ હય.  
 અયસા ગુલાથા હીજમે યોલા તખીબ યુ,  
 સોતા હય યા કોઇ નહી ખાલી પલંગ હય.  
 લાલાકા ફુલ દેખકે કયું કર હો શાદ શાદ,  
 સુરખી નહી યેહ ખુને શહીદોંકા રંગ હય.  
 બેહલાનેકો “અમન”કા દીલે ઝાર પ્રીરીશ્તે,  
 તુખતમે હાથમે લીએ મરદંગો ચંગ હય.

### ગઝલ (૧૫૩).

ગીઝા કુચ્છ ઔરહી મીલતી નહી ગમ નોશ કરતે હંય,  
 જહાંકે જો અલમ હંય વોહ સબી ખરદોશ કરતે હંય.  
 ખુદા જને હમારી કયા તખીઅત હય અરે સાકી,  
 જનાએ મય કબી હમકો નહીં મદહોશ કરતે હંય.  
 હવાકે સદ્ જોંકે કરતે હંય એહસાં શમે હીજરાં,  
 તસલ્લી આકે દેતે હંય કબી ખામોશ કરતે હંય.  
 હમારા જોશે ઉલ્કત દેખકર હંસતે હો કયું ધારો,  
 યેહ સુન કર નામ ઉલ્કતકા સમંદર જોશ કરતે હંય.  
 ન કાઅમેમે ન મંદીરમે કબી ઝુકતે ઉન્હે દેખા,  
 જો આશક હંય વોહ સીજદા ખર તેરી પાપોશ કરતે હંય.  
 અધેરી શખ નહી હય યેહ જુદાઇમે કમરકી હાં,  
 જનાએ આસમાં ધલારાકે અસવદ પોશ કરતે હંય.  
 દીખાકર જલ્દએ એખા કીયા હુશ્યાર હય હમકો,  
 ઝલક દીખલાકે મુસાકો મગર બેહોશ કરતે હંય.  
 બહોત રંજો અલમ આએ “અમન” કે સામને લેયકીન,  
 અસદકા સામના આકર કહીં ખરજોશ કરતે હંય.

## ગઝલ (૧૫૪).

જોકે કુચ્છ હય પાસ મેરે વોહ હય દીલબર આપકા,  
 ધર તુમહારા દીલ તુમહારા ઔર હય સર આપકા.  
 મયકદેસે કામ અપના હય નહીં છોડો મુજે,  
 કયા કરું મેં જાહેદો વોહ હોજે કવસર આપકા.  
 આંસુઓકે મોતીયોકા આબ ઔર રંગ ઔર હય,  
 અએ સદક જલ જાએ જીસકો દેખ ગૌહર આપકા.  
 રેહબરીકે વાસ્તે કાશી હય ઇશકે યાર બસ,  
 કામ કુચ્છ મુજકો નહીં હય જાએ રેહબર આપકા.  
 અશકકા વોહ સયલ નીકલા આજ યશ્મેસિ મેરી,  
 બેહ ન જાએ તુમ કહીં ડર હય સમંદર આપકા.  
 આસમાં વોહ તુર હય દીલબરકે રૂએ પાકકા,  
 દેખનેસે જીસકે ગીર જાતા હય અખતર આપકા.  
 કયા ઇલાજે નાતવાં હોએગા તુમસે અય તબીબ,  
 હો ગયા હય યું મઝસિ રંગ અસકર આપકા.  
 કલ ખુદા જાનેકે કીસકે દીલમે સોઝશ હોએગી,  
 હઝરતે દીલ સુન રહા હું આજ મરમર આપકા.  
 આહે સોઝસિ મેરી મકતલ ન જલ જાએ કહીં,  
 હુટ જાએગા મેરે નાલોસિ ખંજર આપકા.  
 ધુલતે ધુલતે ઇસ્તખવાહી રહે ગએ હંચ છોડદો,  
 ચલ નહીં સકતા હય અએ ફરસાદ નશ્તર આપકા.  
 દેખ મત દસ્તે હીનાઈ ઝાલ દે મુહ પર નીકાબ,  
 અએ શક મીટ જાએગા યેહ હંજે અહમર આપકા.  
 કયા ખુશી મળનું હુવા જબ યેહ સુના જલદી ચલો,  
 રખ દીયા હય કુચ્છ લયલાંમે ખીસ્તર આપકા.  
 ચયનસે સોતા રહુંગા હઝ તક શીર યા અલી,  
 કબમે જબ દેખલુંગા રૂએ અનવર આપકા.  
 ખાકમે મીલ કર ન બુલે યાદ કેહતે હંચ ઇસે,  
 બાદ મુદ્દન બી રહા હરદમ તસવુર આપકા.

ના ક્રીસકી યાદ રેહતી હય દીલે પુર દદમે,  
 ઝીક લખપર આ રહા હય રોઝ અકસર આપકા.  
 કયા હય મઝલુમી તુમહારી સૈયદી મેહશર તલક,  
 ગમ ઝમાનેમે રહા સીખતે પયગમ્બર આપકા.  
 કયા બલા દેખા ક્રીસીકે આરીઝે ગુલરંગકો,  
 રંગ ફક કયુ હો ગયા હય અએ ગુલેતર આપકા.  
 દેખ કર દીવાન પડ કર શેઅર હોતે હંય અગળ,  
 વરફ કરતા હય “અમન” હરએક સુખનવર આપકા.

### ગઝલ (૧૫૫).

ક્રીસકા અરમાન ક્રીયા કરતે હંય,  
 સીના બીરયાન ક્રીયા કરતે હંય.  
 કતલકી ક્રીસકી તૈયારી હય કહો,  
 સાફ મયદાન ક્રીયા કરતે હંય.  
 કયુ નહી ડર તુમહે જુઠે જુઠે,  
 અહદો પયમાન ક્રીયા કરતે હંય.  
 નહી માઆલુમ રફાએપે મગર,  
 રોઝ એહસાન ક્રીયા કરતે હંય.  
 એકલી હોતી હય લયકીન તેરા,  
 હીજમે ધ્યાન ક્રીયા કરતે હંય.  
 છોડ કર દીલકા હય જાતે અરમા,  
 ખાના વયરાન ક્રીયા કરતે હંય.  
 લોટ મકતલમે તેરી આ કાતીલ,  
 જાન કુરબાન ક્રીયા કરતે હંય.  
 કબી નાલે કબી શેવનમે રહે,  
 કુચ્છ તો અએ જાન ક્રીયા કરતે હંય.  
 મુસહફે રૂપપે તેરે અએ જાના,  
 સદકે કુરઆન ક્રીયા કરતે હંય.

નહી માચ્છુમ થા જન્નતમેંબી,  
 યુંહી દરખાન કીયા કરતે હંય.  
 જોશે વેહશત જો સીવા હોતા હય,  
 ચાક દામાન કીયા કરતે હંય.  
 એક તો ખતમ હુવા અબ તો “અમન”,  
 એર દીવાન કીયા કરતે હંય.

### ગઝલ ( ૧૫૬ ).

મેહંમદ મુસ્તુફાકી દો જહાંમે કયસી શોહરત હય,  
 બશર પર એર મલાયક પર હુષ વાજબ ધનાઅત હંય.  
 રહે બુખે નખી ખુદ આપ ખીલાયા જાકે ઔરોંકો,  
 કટારે દેદી સાએલકો અલીકી યેહ સખાવત હય.  
 શુન્હેગારોને ઉમ્મતસે કહેંગે હશ્રમે હઝરત,  
 ચલે આએ ચલે આએ ખુલા યેહ બાપે જન્નત હય.  
 રખે પુરનુર હઝરતકી મે તશખીહ દે નહી સકતા,  
 ચમક ખીજલીમે અયસી હંય ન શુલમે અયસી રંગત હય.  
 કયામતમે મુસલમાનો યેહ લબપે હોગા હઝરતકે,  
 ખુદાયા મેરી ઉમ્મત હય ખુદાયા મેરી ઉમ્મત હય.  
 મોહંમદ નામ સુનકર કયા મઝા આતા હય અએ યારો,  
 શીદા ઇસ મીમકે કયસી રહી ઇસમે લતાફત હય.  
 ખુલાલો પાસ અપને યા દીખાદો ખવાબમે સુરત,  
 નખીજ હીજ સેહનેકી નહી બંદમે તાકત હય.  
 કીયા કરતા હું યાદે અહમદે મુખ્તાર પલપલમે,  
 તસવ્વુરમે ખડી નઝરોંકે આગે ઉનકી સુરત હય.  
 ગમે હસનયનમે આંખોસે જીનકી અશ્ક બરસે હય,  
 બરસતા કશ્ત પર ઉનકી હંમેશા અએ રહમત હય.  
 પડે હંય દુર બદ કીસમતસે રોજે પાક હઝરતસે,  
 ચલે જાતે હંય યસરખકો કે જીનકી અચ્છી કીસમત હય.

પ્રીદા હય જાન મેરી ક્રાંતેમહ ખાતીન જન્નત પર,  
કે જીનકે ખત્તે અકદસસેહી બાકી ઇમામત હંય.  
“અમન” હમકો નહી કુચ્છ ખોશ રેહતા મરને જીનેકા,  
અલી મકદ્દકે હામી હંય નખી એહરે અયાદત હય.

### ગઝલ (૧૫૭).

મેં તડપતા હું મેરે યુસુફે સાની આ જા,  
ઝીંદગી જો હય તુજે મેરી ખયાની આ જા.  
મનઅ જો મુજકો કરે ડરમે દીલાઉ ઉનકો,  
ઉનકે દીલકા તુ અરે રાજે નેહાની આ જા.  
કોઇ અયસા નહી જીસસે કહું ગુઝરી મેરી,  
સુનનેકો ચાંદ ઝરા મેરી કહાની આ જા.  
કીસ તરહ હીજ્રમેં રેહતે હંય ખતા દે મજનું,  
નહી આતી હય મુજે શીકલ ખનાની આ જા.  
નહી માઅલુમ કહાં તુ ગઇ પીરી આઇ,  
તુઝકો દેતા હું કસમ મેરી જવાની આ જા.  
ચલતે ચલતે હું થકા અખતો ખુદાકી ખાતેર,  
મનઝીલે રાહે મોહોખ્ખતકી નીશાની આ જા.  
ઠોકરે યાર નહી મનઅ હંય કરતે તુજકો,  
સુરતે નકસ જો તુખ્ત હય મીટાની આ જા.  
જો રહે પાસ “અમન” કે તો સુનાએજે ગઝલ,  
કયું ચલી જાતી હય અએ ઉમ્ર દીવાની આ જા.

### ગઝલ (૧૫૮).

જો કરતી આહે આશક હય વોહ પુછો આસમાનેસિ,  
શયે દુરકતમેં કયા કરતે હંય વોહ પુછો મકાનેસિ..

ફનાકે બાઅદ જેરે ખાક પુરકતમે પરીફી,  
 ફીએ નાલે થે કયા પુછો મેરે કુરઆનખવાનેસિ.  
 જીસે દેખા ઉસે હય દોસ્ત પાયા અપને મતલબકા,  
 મોહખત પાક રખસત હો ગધ યારો અમાનેસિ.  
 જો કુચ્છ એહસાન કરકે યાદ દીલવાતે હંય પલપલમે,  
 ગરજ હય મેહરસે ઉનફી ન અયસે મેહરબાનેસિ.  
 હુવા હય કયું' યેહ સવદા ઔર હય કયું' સરકો ટકરાતે,  
 હકીકત પુછતા કોઇ નહી તેરે દીવાનેસિ.  
 વોહ નીકલેગી જગરસે આહ જલા દેગી ચમન સારા,  
 અએ મુરગાને ચમન ઉડખઓ અપને આશયાનેસિ.  
 કલાં હય કય્ જુલજુલકી પતા જો આહતે ઉસકા,  
 ગુલે લાલાસે વોહ પુછો ન પુછો બાગબાનેસિ.  
 ભરા હય જેહર દીલમે વોહ નીકલો આંદો પેહલે,  
 અબસ કાલી હય પેશાની નમાઝેકે દોગાનેસિ.  
 સુકાને હીજ બનવા કર ઉઠા કર સખકા લંગર,  
 ચલાઉં ધરકકી ફીસ્તીકો ગંમકે બાદબાનેસિ.  
 લીસાને તદખ સુન સુનકર ખુદાયા તંગ આયા હું,  
 કોઇ દીન ગુફતગુ હોતી નહી શીરી અબાનેસિ.  
 હુવે તૈયાર ઉડનેકો ભલા કયું' મુર્ગે દીલ કેહદો,  
 નહી કયા સયર હોતે હો મેરે અશકોકે દાનેસિ.  
 મેરી કાતીલ ગઝલ સુનકર "ચમન" યેહ લોગ કેહતે હંય,  
 યેહ મીસરે હંય કે તલવારે નીકલ આઇ બ્યાનેસિ.  
 ફસારતસે ખુદાકા શુક મેરે સુન્નેવાલોંકો,  
 હય આતા હાલ મેહરીલમે "ચમન" મેરે બ્યાનેસિ.

### ગઝલ ( ૧૫૯ ).

સુનકે નામે યાર યારો કયા મઝા પાતે હય હમ,  
 દેખનેકો આજ ઉસ મેહબુબકો જાતે હંય હમ.

બાઅદે મુદ્દાન કબ્રમે હંય દીલપે છુરીયાં ચલ રહી,  
 સુરતે કાતીલકો છસ દમ ધ્યાનમે લાતે હંય હમ.  
 કયસેહી મજનુ થા જો પુરકત ઉકા કર મર ગયા,  
 બારે ઉદ્ધત પુશ્તસે પુરકતકી ઉઠવાતે હંય હમ.  
 દુશ્મનીકો છોડ કર ઉદ્ધતસે આપસમે રહો,  
 બુલબુલોંકો ઔર ખીઝાંકો ગુલકો સમજતે હંય હમ.  
 રાહમે મીલતે હંય જળ લેતે હંય સર અપના ઝુકા,  
 વાઅદએ દીદાર છસ દમ યાદ દીલવાતે હંય હમ.  
 મેરે ઇસ્તીકબાલકો આ કર મકાં સારા ઝુકા,  
 મેહશીલે જનામે છસ દમ નાઝસે જાતે હંય હમ.  
 હો ગદ્દ અપની તૈયારી ઇસ રીયાઝે દહરસે,  
 કાફેલેવાલો દહેર જાઓ ઝંરા આતે હંય હમ.  
 મનઅ કરતા હય જો દરબાં હમકો ઉસ્કા ડર નહીં,  
 ખવાબમે ઉસ શોખકે ધર રોજ ઉઠ જાતે હંય હમ.  
 હીજ્રકા શબ કેહતે હંય અરમાં હમારે સુપ રહો,  
 નાલએ પએહમ તેરે સુનસુનકે ગલરાતે હંય હમ.  
 સઘ કર બસ સઘ હર પત્થરસે આતી હંય સદા,  
 સરકો દીવારોંસે જળ રોરોંકે ટકરાતે હંય હમ.  
 જો તુમે હો પૂછના વોહ પૂછલેના કલ મગર,  
 રાત પેહલી હય શીરીશ્તો જાઓ ગલરાતે હંય હમ.  
 અપની ગઝલોંસે સિવા ઓરોંકી ગઝલે હંય પસંદ,  
 ઈસલીયે કમ અય “અમન” અપની ગઝલ ગાતે હંય હમ.

### ગઝલ (૧૬૦).

હીજ્રકે સદમેસે મેરા યાર જલ જાતા હય દીલ,  
 ગેહ તડપતા હય કબી ગારી સંબલ જાતા હય દીલ.  
 ધુલતે ધુલતે પુરકતે જનામે દેઓ દોસ્તો,  
 ખુન હોકર અશમેસે મેરી નિકલ જાતા હય દીલ.



હય અબસ શિકવા તેરા શીસ્તા હય ઉનકી જાતમેં,  
 કયું તો પેદલુંસે મેરે બાહર નિકલ જાતા હય દીલ.  
 દેખતા હું બઝમમેં ઉનકી રકીઓકો મેં જબ,  
 શમ્મઅએ સોઝાંકી તરાહ મેરા પીગલ જાતા હય દીલ.  
 કયા હમારે હાથકે કાખીલ નહીં અય કાબરીયા,  
 હાથ લગતેલી મેરે ઉનકા મચલ જાતા હય દીલ.  
 મુઝદીશોમેં જબકે ગબરાતા હય કરતે હય સફર,  
 દેખ હિદુસ્તાં “અમન” અપના બહેલ જાતા હય દીલ.

### ગઝલ (૧૬૧).

ઉઠે હંય જહાંસે બશર કયસે કયસે.  
 અદમકો ગએ રેહ ગુજર કયસે કયસે.  
 નિઝારેસે હમને જદા યેહ ઉઝાદ,  
 લગે આકે તીરે નઝર કયસે કયસે.  
 સરે દાર દેખા સરોંકો તો યોલે,  
 શજરમેં લગે હય સમર કયસે કયસે.  
 અજલને ન છોડા કીસીકો જહાંમેં,  
 મીલે ખાકમે ઝકટર કયસે કયસે.  
 નહિં જીનકી કિંમત હય વસઅત ઉન્હુકો,  
 રહે તંગ અહેલે હુનર કયસે કયસે.  
 મોઅલ્લીમ બને મકતબે ઇસ્કકે હમ,  
 પડાતે હંય ઝેરો ઝખર કયસે કયસે.  
 હુવે જબ વોહ રખસત તો મીલ્લાદે નાઅલે,  
 કીયેથે બ વકતે સહર કયસે કયસે.  
 ઝમીં દેખ તેરે શિકમમે સમા કર,  
 હુવે ખાક રફકે કમર કયસે કયસે.  
 નહિં શીક કરતે હંય અનજામકી કુચ્છ,  
 ગુરૂરીમે હંય એહલે ઝર કયસે કયસે.

અય અશકે મુસીલસિલ ખુમ્મદો ખુદારા,  
 ઉઠે હય જગરમે શરર કયસે કયસે.  
 સરે બામ આકર દીખા રૂએ ઝેખા,  
 હય આશક ખડે નામવર કયસે કયસે.  
 ઉનહે લા મકાં કર દીયા આફરી હય,  
 બહાએ મકાં અશમેતર કયસે કયસે.  
 વોહ પત્થરસે પાનીસે ફેલાદસે જા,  
 બદલતે હય આશક જગર કયસે કયસે.  
 “અમન” હમને શવકે વતનમે હમેશા,  
 કીયે ખવાબમે હય સફર કયસે કયસે.

### ગઝલ (૧૬૨).

યે કહેતા હય ગેસુ સીયાહ યાર હું મેં,  
 સુનાતા હય અબશકે તલવાર હું મેં.  
 ઝુફરીસે હુસ્ને સનમને સુનાયા,  
 ખીકે આકે યુસુફ વોહ બાબર હું મેં.  
 શમે હીજ દીલકો જો ટાકા તો ખોલા,  
 નહી હું મેં દુશ્મન તેરા યાર હું મેં.  
 મસીહાસે મહેશરમેં કેહને લગા મેં,  
 નહીં હો ઝખફેં વોહ ખીમાર હું મેં.  
 જલાવો બહાવો મીટાઓ જલાઓ,  
 જો ચાહો કરો વોહ ગુન્હેગાર હું મેં.  
 કયામતમેં હમકો જીકકર સુનાયા,  
 અદાલત હય જરૂરી વોહ સરકાર હું મેં.  
 અય આશક પહન કફસે હીમ્મત રવાં હો,  
 રહે ધરક ખોલી કે પુર ખાર હું મેં.  
 સીવા હય નીઝારેકી મુસાસે તાકત,  
 હુધ ખેખુદી ઉનકો હુશીયાર હું મેં.

ચલું છુતકદેમે અય બહમન રંગોંકા,  
પહેનકર ખડા દેખ જુન્નાર હું મેં.  
દીમાંગે “અમન” યે સુનાતા હય હરદમ,  
કીયે શએર પયદા વોહ ગુલજાર હું મેં.

### ગઝલ (૧૬૩).

તેરા કયા નામ પ્યારા હય મોઘનુદ્દીન અજમેરી,  
સભોંકો તુ સહારા હય મોઘનુદ્દીન અજમેરી.  
વોહ હય બહેરે સખાવત આપકા અય શાહે઼રુહિદુસ્તાં,  
નહીં છુસ્કા કીનારા હય મોઘનુદ્દીન અજમેરી.  
જન આંખોને શમે મેરાજ દેખા તુર વહદતકો,  
ઉનહી આંખોકા તારા હય મોઘનુદ્દીન અજમેરી.  
ખુલા લીજ ખુદારા રોઝએ અકદસ યે અય મવલા,  
તેરી ધુરકતને મારા હય મોઘનુદ્દીન અજમેરી.  
નહીં હય ખોદ ઉસ્કો રોઝે મહેશરકે સવાલોકા,  
અગર ઝાએર તુમારા હય મોઘનુદ્દીન અજમેરી.  
હુવા લાગીર બદન અયસા તુમારે હીજમે મવલા,  
નહી ઉઠનેકા યારા હય મોઘનુદ્દીન અજમેરી.  
બશરતો ઉસ્સે જાતે હય લેકીન તેરી દરગાહમેં,  
શીરીશ્તોંકા ગુઝારા હય મોઘનુદ્દીન અજમેરી.  
ગમો રંજે અલમમે બહેરે બરમે હર મરઝમેહાં,  
તુહી હામી હમારા હય મોઘનુદ્દીન અજમેરી.  
ખુદારા ઇસ “અમન” પર રેહમકી રખતા નજર હરદમ,  
તેરા ખાદીમ ખીયારા હય મોઘનુદ્દીન અજમેરી.

### ગઝલ (૧૬૪).

તુ રેહતા દુર હય કહેદે યે ઉલ્ફતકા કરીના હય,  
સિવા તેરે જો પલ જાતી હય વોહ મેરા મહીના હય.

કબી મૈજે હય પ્રકતકી કબી તુફાં જુદાઇકા,  
 ઇલાહી પારકર ઉશ્કતકે દરીયામે સરીના હય.  
 હમેશા સાફ દીલ રખતે હય હમ સારે જમાનેસે,  
 ખુરા ઇસ્કા જો કુચ્છ હય તો ખસ પ્રકતસે ડીના હય.  
 કાચે નાલે થે વાહ દીનકા જલી જસસે ઝમીં સારી,  
 થેહ ઠંડી જસસે ફઝલી હય મેરી આહે શખીના હય.  
 રઘુએ વસ્લ લેકર ઔર પેરોકર તારે અરમાંકા,  
 ખતા અય સુઝને કુદરત મેરા દામાન સીના હય.  
 સીવા ખીલવતકે કોઇખી નહીં ડીસકા તુમેં ડર હય,  
 યે ખોલો કયુ લરજતે હો જખી પર કયું પસીના હય.  
 કરે કયું કર દોઆએ મયકશો ફસ્લે બહારીકા,  
 નહીં ખવાહીશ હય સદખાકી શરાખે વસ્લ પીના હય.  
 ગીરા જો ખુનકા કતરા મેરે કાતીલકી ખાતીમ પર,  
 નઝર કર ગૌરસે ખોલાકે અચ્છા કયા નગીના હય.  
 જહાં જતે હય હમ ઝાલીદ વહાં કુચ્છ ઔર ખુખી હય,  
 યે સુનલે કુચ્છે જાનામે મરના હય ન જાના હય.  
 અય શાહે હુસ્ન યે હય અઝં ઇસ્કી તેરી દરગાહમે,  
 નીગાહે લુત્ફ હો ઇસપર “અમન” તેરા કમીના હય.

### ગઝલ (૧૬૫).

મોહબ્બતસે કબી જલવા દીખા દેતે તો કયા હોતા,  
 રૂખે પુરપુરસે પરદા ઉઠા દેતે તો કયા હોતા.  
 જહાં તક પાસ હો તુમ કુચ્છ મસીહાકા નહિ ચલતા,  
 જનુને ઇસ્ક તુમ લા કર શફા દેતે તો કયા હોતા.  
 ખીરામે નાઝસે ચલ કર કબી ગૌરે ગરીબાંમે,  
 મેરી તુખતકા એક ઠોકર લગા દેતે તો કયા હોતા.  
 એવઝ તુખતકે અય યારો બલા ઇસલાસે આશકકો,  
 મોહબ્બતકે સમન્દરમે બહા દેતે તો કયા હોતા.

હમ આયેં હમ આયેંગે કહા તો મે લગા કેહને,  
 કોઇ જમીન અગર એહલે વફા દેતે તો કયા હોતા.  
 રલાતે હો સદા યુક્તમે અખતો રહેમ કુચ્છ ખા કર,  
 કોઇ દીન આકે અય જના હસા દેતે તો કયા હોતા.  
 કહા ઉનસે જો અરમાકા હમસે વોહ લગે કેહને,  
 ખના કર કચ્ચ અરમાંકી દબા દેતે તો કયા હોતા.  
 જો આશક મર ગયે હય આપકે દીદારકે ખાતીર,  
 સીવા નફરીનકે ઉનકો દુઆ દેતે તો કયા હોતા.  
 દવાઓંકે એવઝ હમકો તખીઓ કોઇ દીન આકર,  
 ખના કર વરલકા શરખત ખીલા દેતે તો કયા હોતા.  
 નહીં મીલતા હય જો કાસીદ પડે હો શીકમે કયું કર,  
 “અમન” ઇસ દીલ કબુતરકો ઉગ દેતે તો કયા હોતા.

### ગઝલ (૧૬૬).

કુચ્છમે જનામે ચલ કર ખુલ્લકા ખાઝાર દેખ,  
 છોડ દે જન્નતકો રીઝવાં હુસ્નકા ગુલઝાર દેખ.  
 હુરો ગીલ્માંસે સીવા આઝમે નીઝારેમે મઝા,  
 એક બારી ઉસ પરીશકા કબી દીદાર દેખ.  
 બેખુદીમે મુજકો યારોને કહા શાના હીલા,  
 આયે હે વોહ આજ મીલને ઇશકકે ખીમાર દેખ.  
 યે કહા મજનુને ચીલ્લાકર અરે લયલા મેરી,  
 કેન રોતા હય ઝરા આકર પસે દીવાર દેખ.  
 ખુન તો દીલમેં નહીં થા નોક અરમાંસે હય તર,  
 ગૌરસે કાતીલ યેહ તેરે તીરકા સુકાર દેખ.  
 ચાંદનીને જખ છુવા રૂએ સનમકો તો કહા,  
 અયે કમર આકર હમારા યેહ મહે અનવાર દેખ.  
 માલો ઝર પે કયું ગુશરી કર રહા હય તુ મુદામ,  
 કલ જો એહલે ઝર થે વોહ બેઝર હુવે ઝરદાર દેખ.

જળ તલકે પેહલુંમે હય દુશ્મન ન આયે વોહ નઝર,  
 દીલકે પુરજે કર ઉડા શીર સુરતે દીલદાર દેખ.  
 બઝમમે થી જળ રકીઓં પર નઝર મયને કહા,  
 યુવતો દેખે રોઝ હય પર કોઇ દીન તો ખાર દેખ.  
 તદખ નઝરોસે “અમન” દેખે ઝમાના ગમ નહીં,  
 તુ નીગાહે લુલ્હસે બસ સૈયદે અખરાર દેખ.

### ગઝલ (૧૬૭).

દીલખરકે ઇન્તેઝારમેં લાખો ખરસ ગચ્ચે,  
 બાદલ હમારી ચરમે રવાંસે ખરસ ગચ્ચે.  
 લયલાકે કારવાંકા પતાબી નહીં મીલા,  
 મજનું જો સુનકે જલ્દસે શોરે જરસ ગચ્ચે.  
 કેસી બનાઇ હય મેરી તકદીર કેબરીયા,  
 શેવકે વિસાલમેં મેરે અરમાં તરસ ગચ્ચે.  
 સૈયાદ તેરે દામમેં આતે નહીં મગર,  
 તકદીરસે હમારે પરા બાલ ફંસ ગચ્ચે.  
 આતેહી તેરે કુચ્ચેમેં જોફે એતાબસે,  
 કીતને દક્ષ અય નાઝની હમ પેશો પસ ગચ્ચે.  
 હમ કયા રહેંમે જાવેદાં ઇસ દારે ફાનીમેં,  
 મુસા મસીહા મુસ્તુફા હો દીનકો બસ ગચ્ચે.  
 અય જાનેજાં ખુદાકી કસમ તેરે હીજ્રમેં,  
 રાહતસે દહરમે નહીં ચંદી નફસ ગચ્ચે.  
 જો ચાહતેથે મીલકમેં સારી ઝમીંકો વોહ,  
 અય અરઝ યે બતા કહાં એહલે હવસ ગચ્ચે.  
 ફરયાદ કીસકે પાસ કરે અય ખુતો “અમન,”  
 ઝલીમ જહાંમે રેહ ગચ્ચે ઔર દાદરસ ગચ્ચે.

## ગઝલ (૧૬૮).

હીજાકી શબ્દ ખાનએ દીલસે કલક જતા નહીં,  
 ધર હમારા નુરે જનાસે ચમક જતા નહીં.  
 અય તખીઓ યેહ તો સય હય કેહતે હય જો ધક્કે,  
 દર્દમંદોકા દવાસે રંગ ફક જતા નહીં.  
 જલ્વાં હોતા હય અરે મેહરે તેરા ઝૈરોંકે ધર,  
 ખાનએ વયરાં હમારા કયું ચમક જતા નહીં.  
 કયા પકડતી હય હવા ઝૈરોંકે સમજનેકો જો,  
 નાલએ જાંકાર ગોશ ચાર તક જતા નહીં.  
 કયા પડે હય વોહ કફસમે યા ફસે હય દામમે,  
 કબ્જ ખુલખુલ પર કોઈ ખુલખુલ મટક જતા નહીં.  
 ગેસુએ જનાકો ખુશખુસે ખતા અય કઝીયા,  
 ખાનએ વયરાં હમારા કયું મહક જતા નહીં.  
 છરકો દેખા હય અધુરા કયા ખીરાદર કયા પીદર,  
 જામે ઉદ્દત ધસ જમાનેમેં છલક જતા નહીં.  
 કરતે હય સઝેરે ચમન પરદા હોડા કર વોહ મગર,  
 ધ્યાન યેહ દીલમેં લગા હય કોઈ તક જતા નહીં.  
 દેખતે કદદે રવાં હો કયા ભલા હીમ્મત નહીં,  
 દાર પર મનસુરસા કોઈ લટક જતા નહીં.  
 આજ શાયદ વોહ મીલેએ અયસા હોતા હય યકીં,  
 કુશી જનાંમે કદમ અપના અટક જતા નહીં.

## ગઝલ (૧૬૯).

વીસાલે ચારસે દીલ અપના બાગબાગ હવા,  
 ખુશીમે અશસે બાલા મેરા દીમાગ હવા.  
 કોર ચશ્મ હુધ રોરોકે શબો રોઝ મુદામ,  
 જગર શીરાકમે મેહરકે દાગદાગ હવા.

કીસીને આકે યુજનયા કે કહો એહલે અદમ,  
હવાકે જોડસે ગુલ કબ્રકા ચીરાગ હુવા.  
રંગમે એહરમે તેજીમે સીયાહ માર હય કયા,  
ફરાર દેખકે ગેસુએ યાર નાગ હુવા.  
શુરૂરે નગમા તરાના હય “અમન” હમકો પસંદ,  
વહાંયે દોડકે પહાંચે કહીં જો રાગ હુવા.

### ગઝલ (૧૭૦).

તેરે કુચમે આકર સુરતે બીરમીલ પડા હું મે,  
ખુદારા દેખલે જાના તેરે દરપર ખડા હું મે.  
જીગરકા સોઝ યુજ નેકો અય બાદલ ખરસનેકો,  
ધંધર આજ ધંધર આજ ધસી જા પર ગડા હું મે.  
હજારો શીતે અરમાનોસે હોતે હંચ મેરે દીલકો,  
શખે હીજા મેરી તકદીરસે કયા કયા લડા હું મે.  
જનામે ધરક લીલ્લાહ આરઝુ મેરી નિકલ જાએ,  
મદદ કર કુચમે કાતીલમે હીમ્મતસે બડા હું મે.  
અદનમે આજ દવરે જામ હોજાએ તો બહેતર હો,  
સુરાહી જામપર સાકી વહાં કયા કયા લડા હું મે.  
મે મુશ્તે ખાક હું યા રખ બડાઇ હય તુજે એબા,  
તેરાહી નામ અકબર હય કહું કયુ કર બડા હું મે!  
યે કેહતે હય સનમ ઝાહેદ “અમન” કુચબી નહીં કરતે,  
નહીં વોહ જાનતે તેરે તસવુરમે પડા હું મે.

### ગઝલ (૧૭૧).

નીઝારેસે મુએ લાખે નીગાહે યાર કયસી હય,  
સમાકર મ્યાનમે મારે અમન તલવાર કયસી હય.



ખીઝાં આતેહી નીકલી ખુલખુલે રાતી નશેમનસે,  
 નહી નીકલે વોહ ગુલશનસે વફાએ ખાર કયસી હય.  
 કાઠ કેહતા હય વહશી કાઠ ખોલા ચેહ દીવાના હય,  
 ફઝીહત આશકોંકી હાં સરે ખાઝાર કયસી હય.  
 મેરી ખાલીપે આકર એક ઠોકર વોહ લગા ખોલે,  
 તેરે ખાતીર દવા અય ઇશકકે ખીમાર કયસી હય.  
 સુના હય નામ જખસે જુઝખએ ઉલફતને ખેચાં હય,  
 નહી મે જનતા હું સૂરતે દીલદાર કયસી હય.  
 કબી ધૂરકતસે ઝવઝ હય કબી અરમાંસે લડના હું,  
 ચેહ દેખો ખાનએ આશકમે મારામાર કયસી હય.  
 પરી હય દુર હય યા ચાંદ હય વોહ ચૌદવી શખકા,  
 ચેહ કેહ દે શીકલ ઉનકી સાયએ દીવાર કયસી હય.  
 ગવારાકો જો લાયા દીલ તો ખોલે ખાઠ હય રશવત,  
 રકીખોંકા સુના જતા હય ચેહ દરખાર કયસી હય.  
 હસદ કરતે હંય જું હાસદ ધુઝું ઇકખાલ હોતા હય,  
 “અમન” પર દેખલો ચેહ રેહમતે ગફફાર કયસી હય.

### ગઝલ (૧૭૨).

મુજકો મેહશીલસે ઇશારેસિ ઉઠા દેતે હંય,  
 પાસ શૌખીસે રકીખોંકા ખીઠા દેતે હંય.  
 લાતી હય ઉનકી ખખર ઉસકે એવઝમેં તુજકો,  
 સહરો શામ દુઆ ખાદે સખા દેતે હંય.  
 ઝુલ્મપર ઝુલ્મ સહે અખતો ખુતો તાખ નહીં,  
 કુચ્છ કરમ હમપે હો સ્વગનદે વફા દેતે હંય.  
 શિકવા કરનેકા હમારા કબી દસ્તુર નહીં,  
 તહે શમશીરબી કાતીલકો દુઆ દેતે હંય.  
 જનેજાં તેરી જુદાઇમેં ખુદાકી સ્વગંદ,  
 સયલ અશકોંકે શયે હીજ ખહા દેતે હંય.

ભુલ જાતા હું શયે વસ્ત્ર જહાંકી લીઝઝત,  
 લયે ગુલરંગકે યોસે વોહ મઝા દેતે હંય.  
 જો સખી હંય વોહ છુપાતે નહિ માલો ઝરકો,  
 કદરે મકદુરસે સાયલકો સીવા દેતે હંય.  
 કયું નહીં જાતી જમાનેસે પરીઝ કયસે,  
 તુજકો અરમાન બરે રોઝ કઝા દેતે હંય.  
 નુર દીખલાકે વોહ કેહલાકે અનલહક લખસે,  
 લાખ મનસુર સરે દાર ચડા દેતે હંય.  
 કયા રકીઓંકી રકાબત હંય કે આખીર મેરી,  
 કુચએ યારસે વોહ ખાક ઉગા દેતે હંય.  
 પહોંચે મયખવાર જો કવસરપે સુનાયા હંસકર,  
 બાદા નોસીકા યહાં રંગ જમા દેતે હંય.  
 આશકોકો નહીં હાજત હંય દવાકી અય તખીબ,  
 લયે જાંબખશકે યોસેહી શકા દેતે હંય.  
 બહેરો બરમે હું બટકતા દરે જાનાકે લીયે,  
 ખીઝરો ધલ્યાસ નહિ રાહ જાતા દેતે હંય.  
 મેહમીલો નાકઓ લયલાકે કદમકે નકસે,  
 ખવાબમે આકે વોહ મજતુકો જગા દેતે હંય.  
 બેકફન છોડ દીયા કયા નહિ માલુમ તુમ્હે,  
 કતલ કરતેહી શહીદોકો દબા દેતે હંય.  
 ખુરદ સાલીસે તુમ્હે યે નહિ માલુમ સનમ,  
 વસ્ત્રમે પેહલુસે પેહલુહી લગા દેતે હંય.  
 કુચ સુના દે તુ રવા યેહ હંય જહાંકા દસ્તુર,  
 રેહ ગુઝર ખારીસે દુરીકા પતા દેતે હંય.  
 જાકે બોલા જો કાઢ તેરા શીદાઈ હંય “અમન,”  
 હમ નહિ જાનતે ઉનકો વોહ સુના દેતે હંય.  
 ગરદીશે દવરે ફલકમે યે લીખા હંય અય “અમન,”  
 આહનેવાલોંકો માઅશુક દગા દેતે હંય.

## ગઝલ (૧૭૩).

વોહ કેહતે હંય તેરે ઘરમેં ન આયેંગે ન આયેંગે,  
 રકીઓંકે ઘરોંકો જા બસાયેંગે બસાયેંગે.  
 જનામે કયસ પુર્કતમેં અકલે તુમ નહિ વહશી,  
 કફનકી દરજ્યા હમ બી ઉઘાયેંગે ઉઘાયેંગે.  
 વોહ મેરે ખવાબમેં આકર સુનાતે હય શમે પુરકત,  
 કોઇ દીન આપકો જલ્વા દીખાયેંગે દીખાયેંગે.  
 હઝારો દરો ગમને આકે ઘેરા હય શમે હીજરાં,  
 મગર ઉલ્હત સીતમગરકી નિલાયેંગે નિલાયેંગે.  
 ચેહિ ચેહ દીલમેં હોતા હય કોઇ દીન મેરે ઘર આકર,  
 મેરી બીગડી હુઇ કીસ્મત બનાયેંગે બનાયેંગે.  
 લગા હય ઇશક વોહ કુચ્છ ડર નહિ હય ખારે પુરકતકા,  
 અગર હય ખોજ દુન્યાકા ઉઘાયેંગે ઉઘાયેંગે.  
 અગર વોહ રૂઝ જાએગા તો જુઠી બી કસમ ખાકર,  
 કીસી સુરત પરીરૂકો મનાયેંગે મનાયેંગે.  
 યે કેહતી હય હવા શમઅ જલાનેકો નહિ હાજત,  
 ચીરાજે કાશ હમ આકર ખુન્નએંગે ખુન્નએંગે.  
 ખુદા જાને મેરી કીસ્મત ગુમાયે દીલમેં હોતા હય,  
 શહે લવલાક રોઝે પર ખુલાયેંગે ખુલાયેંગે.  
 રહે અરમાન દીલમેં દુશ્મને જોખનકે અય યારો,  
 કયામત તક “અમન”કો વોહ સતાએંગે સતાએંગે.  
 “અમન” યે લુટકે યઝદાનીસે હમકો હો ગયા હાંસીલ,  
 ન થા દીલમેં કે હમ શાએર કહાયેંગે કહાયેંગે.

## ગઝલ (૧૭૪).

તેરે કુંએસે બસદ આહ ચલે જાતે હંય,  
 હુંદકર ઓર કોઇ રાહ ચલે જાતે હંય.

સુનકે કુચ્છ ગાલીયાં માથુકકી તુ રેહના ગવાહ,  
 અય મેરે યારકી દરગાહ ચલે જાતે હંય.  
 વોહ અકલે ન ગુઝરતે હંય કબી રસ્તેસે,  
 નાલે આશકકે બી હમરાહ હમ લે જાતે હંય.  
 ચાહે ઉલ્ફત નહિ કરતા હય કયું આઝાદ હમે,  
 તુજકો યુસુફબી નિકલ ચાહ ચલે જાતે હંય.  
 અય ખીઝર અખતો ખતા કુચ્છે જાના કાપતા,  
 જુસ્તજુમેં કષ ગુમરાહ ચલે જાતે હંય.  
 શમે દયજુરમેં નિકલે જો વોહ પુછા મયને,  
 રાતકો છુપકે કહાં માહ ચલે જાતે હંય.  
 એક ગરદન હય મેરી ઓર હય ખેહદ કાતીલ,  
 લાખ ખંજર મેરે અલ્લાહ ચલે જાતે હંય.  
 રાતદીન અપના ચેહ શેવા હય કે કુચ્છમેં તેરે,  
 કબી આતે હંય પરીગાહ ચલે જાતે હંય.  
 પૂછતા કોઇ નહિ કયસી હય હાલત તેરી,  
 જખ કીસીસે હશમે જાહ ચલે જાતે હંય.  
 લુલ્હ હોતા હય રકીયાંપે અગર મેહરીલમેં,  
 દેખ સકતે નહિ વલ્લાહ ચલે જાતે હંય.  
 ચેજહાં છોડકે દો દીનમેં અદમકો અય “અમન,”  
 કયસે કયસે મેરે દીલખ્વાહ ચલે જાતે હંય.

### ગઝલ (૧૭૫).

જુદાઈમેં સનમકી હીજકી સખ્તી ઉઠાલી હય,  
 શમે પુરકતમે અરમાનોં મેરા અલ્લાહલી વાલી હય.  
 અરે કમખખત તુને કયા કીયા ચે કયું લગાયા દીલ,  
 ખીજર આકર મુજે જંગલમે દેતે ગોશમાલી હય.  
 નહિ માઅલુમ કયુંકર આરઝુ ઇસ દીલકી નિકલેગી,  
 યહાં જોશે જવાની હય વહાં તો ખુદ સાલી હય.

ડરાતા હય અરે વાઝેઝ મુજે કયું રોજે મેહશરસે,  
 કયામત જસકો કેહતે હય સો વોહ સરપર ઉડાલી હય.  
 નઝર અબરૂએ જનાપર જો રેહતીથી મેરી હરદમ,  
 પસે મુદ્દનબી આંખોમે રહી શિકલે હીલાલી હય.  
 ચલે આઝો ચલે આઝો શહીદો આજ કાતીલને,  
 અદાઓ નાઝસે શમશીર મકતલમે નિકાલી હય.  
 વોહ કુશ્તા હું કે પુલોકે એવઝ ગોરે ગરીબાંમે,  
 મેરી તુખત યે દેખો ચાદરે મેહતાબ દાલી હય.  
 સદા આતી હય મગરીબકા શહીદોકે મઝારોસે,  
 શકુકો દેખતે કયા હો હમારે ખુકી લાલી હય.  
 હરીઝાંથી શાખ જખતક ખુલખુલો માલીકા મજમાઅ થા,  
 ખીઝાં આતેહી ગુલશનમે કોઈ ખુલખુલ ન માલી હય.  
 કબી મસ્જીદમે જાતા હય કબી મયખાનેમે રેહતા,  
 “અમન”સે એક અય જાના તેરી મેહરીલહી ખાલી હય.

### ગઝલ (૧૭૬).

બરસતા કયું નહિ અય અઝ રેહમત કયું બહાના હય,  
 ઉતર આ તુ ઝમીં પર રોકે • તુજકો બી બહાના હય.  
 વોહ કુએ યાર હય શીરદોસ જરકા આશીયાના હય,  
 જસે કેહતે હંય મુસહર વોહ હમારા રૂએ જાના હય.  
 જુદાઈમે તેરી ધર હમકો લગતા કયદીખાના હય,  
 નહિ કુચ્છ ઔર હય લખપર સદાએ હાયે જાના હય.  
 ઝમીંકો ફશી મખમલસે સીવાં હું જાનતા વલ્લાહ,  
 યે ગરદૂંપર મેરે સરપર ખીલોરી શામીયાના હય.  
 સિકંદરકી તરાહ જુહમાતમે જાકર ફસા હું મય,  
 કીસીકે જુદકે શખગુપર હમારા દીલ દીવાના હય.  
 જહાં તુમ બએઠતે હો જીક લયલા કરતે હો હરદમ,  
 નહિ કુચ્છ ઔર તુમકો યાદ મજનુકા ફસાના હય.

નહિ માલુમ તુમકો કરતી હય બરખાદ એક પલમે,  
 નહિ ખાઓ કસમ જુઠી જો ધરમે રએન આના હય.  
 ખબર કુચ્છ બી નહિ દીનરાતકે તેરે દીવાનોકો,  
 યે દેખો તાક પર જના ઉઠા રખખા ઝમાના હય.  
 સુને નાલે મેરે તો ચાર ખોલા હંસકે શોખીસે,  
 ખીજલ હો બુલબુલે જસસે તુમહારા વોહ તરાના હય.  
 વોહ ગીરયાંકી હય ધુકતમે નહિ હય નુર આંખોમે,  
 દુઆઓ કરકે મીલનેકી જુદા હોતા શેશાના હય.  
 જહાંકે જીતને દરદો ગમ હંચ વોહ આયે નહિ પરવા,  
 હમે મઝકુર બનકર ખાર ઉલ્કતકા ઉઠાના હય.  
 ઝમાના રોકે દુશ્મન કતલ કરતા હય વફાઓંકો,  
 સમજતેથે જસે હમદમ નઝર આયા ખીગાના હય.  
 ન હો હરાન રોઝીકે લીયે દેખો ખીલા માંગે,  
 હમેશાં આસીયાંકે મુહમે આતા રોઝ દાના હય.  
 અબસ હો ટુંડતે હઝરત “અમન”કો કાપેમે ઝાઉદ,  
 સીવાઓ મયકદા ઉનકા નહિ કોઈ દીકાના હય.

### ગઝલ (૧૭૭).

ઉઝાએ હોશ હુરોંકે વોહ મેરા એક નાલા હય,  
 સુનાકર આહ પરીયોંકો પરશ્તાંસે નિકાલા હય.  
 અય આશક અયેશ કયુંકર આહતા હય રાહે ઉલ્કતમે,  
 તરીકો ઇશકકો કયા તુ સમજતા દારે ખાલા હય.  
 અબસ તું તોડતા હય જખ ગીરે તુખત બના દેના,  
 શહીદોંમે કીસીકે ખાગખાં યેહ ધુલ લાલા હય.  
 જો પૂછા આઈનેસે સુરતે દીલદાર કયસી હય,  
 યે કેહતા હય કે ઉનકા હુસ્ન ઓરોંસે નિરાલા હય.  
 યે કેહતા ચાંદ હય તારોંસે કયા મેરી હકીકત હય,  
 રૂખે મેહબુબકે પરતવસે ફએલા ઉખલા હય.

રહે બલ હથી તક દીલમે હમારે ઇસલીયે ચારો,  
 ન સુલબ કર કબી જુદોકા ઉસને બલ નિકાલા હય.  
 કહા કુચ્છબી નહિ ઉનસે વોહ જુદા આ સુનાતે હય,  
 ન સુન બાતો રકીયોંકી મેં અદના હું તુ આલા હય.  
 બનાયા હય ઉસીને અપને ફઝેલોંસે ખીગડતે હય,  
 મીટાનેકા નહિ બહેકા હકને ચાર પાલા હય.  
 વોહ શવકે વરલ હય તેરા કે ખીસ્મીલસા તડપતા હું,  
 ઝમાના તેરી પ્રકતસે મેરી નઝરોમેં કાલા હય.  
 ગયા મરજુદમે જબ આશક સુનાયા અહિદોંને યું,  
 ન આને દો ઇસે યે કુચ્છે માશુક વાલા હય.  
 સુને જબ વરફ ગઝલોંકે “અમન” યે મુહસે નિકલા થા,  
 યે સચ કેહતે હો ઓરોંસે મેરા મઝમું નિરાલા હય.  
 અયે અઝરાઇલ કુચ્છ હાજત નહિ હય તેરે આનેકી,  
 કીસીકે સોઝે પ્રકતને “અમન” કા માર ડાલા હય.

### ગઝલ (૧૭૮).

ઝમીં પર અશોં કુરસી પર ઝમાનેમે તુજે દેખા,  
 હુવા જબ આશના હરએક ઠીકાનેમે તુજે દેખા.  
 બના હય હોશ જસકે પાસ ઉરકે તું નહીં રેહતા,  
 જુરા હો ઇશક તેરા દીલ દીવાનેમે તુજે દેખા.  
 હીનાઓ લાલઓ ગુલસે શફક રતબેમેં હો બાલા,  
 શહીદોંકે લહુકા રંગ લાનેમે તુજે દેખા.  
 હકીકત નાર દોઝખકી નહિ કુચ્છ બી તેરે આગે,  
 સીવા અય આતીશે પ્રકત જલાનેમે તુજે દેખા.  
 વોહ આયા રશકકે દીલ હો ગયા દુકકે મેરા વલ્લાહ,  
 કબી જો નાઝની હમને ખીગાનેમે તુજે દેખા.  
 દુઆઓં હો ગઈ મકબુલ અપની ખુલખુલેં ખોલી,  
 ચમકતે બરકે તાબાં આશીયાનેમે તુજે દેખા.

તજસ્સુસમે ગયા લેકીન પતા પાયા નહિ તેરા,  
 ન ગુલશનમે ન સેહરમે ન ખાનેમેં તુજે દેખા.  
 જુરાકે નાતવાંકી કયા હકીકત ઉઝ દો રોઝા,  
 સીવા સરસરસે હમને તેઝાં બનેમેં તુજે દેખા.  
 હીનાઇ હાય દેખે ખુન આપોસે નીકલ આયા,  
 અંધેરા હો ગયા જબ જુલ્ફશાનેમેં તુજે દેખા.  
 “અમન” હય આફરીં હુદુ’ ઝખાંપર હય અજબ કાશુ,  
 કલામે ગઝેરમે ગઝલેં બનાનેમે તુજે દેખા.

### ગઝલ (૧૭૯).

તડપતા હું સિસકતા હું કબી મય જામ ખીરમીત્ર હું,  
 યે કેહતા ઇશક હય મુજસે અમનમેં તેરા કાતીલ હું.  
 એનાદો ખુગઝો કીનેસે હમારા હય જીગર ખાલી,  
 કદુરત મુજસે રખતે હંય મેં ઉનસે આઇના દીલ હું.  
 ઝરો દવલત નહિ કુચ્છ ચાહતા હું અય શહે ખુખાં,  
 તુમહારે દરપે આકર એક ખોસિકા હીસાયલ હું.  
 રકીખોસે મુલાકાતે હમેશાં આપ કરતે હંય,  
 નહિ મીત્રતે હો મુજસે કયા નહિ. મીલનેકે કાખીલ હું.  
 દવાઇ હથ તક હોવે ન હોવે અખમ યે અચ્છા,  
 અય લુકમાંજી કીસીકે તીર મીઝગાંકા મેં ખાયલ હું.  
 નઝાકતસે સુનાતા હય યે જુએ જેસુએ જાના,  
 જુલોંમે મુશકમે અંખરમે રચહાનોમેં શામીલ હું.  
 ચલે જાતે હંય આશક સર લીએ હાથોપે મકતલમેં,  
 જીનુને ઇશકમે આકર પડા કયસા મેં ગાશીલ હું.  
 કીસીને જબ્બકે પૂછા કુરકતે લયલાકી વહેશતસે,  
 યે ખોલા કયેસ લોગોસે ન મજનુ’ હું ન આકીલ હું.



નીઝારા કરકે અય યારો હમારા યાર શોખીસે,  
હીલાલે ઇદસે બોલા તુ નાકીસ હય મેં કામીલ હું.  
યે કેહતી રાહે ઉલ્લૂત હય બયાબાંમે મુજે આકર,  
કટી જાતી નહિ હરગીઝ અય આશક અયસી મંઝીલ હું.

### ગઝલ (૧૮૦).

સનમ હીજ સહનેકી તાકત નહીં,  
તેરે દરપે આનેકી હીંમત નહીં.  
હવાને કહા દેખ હંસતા હે કયું,  
વીસાલે સનમકી બશારત નહીં.  
સરેરાહ રફતારસે હશ્ર હય,  
મેરે ઘરમે આતી કયામત નહીં.  
દરે યાર પર સર બુકે દમ બદમ,  
સીવા ઝોર કોઇ ઇબાદત નહીં.  
હુંકાને ઝરો માલકા દોસ્તો,  
મોહબ્બતસે ઉસકી કનાઅત નહીં.  
મુકદ્દરસે મજનુ' ગીલા હય અબસ,  
ઝમાનેમે આશકકો રાહત નહીં.  
મેં મરતા હું ઉનપે વોહ આતે નહીં,  
ખુતોમે ખુદાયા મહોબ્બત નહીં.  
અય કાતીલ ન ચલતી હય તલવાર કયું,  
મોકદ્દરમે મેરી શહાદત નહીં.  
જો કેહલાયા ખીમાર હું તો કહા,  
અયાદતકો આનેકી આદત નહીં.  
લગાઇ જો ઠોકર કહા કશ્નને,  
શહીદે મોહબ્બતકી તુખત નહીં.

અમી'પર ફલક પર સકર ખુલ્લમે,  
 કહાં બઝમે જનાકી શોહરત નહીં.  
 અબસ ઇન્તેઝારી તુ કરતા હય દીલ,  
 મીલે આજ વોહ અયસી કીસ્મત નહીં.  
 ન દેખે કબી હક્ટે એકલીમકો,  
 ગલી યાર જયસી રીયાસત નહીં.  
 કીસીકી ઝબાસે નહીં યે ચુના,  
 સખુનમે “અમન”કે લતાંકત નહીં.

### ગઝલ (૧૮૧).

યે ફેલતી અકલ શીરતી હય અય દીવાના કહાં હો તુમ,  
 કુચ્છ આકર કામલો મુજસે મેરા માનો કહાં હો તુમ.  
 હંય બઝમે યારમે જલતે નઝર કયું તુમ નહીં આતે,  
 જલો આકર ચીરાગોંપર અય પરવાનો કહાં હો તુમ.  
 વોહ સૌદા હય ખબર રેહતી નહીં બસતીઓ જંગલકી,  
 મે તુમકો દુંડતા હું અય બયાબાનો કહાં હો તુમ.  
 ગયા જો બઝમમે સીના સીપર કરદી સદા મયને,  
 મેરે મેહબુબકે પલકોકે પયકાનો કહાં હો તુમ.  
 હો દીલમે યા જીગરમે યા ગએ હો કુએ જનામે,  
 નહીં મેં દેખતા તુમકો અય અરમાનો કહાં હો તુમ.  
 કબાબે દીલ બનાએ હંય તુમ્હારે વાસ્તે આવો,  
 ગમે રંજે અલમ આશકકે મહેમાનો કહાં હો તુમ.  
 વોહ સહબાકી રવાની હય મેરી ગરદનસે મકતલમે,  
 છલક જાઓ છલક જાઓ અય પએમાનો કહાં હો તુમ.  
 તુમે હું દુંડતા વહશતમે કીસ હસરતકી નઝરેંસે,  
 નહીં આતે હો હાથોમે અય દામાનો કહાં હો તુમ.  
 નહીં હય હાથમે તાકત કે છીંડકુ ઝખ્મકે ઉપર,  
 ઝરા લગ જાઓ ઝખ્મોંસે નમકદાનો કહાં હો તુમ.

નહીં ઈસ્કી ઝબાં ઉડું “ચમન” હય કવમે ખોળસે,  
કભી કુચ્છ હો તો આ દેખો સુખનદાનો કહાં હો તુમ.  
“ચમન” દીવાન મેરા હે સુનાતા નાઝસે હરદમ,  
હુવા તૈયાર હું છપકર ગઝલખવાનો કહાં હો તુમ.

### ગઝલ (૧૮૨).

ધરમે હમારે આપકો આનેસે કયા ગરઝ,  
ગમઝો અદાઓ નાઝ ઉગનેસે કયા ગરઝ.  
અંધેર હો તો ખૂબ હો દેખે ન કુચ્છ મલક,  
શમ્ય સરે મઝાર જલાનેસે કયા ગરઝ.  
ઉજરત નહીં જો મીલતી હય મહેનત ફુલ હય,  
ઉદ્ધતકા ખાર સરખે ઉગનેસે કયા ગરઝ.  
ખાઅદે ફના જોવા ન મીલે મર્ગ હય અખસ,  
અય મૌત કેહ દે જનસે જનસે કયા ગરઝ.  
મગર હોકે હમ ન બગડતે કીસીસે હય,  
હમકો કીસીકે દીલકો દુખાનેસે કયા ગરઝ.  
જબ વોહ ગયા બુલાને તો બોલે રકાબસે,  
શવકે વિસાલ હો તો બહાનેસે કયા ગરઝ.  
આશક પુકારતે હંચ વોહ દેતે નહીં જવાબ,  
હઝરત ખીઝરકો રાહ બતાનેસે કયા ગરઝ.  
અચસી ઝમીં હય ઇશકકી હોગી નહીં હરી,  
દરીઆએ અશક ચશમ બાંહાનેસે કયા ગરઝ.  
ખોલા કીસીને હો ગયા મજનુ શીરાકમે,  
કેહને લમે વોહ હમકો દીવાનેસે કયા ગરઝ.  
મહેબુબ એક હય વોહ હમારા ફકત “ચમન,”  
ઔરોંસે હમકો દીલસે લગાનેકો કયા ગરઝ.

## ગઝલ ( ૧૮૩ ).

પતા મીલતા નહીં તેરા મેરે દીલખર કહાં હય તુ,  
 ન કાઅમેમે તુજે દેખા નદર મંદીર કહાં હય તુ.  
 અગર કાતીલ નહીં આતા ચલા આ તુ દોઆઓસે,  
 રવાં હો આકે ગરદન પર મેરી ખંજર કહાં હય તુ.  
 હઝારો દવરો તુફાંસે મેરી ધુરકતકે દરીઆમે,  
 ચલી જતી હય કીશતી સખકે લંગર કહાં હય તુ.  
 પીલાયા હય વોહ મુજકો આજ સાકીને કે અય વહલાહ,  
 તસદદુકે તુજકો કરવું શરખતે કવસર કહાં હય તુ.  
 યે દેતાથા સદા મજનુકો હરસુ મે બયાબાંમે,  
 જલે હમ દોનો ધુરકતમેં યહાં મીલકર કહાં હય તુ.  
 હુવા યુમ દસ્તે ઉદ્દતમેં તો કેહતા થા મેં યું રોકર,  
 દીખા દે રાસ્ત મુજકો મેરે રહખર કહાં હય તુ.  
 મુખાતીખ યું દીલે શકશકસે હોકર કહાં મયને,  
 લડાઉ શીશમે દીલકો અરે પત્થર કહાં હય તુ.  
 યે કેહતે હંય કે તેરી ચાલસે હોતી કયામત હય,  
 તુજે હું હુંડતા હર સુ અરે મેહશર કહાં હય તુ.  
 જો કુચ્છ હોતી હય વોહ માઅલુમ હય જો હોને વાલી હય,  
 ખરાખર દેખલું તકદીરકે દક્તર કહાં હય તુ.  
 શમે વાઅદા વોહ આઅે હંય પેહનાઉ ઉનકે કાનોમેં,  
 ખનાલા બાલીયાં અય ખુદકે ઝરગર કહાં હય તુ.  
 રમે જાકો હુવા હય શવક પેહલે તુજસે મીલનેકા,  
 નહીં ફરસાદ જો આતા અરે નશતર કહાં હય તુ.  
 વોહ હોગા શવક હુરોકો હમારે વસ્લકા વહલાહ,  
 કયામતમેં પુકારેગી “અમન” શાઅેર કહાં હય તુ.

## ગઝલ (૧૮૪).

ન હોવે વસ્ત્ર તો પહેલુસે મેરે દીલ નીકલ જાએ,  
 ખુદાયા ચેહ ન હો તો હસરતે ખીરમીલ નીકલ જાએ.  
 જો આયે મયકદમેં ફાસીકો ફાજરબી અય ઝાહીદ,  
 વોહ બનકર એકદમમેં મુરશીદે કામીલ નીકલ જાએ.  
 સુને નાલે મેરે જો બહરે ઉલ્કતમેં તો અય વહલાહ,  
 સમંદર છોડકર તુજકો કહીં સાહીલ નીકલ જાએ.  
 ઝુકા લે સર ખીજલતસે કયામતમેં જો અય યારો,  
 અદનકે સામને વોહ યારકી મેહશીલ નીકલ જાએ.  
 મજા વોહ હય તેરી શમશીરકા કાતીલકે મકતલકો,  
 ફનાકે બાદ તુખતસે તેરા ધાયલ નીકલ જાએ.  
 કરં ફરયાદ મેહશરમેં તો વહલાહ ખોફે દાવરસે,  
 સશીસે છુપકે દો ઝખકો મેરા કાતીલ નીકલ જાએ.  
 તેરી તસવીર શીરતી હય મેરી આંખોમે અય વહલાહ,  
 ન મરતે દમ ખ્યાલે નાકઓ મેહમીલ નીકલ જાએ.  
 શીરીશતે કેહતે હંય હમસે થકે હંય અખતો લીખ લીખ કર,  
 જો મર જાઓ તો શીકરે ખાર જો દાખીલ નીકલ જાએ.  
 મેરે દીલ લેકે કેહતે હો નીકલ જાઓ કહાં હો તુમ,  
 તેરે કુએસે કયું કર અય સનમ એદીલ નીકલ જાએ.  
 જલા કરતા હે કયા દીલ જખ તસવુરમેં મેરે આકર,  
 કોઇ મઝમું “અમન” જો સચ્ચેરકે કાખીલ નીકલ જાએ.

## ગઝલ (૧૮૫).

કયામત તક ન ભૂલુંગા વોહ તુને કી ખુરાઇ હય,  
 અમનકો છોડકર ઔરોંસે તેરી આશનાઇ હય.  
 દુઆઓં બઝોઈ કર વોહ કી વીસાલે યારકી ખાતીર,  
 જુદા હો કર કહીં આતુ કહીં મેરી કલાઇ હય.

નહી માયુસ હોતા હુ વીસાલે ચારસે વલ્લાહ,  
 મીલાદે ખારકો ગુલસે વોહ શાને કીઝીયાઇ હય.  
 કહોગે કયા ખુતો મહેશરમે પૂછેગા ખૂદા જખ્ખ યેહ,  
 સખી બનકર કોઇ દીન હુસ્નકી દવલત છુટાઇ હય.  
 અબ્બસ લાએ હો શીશે બરકે કયસે તુમ દિવાને હો,  
 તખીખો દહે પુરકતકી નહી હોતી દવાઇ હય.  
 ખુતો કયું સંગદીલ હોતે હો કેહ દો કયું યે આશકકી,  
 વફાએ ભૂલ જાતે હો યે કયસી ખેવફાઈ હય.  
 યે કેહતે હય ચલી જા તુ વોહ કેહતી હય ન જાહેંગી,  
 યે અરમાનોકી ડુકાંતસે શખે હીજરા લગાઇ હય.  
 ન આયા માલો ઝર હમારાહ ન કોઇ સાથ સાથી હય,  
 જો આઇ કામ અપને વોહ “અમન” અપની ભલાઇ હય.

### ગઝલ (૧૮૬).

હુઆ અયસા અસર દીખલા ન વોહ અગચારકો દેખે,  
 મસીહા બનકે વોહ મેરે દીલે ખીમારકો દેખે.  
 ન લેવે નામ ગુલશનકા હો કુરખાં આરીઝે ગુલ પર.  
 કોઇ ખુલખુલ જો આકર હુસ્નકે ગુલઝારકો દેખે,  
 બડી કીસમત હય ઉન કદમોંકી જો આએ તેરે દર તક,  
 ખુશા વોહ આંખ જો રોકર તેરે દીદારકો દેખે.  
 ખુતોંસે લવ લગાઇ હય ખફા કયું ઇસસે હોતે હો,  
 પટે સલ્લેઅલા ઝાહેદ જો મેરે ચારકો દેખે.  
 નહીં તાકત હય યુસુફકી ખરીદારી કરે તેરી,  
 મગર દલ્લાલ બનકર હુસ્નકે બાઝારકો દેખે.  
 ફનાકે બાઅદ ઉડ કર આ ગયા મેં કુએ જાનામેં,  
 જમી હય ખાક વોહ મેરી કોઇ દીવારકો દેખે.  
 તજલ્લી વોહ રૂખે મેહબુબકી હય જો કબી ચારો,  
 છુપે વોહ બાદલોમેં જો મહે અનવારકો દેખે.

જો આશક હય વોહ મજનું હય ઉસે સખ રંગ ચક્ષાં હય,  
 ન ગુલશનકો ન પુલોકો ન કોઇ ખારકો દેખે.  
 ખીલા ઉસ્તાદકે કયસે લીખે હંચ અચ્ચે “ચમન” હમને,  
 તસનુરસે કોઇ આકર મેરે અશઆરકો દેખે.

### ગઝલ (૧૮૭).

ન કૌસરસે ઈલાકા હય ન આખે ચાહે ઝમઝમસે,  
 તહારત હો રહી હય આશકોંકા ચશમે પુનમસે.  
 કરેં જીનતમેં કયા ઓર ઇદગાહમે કીસ તરાહ જાઉં,  
 સીવા હય ઇદકા દીન હીજે જનામેં મોહરમસે.  
 ખીલા સાકી છીલકતા હય મેરી ચશમોકા પયમાના,  
 હુવા મશહુર હય સાગર હમારા સાગીરે જમસે.  
 ચલાદે તેગ અચ્ચે કાતીલ ન હોગા ખું બહા તુજપર,  
 નહી કુચ્છબી બદનમેં ખું શીરાકે ચારકે ગમસે.  
 કહા ટાલા ન હવાકા હુવે ખારજ વોહ જન્નતસે,  
 મોહબ્બતમેં મીટે કયસે વોહ પુછે કોઇ આદમસે.  
 મોહબ્બત કેહતે હંચ ઇસકો તુમહારી યાદ કયસી હય,  
 સદાચ્ચે હાચ્ચે જના આ રહી હય આખેરી દમસે.  
 કરેંજે આશકોંકા તાઅજીયત વોહ કયા ભલા યારો,  
 નહી પુસત ઉન્હે મીલતી હય જલ્લાહોકે માતમસે.  
 કહો સાયન્સવાલોંસે નહી ઇતના તુમહે માઅલુમ,  
 ઝમીં શીરતી હય તો શીરતી હય તો મેરી આહે પય હમસે.  
 ન ટાલા હુકમ ઉનકા જોકે ફરમાયા બજા લાચ્ચે,  
 નહી માઅલુમ કયું કર હો ગચ્ચે હંચ વોહ ખફા હમસે.  
 હઝારો દીજાચ્ચે ખોસે નહી મેં મદદે કાનેઅ હું,  
 જો કાનેઅ હય ઉનહેં મતલબ નહી હય ખેશ ઓર કમસે.  
 જો જલતે હય કીસીકે સોજે પુરકતસે વોહ મર જાચ્ચે,  
 ચેહ ખેહતર હય ઇલાહી વોહ જલે નારે જહન્નમસે.

યેહ ઝરવાલોંસિ કેહદો યેહ “અમન” ઉલટતકા તાલીબ હય,  
લુભાતા હાં નહી હરગીઝ “અમન” યેહ દામો દીરહમસે.-

## ગઝલ (૧૮૮).

જનાપે કયસ ધુકતમે જલો આહીસ્તા આહીસ્તા,  
કદે અફસોસકો હઝરત મલો આહીસ્તા આહીસ્તા.  
ધસે તાંઅજલ હય લેકાન ખુદારા હઝરતે ખંજર,  
મઝા આએ શહાદતકા ચલો આહીસ્તા આહીસ્તા.  
હમે યેહ હય કે મર જાએ તો છૂટે પર વોહ શાખીસે,  
યેહ કેહતે હય સીરહાને આ મરો આહીસ્તા આહીસ્તા.  
અએ સયલે અશ્કમે દેતા હું મેરી જાનકી સવગંદ,  
ન બેહ જાએ કદી દુન્યા બહો આહીસ્તા આહીસ્તા.  
બહાને કયું બતાલે હો ચીરાગોંકે યુગ્મનેકે,  
શમે વસ્લ અએ પરી ખીલવત નહો આહીસ્તા આહીસ્તા.  
ન સુન લેવે યેહ પરવાના રકીબોંને કહા ઉનસે,  
તુમહારે રાઝકી બાતેં કહો આહીસ્તા આહીસ્તા.  
વોહ આકર કંચ પર મેરી ઔર થમથમ કર શરાતસે,  
લગા ઠોકરકો વોહ બોલે મીટો આહીસ્તા આહીસ્તા.  
કટેગી કયું યેહ મંઝીલ ગીરકે બયકો રો કહો હીંમત,  
સંબલકર અએ જનાપે દીલ ઉઠો આહીસ્તા આહીસ્તા.  
હવાઓ ધુપસે યેહ ખાક કેહતી હય યું મકતલમેં,  
હય ફરતે જાબજા દેખો ખડહો આહીસ્તા આહીસ્તા.  
નહીકા નામ સુનકર નામા બરસે કયું હો ધભરાતે,  
જો દુઝ્ઝ કેહતા હય વોહ ઉસસે સુનો આહીસ્તા આહીસ્તા.  
ઉઠાકર લાશ મેરી કયું ધડેહમેં ફેંક દેતે હો,  
ન આશકકો અઝીયત હો રખો આહીસ્તા આહીસ્તા.  
કરો દુઝ્ઝ કાર દુન્યાકા તુમહે દીવાં બનાનેકી,  
“અમન” તાઆજલ હય કયું કર લીખો આહીસ્તા આહીસ્તા.



શયે વરલ આકે મેરે છડનેસે મુજકો કેહતે હંય,  
 ન સુન લેવે કોઇ હમસે હંસો આહીસ્તા આહીસ્તા.  
 અએ મજનુંજી શયે હીજરકે કીનેકી યેહ હીકમત હય,  
 દુઆએ વરલે લયલાકી કરો આહીસ્તા આહીસ્તા.

### ગઝલ (૧૮૯).

નઝર હય આરેજે ગુલ પર ઇસે કુરઆન કેહતે હંય,  
 ખુતોકે હુસ્ને જેબાકો ખુદાકી શાન કેહતે હંય.  
 નહી દેતે કીરાયા હય ન કેહનેસે નીકલતે હંય,  
 રહેંજે હથ તક દીલમેં મેરે અરમાન કેહતે હંય.  
 તેરી ગીરયાંસે આએ તંગ હંય અએ આશીકે શયદા,  
 રહો ચુપકે ખુદારા હઝરતે ઝીંદાન કેહતે હંય.  
 ન જલતા હો કોસીકે સોજે દુરકતસેં જો હર લહઝા,  
 ઉસી દીલકો ખુતો હમ મનઝીલે સુનસાન કેહતે હંય.  
 ચલા કર તેગ કાતીલને શહીદોસે મીલાયા હય,  
 અદનમેં હમકો પોહોંચાયા ઇસ એહસાન કેહતે હંય.  
 અબસ જુઠા બનાતે હો ગવાહીકો યેહ આએ હંય,  
 જો મેં કેહતા હું તેરે અહદ ઐર પયમાન કેહતે હંય.  
 નમાઝોમેં દુઆઓમેં વઝીફોમેં મેરે અસ્લાહ,  
 મીલાદે યારસે હમકો તુજે હરઆન કેહતે હંય.  
 મેરી કીસમત તો દેખો જબ દરે બનાપે બતા હું,  
 નહીં હય હુકમ આનેકા તુમ્હે દરબાન કેહતે હંય.  
 ખુરા કરતે હંય ઝાહેદ શીર વોહ અસ્લાહકે બનાનેકો,  
 હરઝકર અઉઝબીહ્લાહે મીનશ શયતાન કેહતે હંય.  
 કીયા તુને જો હય તુખત ન બોલેંજે કયામતમેં,  
 કબી મીઝબાંકી હમ ઝરરી કહીં મેહમાન કેહતે હંય.  
 અગર દરબારમેં ઉસકી “અમન” અચ્છે કહાતે હંય,  
 નહી પરવા અગર હમકો ખુરા ઇનસાન કેહતે હંય.

“ચમન”કે કદરદાનો નીમ શોઅરાસે કહો જાકર,  
 ઇસે કેહતે હંય ગઝલે ઔર ઇસે દીવાન કેહતે હંય.

### ગઝલ (૧૯૦).

વસ્લકે મરંમે ઝખાંસે દમખદમ હોને લગે,  
 આશકોમેં દોસ્તો મશહુર હમ હોને લગે.  
 ઇત્તેફાકી હીંદમે હીંદુ મુસલમાંમેં હુઇ,  
 શુક હય દયરો હરમ મીલકર બહમ હોને લગે.  
 ઇતના ફરમાઓ કે હમકો છોડ કર અએ મેહલકા,  
 કયું રકીઓંપર તેરે લુત્ફે કરમ હોને લગે.  
 ઠોકરે અયસી લગાઇ આકે મેરી કાંચ પર,  
 સુનકે હંયરાં દોસ્તો એહલે અદમ હોને લગે.  
 હીજકો કરદે ફના તાકત નહી અએ કીજીયા,  
 લાખ બારી એક લેહજેમે સીતમ હોને લગે.  
 કયસે મુરગાંને સહર મીલ્લાંકે હસ્તીસે રવાં,  
 કયા દુઆએ આશકાંસે સુખહોદમ હોને લગે.  
 કયસે અખબારોમે શોઅરાઓમેં અરજે હીંદમે,  
 શોઅરજોઇસે “ચમન” મશહુર હમ હોને લગે.  
 જખકે ચુમાં આશકોને હસરતો અરમાનસે,  
 અશંપર નાઝાં તેરે નકશે કદમ હોને લગે.  
 કયા કરે તુજકો નીકલ જાએ કીસી તદખીરસે,  
 યાર ખીન હયરાન અએ બાગે ઇરમ હોને લગે.  
 ઠંડી ઠંડી સાંજ જરતેથે ફનાકે બાઅદ બી,  
 જખ રવાના તેરે કુચેસે સનમ હોને લગે.  
 ફતેહા દેતેથે સાકીકા સુરાહી જમ પર,  
 મયકદેમે મસ્ત જખ તેરી કસમ હોને લગે.  
 કયા તેરી કીસમત હય જો આઇ “ચમન”કે હાયમે,  
 ઇશકકે મઝમુ કલમ કયસે રકમ હોને લગે.

## ગઝલ ( ૧૯૧ ).

લાખ અરમાન મેરે દીલમેં ચલે આતે હંય,  
 હાં મુસાફીર હય વોહ મનઝલમે ચલે આતે હંય.  
 શમઝો ગુલ શીશઝો સાફીકો મના હી બી નહી,  
 શવકસે ચારકી મેહશીલમે ચલે આતે હંય.  
 જીનકી કીસમતમે લીખી હય વોહ શહાદત દેખોં,  
 સરકે બલ મકતલે કાતીલમે ચલે આતે હંય.  
 લયલા ગરમીસે તડપતી હય શમ્પોરોઝ મુદામ,  
 નાલઝમે કયસ જો મેહમીલમે ચલે આતે હંય.  
 ગયરકે હો ગઝે વોહ યા નહી હય મેરી ખબર,  
 કયા તસવુર દીલે બીસમીલમે ચલે આતે હંય.  
 વરના ગીર પડતા મગર હંમતો તસકીકે મુદામ,  
 લાખ કાંટે દીલે ધાયેલમે ચલે આતે હંય.  
 કુચ્છ ગુફીસે નહી કામ હમારા હય “ચમન,”  
 હમ સફે નાકીસો કામીલમે ચલે આતે હંય.

## ગઝલ ( ૧૯૨ ).

આજ કયુંકર ખુદ બખુદ જાને હઝીં ગભરા ગઇ,  
 કયા હમારા નામ સુનકર નાઝનીં ગભરા ગઇ.  
 ઝલઝલા હોતા નહી ચેહ કયા નહી તુમકો ખબર,  
 નાલઝમે આશકકે સુન્નેસે ઝમીં ગભરા ગઇ.  
 સયર કરતેચે ચમનમે વોહ તો પુલોને કહા,  
 બસ શમીમે ઝુલ્ફ ખુઝે યાસમીં ગભરા ગઇ.  
 વોહ હુઇ વેહશતકે દામાને પુકારા અલ હઝર,  
 દુકડે દુકડે હોકે મેરી આસતીં ગભરા ગઇ.  
 હીજકી શખ આતે આતે જો મેરે નાલે સુને,  
 વરજકી શખ શીર ગઇ આઇ નહીં ગભરા ગઇ.

જાળ વાહ આતા થા મઝારોંમિ તો મેરી દોસ્તો,  
 ઠોકરોંકે ખોહસે તુખત વહીં ગભરા ગઇ.  
 દેહરમે હમકો સતાતીથી મગર અધિરસે,  
 હસરતેં દીલ અએ “અમન” ઝેરે ઝમીં ગભરા ગઇ.  
 વાહ પડા સાયા સુલયમાને દીખાઇ આનકર,  
 કુચ અસર દેખા નહીં ખાતમ વહીં ગભરા ગઇ.  
 ચેહ નહીં આતી સદાએ રાઅદ હય અએ દોસ્તો,  
 કુએ જાના દેખકર ખુદદેખરીં ગભરા ગઇ.  
 હમ સરીરોંમિસે મુજકો એકને રોકર કહા,  
 જાન મેરી અએ “અમન” દેખો વહીં ગભરા ગઇ.

### ગઝલ (૧૯૩).

કબીજો હીજ્રમે હમ અશમ આખ આખ કરેં,  
 હમારા સાથ વહીં દોસ્તો શરાખ કરેં.  
 દફતરે ઇશકકો દેખા તો હુઇ શીક હમે,  
 હઝાર દદ હંય કીસ કીસકો ઇનતેખાખ કરેં.  
 મેં વાહ કુશ્તા હું કે રોતે હંય જીસે હુરો મલક,  
 સરોકોં ફાંડકે માતમ મેરા હુખાખ કરેં.  
 ખુને દીલ પીનેસે ડોતી નહીં સયરી હમકો,  
 જગર જલો તો સહી નોશ કુચ કખાખ કરેં.  
 કયસા રત્ના હય મેરા કબસે ખુલખુલને કહા,  
 લાલ મુંહ રોકે મુજે લાલઓ ગુલાખ કરેં.  
 ચાંદ તારે ન કહીં દુટ પડે દેખકે મુંહ,  
 રાતકો આપ જો ખેજ નહીં હીજાખ કરેં.  
 ઉતકી મેહશીલમે ગએ બયકે વહીં આંખ ખુલી,  
 દીલકી દીલમેહી રહી કયા તુજે અએ ખવાખ કરેં.  
 એક દો દેનેસે વાહ દયન નહીં હોગા અદા,  
 માંગતે લાખ હંય ખોસે અગર હીસાખ કરેં.

સયર હો દીલ ન કબી શેઅરો સુખનસે અપના,  
લાખ ગઝલોંકી “અમન” હમ અગર કીતાબ કરે.

### ગઝલ (૧૯૪).

હીજમે જલકે બુજે તો જલે જલે ન જલે,  
પહોંચે મનઝીલપે નહી શીર ચલે ચલે ન ચલે.  
જબ ખીજાં આઇ તો શીર બર્જો સમર કુચ્છ ન રહા,  
બાજે આલમમે શજર શીર ફલે ફલે ન ફલે.  
મુંહ દીખા કર જો ચલે જાતે હો કયા કીજો હસે,  
આકે બચકે બી નહી શીર માલે માલે ન માલે.  
ઉગલીઓંકા હય નીશાં ઔર લકીરે બી હય કુચ્છ,  
કફે અફસોસ અમન શીર મલે મલે ન મલે.  
બુઠ કેહતે હો યેહ મજનુંકે ધુલે પુરકતમે,  
કદ તો આતા હય નઝર શીર ધુલે ધુલે ન ધુલે.  
કલ જો હંસતેથે ખતા આજ કહાં વોહ માલી,  
ગુલ પરેશાન હુવે શીર ખીલે ખીલે ન ખીલે.  
રોઝે મેહશરકો હો પુરસીશ જો હમારી યારો,  
દામને યારકે જામે પલે પલે ન પલે.  
લાખ હો રંજ રહે હશકમે પસપા ન કશં,  
ઉલફતે યાર યેહ મુશકાલ ટલે ટલે ન ટલે.

### ગઝલ (૧૯૫).

યારકી આજ ખબર હમકો સબા લાદે શીતાબ,  
ઉનકી મેહશીલકો ઝરા રંગ ઉડા લાદે શીતાબ.  
વોહ તો આતે નહી જા જાકે થકે હંચ કાસીદ,  
ખીંચકર દામને જાનાકો દુઆ લાદે શીતાબ.

લીખી રાહત જો નહીં કયું કીયા ખેકાર હમે,  
 અયશો અસરત જો નહીં કોઇ બલા લાદે શીતાબ.  
 હમસે સાકીને કહા કુચ્છ હય તમ-ના બાકી,  
 જામ છલકાકે કોઇ ઔર કહા લાદે શીતાબ.  
 યેહ ઝમીં કેહતી હય કયુ લાઇ ગરીબોંકો બલા,  
 ઝાલીમો ફાસીકો ફાજરકો કઝા લાદે શીતાબ.  
 સુનકે મરના મેરા હાથોમે મલી હય મેહદી,  
 બદલે સુરખીકે સીયાહ રંગ હીના લાદે શીતાબ.  
 નવ ઉફસાંકે લીએ જલદ ખુદારા રીઝવાં,  
 ફુલ જન્નતકા કોઇ હાર ચુંદા લાદે શીતાબ.  
 કયુ બનાતા હય દવા હોજો તખીએ નાદાં,  
 મેરી ખીગડી હુઇ કીસમતકો બના લાદે શીતાબ.  
 ધુપ નીકલી હય નહીં બાદા કશીમે હય મઝા,  
 આસમાં ઔર કોઇ કાલી ઘટા લાદે શીતાબ.  
 ખીઝરસે દોસ્તી કરતી હય મુજે અએ સાકી,  
 મયકી ખવાહીશહી નહીં જામે બકા લાદે શીતાબ.  
 બાઅદ મુદ્દન બી વોહ આઉદકો બના દે અંધા,  
 ખાકે આશકકી ઉડા કર તુ હવા લાદે શીતાબ.  
 સુઝતા કુચ્છ બી નહીં આજ “અમન” કો વલ્લાહ,  
 શીક મઝમુન કોઇ ઔર નયા લાદે શીતાબ.

### ગઝલ (૧૯૬).

હંસી આતી હય મુજકો નાઝનીનોંકી તખીઅત પર,  
 વોહ કેહતે હય નહીં હમકો યકાં તેરી મોહબ્બત પર.  
 કરું કયું કર દુઆ હુરોસે મીલનેકી અરે આઉદ,  
 શીદા હય જાન મેરી યારકે રૂએ સુખતતત પર.  
 યેહ દીલમે હય નીકલ જાઉં કહીં ઔરોંકે મદફનમેં,  
 મેરે દુશ્મનકે હમરાહ આ ગયા વોહ મેરી તુખત પર.

નહીં હય હુકમ આનેકા મુજે જો ઉનકી મેહશીલમેં,  
 વોહ દેખે શમએ સોઝાં રો રહી હય મેરી કીસમત પર.  
 હમ જીનકો સુમતે હંય આઉદો અયસે વોહ આરઝ હંય,  
 નહીં સબકત કરેં કુરઆન રખસારોંકી અઝમત પર.  
 મેરી વહશતકે આજે કયા હકીકત તેરી વહશતકી,  
 ગીઝાલે દેખ મજતું રો રહે હંય મેરી વહશત પર.  
 મનાઇ હય મુજે આનેકી યેહ દર પર હય લીખવાયા,  
 ગીરે ખીજલી ઇલાહી ઉસ પરીકી બઝમે. ઈશરત પર.  
 યેહ હાંમે હાં મીલાતે હો નહીં કુચ્છ સીદક કેહતે હો,  
 ખુશામદસે હય તુમકો કામ લાઅનત અયસી આદત પર.  
 નહીં હય ચાહતે બદલા ખુતોને જો કીયા હમસે,  
 હમારા ફયસલ હય છોડતે રોજે કયામત પર.  
 હમે બી ફૂકાતેહાસે શાદ કરના અએ સનમ વદલાહ,  
 અગર આ જાએ કોઇ દીન રકીયોંકી જીયારત પર.  
 ગઝલ જો શાયકી સુનતે હંય મુંહસે યેહ નીકલતા હય,  
 “અમન” હય આફરીં તેરી ફસાહત ઔર બલાગત પર.  
 જો ચાહે બખ્શ દે યા ડાલ દે મુઝકો જહનમમેં,  
 નઝર હય ઇસ “અમન” આસીકી યા રખ તેરી રહમત પર.

### ગઝલ (૧૮૭).

રાહ મીલતી બી નહીં કુચ્છે જાના મદદી,  
 મેં ભટકતા હું દરે યારકે દરબાં મદદી.  
 જંગલો યુલશનો જાતા હું તજસ્સુસકે લીએ,  
 યુલો રયહાં મદદી ખારે મુગીલાં મદદી,  
 જહદ આ જાએ નઝર હમકો કહીં સુખે વસાલ,  
 ગમે જાના મદદી અએ શયે હીજરાં મદદી.  
 મુઝકો મેહશીલસે નીકલવાતે હંય સમજાએ ઝરા,  
 શમએ સોઝાં મદદી અએ શયે હીજરાં મદદી.

જલદ આનકે બસાએ વોહ દીલે મુઝતરકો,  
 મેરે આરમાં મદદી ખાનએ વયરાં મદદી.  
 વોહ પડા સાયા પરીકા કે નહી હોશ બળ,  
 જીન્નો પરીયોંકે શહનશાહ સુલંચમાં મદદી.  
 આરજુ કુચ્છ નહી નીકલી હય કે આઘ હય અજલ,  
 કુચ્છે ઇઝતી મદદી ઇસીએ દવરાં મદદી.  
 મકતલે ચારમેં હંચ સરકો જુકાએ બયઠે,  
 તેજે કાતીલ મદદી ખંજરે જુરહાં મદદી.  
 ઠોકરે મારતે હંચ આકે વોહ તુખતપે મેરી,  
 લગઝીશે પા મદદી ગોરે ગરીબાં મદદી.  
 નહી કરતે હંચ રેહા કયેદે સીલાસીલસે મુજે,  
 જુલફે જાના મદદી મસરકે ઝીંદાં મદદી.  
 જુઠં કેહતે હંચ હંમેશા વોહ નહી આતે હંચ,  
 વાદએ શબ મદદી રોઝકે પયમાં મદદી.  
 ખુરકો તરમેં હું બટકતા નહી પાતા હું પતા,  
 ખીઝરો ઇલ્યાસ મદદી બહરો બ્યોબાં મદદી.  
 ખેચતી હય મુજે તસવીર સનમકી આઓ,  
 મહેતાંબાં મદદી મેહરે દરખશાં મદદી.  
 રંજતે ઘેર લીયા આજ “અમન”કા આઓ,  
 મેરે મવલા મદદી શાહે શહીદાં મદદી.

### ગઝલ (૧૯૮).

હમ અપનીહી કીસમતકો રોતે રહે હંચ,  
 ચેહ દામન ઝમીંકા બીજોતે રહે હંચ.  
 જો કટતા હય નખલે ઉમીદ એક યારો,  
 દીગર તુખમે હસરતકો યોતે રહે હંચ.  
 કહીસે સીલા તારે જુલફે પરીશ,  
 ચે અશકોંકે જોતી પરાતે રહે હંચ.



નકર શાર અએ સુર ખામોશ હો જા,  
 યેહ એહલે અદમ દેખ સોતે રહે હંય.  
 સંભાલી નહી રેહજનોસે જા-હોને,  
 વોહી અપની દવલતકો ખોતે રહે હંય.  
 કહાં હય સીકંદર કહાં શાહ અકબર,  
 નહી ઉનકે ખેટે ન પોતે રહે હંય.  
 નહી નીંદ આતી હય ખીસ્તરપે કુર્કત,  
 હરએક તાર કાંટે ચુખોતે રહે હંય.  
 પએ સયરે શીકરે “અમન” ખુશ અખાંકે,  
 અમી આસમાં એક હોતે રહે હંય.

### ગઝલ (૧૯૯).

લગાએ આગ અખ જાકર અમનમે આશયાનોંકો,  
 ખીજાંને યેહ કહા હંસકર નીકાલે બાગખાનોંકો.  
 નહી હાજત હય હમ ચુમે તેરે કાઅખેકી ચોખટકો,  
 દીએ હંય ખોસે અય આહેદ બુતોકે આસ્તાનોંકો.  
 જો દેખે ખવાખમે તુજકો જાનુને ઇસ્ક કુચ્છ કમ હો,  
 નહી કુચ્છ નીંદ હય આતી શખે હીજરાં દીવાનોંકો.  
 કલીસો દયર કાઅખેમે અખસ યેહ ફક રખ્યા હય,  
 નહી જસકા મકાં કોઇ કહે કયા વોહ મકાનોંકો.  
 જાનુને ઇશકકા વોહ જોશ હય અપની તખયતમે,  
 યે દીલમે હય કે ટકરા દે અમીસે આસમાનોંકો.  
 યગાનેસે હય દીલ મીલતા શીરીશતો આએ હો કયુંકર,  
 નહી મે દેખ સકતા હું મલ જાઓ ખેગાનોંકો.  
 નીશાં કખ્રોંકા રેહને દો કાસીને જો કહા ખોલે,  
 નીશાંકી કયા ઝરત હય કહો ઇન ખેનીશ્ચાનોંકો.  
 મોઅઝઝન કુચ્છ ખબર હમકો સુના ઉસ શોખકી આકર,  
 હમારે કાન ખેહરે હો ગએ સુનકર અઝાનોંકો.

પસે મુદ્દન હુવા હય શવક હમકો શેઅર સુનનેકા,  
બુલા લાએ કોઇ જાકર ખુદારા શેઅરખવાનોંકો.  
જન્હે માઅલુમ હય રત્ના શહાદતકા ખુશીસે વોહ,  
સરે મકતલ ખડે હો કર શીદા કરતે હય નાનોંકો.  
“અમન” યેહ કેહતેહય મુજસેજન્હે હય શવક ગઝલોંકા,  
કરેંગે યાર હમ હરદમ “અમન” તેરે બયાનોંકો.

### ગઝલ (૨૦૦).

વાઅદએ દીદકો કરતા હય કયામતપે કોઇ,  
ઇસ લીએ દોસ્તો નાલાં ન હય હસરતપે કોઇ.  
આંખસે આંખ મીલા કરકે તેરી રાહતકે,  
કુલ નરગીસકે ચડાએ મેરી તુખતપે કોઇ.  
કયા પરેશાન હું જન્જલમે બતાએ કાંટો,  
કયું તઅસ્સુફ નહી કરતા મેરી હાલતપે કોઇ.  
દેહરમે કબ્રમે આરામ હમે કયું આએ,  
દીદકા વાઅદા જો કરતા હય કયામતપે કોઇ.  
ઝાહેદો ચૌદા તબક હોએંગે રૈશન ઉસકો,  
ધયાન દે આરીઝે દીલબરકી તીલાવતપે કોઇ.  
યેહ નહી કાટતે શમશાદ મગર અએ જનાં,  
હોતા શુલશનમે શીદા હય તેરી કામતપે કોઇ.  
રંજે ગમ દદો અલમ હય રખે ખાતેકે લીએ,  
ખાનએ યારમે આ જાએ જીયારતપે કોઇ.  
રાતકા રોઝ બના કરકે દીખાએ ઉસકો,  
પીરો મુરશીદ જો કરે નાઝ કરામતપે કોઇ.  
ફતેહા પડતે હય ઔરોંકે મઝારોપે મુદામ,  
કબ્ર કયું આતા નહી મેરી જીયારતપે કોઇ.  
હીજ્ જનાંકી નહી યોજ ઉડા સકતા હય,  
નાઝ કરતા હય અબસ કુવ્વતો તાકતપે કોઇ.

દમે આખીર તો ઝરા આકે દીખા દે સુરત,  
 જન દેતા હય સીતમગર તેરી ચાહતપે કાઇ.  
 દીલ તો નાપાક હય શીર ખુલ્લ કહાંસે પાએ,  
 નઝર આતા હય જો ઝાઉરમે તહારતપે કાઇ.  
 વોહી અશરાફ હય ચલતા હય જો જોડીપે મુદામ,  
 શીર લલા નાઝ કયું કરતા હય શરાફતપે કાઇ.  
 છોડા હય-ફયસલા ગઝલોંકા “અમન” ઔરોં પર,  
 એજા હય નાઝ કરે અપની ફસાહતપે કાઇ.

### ગઝલ ( ૨૦૧ ).

કરમ કર ખુદાયા સીયાહકાર હું મેં,  
 તું ગફાર હય ઓર ગુનેહગાર હું મેં.  
 કીયામતમે દાવા કીયા યેહ અમનને,  
 ખીઝાને ઉબ્નડા વોહ ગુલઝાર હું મેં.  
 યે બઝારે ઉલ્લતમે આશક પુકારા,  
 ગમે રંજ આવો ખરીદાર હું મેં.  
 નૂંકરે તુ દુઆ મુન્કો અય પીર મુશીદ,  
 શકા હો ન હરગીઝ વોહ ખીમાર હું મેં..  
 પુકારા જો હરસુ કીસીકો ન દેખા,  
 કઝાને સુનાયા મદદગાર હું મેં.  
 શીરીશતે નહીં હોશ જાઓ યહાંસે,  
 ખુમારે મોહબ્બતમે સરસાર હું મેં.  
 પીયા ખુન લાલાકા ઉરકે સખખસે,  
 કહા તુતીને સુખ મીનકાર હું મેં.  
 કહા દર્દ પુર્કતને મત કર દવાઈ,  
 ન જાઉંગા હરગીઝ વોહ આઝાર હું મેં.  
 અગર આપ ભૂલે ન ભૂલેગા આશક,  
 જો તુમ એવકા હો વફાદાર હું મેં.

યે નેકી પુકારી મીલાતી હું હક્કે,  
બદીને સુનાયા કે દીવાર હું મે.  
ખુદાકા હું બંદા “અમન” થેહ ખખર હય,  
નરંદોસે હું ઝોર ન દીદાર હું મે.

## ગઝલ (૨૦૨).

સનમ નુરે શમ્સો કમર હય તો તુ હય,  
નિગેહબાને નખલો સમર હય તો તુ હય.  
નહીં જનતેથે નીશાં આસ્માંકા,  
ફલક્સે ઝમીં પેશતર હય તો તુ હય.  
નહીં મરક્યો આદકી કુચ્છ અશરત,  
જહાંમે હવા ખુશ સફર હય તો તુ હય.  
વા બચ્ચેડે હે મરકનમે તકીયા લગાકે,  
કઝા દેખ લે રેહગુઝર હય તો તુ હય.  
ન કલ્યો જગર હય તને ઝાર સુન લે,  
જો દીલ હય તો તુ હય જગર હય તો તુ હય.  
ઉઠા હાથ લખકો હીવાતે રહે હંય,  
દુઆઓમે અપની અસર હય તો તુ હય.  
અબસ લાઅન કરતા હય શએતાંપે હરદમ,  
અય આદમ સમજ ખ્યરો શર હય તો તુ હય.  
અય સાકી મેરી છોડ કરતા હે કયું કર,  
મુજે હોશ હય ખેખખર હય તો તુ હય.  
અરે આહે આશક તેરા વસ્ક કયું હો,  
જલાએ ફલક વોહ શરર હય તો તુ હય.  
“અમન” જીરમે મઝમુન ફલતે હંય હરદમ,  
વોહ શએરો સુખનકા શજર હય તો તુ હય.

## ગઝલ (૨૦૩).

હીજાકી શખ દીલ મેરા યારે મચલ કર રેહ ગયા,  
 જેહ તડપતાથા કબી ગાહી સંભલ કર રેહ ગયા.  
 છોડકર હુરોંકી મેહશીલ ઈશક કહેતે હય ધસે,  
 કુચએ જનનામે જનતસે નીકલ કર રેહ ગયા.  
 વોહ હુંવા મજમા હસીનોંકા કમારી કષમે,  
 ઝીક વોહ થી દોસ્તો પેહલુ બદલ કર રેહ ગયા.  
 જખ ચીરાજે હુસ્ન દેખા હો ગયા કુરબાન વોહી,  
 મીસ્લ પરવાના કીસી આરઝ પે જલ કર રેહ ગયા.  
 જખ થકા મે રાહ ઉલ્ફતમે તો દેતાથા સદા,  
 મંજુલે જના મદદ આશક ચે ચલકર રેહ ગયા.  
 નાઝનીં ચેહ બી હય કાશી ધસ મરીજે ધક્કો,  
 ચુટકીયુંસે દીલ મેરા કયું કર મસલ કર રેહ ગયા.  
 આજ વાઅદા હય કીસીકા ચાહતે હય શામ હમ,  
 કયું ચે થોડા અય ખુદા ખુરશેદ દલકર રેહ ગયા.  
 યેવદાઇ નાઝનીનોંકા કહું મેં કયા “અમન,”  
 હસરતેં કુચબી ન નીકલી હાથ મલકર રેહ ગયા.

## ગઝલ (૨૦૪).

કેહતે જસે મજનુ હય વોહ દીવાના મેહી હું,  
 લયલાકે રૂપે પાકકા પરવાના મેહી હું.  
 ભટ્ટી હય જીગર ઝોર ચેહ આંખે મેરી સાગર,  
 સાકી બી મેરા નામ હય મયખાના મેહી હું.  
 ગેર ઝીક જખાંસે હય કબી દીલસે હય ઉલ્ફત,  
 આખાદ મેહી હું કબી વઘેરાના મેહી હું.  
 કયા પીશેગી ગરદીશ મુજે અફલાકો ઝમીંકા,  
 ચકકીકો જલા ફુંગા વોહી દાના મેહી હું.

આંખોનો વાહ હય નાઝકે સખકત હય સદહ પર,  
 યેહ અશક સુનાતા હય કે દુરદાના મેહી હું.  
 યે ઇશકકે મઝમુને કહા પડકે થકાગે,  
 હોવે ન કબી ખતમ વાહ અફસાના મેહી હું.  
 મેહદીકો જો સુમા તો વહી ઇસને સુનાયા,  
 ગુલફે હય બની જસસે વાહી શાના મેહી હું.  
 પહેચાના નહી મુજકો પરીને તો સુનાયા,  
 કેહતે હય “અમન” જસકો વાહ દીવાના મેહી હું.

### ગઝલ ( ૨૦૫ ).

અરે આશક તુજે યેજેહ આરીઝે જના મુખારક હો,  
 યે કેહતે હય મુજે ઝાઉદ હમે કુરઆં મુખારક હો.  
 જો દેખે જલ્વએ જના કમર પર કયું નઝર ડાલે,  
 તુજે અય આસમાં તેરા મહેતાબાં મુખારક હો.  
 મેં આયા હું બયાબામે ખુશીસે તુમસે મીલનેકો,  
 યુમે જઓ અરે ખારો તુમે દામાં મુખારક હો.  
 કદમ હય જનકે નેકી પર ઉન્હોકો ખુલ્લ હો મીસ્કન,  
 ગુનેહગારોકો યાં રખ આતીશે શાઝાં મુખારક હો.  
 મએ ગુલગુલકો પી કર અ પડે હય કુએ જનામેં,  
 તેરા કૈસર તેરી જન્નત તુજે રીઝવાં મુખારક હો.  
 જો પુછા લાઇ હય પએગામ કુચ્છ ઉસ માહે તલઅતકા,  
 સબો યે મુજસે કેહતી હય શમે હીજરાં મુખારક હો.  
 મઝા આયા વાહ તુખતમે કે રેહ રેહ કર સુનાતા થા,  
 અય એહલે દહર તુમકો કસર એર અયેવાં મુખારક હો.  
 દવાઓંકી તબીબો કુચ્છ નહી હમકો જરૂરત હય,  
 જુદાઇમે નહી જલતા ઉસે દરમાં મુખારક હો.  
 બીઠાકર દીલમે શીર ઉનસે કહા મેને લજનતસે,  
 અય અરમાનો તુમહે યે ખાનએ વેરાં મુખારક હો.

કહા કાતીલને રખકર હાથ દીલખર ઝોર ગલેપર યુ,  
 ઇસ ખંજર મુખારક હો ઇસ પએકાં મુખારક હો.  
 સુનાતા હય તુ કયું આકર લલા યે વાઅઝ રદોકો,  
 અરે વાઇઝ તુજે યે દીન ઝોર ઇમાં મુખારક હો.  
 ઇસ મુગદીશેકો છોડા હય કઇ ઐયામકે ખાતીર,  
 “અમન” અપની દુઆ હય સફરે હીંદુસ્તાં મુખારક હો.

### ગઝલ (૨૦૬).

કહાં હય ઇલાહી વોહ દીલ યારા યારા,  
 કે જુસ્કો સનમકી બલાપર ઉતારા.  
 નિકલવાતા આંખે હમારી જો કાતીલ,  
 ન હુરોંકો જબતમે કરતો નેઝારા.  
 યે બદબખ્ત દીલકો સજા કયા મીલીથી,  
 કીસીને જો તીરે નઝર હમકો મારા.  
 જો કંઝોંકા પૂછા ખીઝાને સુનાયા,  
 કહીં દફન નરગીસ કહીં ગુલ હમારા.  
 કરું રાહ કયા યેહ ન બસ્તીસે મતલબ,  
 ખીઝર હમકો લેને દે રસ્તા હમારા.  
 કીયા ખુન કીઝોંકા પેહલુ બદલ કર,  
 મેરી કબ્રકા સંગરેઝા પુકારા.  
 દીખા આઇના હમકો હુશીયાર કર દે,  
 કહાં હોએગા વોહ સીકંદર હમારા.  
 સરેશામ હુરોંને આ કર હમારા,  
 ગુલોંસે ચીરાગોંસે મદફન સંવારા.  
 કહા કોન તાલીબ હય અપના જહાંમે,  
 કઝાને વહીં આકે દામન પસારા.  
 અય સુલતાં તજમુલ સુનાયે તુમે કુન્હ,  
 “અમન”કા જો બબખમે હોવે ગુમારા.

## ગઝલ (૨૦૭).

મેરી કબ્રકા વો નીશાં દુ'ંતે હંય,  
 બતાએ કોઇ મહેરબાં દુ'ંતે હંય.  
 હંય તૈયાર આંખે અગર આપ જનાં,  
 ચમનકે લીએ બાગબાં દુ'ંતે હંય.  
 અય ગરદુ'ં જો તેરે સતાએ હુએ હંય,  
 વોહ જાકર કોઇ આસ્માં દુ'ંતે હંય.  
 જો નીકલી હય આંખોમે મેરી સમા કર,  
 ઉસ લયલાકા હમ કારવાં દુ'ંતે હંય.  
 ખમીદાર જો ચલતે હંય પીરીમે હરસુ,  
 વોહ અપનીહી ઉમેરવાં દુ'ંતે હંય.  
 જો ઉલજ થા ઝુલ્ફે સનમમે ધલાહી,  
 કહા હય વોહ દીલ નાતવાં દુ'ંતે હંય.  
 ફલક પર ઝમીં પર નહી કયા હય મસ્કન,  
 જો પેહલુમે મેરે મકાં દુ'ંતે હંય.  
 ગમો રંજસે હમને પૂછા તો બોલે,  
 કહાંસે યે આતી યુગાં દુ'ંતે હંય.  
 હુવા ખુન જલજલકે જબ્બ ખાક બોલે,  
 કોઇ ઔર દીલ ખુ' મકાં દુ'ંતે હંય.  
 હય કુએ ખુતાંમે તજસ્સુસ હય ધરમે,  
 જહનમમે હમકો કહાં દુ'ંતે હંય.  
 હુધ આજ ખવાહીશ હય યદાંકી દીલકો,  
 “ચમન” કોઇ અબુ કમાં દુ'ંતે હંય.

## ગઝલ (૨૦૮).

કબી આકે જલવા દીખાએ તો જાનું,  
 વોહ આંખોમે આકર સમાએ તો જાનું.



જીલાતે હો ઠોકરસે કેહતે હો લેકીન,  
 અજલ અએ મસીહા જે આએ તો જાનું.  
 ચેહ કેહતે હંય કુવતમેં કાતીલ હય ખેહદ,  
 દમે કતલ જાનું દખાએ તો જાનું.  
 હવા તેઝ ચલતી હય કેહતે હો ચારો,  
 મેરી ખાક આ કર ઉડાએ તો જાનું.  
 કહા હય ચેહ કુર્કત સતાતી તો ખોલે,  
 મુજે હીજ આકર સતાએ તો જાનું.  
 હંય ચુપકે હુવે કયા સખખ રહેતેકા,  
 ગુલોકો જે બુલબુલ મનાએ તો જાનું.  
 ચેહ દસ્તે હીનાઇ હય આતશ નહી હંય,  
 જે દામાં શફકકા જલાએ તો જાનું.  
 ચેહ કેહતે હંય ચાહ ઉસકો હમારી,  
 સરે ગોર આંસુ બહાએ તો જાનું.  
 બહારે દો રોઝાં હંસાતી હય ગુલ કયા,  
 કબી મેરે દીલકો હંસાએ તો જાનું.  
 અબસ સુરકા ઝીક કરતા હય વાએઝ,  
 પસે મર્ગ મુજકો જગાએ તો જાનું.  
 અએ આશક ન કર વસ્ફ આહે રસાકા,  
 સમંદરમેં આતશ લગાએ તો જાનું.  
 ચેહ કેહતે હંય આતા હય તસદીક કયું હો,  
 વોહ ઉજડા હુવા ધર બસાએ તો જાનું.  
 અબસ વસ્ફ કરતા હય જબહરકા કાતીલ,  
 ગયે પર મેરે તેગ આએ તો જાનું.  
 “અમન” શાએરી પે નહો નાઝ કયું કર,  
 ગઝલ કેઘ અયસી બનાએ તો જાનું.

ગઝલ ( ૨૦૯ ).

ખાકી અયસી ઝીંદગી ઉતકી નઝરસે ગીર પડે,  
 હમ સમજતે હંય કે ચશમે બહરો બરસે ગીર પડે.

સુખહેદમ જળ આહ કી મેને તો ઉસકો દેખ કર,  
 અશકે કતરે વહી શમએ સહરસે ગીર પડે.  
 ગુલશને હસ્તીમેં લાલાકી ઝીરાઅત હો ગઈ,  
 ખૂનકે કતરે મેરે જીસ દમ જીગરસે ગીર પડે.  
 જળ વોહ આયા બાગમેં તો સુમનેકો ઉસકે પયર,  
 ગુલ ગીરે પત્તે ગીરે ઔર ફલ શબરસે ગીર પડે.  
 જળ જુદા હોને લગા તો કયસે અશકેંકે જોહર,  
 વકતે રૂખસત આરજે રશકે કમરસે ગીર પડે.  
 ચાંદની ઔર ધુપ દોનોને વોહ તેરે વસ્લકે,  
 શવકમે હયરાન હો શમસો કમરસે ગીર પડે.  
 ઉસને જીજલા કર કહા કયું હો પડે દર પર મેરે,  
 ચેહ કહા હમને પરીર દહેં સરસે ગીર પડે.  
 હમકો કુચ્છ કેહના નહી જો આસમાં જલજલકે આજ,  
 જો હમારી આહેં સોઝાંકે શરરસે ગીર પડે.  
 ગમ મેરી ખાકકા અયસા બના દેખો છુતો,  
 સાગરે જમશેદ દુન્યાકી નઝરસે ગીર પડે.  
 કબ્રકો ફુકરાને આતેથે વોહ લયકીન રાહમેં,  
 શુક હય મેરી દુઆઓંકે અસરસે ગીર પડે.  
 ઉસકી નઝરેંમે સમાએ તો “અમન” કયા શીક હય,  
 કુચ્છ નહી હય ગમ અગર અશમે બશરસે ગીર પડે.

### ગઝલ (૨૧૦).

રૂખે પુરનુર દીલબરકો હમી કુરઆં સમજતે હંય,  
 તીલે રૂખસાર જનાકે! મહેતાળાં સમજતે હંય.  
 ફનાકે બાઅદ બી બશ્સાસ રહેતે હંય તહે મરકદ,  
 કફનકો ખીલઅતે શાહી લહદ અયવાં સમજતે હંય.  
 અબસ મગર હોતા હય ખડા હો બાખે જનત પર,  
 કમીના ઉનકે દરબાંસે તુજે રીજવાં સમજતે હંય.

નહીં હાજત હય કુચ્છ પધડીઓં જામેકી દીવાનોકા,  
 અમામાં આસમાંકા અશકા દામાં સમજતે હંય.  
 પસે મુદ્દન અરે યારો કોઇ દીન જેરે તુખતસે,  
 ઉદાએગા કીસીકા અહલ્લ ઔર પયમાં સમજતે હંય.  
 નઝર તીરછીસે જાળ દેખા શહાદત હો ગઇ હાંસીલ,  
 નીગાહો યાર તુજકો ખંજરે જુરરાં સમજતે હંય.  
 ગમે રંજે અલમ કયું કર ખડે હો શમસે બાહર,  
 ચલે આઓ ચલે આઓ તુમ્હે મેહમાં સમજતે હંય.  
 ન હો જીસ દીલમે રોશન દાગ પુરકતકા કયામત તક,  
 હમ ઉસ દીલકો અઝીઝો ખાનએ વયરાં સમજતે હંય.  
 જુતોંકે આસ્તાંકી કયા કરે તાઅરીફ અએ ઝાહેદ,  
 ઇસે કાઅબ્બા ઇસીકો દીન ઔર ઇમાં સમજતે હંય.  
 ખુશીસે આફતે સેહતે હંય આશક રાહે ઉલ્લતકી,  
 જો આતા રંજ હય તો અયશકા સામાં સમજતે હંય.  
 શયે પુરકતને આકર હય મનાયા પર ન વોહ સોએ,  
 મનાનેસે મસીહા કબ્બ દીલે નાદાં સમજતે હંય.  
 મરીજે ઇશક કબ્બ દરકાર કરતે હંય તખીબોંકી,  
 પયામે વસ્લકો વોહ ઇસીએ દવરાં સમજતે હંય.  
 જુલાતા હય મેરા દીવાં “અમન” કયા શાયકાનોંકો,  
 નહીં માઅલુમ જીનકો “દાગ”કા દીવાં સમજતે હંય.

### ગઝલ (૨૧૧).

રોજે વીસાલે દીલબર અબ્બ યા કરીમ આયે,  
 ઉતકી ખબરકો લેકર બાદે નસીમ આયે.  
 કુએ જુતોંકા કયુંકર હો વસ્લ મુજસે ઝાહેર,  
 વારંમે ઉસ સલીપર બાગે નખમ આયે.  
 કાસીદ વહાં જો પહોંચે ઔર ઝીક મેરા આયે,  
 પૂછે અગર ખબર વોહ લખપર સકીમ આયે.

ગુલબરમેં બનાના ઇસ ખસ્તા દીલકી તુખત,  
 તા ખાકસે હમારી ગુલકી સમીમ આયે.  
 ચે વસ્લ કેહ રહા હય લુકમાંકી કયા હકીકત,  
 હમ જોડ કર મીલા દે જો દીલ દો નીમ આયે.  
 વોહ હુસ્ન હય પરીકા દેખે તો આસમાંસે,  
 યોસે કદમકે લેને અશે અઝીમ આયે.  
 વએરાં પડા રહા હું દુખ અયેશ કુચ બી આયે,  
 દીલ અપના કેહ રહા હય કોઇ મુકીમ આયે.  
 પુકતકી આગકી કયા શોઝશ હય અય અઝીઝો,  
 બદલું વહી ખુશીસે નારેજ હીમ આયે.  
 હમ બતાયા ઉસકો દીલબરકા હય હીકાના,  
 અય તુર તુજપે કયું કર મુસા કલીમ આયે.  
 કહેતા 'અમન' હય હરદમ કયા ઇશક વોહ કરેગા,  
 જો નામ સખ્તીયોંકા સુન યોફોં ખીમ આયે.

## ગઝલ (૨૧૨).

મેરી ખીગડી હુઇ તકદીર બનાદે કોઇ,  
 મેરે મેહબુબસે આકર કે મીલાદે કોઇ.  
 દીલ જીગર જલતે હય અયસે કે મુજે ડર ચે હય,  
 ખાનએ યારકો આખીર ન જલાદે કોઇ.  
 અલ મદદ આહે રસા ઔર કમદે ઉલ્લત,  
 કસરે દીલબરપે મુજે આકે પહોંચાદે કોઇ.  
 ઇશકબાજોંકા કહાં સુરએ યાસી હય પસંદ,  
 સુરએ યુસુફ મેરી તુખતપે પડાદે કોઇ.  
 ઝરરે ઝરરેસે ચે આતીથી સદા જંગલમેં,  
 લાશ મજનુકી ઝરા આકે દબાદે કોઇ.  
 જાતે હો તુર ચે મુસાપે રહે ઇતના ખ્યાલ,  
 લનતરાનીકી ન આવાઝ સુનાદે કોઇ.

યાદ જો આયેગી ગુલશનકા શીઝા તડપેંગે,  
 ગુલો રેહાં સરે મરકદમે ચડાદે કોઇ.  
 ખુને આશક સરે મેહશર યેહ નીદા દેતાયા,  
 કતરે કતરેકી મેરે આજ બહાદે કોઇ.  
 ઉનકે પાઝેબકી ઝંકાર હુમકતી રફતાર,  
 ડર યેહ રહેતા હય ન તુખતસે જગાદે કોઇ.  
 ખોફે સૈયાદસે બહેતર હય વતનમે મરના,  
 ખીજલીયાં આજ નશેમનપે ગીરાદે કોઇ.  
 અયસે ગાશીલ હય 'અમન' હમકે નહી કુચ બી ખ્યાલ,  
 ખવાબે ગફલતસે હમે આકે જગાદે કોઇ.

### ગઝલ (૨૧૩).

ઇસ હીજ્રમે દુન્યાસે ગુઝર જાય તો અચ્છા,  
 હો લખયે તેરા નામ જો મર જાય તો અચ્છા.  
 કાસીદને જો સમજયા ન સમજે કીસી સુરત,  
 સમજનેકા અબ ઉનકો ખીઝર જાય તો અચ્છા.  
 દેખા જો લહદમે વોહ ખડે હય તો મેં જોલા,  
 ખીલવત હો હમારી જો બશર જાય તો અચ્છા.  
 એક દીલહી ગયા હીજ્રમે ઉસકી નહી પરવા,  
 પુકતમે તેરી લાખ જુગર જાય તો અચ્છા.  
 પયેમાંશીકની વોહ ન કરે મુજસે ઇલાહી,  
 વોહ વઅદએ દુશ્મનસે મુકર જાય તો અચ્છા.  
 ગીનગીનકે થકા હીજ્રમે દીન રાત ઇલાહી,  
 દુન્યાસે કહીં શામે સહર જાય તો અચ્છા.  
 ઇન રોઝો સુરત અય 'અમન' રહેતી હય તખીયત,  
 હાં ખ્યેરસે યેહ દીન જો ગુઝર જાય તો અચ્છા.

## ગઝલ ( ૨૧૪ ).

અખાં થકે ગઇ હય ગીલા કરતે કરતે,  
 થકે તુમ નહી હો જફા કરતે કરતે.  
 ખુરી કયા હય કીસ્મત કે સૈયાદને આહ,  
 કીયા ખંદ દરકો રેહા કરતે કરતે.  
 જખીં હો ગઇ હય સીયાહ મુક્ત તેરી,  
 અય આહિદે યે સીજદે અદા કરને કરતે.  
 શખે હીજ્જતી યેહ ખતા હય કે મેરી,  
 થકા હું ઇલાહી દુઆ કરતે કરતે.  
 હુઇ શીક કયા રોઝે મહેશરફી તુમકો,  
 રૂકે કયું હો ગદાન જુદા કરતે કરતે.  
 નહી માનતા હય હુઇ ઉત્ર આખીર,  
 અય આલીમ ખયાં મુદદઆ કરતે કરતે.  
 સુના કુખ્તે ઇઝતી લગા આકે ઠોકર,  
 મસીહા થકાહું દવા કરતે કરતે.  
 “અમન” કે સુખનકી જીન્હે કદ્ર આઇ,  
 થકે હું વોહ વરફો સના કરતે કરતે.

## ગઝલ ( ૨૧૫ ).

ઉનકી દેહ લીઝપે હરદમ યેહ જખીં રખતે હંય,  
 નઝરે લુત્ફ વોહ આશક પે નહીં રખતે હંય.  
 દીલ ચુરા લે ન કોઇ ખસ લીયે પેહલુએ રખા,  
 ચારસે ઝરફો છુપા ઝેરે અખીં રખતે હંય.  
 કયસે કુરકતમેં ધુલે ખોલ તુજે કયા દે હુંમા,  
 કુચ્છ નહી પાસ ફક્ત જાને હઝીં રખતે હંય.

ફાળ અરમાંકી મદદસે હય શહનશાહ બને,  
 કીશવરે ઇશકેા હમ જેરે નગીં રખતે હંય.  
 એવફાઇ હય બુતોંકી જીનહે માલુમ દુઇ,  
 અહદો પયમપિ ન હરગીઝ વોહ યકીં રખતે હંય.  
 મરતેથે હુસ્નપે ઉનકો યે મીલા હય બદલા,  
 દુશ્મને જીન વોહ એક એક હસીં રખતે હંય.  
 ગએરકે મુલકમે મરનેકા અબસ હય યેહ ગીલા,  
 મીટી જીસ જીસે ઉઠાઇ વોહ વહીં રખતે હંય.  
 હુંડ લુંગા જો મેં ખીઝર છોડ દો દામન મેરા,  
 દુર મતલુબસે તાલીબકો કહીં રખતે હંય.  
 ઉનકી મહેરીલકે એવૈઝ હાથમે દરખાનોંકે,  
 રેહ ન હમ આજ 'અમન' ખુલ્દ બરીં રખતે હંય.

### મોતફરરક અશઆર.

નવીદે જાંશીઝાં આકર કોઇ કાસીદ સુના જાએ,  
 યેહ દીલ અપના તડપતા હય વહીં કાબુમે આ જાએ.

### શેઅર.

ખુદાયા યેહ ફકીરોંકી દુઆ હય તેરી દરગાહમે,  
 સખી બનકર વોહ અપને હુસ્નકી દવલત લુટા જાએ.

### શેઅર.

ભલા કયું અશકો ખાતે હો ગમ આહીસ્તા આહીસ્તા,  
 ગમે રંજે અલમકા એકહી લુકમા બના જાએ.  
 ફનાકે બાઅદ મેરી ખાક તાબોસ કદમકે લે,  
 ન ઉસ કાતીલકે કુએસે મેરા લાશા ઉઠા જાએ.

### શેઅર.

નહી કુઅજ ઝીફ રખકા મેહરીલે એશશાકમે આહદ,  
 લખોંપર વરલકે મરમે વહાં દીન રાત હોતે હંય.

## શેઝર.

ઝમો રંજો અલમને આકે સીનેમે કીયા મસકન,  
ઝબાંમે કયા ખુશીસે નાલએ હયરાન રેહતે હંય.

## શેઝર.

રીફાકત ઇશકને છોડી નહી અપની કબી યારો,  
ફનાકે બાઅદ મર્કદમે હંમેશા સાથ રેહતે હંય.

## શેઝર.

ખુદાકા શુક તકતેથે જનહે હસરતકી નઝરેસે,  
વોહી રૂખસાર સીને પર હમારે હાથ રેહતે હંય.

## શેઝર.

તલાસ કી હમને ઉત્ર સારી નહી વોહ દીલબર નઝર પડા હય,  
ન રંગ ઉસકા ન રૂપ ઉસકા ન ઉસકા ઘર દર નઝર પડા હય.

## શેઝર.

હીંદુસ્તાન ગુલીસ્તાન દેખે ઉસકો હો અરમાન,  
કયસી ખુબી કયસી શાન બડા મુલક હય હીંદુસ્તાન.

## શેઝર.

કોઇ બી સાની નહી અયસા ખુરા દઇયુસ હય,  
કયુ' હુવા પયદા જહાંમે અએ ખુદા દઇયુસ હય.

## શેઝર.

આબરકા ડર નહી હય કયા બલા પરવા ઉસે,  
જોરકા તનખવાહ લે કરતા મઝા દઇયુસ હય.

## શેઝર.

એવઝાએસે મીલે ઝોર બાવઝાએસે મીલે,  
હમતો કેહતે હંય 'અમન' રંજે હીના દઇયુસ હય.



### શેઝર.

અમર કાઅયેમે જાઉ તો વહાં બી નામ તેરા હય,  
યેહ સુતખાનેમે જે દેખા વહાં બી નામ તેરા હય.

### શેઝર.

દમે આખીર મસીહા ઝીંદગી મેરી બચા આકર,  
ગીરેખાંમે કઝાને હાથ ડાલા હય છુડા આકર.  
યેહ આતીથી સદા મજનુંકી તુખતસે જઝા કલ્લાહ,  
તરાશા ખારકશને જખ કોઇ શજરે હીના આકર.

### શેઝર.

શીરાકે ગુલમે ઈસ ગુલગુલને દેદી જાન આખીરકો,  
ગુલો ગુનચોંસે રયહાનોસે અયે માલી દખા આકર.

### શેઝર.

ગુલકે બના બનાકે ફંસાતે હો જાલમે,  
હાથ ઉસકે ટુટે જસને યેહ શાના બના દીયા.

### શેઝર.

દીલમે ગુલાગુલાકે સુતોંકો ખીઠા દીયા,  
કાઅયેકો હંમેને ઝાઉદો સુતખાના બના દીયા.

### શેઝર.

સચ ખાત કેહનેસે 'અમન' હમકો યેહ ફલ મીલા,  
દુશ્મન હમારા સારા ઝમાના બના દીયા.

### શેઝર.

અયે 'અમન' દાનયે ગાંદુમ જે ન ખાતે આદમ,  
ખાંમે આલમમે લલા ખાક યેહ ધનસાં હોતે.

### શેઝર.

ઇશકકા નામ જે દુન્યામે ન પયદા હોતા,  
શીર તો યુસુફ ન કબી દાખીલે ઝીંદા હોતે.

## શેઝર.

હીજરે જનામે બહોત બડ ગઈ વહસત મેરી,  
અએ જીવું રોઝનએ ચાક હય દામાં હોતે.

## શેઝર.

આરજી એકબી દીલકી નહી પુરી હોતી,  
કલ હરરોઝ મેરે દીલકે હંય અરમાં હોતે.

## શેઝર.

હીજ્રે સનમને હમકો ધુલાયા હય ઇસ કદર,  
કુચ્છ આને જાનેકી નહી તાકત બદનમે હંય.  
કયસી બલા ચેહ આઈ હય દુન્યામે અએ “અમન,”  
હમતો ખુદાકે ફઝલસે અબ તક અમનમે હંય.

## શેઝર.

હંસીનાને જહાં હમપર કબી એહસાન કરતે હંય,  
દીખા કર હુસ્નકી ખુબી હમે શાદાન કરતે હંય.

## શેઝર.

કોનસા ઘર હય જો આબાદ હો વયરાં ન હુવા,  
ગુલ જો હંય આજ ખીલે કલકો વોહ મુરબએ હંય.

## શેઝર.

ઇસ ઝમાનેકે સદા રંગ બદલતે દેખે,  
ચાર દીન અયશ તો શીર રંજે અલમ ખાએ હંય.

## શેઝર.

ગુમહારી પુરકતને અય પરીર હમારે દીલકો જલા દીયા હય,  
જગરસે નીકલી હય આહ અયસી કે દમમે ગરદુ જલા દીયા હય.

## શેઝર.

જલાયા હીજ્રે અહમદને જગરકો જુસ્મકો બાંકો,  
ખુલંદ કરતા હું પુરકતમે ફલક તક આહે સોઝકો.

## શેઝર.

કયા સદકા રસુલીલાહને ઉમ્મતપે દોનેકો,  
હસન મસમુમકો શાહે હોદા શાહે શહીદાંકો.

## શેઝર.

કયામતમે ઉકુંગા જળ બરેહના કબ્રસે અહમંદ,  
છુપા લેના તેરે દામનસે મેરે જસમે ઉરયાંકો.

## શેઝર.

રંડીબાઝીમે નહી કુચ્છ કાએદા,  
આખરશ ખાલી ખઝાના હો ગયા.

## શેઝર.

હમ નહી મરતે કાસીપે અએ 'અમન',  
દીલ લગાનેસે બહાના હો ગયા.  
નેક કામોકે લીએ અએ દોસ્તો,  
ચાર દીન દુન્યામે આના હો ગયા.

## શેઝર.

જળ ગએ શહેરે ખમુશામે 'અમન',  
દો ધડી આંસુ બહાના હો ગયા.

## શેઝર.

ગમસે છુટેંગે યા રખ જસ દમ વીસાલ હોગા,  
ઉક જાએગી દુષ્ટ જળ શીર અરજે હાલ હોગા.

## શેઝર.

ભુલેંગે યાદ તેરી હરગીઝ ન અએ પરીઝ,  
પલપલમે યાર તેરા હમકો ખવાળ હોગા.

## શેઝર.

જલજલકે વોહ ખામોશ ચીરાજે સહરી હય,  
મેહતાબસે રોશન મેરા દાગે જગરી હય.

## શેઅર.

મેહતાબકે કહું દેખકે ખુશ હોતે હો ચારી,  
 ઇસ ચાંદસે બેહતર મેરા રશકે કમરી હય.

## શેઅર.

મય પીકે હું બેહોશ નહીં પુછો શીરીસ્તો,  
 સાકીકી જુદાઇમે મુજે બેખબરી હય.

## શેઅર.

દમે આખીર નહીં અરમાન સીનેસે નીકલતે હંય,  
 ઠહર જા અએ કઝા કુચ્છ ઓર જીનેસે નીકલતે હંય.



# દીવાને ચમનનું

## શુદ્ધિપત્ર.

પાના.	ગઝલ નંબર.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૩	૪	૮	બનાયા	બસાયા.
૭	૯	૮	પન	યન.
૧૭	૯	૧૧	મારજે	મરજે.
૧૧	૧૪	૫	હંડનેસે	છંડનેસે.
૧૨	૧૫	૭	પરીશ્યાં	પરીશ્યાં.
૧૨	૧૫	૧૩	પરીશ્યાં	પરીશ્યાં.
૧૩	૧૩	૧૭	લીખનેમે	લીખનેસે
૧૩	૧૭	૯	મુસબર	મુસબર.
૧૫	૧૮	૧૭	છુટે	છુટે.
૧૫	૧૯	૯	લયલા	લયલા.
૧૬	૨૦	૮	કામપે	કામયે.
૧૭	૨૧	૭	સનમસે	સનમને.
૧૯	૨૩	૧૫	તજરસુસ	તજરસુસકી.
૨૦	૨૫	૭	આતેથે	આતેથે.
૨૧	૨૭	૧૪	રહે	રહેના.
૨૨	૨૮	૧૩	તરસતુર	તરસતુર.
૨૨	૨૯	૩	નિપટ	લીપટ.
૨૨	૨૯	૩	ખાદમારી	આ હમારી.
૨૩	૩૦	૬	મમકતે હંય	મહકતે હંયે.
૨૩	૩૧	૩	બયશો	બયઓ.
૨૫	૩૩	૭	તાલ	તાબ.
૨૫	૩૩	૧૧	મારેક્યું	માહેક્યું.
૨૫	૩૩	૧૨	જવાનો	જવાનોંકા.
૨૬	૩૪	૧૨	તરસબુર	તરસતુર.

પાના. ગઝલ નંબર.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૨૬	૩૪	૧૭	આના
૨૯	૩૯	૯	હીંચકીયાં
૩૦	૪૦	૯	જલે
૩૦	૪૦	૧૪	સખકા
૩૦	૪૦	૧૬	લેંગે
૩૧	૪૧	૧	સરસાર
૩૧	૪૧	૭	તવાફકા
૩૧	૪૧	૧૧	કરતી
૩૧	૪૧	૧૬	તેરે
૩૨	૪૨	૩	દેતીથી
૩૨	૪૨	૫	બુલબુલો
૩૩	૪૩	૧૧	બનાતે
૩૩	૪૩	૧૧	ગોશવાહય
૩૪	૪૫	૭	નહો
૩૫	૪૬	૬	તુમહારી
૩૫	૪૬	૯	વાઅદે
૩૫	૪૬	૧૩	કયું
૩૬	૪૭	૨૦	કુરશ
૩૬	૪૭	૨૦	માએલ
૩૭	૪૮	૭	નહી
૩૭	૪૯	૬	નામે
૩૭	૪૯	૯	યાકલકા
૩૭	૪૯	૯	શાખરા
૩૮	૫૦	૨	કટતી
૩૮	૫૦	૧૩	તઅબુલ
૪૦	૫૨	૬	સાકી
૫૧	૫૪	૭	હુધ
૪૨	૫૬	૭	ઝીલીંગે
૪૨	૫૬	૮	આના

પાના. ગણલ નંબર.	લીટી.	અશુદ્ધ	શુદ્ધ.
૪૫	૬૦	૧૫	તેરે.
૪૬	૬૨	૭	સીલા.
૪૭	૬૪	૮	બસર.
૫૦	૬૮	૧૦	મલતાહું.
૫૨	૭૧	૮	ઝારો.
૫૨	૭૧	૧૩	સુનળ.
૫૩	૭૨	૧૫	કુદરત.
૫૪	૭૩	૧૪	ચીલમન.
૫૪	૭૪	૧૬	ગુલેખાંદામ.
૫૫	૭૫	૨	કહી.
૫૫	૭૫	૨	કહી.
૫૫	૭૫	૭	રોતા.
૫૫	૭૫	૧૫	આએ.
૫૫	૭૭	૭	મુગતે.
૫૮	૭૯	૧	નાજકું.
૫૮	૭૯	૧૨	તુને.
૬૦	૮૨	૨	ઉળળા.
૬૦	૮૨	૩	મરમર.
૬૦	૮૨	૫	કામન.
૬૧	૮૩	૧૪	શાખીસે.
૬૩	૮૬	૧૦	રૂસીલાહી.
૬૫	૮૮	૧૩	માહરદા.
૬૫	૮૮	૧૮	તવસન.
૬૫	૮૮	૨	બદલબદલ.
૬૫	૮૯	૪	ઉડાતે.
૬૭	૯૨	૨૭	દીલકી.
૬૭	૯૨	૩૨	ગરકું.
૭૮	૯૪	૯	દયર.
૭૨	૯૬	૬	નકશે.

પાના. ગઝલ નંબર	લીટી.	અશુદ્ધ	શુદ્ધ.	
૭૨	૯૬	૧૫	ગુમતે	ઝુમતે.
૭૩	૯૭	૧૧	કાન	શબકોકાન.
૭૬	૧૦૧	૧૦	કહેં	કરેં.
૮૦	૧૦૬	૨૩	અયબહાર	અયબહાર.
૮૪	૧૧૦	૨૭	હય.	હંસ.
૮૫	૧૧૧	૧૮	લેતેહંય.	લેતેરે.
૮૬	૧૧૨	૧૨	શર્મોહયા.	મરવાશક્કા.
૮૯	૧૧૭	૩	માહતી.	માહબી.
૯૩	૧૨૦	૧૨	નાપાક	નાચાક.
૯૪	૧૨૨	૧૩	બયઠી	બયઠી.
૯૪	૧૨૨	૧૭	આના	આળ.
૯૫	૧૨૩	૬	જોદું	જોદું.
૯૫	૧૨૪	૧	હીળ	હટળ.
૯૫	૧૨૪	૮	યહ	હય.
૯૫	૧૨૪	૧૫	કુર	હુર.
૯૯	૧૨૭	૧૮	યા	પા.
૯૯	૧૨૭	૨૨	નીકાલા	નીકલા.
૧૦૦	૧૨૯	૧	મરમુન	મહમુમ.
૧૦૦	૧૨૯	૧૨	હમારી	હમહી.
૧૦૨	૧૩૨	૮	માહ	માહ.
૧૦૩	૧૩૩	૧૫	પીગરસે	ગરસે.
૧૦૩	૧૩૩	૧૬	બયબાં	બયાબાં.
૧૦૩	૧૩૪	૭	મતખ	મનખ.
૧૦૪	૧૩૪	૧૭	બનાયે	બળાયે.
૧૦૪	૧૩૫	૬	યારસી	યારસે.
૧૦૬	૧૩૭	૫	બારસ	બારશ.
૧૦૮	૧૩૯	૧૮	કભી	કમી.
૧૦૮	૧૩૯	૧૮	બારીશ	બામશ્મે.
૧૦૮	૧૪૦	૬	માલી	માલી.



પાના. ગઝલ નંબર.	સીટી.	અશુદ્ધ	શુદ્ધ.
૧૧૪	૧૪૭	૫	મુખે
૧૨૪	૧૪૭	૧૪	બળ
૧૨૪	૧૪૭	૧૭	બીહય
૧૧૫	૧૪૮	૭	મોર
૧૧૬	૧૫૦	૪	આએ
૧૧૭	૧૫૧	૫	ચેહ
૧૧૭	૧૫૧	૬	હીજ મેં
૧૧૭	૧૫૧	૭	નાઅએ
૧૧૭	૧૫૧	૧૪	માહે
૧૧૮	૧૫૩	૭	ધારો
૧૧૯	૧૫૪	૧૬	મરમર
૧૧૯	૧૫૪	૨૨	હંજે
૧૨૧	૧૫૬	૧	મહેમંદ
૧૨૨	૧૫૭	૧૩	યાર
૧૨૩	૧૫૮	૨૫	ફસારત
૧૨૪	૧૫૯	૫	કયસેહી
૧૨૪	૧૬૦	૨૫	ગારી
૧૨૫	૧૬૦	૫	ફોસ્તા
૧૨૫	૧૬૧	૧૩	મીલાદેનાએ
૧૨૬	૧૬૨	૧	યાર
૧૨૬	૧૬૨	૩	ગુફરી
૧૨૬	૧૬૨	૮	નહીહો
૧૨૬	૧૬૨	૧૩	કફસ
૧૩૧	૧૬૮	૧૦	મટક
૧૩૨	૧૭૧	૮	ખેમા
૧૩૨	૧૭૧	૧૫	ગવારી
૧૩૫	૧૭૩	૯	ચેહી
૧૩૫	૧૭૩	૧૯	ખેબન
૧૩૬	૧૭૫	૧૫	હરીઆથી
			શુદ્ધ.
			મુખે.
			બની.
			મીર.
			ચોર.
			આઇ.
			મેહ.
			હીજ (હીજ.)
			નાએ.
			ચાહે.
			યારો.
			ચરચર.
			રંગે.
			મોહમ્મદ.
			માર.
			ફસાહત.
			કયસાહી.
			ગાહી.
			ફોસ્તા.
			મીલાકેનારે.
			માર.
			ગુફરી.
			નહીફા.
			કફશે.
			મહક.
			ખેમા.
			ગવાહી.
			ચંકી.
			બનકે.
			હરીથી.

પાના.	ગણત્ર નંબર.	લીટી.	અશુદ્ધ	શુદ્ધ.
૧૩૭	૧૭૬	૧૨	મજતુકા	મજતુંછ.
૧૩૭	૧૭૬	૨૦	હોતા	હોથો.
૧૩૭	૧૭૬	૨૨	મજકુર	મજકુર
૧૩૮	૧૭૬	૨૩	રોકે	હોકે.
૧૩૮	૧૭૭	૪	તરીકો	તરીકે.
૧૩૮	૧૭૭	૧૦	પરતવસે	પરતવસેયે.
૧૩૮	૧૭૭	૧૧	હથી	હનસ.
૧૪૦	૧૭૮	૧૬	તેઝાં	તેઝ
૧૪૦	૧૭૯	૧	જામ	નીમ.
૧૪૨	૧૮૧	૧૯	કબી	કમી.
૧૪૩	૧૮૨	૨	ઉડાનેસે	દીખાનેસે.
૧૪૫	૧૮૪	૧૩	વલા	લયલા.
૧૪૯	૧૮૮	૨૭	કીનેકી	કટનેકી.
૧૫૦	૧૯૦	૦	મરમે	મરમે.
૧૫૨	૧૯૨	૧૨	ખાહસે	ખોહસે.
૧૫૩	૧૯૪	૧૪	મંગે	નીમે.
૧૫૪	૧૯૫	૧૩	ઉકસાં	ઉરસાં.
૧૫૭	૧૯૯	૯	કહેં	કરે.
૧૫૭	૧૯૯	૧૨	મલે	મલે.
૧૫૮	૧૯૯	૧૮	નાનોકો	જાનોકો.
૧૫૮	૨૦૦	૫	જાજાલ	જાંગલ.
૧૫૮	૨૦૦	૧૩	ઝીયારથ	ઝીયાફત.
૧૫૮	૨૦૦	૨૫	જોડી	નેકી.
૧૬૧	૨૦૩	૬	ઝીક	ઝીક.
૧૬૧	૨૦૪	૫	ગેર	ગેહ.
૧૬૨	૨૦૫	૧	યજેહ	યે.
૧૬૨	૨૦૫	૧૭	લખાનત	લખાજત.
૧૬૪	૨૦૭	૧૮	મકાં	મકાં.
૧૬૪	૨૦૭	૨૧	પઝાંકી	પયકાંકી.
૧૬૪	૨૦૮	૧૫	માહ	માહતહય.
૧૬૫	૨૦૯	૧	ખાકી	ખાક.
૧૬૭	૨૧૦	૮	અશી	અઝી.

